

କ୍ରମାନ୍ତେ ଏହିସ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତିବାଦକର
 କରନ୍ତି ଯେ ଏଥିରେ ବନ୍ଧନେତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
 ଦେଖିବାକୁ କଳ୍ପନାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ମାତ୍ର
 ଅନୁମାନେ ସେହି ଅପତ୍ତିର କୌଣସି
 କାରଣ ଦେଖି ନାହିଁ ଓ ବକ୍ତା ସ୍ୱୟଂ ସେ
 ଅପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଏପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖି-
 ବାରେ ଅନୁମାନକର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ
 ବନ୍ଧନେତାମାନଙ୍କ ଲେଖନୀରେ ଉତ୍ତରୀକା ଲାଭ
 କରି ଯେତେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଉଚ୍ଚତମ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ସେହିପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଖି
 କରନ୍ତି । ପରତମ ଓ ଅଧିକାଂଶର ଅଧ୍ୟାୟ
 କୌଣସି ନୀତି ନାହିଁ । ଏହାକୁ ମନେ କରି
 ଉତ୍କଳ ନିଜ ଉଚ୍ଚତମା ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ
 ମନୋହେଉଛି ଓ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ
 ତାହା ଦେବା କାରଣ ବହୁବ୍ୟୟ
 ପ୍ରାକାର ପୁସ୍ତକ ଯେତେ ବିକାଳପୁ ସ୍ଥାପନ
 କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ସାର୍ଥକ ହେଉ ।

—୦*୦—

ସରକାରୀ ମହକୁମାରେ
 ଡାକିମାମୁଲ ବ୍ୟୟ ।

ଉଚ୍ଚିଗଚେଟ୍ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ
 ମଦକମାର ବ୍ୟୟ ଉତ୍ତମ କରିବାର ଗୋଟିଏ
 ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଅଛି ପୁରୀ ସରକାରମାନ
 ତାହା କାରଣ ବିଦେଶକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ
 ସେଥିରେ ବିପୁଳ ଡାକିମାମୁଲ ପଡ଼ିଥିଲା ।
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଧାନ ହୋଇଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଉତ୍କଳା-
 ରେ ତାହା ଦେବା କାରଣ ଯେସମସ୍ତ ସରକାରୀ
 ଶିବ ସେବକ ସହ ଅଧର ଟାଣ କାଗଜରେ
 ଲେଖାଯିବ ଓ ବିଶେଷ ଅବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ
 ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ପୁଅକୁ ବ୍ୟବହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତା-
 ଭନ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ କୋଅର୍ଡର୍ ମଦ୍ୟ-
 ରେ ଏ ନିୟମ ଦେବାର ଉଚିତ । ରେକର୍ଡ଼ିଂ
 ମହକୁମାରେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ମହକୁମା-
 ରେ ଲେଖନୀଙ୍କୁ ଡାକିମାମୁଲ ଗର୍ଭୀ ବାସ୍ତବ
 ଦେବା ହୁଅଇ ଯେବେ ସରକାରଙ୍କରେ ଲେଖି-
 ବାର ଅଛି ବ୍ୟତୀତ ଲେଖେ ଅନେକ
 ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ଲେଖେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯାଉବେ
 ଦେବ ନାହିଁ । ଏ ଗଣ ସେ ହୁଲେ ବହୁ
 ହାତମ ଡାକିରେ ଓ ବକାଳବାଜ ଅବ
 ଅର୍ଥ ସଦାସ ମହକୁମାରେ ପୁଣି ସରକାରଙ୍କ
 ବ୍ୟବହାର ପୁଅରେ ସେହିଲେ ଅନ୍ୟ ମହକୁମାରେ
 ହେଲେ ବି ସତ ଅଛି । ମାତ୍ରାତ କଲର ଯେ
 ସମସ୍ତ କାଗଜ ଆସଇ ତାହା ଅନେକ ସର

କାଗଜରେ ଲେଖା ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଅଛି ଓ
 ତଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବ୍ୟାଘାତ ହେବାର କେବେ
 ଘଟି ନାହିଁ । ତେବେ ବଙ୍ଗଳା ଦିଗରେ ଏକା
 ମୋଟକାଗଜ ବ୍ୟବହାର କରିବାର କି ପ୍ରସ୍ତା-
 ଭନ କଲର କୋର୍ଟ ଅବ ଓଷା ଉଲ୍ଲ-
 ବାରେ ଏପରି ଅନେକ ଅନର୍ଥକ ତାମାମୁଲ
 ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ଓ ଜାମୀନ ତଦାରଖରେ ମଧ୍ୟ
 ଏହିପ୍ରାୟ ଘଟଣା ହୁଏ । ଏସମସ୍ତ ଉଲ୍ଲକାର
 କାଗଜର ବ୍ୟୟ ସରକାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ
 ସୁପ୍ରମଣ୍ଡଳ ଷ୍ଟେସନର ଏସକଲ କର୍ମର ଉପଯୁକ୍ତ
 ସରକାରଙ୍କରେ ଫାରମ ରୂପାର ସରକାରଙ୍କଦେ-
 ଶ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳ କରାଯିବେ କିଛି ସତ ନ ହେବ
 ବରଂ ସରକାରଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍ତମ ହେବୁ ସରକା-
 ରର ମଧ୍ୟ ଲାଭଅଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ଅନୁମାନେ
 ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏକସୟ
 ବିଲର କର ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟର ଲେଖକୁ ମୁକ୍ତ
 କରିବେ ।

—୦୦—

କେନ୍ଦ୍ରଗଞ୍ଜ ନାଲ ।

ଗଜ ସମ୍ପାଦକରେ ଏନାଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱପ୍ନେ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନଦୀ ସରରେ ଯୋଗ ଦେଲା
 ଏକ ଏହାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର କୌଣସି ଗମନା-
 ଗମନ କରିବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା । କଲର ପ୍ରଧାନ
 ରକ୍ତକର୍ମରୁ ଉତ୍କଳରେ ଅର୍ଥାତ୍ କମିଶନର କଳ
 କଲେକ୍ଟର ଏକ ବିଲକମାପ୍ରସ୍ତା ଓ ନାଲ
 ଗୋଲାଇର ଅନେକ ସାହେବ ଧୂଆଁକଳ-
 ଜାହାଜରେ ଏ ନାଲକାଟେ ବ୍ୟବହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଯାଆଯାଉ କରିବାର ଅନୁକୂଳ କଲେ ।
 ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶର ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ଏହାକୁ
 ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଘଟଣା କହିବାକୁ ହେବ ।
 ଏଥିରେ ଯେତେପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ଉପକାରର
 କଥା ଅଛି ସମସ୍ତଙ୍କ ବାକୁ ହୋଇ ନ ଯାରେ
 ଉଚ୍ଚଗେଶନ କୁଖୀନ ଉଚ୍ଚତ ବିଦେଶନା କରି
 ସଦାକ୍ଷେ ଏ ନାଲର କାର୍ଯ୍ୟରୁ କରିଥିଲେ
 ଓ ପ୍ରାୟ ଚାରିବର୍ଷରେ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ବିଲକତା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ବ୍ୟବହାରକାଟେ
 ହାତରେ ପ୍ରବ୍ୟ ଆସିବାର ଯେତେ ପୁସ୍ତକ
 ହୋଇଅଛି ତନ୍ତୁ କଟକଠାରୁ ବ୍ୟବହାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଗମନାଗମନର କୌଣସି ଉତ୍ତମ ଉପାୟ ନ
 ଥିବାର ତାହା ସଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟ-
 ପିତ ଅନେକ କଷ୍ଟରେ ପ୍ରତିମସ ବିଲକତାର
 ଅନେକ ପ୍ରବ୍ୟ ଆସୁଅଛି ମାତ୍ର ଏଠାରୁ କୌ-

ଣସି ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ ଯାଇ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
 ସେ କଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧିକୁ ହେଲା । ଏବେ ମହାନଗ
 ଠାରୁ ନୌକାରେ କେନ୍ଦ୍ରଗଞ୍ଜ ନାଲକାଟେ
 ମାରସାଂସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସେଠାରୁ ନଦୀକାଟେ
 କମ୍ପୁ ଅଥବା ବାଲୁକ ମୁହାଣ କାଟେ ନିଗ୍ରହ-
 ରେ ବ୍ୟବହାର ନକରାଯାଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବ୍ୟ
 ଯାଇ କାହାଜରେ ବୋହାଉ ହୋଇ ପାରେ
 କେବଳ ଏଠି ସରକାରୀ
 କେତେକଗଣ କୌଣସି ଓ
 ଧୂଆଁକଳ ଜାହାଜପୁର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।
 ଦେଖାଯୁ ନୌକା କମ୍ପୁକାଟେ ନିଗ୍ରହକାଠକୁ
 ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଗ୍ରହ ମୁହାଣ ଓ ସେଥିରେ ଦେଖାଯୁ
 ସାମାନ୍ୟ ମହାଜନମାନେ ଶୁଣୁଅଛନ୍ତି ନାହିଁ ।
 ଯେମନ୍ତ ନାହିଁଗେଶନକୁଖୀନ ଜାହାଜରେ
 କଲକତା ଅଥବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରୁ ବ୍ୟା-
 ପରକୁ ମାଲ ଆସୁଅଛି ସେହିପରି ସରକାରୀ
 ଜାହାଜରେ ବ୍ୟବହାରଠାରୁ ନାଲକାଟେ ମହା-
 ନଦୀ ମସାନକାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବ୍ୟ ଆଗର
 ହେଲେ କେତେ ଧୂଆଁ ହେବ ଗୁହାଯାଇ ନ
 ପାରେ । ସରକାର ଅନ୍ୟ କୌଣସିଠାରେ
 ଗୋଦାନ ନ ରଖି ଏକାବେଳକେ ମହାନକା-
 ଠାଟଠାରେ ଗୋଦାନରେ ପ୍ରବ୍ୟ ରଖିପାରନ୍ତୁ
 ଓ ସେଠାରୁ ଲେଖନୀରେ ଗର୍ଭୀ ଦେଇ ଅପଣା
 ପ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବାରେ ବିପୁଳ ଅନୁକୂଳ ହେବେ
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ କଲକାଟେ ପ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବାର
 ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାରୀ ଅପାଉତର ଉଚ୍ଚତମା
 କାଟେ ବାଣିଜ୍ୟ ଆସିବାରୁ ଉଚିତ୍ୟ ସମଗ୍ରଅ-
 କର ଯେତେ ଉପାୟ ହୋଇଥିଲା ତାହା
 ଏକାବେଳକେ ରହିତ ହେଲା ଓ ସେଥିରେ
 ସେମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ହେଉ ହୋଇପାରେ
 ମାତ୍ର ଏଥିରୁ ନିର୍ଗୁଣ ହେଲେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ
 ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ବୁଝାନ୍ତୁଅକାରରେ
 କୌଣସି ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଆରମ୍ଭକଲେ
 ପ୍ରଥମେ କେତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟବସାୟିକର ହେଉ
 ଦେବାର ସର୍ବସରେ ଦେଖାଅଛି ମାତ୍ର ସେ
 ହେଉ ଅଧିକବନ ରହିଲ ନାହିଁ । ଏକ ଅର୍ଥର
 ବ୍ୟବସାୟରୁ ନିର୍ଗୁଣ ହେଲେ ଲେଖେ ତନ୍ତୁଷ-
 ଠାକୁ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ନିଗ୍ରହ ଅଛି ଓ ପ୍ରସ୍ତା
 ଏଡ଼େ ବୁଝା ଓ ଏଥିରେ ଏତେପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟର
 ପ୍ରସ୍ତାବନ ଅଛି ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଲୋଚନା
 ବାକି ମଧ୍ୟ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ତନ୍ତୁ କଲେ ଅପଣା
 ପ୍ରତିଯୋଷଣା ଯୋଗ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟ
 ପାଇବ ।

ସାମ୍ରାଜ୍ଞିକ ସଂବାଦ

ବର୍ଷ ମାନ ମହାନୁକ୍ତ ଉତ୍ସାହିତ ମହଦମା-
ରେ ଦେନଶ୍ରୀପତୀର ଚେତୁଣୀ କଲେକ୍ତର ବାବୁ
ଉପରେ ୧୨୦୦୦ଟା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ କରାଯାଇଛି । ସତୀ
ପତୀର ଉପରେ ଅର୍ଥାଳି
ହେଲେ ଗତ ଶସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ
ଚେତୁଣୀକଲେକ୍ତରର ଅଜ୍ଞା ଗହର ଓ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ
ଫେରାଦେବାର ଅଜ୍ଞା ହୋଇ ଅଛି । ଅପ୍ରେ-
ମାନେ ଅବଶ୍ୟ ମହଦମାର ଗୃହଦେଖି ନ ଥିବା-
ରୁ ସେଥିର ବହୁତାକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରି ନ ପାରିଲେ
ଉତ୍କଳଜାଲକୁ ସେଥିର ବର୍ଣ୍ଣନା କରବାର ମାନ-
ସ ରହି ।

ଗଜମାସ ତା. ୧୦ ରେ ଗୋରୀରେ ଉତ୍ସ-
ବର ଅପ୍ରେମୀ ପୁଅ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ପୋତି
ଯାଇ ଅଛି । ସେଠାର ନେତୃତ୍ଵପାତ୍ରରୁ ଘର
ମାତ୍ରର ଅର୍ଥ ଅରଣ୍ଡ ହେବ । ଅନେକ ପ୍ରକ୍ୟ
ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ଶାଶୁବଳର କାହାଜ
ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମୃତମାନଙ୍କର
ସମ୍ପାଦନା ଲେଖି ଯେ ପୁଲସ ପାନାୟ
ବଳମୂଳେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । କୃଷ୍ଣକୁ ପୂର୍ବରୁ ପୁଲସ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥିଲେ ଏତେ କ୍ଷତ ହୋଇ ନ
ଥାନ୍ତା ।

ଗଜ ମଲଲବାର ମହାନୟା ପଥର ବର
ପାଖରେ ଗଣ୍ଡିଏ ନୌକା ଗ୍ରୋଜ ମୁଖରେ ପଡ଼ି
ଜଳମୟ ହେଲା । ହେଉଛି ଭୁଲକଣ ପଡ଼ିବ
ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷାକଲେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ଏକଜଣକୁ ପଡ଼ିବ
ଅପ ନ ଥିବାରୁ ନଗଲେ ପ୍ରାଣ ଉଦ୍ଧାର ନଲା ।

ସିଦ୍ଧଲ ସରବସ ମହାକ୍ଷାରେ ଅମ୍ବଦେବୀୟ
ଯୋର ଗୁରୁଜଣ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ଅପଣା ୨ ପ୍ରଦେଶରେ ଅର୍ଥାଳି
ବନ୍ଦାଳୀ ଉକ୍ତକଣ ବନ୍ଦାଳୀ ଓ ପାର୍ବତୀକନବ
ବମ୍ବେରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ନାପକ ହେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ମାନଙ୍କର ମାତ୍ର ଗୁରୁରେ କଳକର
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅପ ଅନୁକ ହୋଇ
ବନ୍ଦୁ ସମାପର ପୂର୍ବକ ବମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
କରୁଅଛନ୍ତି । କଳକର ଭରତବର୍ଷୀୟ ସେନା-
ପାଳ ପୁତ୍ରରେ ବମାନଙ୍କୁ ଏକଦମ ବିମରଣ
ହୋଇଥିଲେ ଓ ସେଠାକୁ ଅନେକ ପରିବ୍ରାଜ୍ୟ
ମହାପୁତ୍ରମାନେ ଅଗମନ କରୁଥିଲେ । ସେକ-
ମାନେ ଶ୍ରୀ ପୁତ୍ର ଅମ୍ବଦେବୀୟ ଭକ୍ତ ଗୁରୁଜଣଙ୍କୁ

ସମାପର ପୂର୍ବକ ସରକୁ ଦେଖି ଯାଇ ବନ୍ଦାଳ
ଲୁଗାରେ ଫୁଲ ତୋରଣା ବାନ୍ଧି ଦେଇ ସରରେ
ବସାଉଲେ । ଏଠାରେ ବିଲଭ ଲେଖକ ଲକ୍ଷଣ
କୃତ ପ୍ରକାର କି କାରଣ ଦେଖାଯାଏ । ?

ସୁକଳ କାନ୍ତି ଓ ଉନ୍ନିକାନ୍ତ ସ୍ତାନର ପ୍ରାମ୍ୟ
ପସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସୁକର ମହକ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିବାର ଉତ୍ସୁକେ ଅଟ ଲେଖିଲେ ।
କଳକର ଭରତବର୍ଷୀୟ ସରଗୁ ପସଙ୍ଗର
ମହକ ଚିତ୍ରଣା ବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ବ୍ୟୁତ
ହେଉଅଛି । ଏଠାରେ ପସଙ୍ଗା ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫଳ ଜଣାଗଲେ ଅନେକ ଉପକାର
ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସରକାର ଉତ୍କଳକୁ ନ୍ୟୁ ବସ୍ତ୍ରରେ ବେର୍ତ୍ତ
ରେବନୁ ପକ୍ଷୀ ଏହି ନିୟମ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ
ଯେନେ ସରକାର ଉକ୍ତର ଏମନ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ
କରୁବ ସେ ତାହାର ଅନୁପସ୍ଥିତ ସମୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ କେବେ ବର୍ଷରେ
ଏକମାତ୍ର ବେଶ୍ୟ ସହର ନ୍ୟୁ ପରବେ ମାତ୍ର
ସରକାରକୁ ଏକାନ୍ତ ରଖିବାର ପ୍ରୟୋଗନ
ହେଲେ ବେଶ୍ୟ ଉକ୍ତ ଏକମାତ୍ର ହିଁ ପା-
ପାରିବେ ।

ଉତ୍ସୁକ ସରକାର ଓପିନିୟନ ଲେଖିଲେ ଯେ
ଗୁମସ୍ତର ନବାବ ଅପଣର ପ୍ରାଧାନ ମର୍ତ୍ତା ମୌ-
ଲ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵ ଉପମ ଦର୍ଶନୁ ବର୍ଷିକ ଏକଲକ୍ଷ
୫୦୦୦ ଯାଗିର ଦତ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି ।

ହୁତୁପେଟି ଅଟ ଉକ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ
ଅମୃତମାନଙ୍କର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜନରଲ କର୍ତ୍ତବ୍ୟତେ
କୃଷିର ଉତ୍ଥାନଧାରକ ଦୁର୍ଗ ଲେଖେ ବମ୍ବେର
ଅପା ଉନ୍ନିକାନ୍ତର ଜନରଲ କର୍ତ୍ତୁ କରବାର
ମନସ୍ତ କରାଅଛନ୍ତି । ଏଥିର ବିଶେଷ ବ୍ୟାପାର
ଅବଶ୍ୟ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲର୍ଡମେଣ୍ଟର
କୃଷି ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ଅପାକୁ ବୋଧହୁଅଇ
ସେଥିର ଉନ୍ନତି ପକ୍ଷରେ ସେ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ
କରବେ ।

ଗଜମାସ ତା. ୧୦ ରେ ସମୟରେ କୃତ-
ବେଦାରରେ ଏକଦମ କୁମିକଟ ହେବାର ଉକ୍ତ
ସର୍ବର ଅବଗତ ହେଲା । ଏ କୁମିକଟ ପୂର୍ବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରବଳତେ
ହୋଇଥିଲା ଏହାର ସ୍ଥିତିକାଳ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ
ରହସିକାଟ ହେବ କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ଵାରା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କ୍ଷତ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗଜମାସ ଅକ୍ତୋବ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣରେ ନ-
ରକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଏବର୍ଷ ବଡ଼ଫଳନ ହୋଇ

ଅଛି । ଉପଯୁକ୍ତ କାଳରେ ପ୍ରଭୁରକ୍ତା ଉକ୍ତ
ହୋଇ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛି ।

କଲକର ଅଟ ଲେଖେ ବନ୍ଦାଳୀ ବାବୁ
ଦୁର୍ଗଦେଶ ମହିଳା ବିଲଭକୁ ଯାହା ବରପକ୍ଷକୁ
ଉକାଳତ ବିଷୟର ବାଚସର୍ପି ଲଭ କରବ
ଏହାଙ୍କର ଅନୁପ୍ରାୟ ଜଣାଯାଏ । କଳକର
ବନ୍ଦାଳୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ୍ଷ ସାହସୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବିମିତ
ଯଥୋଚିତ ପ୍ରମାଣ ଦରକାରୁ ଗଦର ଅଭବ
ବୋଧ କରୁଅଛି ।

ଯେମନ୍ତ ଅନେକ ନାମର ଜଣେ ଉତ୍କଳୋପାୟ
ଯୁବା ପୁରୁଷ କଲକର ପ୍ରାୟୁଲ ଗଳିରେ ମରି
ପଡ଼ିଥିଲା । ପୁଲସଦ୍ଵାରା ମୃତର କାବି ପ୍ରମୁ-
କାନ କରାଯିବାର ଜଣାଗଲା ଓ ଯେ-
ତେ ଦେ ପୂର୍ବର ଅଧିକ ମନ୍ଦ୍ୟ ଥିଲା
ଏବ ଏହି ପୁରୁଷ ଓ ଏହାଲକ୍ଷ ଲେଖି
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକଦିକ ହେବାରୁ ଏହାର ପ୍ରାଣ ନାଶ
ହୋଇଅଛି । ବଦା ଗୁଣରେ ମହପାତ୍ର କରବା
କୃତ ଉତ୍ସୁକର ବିଶେଷ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ କାଳରେ ତାହା
ପ୍ରାଣଦାନକ ଅଟଇ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟାକାଳ ହେତୁ
ସରକାର ଉତ୍କଳ ଲେଖକର ଏ ଦେଶରେ
ମରବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ସେଥିର କାରଣ
ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଇ ଥିଲେ ଦିବସରେ ମହପାତ୍ର
କରବା ଅନେକ ଚୂର୍ଯ୍ୟମାର କାରଣ ହୁଏ
ପ୍ରକାଶ ପାନ୍ତା । ଲେଖେ ବର୍ଷକୁ ଯେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ
ସମୟରେ ବର୍ଷକୁ ମହପାତ୍ର କଲେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଉକ୍ତ
ପ୍ରଭୁବ ଅନୁଭବ ନ ହୁଅଇ । ମାନକ ଗୁଣରେ
ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିବାର କେତୁ ଯୋଗର
ଉତ୍ତାପରୁ ରକ୍ଷା ପାରିଥିବେ ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ
ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ଦିବସରେ ମହପାତ୍ର କରବ
ଗୁଣର ଉକ୍ତ ଉତ୍କଳ ହୋଇ ମହପାତ୍ର ଉକ୍ତ
ଓ ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଏ ଉକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ ମହତ୍ୟ
ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ମର ଯାଏ । ଉକ୍ତମାନ ଦେଲ
ନେଲକ୍ଷପୁତ୍ରରେ ଏ ବିଷୟରେ ଏକ ପ୍ରସାଦ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପାଠକମାନେ ଅପ୍ରେ
ଉକ୍ତ ବ୍ୟାମାନ କ୍ଷତ ହୋଇ ଅଛି । ଅତଏବ
ପ୍ରମାଣ ଯେ ମହପାତ୍ର ଯେ ବୃତ୍ତ ଦୂର୍ଗଣ ଅଟ
ତାହା ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳର ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ
ବଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ପ୍ରାଣ ଧରାଉବ ହୁଅଇ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଲୀଳା ସରକାରୀ ଦଳ-
ପାବକାର ବ୍ୟବସ୍ଥିତି କୁମାଣିକ ସହ ଲମ୍ବରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ପୂର୍ବ ସଂଖ୍ୟା	} ଡା. ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବତୀ ଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ । ମୁ. ଅପ୍ରା. ଚ. ୨୮ ନମ୍ବର ୧୭୭୭ ସ. ଲ. ଗଜପାଟଣା	} ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭ ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀମୂଲ୍ୟ ୫୦
-----------------	--	---

ବର୍ଷାକାଳ

ଅନୁଭବ କି କୁଳମାସ ଯେଉଁଠି ନିଜସଂ
 ବର୍ଷାକାଳ ଅଳ୍ପ ହେବାର ଅନୁଭବ ହେଉ-
 ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟରେ ନିଗେଷ ବର୍ଷା
 ହେବାର ଜଣା ଯାଏ ନାହିଁ । କଟକ ଯାତ୍ରାପୁର
 ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାରେ ଗୁଣ୍ଡିମାନେ ଅନୁଭବିତର
 କଥା କହୁଥିଲେ ତେଣୁ ସାଧାରଣରେ
 ଦେବଳ ଗୁଣ୍ଡିପତ କହୁଳ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା ।
 ଏକା ଜଗତସିଂହପୁର ବହୁଗଣେ ଉତ୍ତର ପରି-
 ମାଣରେ କହୁ ହେବାର ଜଣା ଯାଏ । କିନ୍ତୁ
 ଗଜ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ତାହା
 ସମସ୍ତଙ୍କର ଉପକ୍ରମ ହୋଇଥାଏ ଓ ଉତ୍ତର
 ପରିମାଣରେ ନଦୀ କୂଳ ହୋଇ ଯାହାକିର
 ଦୁଗ୍ଧ ବହାଉଥିବା ଭୃତ ହୋଇ ଯାଏ ।
 ଘାଟର ଜଙ୍ଗଲ ଗୋଟିଏ ବାର୍ଷିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରାୟ
 ବୋଧ ହୁଏ ଏମନ୍ତ ବର୍ଷ ଗଜ ହୋଇ ନ ହୁ-
 ଯନ୍ତୁରେ ନଦୀ ପାର ହେବାରେ ଲୋକଙ୍କର କ
 ପୀଡ଼ା ନ ହୋଇଛି । ଗୁଣ୍ଡିକା ଯେ ଗଜ ମଲ-
 ନବାର ମହାନଗରେ ଯାହାମାନେ ପାର
 ହେବାରେ ହସ୍ତର ଦୁଗ୍ଧ ପାଇଥାନ୍ତି । ସେ
 ବଜ୍ର ବେଳ ଦୁଇପହର ଠାରୁ ମୌଳୀ ସେମାନି
 ଘାଟରେ ବଜ୍ର ରହି ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ଏଠାରିକୁ
 ଯିବିଲ ଓ ସେ ସମୟରେ ଘୋରବୃଷ୍ଟି ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯେ ଦୁଃଖ ଦେଇ ବର୍ଷାକାଳ
 ଲୋକ ବସଲ ହେଉଥିବା ନଦୀରେ ଗୋଟାଏ
 ଯାତ୍ରା ଓ ହେତୋତା ବଳଦ ଚମକ ହଜାରି
 କୁସିପଡ଼େ । ଉଷାବେଳ ଯେ ସେଠାରେ

କୁସି ଥିବାର ଗଣକ ସହଜ ସେ ସମୟରେ ପ୍ରାଣ
 ବହୁଣା । ଏଥକୁ ସେହିନ ନଦୀ ବନ୍ଧୁଥାଏ ସେବେ
 କିହୁକିଲମ୍ବ ହୋଇଯାନ୍ତା କେବେ ସେଠାରେ
 ଅଧିକ ଜଳ ହୋଇ ଏମାନଙ୍କ କୁଡ଼ାଇ ଦେଉ-
 ଥାନ୍ତା ଘାଟକିଲମ୍ବରୁ ସାବଧାନ ହେବାର
 ଉପାଦାନ ନି ନାହିଁ ସମାନଙ୍କ ଯେବେ ସେ
 ଅଧିକ ନ କରେ କେବେ ତାହା ଉପରେ ଗୁଣ୍ଡ
 ପତନ ସଦେହ ନାହିଁ ।

କଥା କହାଣୀ ।

ବୋମ୍ବେର ଉପକାଳ ହେଲେ ବୋ-
 ନିଏ ବ୍ୟବହାର ହୁ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ
 ଥିବୁ ବୋମ୍ବେର ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରୁଥିଲୁ । ସମ୍ଭାବ୍ୟ
 ସେହିସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର ଘା-
 ବାର ନମ୍ବର ପାଇ ଉତ୍ତର କୁଡ଼ାଇ ପାଠକଙ୍କୁ
 ଜଣାଉଥିଲୁ ବୋମ୍ବେରରେ ଏପ୍ରକାର କଥା
 ହୁଏନ ଅଟଇ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣର ମତ ପ୍ରକାର
 ସେଠାରେ ଏହି ପ୍ରଥମଥର ହେଲା । ଏହେ-
 ଦନ୍ତ ନୂତନ କଥା ଦେଖି ଉପକ୍ରମ ବୃଦ୍ଧ ହୁ-
 ମାନଙ୍କର ମନ ଯେତେବେଳେ ହୋଇଥିବ ଗାଧା
 ସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲୁ ଏମାନେ
 କିବାହକାରୀ ଓ ଗାଧାର ସମ୍ଭାବ୍ୟରୁ ଜାଣିଲେ
 ଅଧିକ କରବାକାରୀ ସମ୍ଭାବ୍ୟକୁ ମନସ୍ତ
 ଜଲେ ଅନୁଭବର ଲୋକମାନେ ଏହାକାର
 ଅଧିକାରୀ କିରିପାର ସେମାନଙ୍କ ମନସ୍ତ ହେଲେ
 କରବା ଓ ଏହାସାଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ନ ହେବା
 କିସମ୍ଭାବ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଯାଉ

ପୂର୍ବରୁ ଅଧିକ ବୋମ୍ବେର ଜନଗଣଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ
 ନର ବ୍ୟବହାର ହେଇ ଗାଧାରଣ ବୋମ୍ବେରରେ
 ପ୍ରକାର କରୁଥିଲୁ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ସଂଭା
 ବହୁ ଯଥା —

ପ୍ରଥମ । ଗୁଣ୍ଡିକା ଯେଉଁଠି ବ୍ୟବହାର ହେଉ
 ଯେଉଁମାନେ ଗାଧାରଣ ଦୋଷଯୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତୁ
 ସେମାନେ ସେବେ କିନ୍ତୁ ଏକ ଗାଧାର
 ସଂସର୍ଗ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲେ
 କାରଣରୁ ଏକଦିନ ବୁଦ୍ଧି କେବେ ସେ-
 ମାନେ ଗାଧାରଣରୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ
 କୌଣସି ଅଭିମାନରେ ଅପରାଧ ହୁଅନ୍ତୁ ବ
 ନା ଓ ଅପରାଧ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁ କି
 ହେବ?

ଉତ୍ତର । ସନ ୧୮୫୭ ମସିହାର ୧୫ ଅକ୍ଟୋବର
 ତାର ହେଲା ଦିନକୁ କିଧବା କିବାହ ବସ୍ତୁରେ
 ଯେକିନ୍ତୁ ଅପରାଧରୁ ବସ୍ତୁ ରହିଲେ ହୋଇ କିବାହ
 ଅଭିମାନ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ଉକ୍ତ
 ଅଭିମାନ ହେଉବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସଂଭା-
 ବ୍ୟ ଓ ସଂଭାବ୍ୟ ପ୍ରକାରକିନ ହେଉ କିଧବା
 କିବାହ ବସ୍ତୁରେ ଯେକିନ୍ତୁ ଅଭିମାନର ବାଧା
 ଥିଲା ତାହା ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତା । ଏସମ୍ଭାବ୍ୟରେ
 କିଧବାକିବାହ ଚଳିବେଳେ କେହି କିଛି କିଛି ନ
 ଯାଉଛି ଓ ହୁଣ୍ଡିକାରେ ବହୁଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ
 ଏ କିବାହ ଅଭିମାନ କିବାହ ହୋଇ ନ ଯାରେ ।
 କିନ୍ତୁ ଦିଗେଷର ଅପରାଧ ଅଧିକାର ଅଧିକ ଯେ
 କିଧବାକିବାହକୁ ନ ହୁ ଓ ଦେଗାରର କିବାହ
 ଓ ଅଭିମାନ କିବାହର ବୋଧ ଅପରା ମନରେ

କ୍ଷମ କରାଯାଏ ଓ ଉଚ୍ଚାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ କରାଯାଏ
 ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ନିମ୍ନ ଉପାଦାନ
 ଉଚ୍ଚ ଉପାଦାନେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଦା
 ହେଉଅଛି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ
 କିନ୍ତୁ ପରେ ହେଲେ ଉପାଦାନର
 ଉଚ୍ଚ ଉପାଦାନରେ ପ୍ରଥମ କରିବାକୁ ଅସ-
 ଘ୍ୟ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୋଳବା
 ସମ୍ପର୍କ ଉଚ୍ଚ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁଷ୍ପାୟ ସହ-
 ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି କହିବା ତେମନ୍ତି ଅର୍ଥେ ଓ
 ଅଜାଣ କରିଦେଲେ ତାହାର ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ହେଲ
 ଯେ ସେମାନେ ଧର୍ମ କରୁବ କୌଣସି ଅପରାଧ
 କରିଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଦୁର୍ଯ୍ୟବହରୁଣ ଅପରାଧକୁ
 ଅପରାଧ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏମନ୍ତ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାର
 ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଜାଲକଷ୍ଟରେ ମର୍ଯ୍ୟା-
 ଦାର ଚାହିଁ ଓ ପୁଣ୍ୟାଳ ପ୍ରତି ବାଧା ହେଲ ଅଜ-
 ଏକ ପ୍ରକାରରେ ସହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ ଦୁର୍ଯ୍ୟମ
 କରିବା ଅର୍ଥ ଏକକ୍ଷରେ ସହେବ ନାହିଁ ଓ
 ଉଚ୍ଚ ଅପରାଧର ଯେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ଅଛି
 ନିମ୍ନ ଉଚ୍ଚ ସହକାରୀକୁ ଉଚ୍ଚା କର
 । କିନ୍ତୁ କଥାକାହାର ଆଲୋଚନା ଯା-
 ଯା ମନର ସହକାରେ ହେଉ ଥିବା ପ୍ରକାରେ
 ଏ ସହର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମନର ସାଧନ
 ହୋଇ ନ ଯାଏ କିମ୍ପେଷକାରୀର
 ମନର କାରଣ ସଂପ୍ରଦେଶନ ନାହିଁ ।
 ଅନ୍ୟକ ପୁଣ୍ୟମ କରିବାର ଅପରାଧ ସାଧ୍ୟ
 ହେଲ ଓ ଏହାର ଦଣ୍ଡ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ
 କିମ୍ବା ଅର୍ଥକ୍ଷ ଅଧିକା ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥ ।
 ସୁଦୃଢ଼ ଯେମିତି ନେ ଏ ଅପରାଧ କରିବ
 ତାହା ସେମାନେ ପ୍ରକାଶ କରି ଅନ୍ୟାୟ-
 ଦଳନବ ହେବା ଅପରାଧରେ ଦଣ୍ଡ ଅର୍ଥ ୧୯୯
 ଯାକୁ ଅନୁସାରେ ଅପରାଧ ହେବେ । ଅନ୍ୟକ
 ଯେଉଁମାନେ ଏସବୁ ସହର ସଂସର୍ଗୀ ହୁଅନ୍ତି
 ସେମାନଙ୍କୁ ସାଧ୍ୟାନ ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ।
 ଏଉଚ୍ଚର ପ୍ରକାର ହେଲେ ସହକାରୀମାନେ
 ଅପରା ଅପା ପୁଣି କରି ନ ପାରିଲେ ଏକ
 ଉଚ୍ଚତର ଲକ୍ଷେ ସହକାରୀ ଗୋଳମାଳ କରାଯାଏ
 ହେବ ।
 ଅନ୍ୟମାନେ ଏକଥା ଲେଖି ଅପରାଧୀୟ
 ସର୍ବଥାକରଣ ସହକାରୀ କରୁଅଛୁ ଯେ କାହା-
 ରିକୁ ଅଜାଣ କରିବାକୁ ହେବ କରିବା ପୁଣ୍ୟ
 ଉପରାଧକୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ନକର କରୁ କରିବେ
 ତେମନ୍ତେ ବ ପ୍ରକାରେ ହେବ ନ
 ହୁଅନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ାଣର ସମ୍ମାନ

ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ଯେ ଉଚ୍ଚାନ୍ତ-
 ଲର ମନାକରି ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣ ସହକାରେ
 ପ୍ରାୟ ଏକସହସ୍ର ଟଙ୍କା କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ସହକାରୀ
 କର୍ମଣୀ ସହକାରେ ଗଢ଼ିତ କରାଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ
 ଟଙ୍କା କର୍ମରେ ବ୍ୟୟ ହେବ କର୍ମଣୀ ସେଥିର
 ନିର୍ଭର ଅନେକ କାଳର କରୁଥିଲେ ଏକ ଏକ
 କଷ୍ଟରେ ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକର ସମ୍ପାଦନା ଅନୁ-
 ମାନଙ୍କର ଅନେକ ଉଚ୍ଚ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ହୋଇଥିବା
 ଯାହା ହେଉ ଗତ ସେମାନଙ୍କ କର୍ମଣୀକୁ
 ଏ କଷ୍ଟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି । ଅନ୍ୟମାନେ
 ଏ ସମ୍ପାଦନା ସହକାରେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁମତି
 ଦେଲେ ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଗାଁପ୍ର
 ଅର୍ଥ ହେବ ଓ ଯେଉଁମାନେ ପୁସ୍ତକ ରଚନା
 କରୁବା ପାଇଁ ମାନସ ରଖନ୍ତି ମାତ୍ର ବ୍ୟୟ
 ନିର୍ବାହର ଉପାୟ ନ ଥିବାର ସେଥିରୁ ଉଚ୍ଚତ
 ଥିଲେ ସେମାନେ ଆଲୋଚନା ସହକାରୀ କର
 କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟତ ହେବେ ।
 କର୍ମଣୀ ଯେଉଁ ନିୟମମାନ କରାଯାଇଛି
 ତାହା ଯେ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତା-
 ନାନୁଯାୟୀ ହୋଇଅଛି ବୋଲିବା ଅଧିକ ଅର୍ଥ
 ଓ ଏକ କାରଣରୁ ସହକାରୀ ଉଚ୍ଚର ବ୍ୟାପ୍ୟା
 କରିବା ଅନୁକରଣ । ସଂକ୍ଷେପ ଏବଂ ଯେ
 ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କର ବୋଧାଦୋଷ କାର
 କାରଣ ଗୋଟିଏ ସହର ପୁସ୍ତକ ହେଲ ଓ ଉଚ୍ଚ-
 ଜଣିତ ମହାନମାନେ ସେଥିର ସହକାରୀ ହୁଅନ୍ତି
 ଉଚ୍ଚତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯଥା
 ଶ୍ରୀ ଉଚ୍ଚର ବି, ଦେବି ସାହେବ
 ଶ୍ରୀ ବାବୁ କରୁଣେ ସନ ମସ
 ଶ୍ରୀ , , ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ନାସ
 ଶ୍ରୀ , , ପୁରୀକାମାଧ୍ୟ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
 ଶ୍ରୀ , , କାଳୀପଦ ବନ୍ଦୋପ ଯାୟ
 ଶ୍ରୀ , , ନବନଗର ସହକାରୀ
 ଶ୍ରୀ , , ବନମାଳି ସି-ହ
 ଶ୍ରୀ , , କୌଣସିକର ସାୟ
 ଗଣେଶ ସହକାରୀ ନିୟୋଗ କଷ୍ଟରେ
 ଅନ୍ୟମାନେ ନାନା କାରଣରୁ କୌଣସି ମତ
 ବ୍ୟକ୍ତି କରି ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ଅନୁମାନଙ୍କର
 ନିଶ୍ଚୟ ଓ ଭରଣା ହୁଅଇ ସହକାରୀ ଲକ୍ଷରେ
 ଏ ସହ ଅପରାଧୀୟ ହେବ ଓ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚମା-
 ହେ ଯଥାର୍ଥ ନିର୍ବାହକ କରୁବାର ଉଚ୍ଚତରେ
 ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚରେ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ ।

ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚକର୍ମୀର କେଉଁ କଷ୍ଟରୁ ପୁସ୍ତକ
 କର୍ମରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ଓ କି କର୍ମ ନୁହାରେ
 ସେମାନେ ଅପରା ପରିଚ୍ଛେଦ ଫଳ ପାଇବେ
 ସହ କର୍ମକାରୀ ଯେ ସମସ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ
 ଓ ମାଧ୍ୟମର ଉଚ୍ଚାନ୍ତରୁ ସେ ସମସ୍ତ ଜଣାର
 ଦୟା ସିଦ୍ଧ । ସମସ୍ତ ଅନ୍ୟମାନେ ଏକକ୍ଷ
 ପାରୁ ଯେ କର୍ମରେ କର୍ମଣୀ ବା କର୍ମଣୀମାନଙ୍କ
 ପ୍ରତି ପ୍ରକାର କ ହେଲ ସହକାରୀ ପୁସ୍ତକ
 ପାଇବା କର୍ମଣୀର ମନସ ପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଏହା କର୍ମ
 ଉପରୁ କର୍ମଣୀ ମାତ୍ରରେ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କାର୍ଯ୍ୟ-
 ରେ ପ୍ରକାର ହୋଇ ପାରିବ ।

କର ଅଧରରେ ଉତ୍କଳ ଗୁଣା ଲେଖିବା ।

ଗତ ସପ୍ତାହର କର୍ମକ୍ଷିଣୀରେ ବାବୁ ଉଚ୍ଚା-
 ନକରୀ ହଲକାର ଶ୍ରୀଏ ପୁଣ୍ୟ ପସିତା
 ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ଅଧରରେ
 ଉତ୍କଳଗୁଣା ପୁସ୍ତକ ଓ ସଂସ୍କୃତପଠକ ମୁଦ୍ରଣ
 ହେବା ସେଥିର ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ଅର୍ଥ । ଓ ଉଚ୍ଚାନ୍ତ
 କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ଓ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକାରେ ଲେଖ
 ଏକ ସାହେବମାନେ ଉତ୍କଳ ଗୁଣା ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ସହ
 ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷା କରୁବେ ଏକ ଅପା କର୍ମ
 ବାବୁଙ୍କୁ ଜଣେ ଉତ୍କଳର ପ୍ରକାଶକ ବୋଲିବାକୁ
 ହେବ କରଣ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଲେଖ ମଧ୍ୟରେ
 ଉତ୍କଳ ଗୁଣା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ ଯିଉ ସହକାରୀ
 କର୍ମକ୍ଷିଣୀ କରାଯାଏ ସେ ଯେତେ ପରମେ ଓ
 କାଳ ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଉଚ୍ଚ ପସ
 ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ । ପୁଣ୍ୟମାନ ମଧ୍ୟ
 ଅଲୋଚିତ ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଚାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ ଯିବୁ
 ଏକ କି ଯେବେ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ କାରକ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ
 କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ଓ ବିହାରରେ ଉତ୍କଳ ଅଧର ଲେଖାଯାଏ
 ତେବେ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ଅଧରରେ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ଲେଖା
 ନ ହେବ ? ଅପରାଧୀୟ ପାଠକମାନେ
 ଯେବେ କାରକ, କର୍ମକ୍ଷିଣୀ, ଓ ବିହାରର ପୁସ୍ତକ
 କର୍ମକ୍ଷିଣୀ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ତେବେ ପୁଣ୍ୟ ଉଚ୍ଚାନ୍ତ ଯେ
 ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମକ୍ଷିଣୀରେ କାର ହୋଇଅଛି ଓ
 ଏଥିର ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚକାରୀ ଉଚ୍ଚାନ୍ତରୁ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ
 ଅଧରକ୍ଷିଣୀ ନ ଉଚ୍ଚେ କାରକ, କର୍ମକ୍ଷିଣୀ, ଉଚ୍ଚାନ୍ତ
 ମନ କରୁଛ କଥା ସପ୍ତମାଣ କରିଅଛି । ଏ
 ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ବାବୁ ଏହେକଥା ସ୍ଵାପନ
 କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାହାନ୍ତି । ତେବେ
 ଅଧିକି ଗୋଟିଏ ଯୁକ୍ତିର କଥା ପୁଣ୍ୟ ।
 ଓଡ଼ିଆ ଓ କର୍ମକ୍ଷିଣୀ ଅଧର ପୁସ୍ତକ ବାବୁ କର୍ମ

ମନୋଯୋଗ ସ୍ୱକ୍ଷେପ ପ୍ରକାଶ ଓ ଭୁଲନା କରି
 ଦେଖିଲେ ଯେ ବଙ୍ଗଳା ଅକ୍ଷରର ବଡ଼ ଗୋଡ଼
 ହୋଇ ଅଛି । ଅବା ଏଥିରେ ବିଚାର କି ଯାହା
 ପୁଅ ତାହାକୁ ସୁନ୍ଦର । ଓଡ଼ିଆ ଅକ୍ଷର ଗୋ-
 ଲିଙ୍ଗର ବଙ୍ଗଳା ବିକୋଶ କା ଅର୍ଦ୍ଧଗୋଲ ଏ
 ତ ହୁଏ ଗଳ୍ପମୟ । ହାତରେ ପାଉଁଶ ଗଣତ
 ପଦକ ପ୍ରାୟ ବଡ଼ କାଳ୍ପନାମାନ ଦିଗିଲ ଅଥବା
 ବାବୁଙ୍କର ବୈଷ୍ଣବ ଭାବ ଉଦୟ ହୋଇଥିବ
 ଯେ ବିଭିନ୍ନ ରୂପ ଦେଖି ଗୋପ କଲାଇର
 କଥା ଅକ୍ଷର ମନରେ ଭେଦଭାବ ପ୍ରେମରେ
 ପୁଣି ହେଲେ । ଯେବେ ଏସବୁ କିଛି ନ ହୋଇ
 ଥିବ ତେବେ ବାବୁ କାହିଁକି ଏ ପୁର ଅକ୍ଷରକୁ
 ଦେଖୁ ବଙ୍ଗଳାକୁ ପୁର ମନରେ କରି ସଠା-
 କୁ ତମତପତି କହିଲେ କି ଯେବେ ବଙ୍ଗଳା
 ଅକ୍ଷର ଏଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ତେବେ ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରନ୍ଥ
 ଏଥିରେ କାହିଁକି ଲେଖା ନ ହେବ । ବାବୁ
 ଯେ ତମକ ଥିବେ ଏଥିରେ ସତେଜ ନାହିଁ
 କାରଣ ଅନୁମାନେ ତ ବୁଝିଲକ୍ଷଣୀ ତମହାର
 ହେଲୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମାନଙ୍କର ଅବକାଶ ନ
 ଥିବାରୁ ଅତି କଥାମାନ ଲେଖି ନ ପାରିଲୁ ।
 କିନ୍ତୁ ବାବୁଙ୍କ ଏତିକି ବହିବାର ଅବକାଶ ଯେ
 ଏ କଥା ପାଇଁ ଏଡ଼େପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖି ମୁଣ୍ଡ ହାତକୁ
 ତୁମ ଦେବାର ପ୍ରୟୋଗନ କି ଥିଲା । ପୁର
 ରୁଚିତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ପୁସ୍ତକ ବଙ୍ଗଳା ଅକ୍ଷରରେ
 ରୂପାୟ ବେଳେ ତ ସବୁ ବୁଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟରେ
 ପ୍ରକାଶ ପାନ୍ତା ।

ସା ପ୍ରା ହି କ ସଂ ବା ଦ

ଗଣ ବୁଧୁବାର ଖାନନଗରଠାରେ ବାଠ-
 ଯୋଜନା ନଦୀରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣପିଲା ବୁଢ଼ମଲ
 ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଏ ବାଳକ ନିଆଦି ଦେଖିବାକୁ
 ଯାଇଁ ତର୍କରେ ପାଣି ମାଡ଼ିଥିବାରୁ ସେଥିରେ
 ଖେଳି ବୁଲୁଥିଲା ଓ ଦୈବାତା ତାହା ପାଖରେ
 ଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ଗୋଡ଼ ଗଣିଗଣରୁ ଉତ୍ତରଣକୁ
 ଜଳମୟ ହେଲା ।

ଓ ଏବେସାହେବଙ୍କ ଗଣନାମୁସାରେ ଚଳିତ
 ମାସ ତାରିଖ ଓ ତା ୧୨ ରିଶ ମଧ୍ୟରେ କଟକରେ
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧି ହେବାର ଅର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣା କାଳରେ
 ବୁଦ୍ଧି ଗଣନା ବଡ଼ କଠିନ ହେବ ନୁହେଁ ।
 ଅନୁମାନେ ଯେ ସର-

କାଣ୍ଡ ପୁଲନାମାନ ତାଙ୍କରେ ଗଜାୟୁତ ବିଷୟ-
 ରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଷୁର ଯେଉଁ ନୂତନ ନିୟମ
 ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇ ଚଳିତ ମାସ ଅରମ୍ଭରୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
 ରେ ପରିଣତ ହେବାର ଥିଲା ତାହା ଅଳ୍ପବର
 ମାସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁକିତ ରହିଲା । ଏକସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମାନ
 ରହିତ ହୋଇ ନୂତନ ନିୟମ ହେବ । କର୍ମ-
 ରୁଚିମାନେ ଏଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ।

ବାଳି ଡାକପୁର ପ୍ରବନ୍ଧକ ପ୍ରେରଣ କରିବାର
 ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅଧିକା ମାସୁଲ
 ବସିବାର କି ଧାନ ହୋଇଅଛି ।

ହନୁପ୍ରେମିଆରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
 ମୁକ୍ତାବମାନେ ମୁନସଫଳ ନିବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇ ଖଜଣା ମୋକଦମା ତଳାଇ ପାରିବେ
 କି ନାହିଁ ଏକସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଗବର୍ତ୍ତମେଷୁ ବଙ୍ଗଳା
 ଇଣ୍ଡିୟା ଗବର୍ତ୍ତମେଷୁକୁ ପ୍ରମୁ କରିବାରେ ସେ-
 ଠାରୁ ଅଜ୍ଞ ହୋଇଅଛି ଯେ ରେବଣ ମୁକ୍ତାବ-
 ମାନେ ତାହା କରି ନ ପାରିନ୍ତି । ଏ ଅଜ୍ଞ
 ଦୁର୍ଗ ମକ୍ତାବ ଓ ମାନଲତାକାର ଉତ୍ତୟୁତ କ୍ଷତ
 ହେଲା କାରଣ ଖଜଣା ମୋକଦମାରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ମୁକ୍ତାବମାନେ ଅତି କେଉଁ
 ଭରସାରେ ଏ ବ୍ୟବସାୟ କରିବେ ଓ ମାନଲ-
 ତାକାରମାନେ ଉତ୍କଳକୁ ବହୁତ ପିସ ଦେବାକୁ
 ଅସମ ଥିବାରୁ ଅନେକ ଲୋକ ମାନଲ କରି-
 ବାକୁ ଅସିବେ ନାହିଁ ।

କରତର ସମ୍ପାଦକ ଓ ବରଭାଗମେଲର
 ଜଣାଯାଏ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧିଜୀ ଦେଶୀୟ
 ବ୍ୟକ୍ତି ସିଦ୍ଧ ସରକାର ପରିକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋ-
 ଈଥିଲେ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍କଳର ଉପରେ
 ସନ୍ଦେହ ହୋଇଅଛି ଯେ ସେମାନେ ଅପଣା
 ବୟସ ଲଘୁର ଅଛନ୍ତି କଳକତା ନିଶ୍ଚିନ୍ତା-
 ଲୟର ରେକର୍ଡ଼ରେ ଏମାନଙ୍କର ଯେ ବୟସ
 ଲେଖାଅଛି ସେଥିରେ ଏମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଲେଖାଉଦା ବୟସର ମେଳ ହେଉ ନାହିଁ ଅବ-
 ଥି ଏ ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର
 ସେବେ ବାସ୍ତବରେ ଏମାନେ ବୟସ ଲଘୁର
 ଥାନ୍ତି ତେବେ ଏମାନେ କୃତାର୍ଥ ନ ହେଲେ
 ଅନୁମାନଙ୍କର ପୁଣି ନାହିଁ ।

କରତ ପ୍ରଦେଶର କରୁପକ୍ଷମାନେ କଣେ
 ପାହୁକୁ ନିଦ୍ୟାଲୟମାନଙ୍କର ତଦ୍ୱାଧ୍ୟାୟକ
 ନିୟମକର ହଲତର ଗବର୍ତ୍ତମେଷୁର ମଞ୍ଜୁର
 କାରଣ ଲେଖିବାଠେ ସେଠାରୁ ଅଜ୍ଞ ଅସିଅଛି
 ଯେ ଧର୍ମର ଅଧ୍ୟାୟକମାନେ କୌଣସି ଦମ୍ପେ
 ଗିଣା କରାବରେ କର୍ମ ନ ପାଉବେ ।

ଅମେରକାରକୌଣସି ସମ୍ପାଦକ ବୋଲନ୍ତୁ
 ଯେ, ଏକଗଣ ପାଠକର ବ୍ରାଣ୍ଡରେ ତନ୍ତ୍ରାୟ
 ମଣ୍ଡ ମୁଖରେ ପୁରୁରୁ ଏକ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରାଣ୍ଡି ତାହାର
 ପାକସ୍ତଳି ଗତ କର ମଞ୍ଜୁକୁ କୁଟାରେ ଗୁଡ଼ାଇ
 ଦଶବାରଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ବନା ଜଳିତ ରଖା-
 ଯାଇ ପାରେ । ଅତି ଜଳରେ ଗୁଡ଼ ଦେଲେ
 ଏହା ସତେଜ ହୋଇ ଉଠେ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ସଂକର ଗ୍ରନ୍ଥା

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ଗାପିକା ସଂପାଦକ
 ମହାଶୟ ସମାଧେଷ
 ଗଜ କୁନମାସ ତା ୧୭ ରିଶର ଉତ୍କଳ
 ହିତୈଷିଣୀରେ ଯେ ପୁରୁବୋଟି ପ୍ରବଳ
 ରଚନା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସଂକରଗ୍ରନ୍ଥା
 ଥିବା ବିଷୟରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣଙ୍କର ସେହି
 ମାସ ତା ୨୭ ରିଶର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ସ୍ୱାକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାଶୟ ଅପଣା
 ମତର ପ୍ରମାଣ କ୍ରମସ୍ତୁକ୍ତ ରୂପେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟ ଥିବାରୁ
 ତହିଁର ଫଳ ଛାଣ ସୁଦ୍ଧା ଉକ୍ତ ପ୍ରବଳର
 ରଚନା ଅପଣା କବିତାର ଯୋଷକତାରେ ଏକ
 ପ୍ରସ୍ତାବ ଗଳିତମାସ ତା ୧ ରିଶର ଉତ୍କଳହିତୈ-
 ଷିଣୀରେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଯାହା
 ହେଉ ପକ୍ଷପାତ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଉତ୍ତମରୂପେ
 ବିବେଚନା କଲେ ବିବାଦୀୟ ପଦ୍ୟପୁସ୍ତକ ଲୋ-
 କଲ ମିଶ୍ରିତ ସଙ୍କରଗ୍ରନ୍ଥା ଥିବାର ଜଣା ଯାଏ
 ଯଥା ।

“ପିକଗଣ ପଞ୍ଚମରେ ଗାଏ ଗୁଣା ଗୁଣ”
 “ପିକଗଣ ଗାଏ” ବଜ୍ରଗ୍ରନ୍ଥା ଅଟେ, ଉତ୍କଳରେ
 “ଗାନ୍ତି” ହେବ ।

“ନବନ ପଞ୍ଚବ ଗାଣା କରେ ଗୋହ-
 କର” — “କରେ ଗୋହକର” ବଙ୍ଗଳା ଅଟେ
 ଓଡ଼ିଆରେ “ହୋଏ କମ୍ପା ବଗେ ଗୋହକର”
 ହେବ । ଯଦ୍ୟପି “କରେ” ର ଅର୍ଥ ବିରଣ
 କୁହାଯାଏ ତେବେ କି ବିରଣ ତହିଁର ବିଷ୍ଣୁ
 ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ ।

“ସୁଭବ ଭୋଷର ଧର ନୁଆ କଲେବର”
 ସୁଭବର ଅର୍ଥ Nature ଉଦ୍ଭାସନା ଅବା ନବ୍ୟ
 ବଙ୍ଗଳା ପଦ୍ୟଅମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ୟ କେହି
 ବୁଝି ନ ପାରିବେ । ତହିଁ ବଦଳି ପ୍ରକୃତ ଗଣ
 ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲେ ଏକ ପ୍ରକାର ବୁଝାଯାନ୍ତା
 ଏସ୍ତୁଲେ “କରତ” ଗଣ ସମ୍ପାଦକ ଉତ୍କଳ ।

୧ "ବସନ୍ତ ଭକ୍ତ ବସିଲେ କରିବାର ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ସମାଜ କରିଣ ମନୋହର" ଏ ପଦର
 ଅର୍ଥ ବୁଝି ନ ପାରି କିମ୍ପା "ବସିଲେ କରିବାର"
 କେଉଁ ଭାଷା କିଛି ଜଣା ନ ଯାଏ ଯଦି
 "ମନୋହର କରିବାର" ବୋଲି ଯାଏ ତେବେ
 "କରିଣ" କି ହେଉଛି ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି
 * "ଏହିପରି କୃପଣ ହେଉଣ ସମ୍ପଦ"
 "ହେଉଣ" ପାଠ ମାଧ୍ୟମେ ହାସ୍ୟାତ୍ମକରେ
 ମନୁ ହେଲୁ । ବଙ୍ଗର "ହେଉଣେ" ଉତ୍କଳ
 ଅସମସିଦ୍ଧା ନି ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟକ "ଣ" ପ୍ରତ୍ୟୟ
 ହୋଇ ଅଛି ।

୨ "ନିଜନ୍ତର ଭ୍ରମର ମଧୁମାନ କରଇ"
 ଏ ପଦ ବଜ୍ର ବୃତ୍ତିରେ ଗଳିଯାରେ କି ନା କହୁ
 ନ ପାରି ଉତ୍କଳର କୌଣସି ବୃତ୍ତିରେ ଗଳି ନାହିଁ
 ୩ "ବସନ୍ତରେ ବଢ଼ି ଯାଏ ସମସ୍ତର ଭଲ"
 "ଭଲ ବଢ଼ି ଯାଏ" ଏପରି ବାକ୍ୟ ଉତ୍କଳରେ
 ଗୁଣା ନାହିଁ ।

୪ "କୃପା କରି ଅହେ ନାଥ ହେଉ ଏକଥର"
 "ହେଉ" ଉତ୍କଳ ଗଦ ନୁହେ ।

୫ "ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ନିବେଦନ ।
 ତୁମ୍ଭ ଗୁଣ ସଦା ବାଉଥାଏ ମମ ମନ" ବାଉ-
 ଥାଏ" ପରିବର୍ତ୍ତେ "ବାଉଥାଉ" ହେବାର
 ଉଚିତ ଥିଲା ।

ଏକତ୍ରୀନ ପଦମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚନା କାବ୍ୟୋପଯୁକ୍ତ
 ନ ହୋଇ କେବଳ ଶେଷ ଅକ୍ଷର ମେଳର
 ପଦ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ମୁଖ୍ୟୋପାଧ୍ୟାୟ ମହାଶୟ କହନ୍ତୁ ଯେ ଉତ୍କଳ
 ସ୍ୱୟଂ ସଙ୍କରଭାଷା ଅଟେ ଏଥିର କେବଳ
 ତାଙ୍କରି ଅଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି । ପୁଣି
 ଉତ୍କଳକୁ ତାଙ୍କର କରି କହନ୍ତୁ ଯେ "କଳା-
 ଶାଳ ନିକୃତ ହେଲେ ଉତ୍କଳଭାଷା ହୋଏ" ଓ
 ଏଥିର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗଳ୍ପ କର୍ତ୍ତନ
 କରିଅଛନ୍ତୁ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଭ୍ରମ ଦେଖା
 ଯାଏ କାରଣ ପ୍ରଶଂସିତ ବାବୁ ମହାଶୟ
 "ହୃଦୟ" ବହୁ ନ ପାରି "ହୃଦୟ" କହିଲେ
 ଅମ୍ଭେ କହୁ ଉତ୍କଳଭାଷା ନିକୃତ ହୋଇ ବଙ୍ଗ-
 ଭାଷା ହୋଇଅଛି କାରଣ ବଙ୍ଗାପେକ୍ଷା ଉତ୍କଳ
 ଅଧିକ ପ୍ରାଚୀନ ଅଟେ ଓ ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରାଚୀନ
 ଶ୍ରଦ୍ଧ ଅନେକ ଓ ଶେଷତଃ, ଏ ଉତ୍କଳଭାଷାର
 ପ୍ରାଚୀନ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନ ଭୁଲନା କଲେ ଉପଯୁକ୍ତ
 ଶବ୍ଦସ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ କେହି
 ହାତୀର ଶିକୁଡ଼ ଭାଷା ନୁହେଁ ଏକ ମୂଳଭାଷାର
 ଏ ଉତ୍କଳ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ କରି ଲଳନପାଳନ

ଅନୁସାରେ ଅଧୁନା ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାକୁ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତୁ ଏଥି ପାଇଁ କେହି ବାରିମା
 କରିବା ଅବଧେୟ ଅଟେ ।

ପରିଗଣେରେ ଲେଖିବାର ଏହି ଯେ ବ୍ୟା-
 ବାସ୍ତୁ ପଦ୍ୟମାନ ପାଠ କରିବା ସମୟରେ ଅମୃତ
 ଗୋଟିଏ ଗଳ୍ପ ସୁତରା ହେଲ ଓ ତାହା ମୁଖ୍ୟୋ-
 ପାଧ୍ୟାୟ ମହୋଦୟଙ୍କ ପରି ବ୍ୟକ୍ତ ନ କରି କ୍ଷାନ୍ତ
 ରହି ନ ପାରିଲେ । ତାହା ଏହି ଅଟେ । ଗଙ୍ଗା-
 ମନ୍ଦିର ପୁସ୍ତକାଳର ପଞ୍ଜୋବାରଣ ସମୟରେ
 ଗାଙ୍ଗୁଳୀପାଶେଗା ମହାଶୟ ଯୋର ସାହେବଙ୍କୁ
 କହିଲେ "ଯଦ ଓ ପଙ୍କ ଯୋର ହୋଯାଗା
 ତରୁଣ ଉପରକା ଦାମ ନହୁଁ ଫୁଲୁଏଗା" ଏପରି
 ହୁଲେ "ନରକ" କି ପରି "ଗୁଲୁକାର"
 ହୋଇପାରେ । ଅପଣ ଅନୁପ୍ରସ୍ତୁତ ଏପଦ
 ଅପଣଙ୍କ ପସିକାରେ ଗାଁସୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ
 ବାସନ୍ତ ହେବୁ ।

। ମା କଟକ } ବସନ୍ତପଦ୍ୟ
 ତାହାର ଲୁଲାଇ } କବ୍ୟୋପଯୁକ୍ତ ବାଉ-
 ସନ ୧୮୭୧ ମାଲ } ଶାଳ ପ୍ରବନ୍ଧରତକବ୍ୟ

ଶାଳ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳଗପିକା ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଶୟ ସନାପେଷୁ
 ମହାଶୟ ମଲ୍ଲିକ ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଉଚ୍ଚନାମାନଙ୍କୁ
 ରବିଶୟ ପଢ଼ିକର୍ମାଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାନଦାନ କରିବା
 ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୃପଣତା ପ୍ରକାଶ ନ କରିବେ ।

ବର୍ଷା ସମୟେ ବୈଦେଶିକ ଯୁବକ
 ପୁଷ୍ପାମୁଚ୍ଚିତା
 ଗୁଣ କୌଶିକ

ଦେଲୁ ଘନଗୁଣି ବସି ହେ କିଦେଶୀ ନିଗାରେ
 ମାନସେ ଚାରେ । ଚିତ୍ତେ କଳାଜନୁ ଏହିତ
 ଅତନୁ ଅସିଅଛି କି କୋପରରେ । ମୋତେ
 ନିଧନ । କରବ କର ଏ ଗୁମାନ । ବହେ ଯା
 ବାଜି ନିଶାସ ପାତକର କରୁଛି ଦୋର
 ଗରଜନ । ୧ ।

ହୁଁପ୍ରସା ହୁଁ ହୁଁ ସରକଟ ଅଛି ବି ରଜ
 ତା ସଙ୍ଗରେ । ଲଢ଼ିଲୁ ଯୁବକ ବିନା ଏ ପୁର୍ବତ
 ମରଣ ହେଲୁ ନିକଟରେ । ଦେଉ ଏମନ୍ତ ।
 ଧୂଳାର କର ମୋତେ କହୁଁ । ଚଞ୍ଚଳ ଗମନ
 କର ଦେ ରବନ ପସର ପତ କୋଳେ
 ଯାଉଁ । ୨ ।

ପରତ ଅଗାର ତାର ଗରବାର ନରବଧ
 ପ୍ରହାରଇ । ଦରଦୁରକୁଳ ସୁର କଳ କଳ ରଣ
 ବାଦ୍ୟର ନାମ ଏହୁ । ଚୁକିବ ରବ । ଥରେ
 ଥରେ ଗରେ ମୁକୁନ୍ତ । ବାର୍ତ୍ତାବହ ଦେବ ପ୍ରମୋ-
 ଦିତ ହୋଇ ମୋହୋର ଠଣା ଜଣାଉଛି । ୩ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଖଣ ଅନେକ ନିକର ନିକ୍ଷେପ
 କରି ଏମନ୍ତ । ବୁଝି ସିଦ୍ଧି ହୋଏ ବାଜ ବାଜେ ଏ
 ବରହୋର କଣା ସଂଜାତ । ପୁଣି ମଣ୍ଡଳି ।
 ଅମ୍ଭରେ ଚକ୍ଷ ଯା କି ବସେ । ବିଦଗର ଦାତ
 ଯୋଗୁଁ ନିପତ୍ତ ହୋଇଅଛି କି ଧରଣାପେ । ୪

ନିରଜେ ବାଜନ୍ତେ ଗର ଯେ ଗରୁର
 ହୋଇଛି ଧରୁ ପଞ୍ଜିଳ । ଶ୍ରେଣେ ସୁନଧର
 ପରେ ଅଗ୍ର ନର ପର ବସନ୍ତ ନିଦାକୁଳ ।
 କରୁଣାକି । ହୋଇଛି ଅବନ ବନ୍ଧନା ।
 ହୋଏ ଏ ମନଷା ନୋହିଲେ ଏ ଦଗା କାହି-
 ପାଇଁ ଅବା ଦୁଅନ୍ତା । ୫ ।

ପୁଣି ଅନ ପରଦାର ଅନୁମାନ ମନରେ
 ସଂଘାନ ହୋଏ । ଉମାବର ପର ପୁତୁର
 ମୋର ପଲାଇବିକାକୁ ଉପାୟେ ପାହୁ କରିଛି ।
 ମହାକ କରପମ ମୟ । ହାନେ ହାନେ ନଦ ନଦୀ
 ପୁଷ୍ପିଗାମାନଙ୍କେ ପରିପୁଷ୍ଟି ତୋୟ । ୬ ।

ବନପ୍ରିୟମ ନେ ପୁଣେ ଅନୁଷ୍ଠେ ଚେତାତ
 ଥିଲେ କୁହୁ ରବେ । ପ୍ରିୟା ପାଶେ ଗଳ ହେଲେ
 ଦନକାଳ ନାସିବ କଳ ଉର୍ଦ୍ଧା ଜବେ । ମୁହିଁ
 ନାଲିନ । ବାଳାଗ ପାଗ ନ ଗଲ ତା । ଏବେ
 ମୋ ବଦ ସିଦାର ନିଶ୍ଚେ ଜାଣି ଲଭିଲେ
 ସେମାନେ ମୁକତା । ୭ ।

ପୁଷ୍ପକମ୍ପ ମହି ବହି ହୁଲୁକିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦା ଅଟନ୍ତୁ
 ଉଚ୍ଚତେ । ସମାର ତାର ସଲତେ କାହା କରି
 ହସନ୍ତୁ ଉପହାସେ ମୋତେ । ସତେ ଲଢ଼ିନ ।
 ଯୁବକରତନ ମୁହିଁ କି । ନରଦ ନର ପୁଣିକରି
 ଯୋଡ଼ାଗିରି ଦେ ଚାଉବ ସରବ । ୮ ।

ଧୂବନିକ ଜବେ ଜବନତ ମୁଣା ଜବନଦର
 ଉପ ଦେନ୍ତା । ସୁରେ ଥାଇ କେଲେ ବୁକେ
 ବାସାହଳେ ଉପକା ଅନେକରେ ଅଛି । ଶିବ
 ଶିବଦ । ହେବ ଏ ପୁରଦଗା ସିବ । ହେ ଥାଉଁ
 ଥାଉଁ କତାଧରା ଲଭି ଦେହନ ମୁଖ ତାଗଧବ । ୯

କଟକ
 କର୍ଣ୍ଣଭାବୁକ

ଏହି ଉତ୍କଳଗପିକା ସମ୍ପର୍କ କଟକ ଉଚ୍ଚ-
 ଦାକର କଟକପ୍ରିୟ କୁମ୍ଭୀରୀକ ଯଶାକନ୍ଦରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ

କଳକର ସାକ୍ଷୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଚାଷୀ ସଂପର୍କୀ	} ଭା ୧୭ ରଜତକୁଳର ସମାପନମେସିଦା । ମା ଛାବଣ ୪ ନ ସମ ୧୭୨୭ ସାଲ ଶାଳଦାର	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୧୫
		ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
		ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ	୩୩

କଳକର ଅଇଲେ ପାଣ୍ଡୁଲି

ଘୋଷାଦେ ଶିଳ୍ପୀଗଣାରେ ଯେ କଳା କଥା-
 ଯାଏ ସେଥିର ନର ଆଦାୟର ନିଧାନ ନିରାଣ
 ଗୋଟିଏ ନୁହଇ ଅଇଲେ ପାଣ୍ଡୁଲି ବଜାଳା
 ବ୍ୟବସାୟକ ସଭାରେ ଗଜମାସ ଡା ୨୭ ରିଖରେ
 ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଓ ଯତିତ ହୋଇ ଉତ୍ତର ବରୁଣ
 ଦାରଣ କରନ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ପୁରୁଷ ବସିଣୀକୁ
 ଅର୍ପଣ ଥୋଇଅଛୁ । ଶାନ୍ତୁ ଡାକିବୁର ବାହେବ
 ଏ ଅଇଲେ ବଦଳ ଆସନ୍ତୁ । ଏଥିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ଏହି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳାବେତନ କାର୍ଯ୍ୟ
 ସନ ୧୯୨୭ ମସିହାର ଅଇଲାନୁଆସା ଦେଇ
 ଅଛୁ ମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶା କଳାବେତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଚ୍ଚ-
 ରେସନ ଜଣାଣ କରୁଛୁ ବାହାରି ଯାଇ ସଂସ୍କୃତ
 ବ୍ୟବସାୟକରେ ଦେବାର ଉକ୍ତ ଅଇଲେ
 କେତେକ ନିଧାନ କୁ ଯାହା ଉଚ୍ଚରେସନ
 ଜଣାଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିଧୁବବ ହୋଇଅଛୁ ସେ
 ସମସ୍ତ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଅଛି ଓ କଳକର ଆଦାୟର
 ମୋକଦ୍ଦମା ସନ ୧୯୨୯ ମସିହାର ୧୦ ଅଇନା-
 ନୁସାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କଦ୍ୱାରା କରାଗିତ ଦେବାର
 କିଧୁ ଅଛୁ ମାତ୍ର ଗଜମା ମୋକଦ୍ଦମା ଯେତୁଲେ
 ଅଦାଲତ ଦେଖାଗାରେ ବିଚାର ଦେବାର ସିଦ୍ଧ
 ହୋଇଅଛି ସେ ତୁଲେ କଳକର ମୋକଦ୍ଦମା
 ସବାଣେ ଉକ୍ତ ଅଇନାନୁସାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ
 ନିରାଜ କରିବାର ଉଚ୍ଚ ଦେବା ଅଯୋଗ୍ୟ
 ଅଟଇ । ଏହି ସମସ୍ତ ଅପରାଧ ନିବାରଣ କରିବା
 ଦାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୁହଇ ଅଇଲେ ପ୍ରୟୋଜନ

ହୋଇଅଛି ଶାନ୍ତୁ ଡାକିବୁର ବାହେବ ଅଠ
 ପୁ ବରୁଣ ପୁରୁଷ କଳକର ଆଦାୟର ନିଧୁମ-
 ମାନ ଅଇଲେ ମଧ୍ୟରେ ସବେନ ନ କରି ଶାନ୍ତୁ
 କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟକ ଭାଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
 ଅଧିକାର ଦେଇଅଛୁ । ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚରା
 କୃପାତ ସ୍ୱାମୀୟ ବାଦମକ ମତ ଗ୍ରହଣ ପୁରୁଷ
 ପୁ ନିଧୁମମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ । ମାତ୍ର ପ୍ରସାଦିତ
 ଅଇଲେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉପାଦ ଉପକାର ଦେବାର
 ସମ୍ଭବନା ଅଛି । ଏ ଦିନର ନିଧାନ ଏହି ଯେ
 ଯେତେବେଳେ ଦେବ ଅବଲ ଓ ଡାକିବୁ-
 ରାକୁ ଗଜମା ବର୍ଷାନୁ ମୋକଦ୍ଦମାର ବିଚାର
 ଦେବ ଦେଇବେଳେ ଦେବ ଅଦାଲତ ଓ
 ବାଦମଦାର କଳକର ବର୍ଷାନୁ ମୋକଦ୍ଦମାର
 ବିଚାର ଦେବ । ଏଥିର ଏହିଫଳ ପରଲ ଯେ
 କଳକର ମୋକଦ୍ଦମା ଦେଖାଗ ଅଦାଲତଦ୍ୱାରା
 ବିଚାର ଦେବ ଓ ସେତପ ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ବେଦନ୍ତ ବାଦମଦଦ୍ୱାରା ଯେ ସମସ୍ତ ଅବିଚାର
 ହେଉଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ନିବାରଣ ଦେବ ।
 କଳକର ମୋକଦ୍ଦମା ଗଜମା ମୋକଦ୍ଦମା ଠାରୁ
 କଳକର ବୋଧ ଦେଲେହେଁ କି ପ୍ରକରେ ସେଥିର
 ବିଚାର ଗୁରୁତର ଅଟଇ । ଏପ୍ରକାର ମୋକଦ୍ଦ-
 ମାରେ ଯେତେପ୍ରକାର ଅପରି ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅଇ
 ଗଜମା ମୋକଦ୍ଦମାରେ ସେ ସମସ୍ତ ଦେବାର
 ଅସମ୍ଭବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ସମ୍ଭାରେ ପରଦା କଲେ
 ଉଚ୍ଚିଆ ପ୍ରମାଣେ ଗଜମା ଦେବାର ନିଧୁମ ସଦାକ୍
 ପ୍ରକାକୁ ଅଇ ବାଟ ନ ଥାଏ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଅବାଦ
 କର ବା ନ କର ବା କି ହାର ଉଚ୍ଚିଆ ମାତ୍ର

କଳକର ପୃଷ୍ଠାରେ କଳ ଦେବା ନ ଦେବା
 ଭାବାର ଉଚ୍ଚିଆ ନୁହଇ । କଳଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି-
 ମାନେ କି କରିବାର ଦେବା ଯାଇଅଛି
 ଅଭବ କଳକର ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଦେଖାଗାର
 ବିଚାର ବିଷୟ ଅବଗତକ ଜଣାଯାଏ ଏତପ
 ସୁଲେ ସନ ୧୯୨୮ ମସିହାର ଅ ଠଇଲ ମତେ
 କଳକର ଆଦାୟର ନିଧାନକୁ ଅଇଲେ ଏକା-
 ବେଳେ ଉଚ୍ଚିଆ ଦେବାର ନୁହଇ ଓ ଯେଦେ
 ଗଜମା ମୋକଦ୍ଦମା ଯେ କଳକର ମୋକଦ୍ଦମା
 ସମାନ ଦେବ ତେବେ ଗଜମା ସବାଣେ କଳ
 ଅଇଲେ କାର୍ଯ୍ୟକର ନ ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ କଳକର
 ସକରେ ଦେବା ପରଲ ଦେବ ଅଭବ
 ଅପ୍ରେମାନେ ଉଚ୍ଚିଆ କର ଯେ କଳକର
 ଅନାଧିକାର ଅଇଲେ ବିଧାନକୁ ଏକାକେଳିକେ
 ମୁକ୍ତ ଦେବ । କଳକର ମୋକଦ୍ଦମାକୁ ବଲେକ୍ଟ-
 ରଙ୍କ ଦସ୍ତର ବାହାରକରି ନେବାର ଅଉ
 ଦୋଷିଏ କାରଣ ଏହି ଯେ କଲେକ୍ଟର ବାହେବ
 ବ୍ୟବସାୟକ ଉଚ୍ଚିଆଲିନାର ଥିବାର ସେ ପୁରୀ-
 ବୃତ୍ତ ଯଦା ଉତ୍ତୁଳ କରନାକୁ ଉପର ଅଭବ
 ପ୍ରକାର ବୁଝାଇ ପୁଣି ଅପରପାତ ହୋଇ ବିଚାର
 କରୁନା ତାହାକ ସକ୍ଷରେ କଠିନ ଅଟଇ ଗଜମା
 ମୋକଦ୍ଦମାରେ ବଳ ସେ ବିଚାର କରୁଥିବାରୁ
 କାରଣ ସେଥିର କମିସାର ଓ ପ୍ରକାର ଦୋଷ
 ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର ପକ୍ଷପାତ ଦେବାର କାରଣ
 ନାହିଁ । କଳକର ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଗାହାକୁ
 ଏକପକ୍ଷ ବସ୍ତୁକୁ ହେବ ଓ ଏଥିରେ ଅବେକ
 ପ୍ରକାର ବିଧାର୍ଯ୍ୟ ବଥା ଅଛୁ ଅଭବ ଦୋଷିଏ

ସମସ୍ତ ଜୀବନ କ୍ଷମାରେ ଶୋଭିତ ହେଉଛି ।
 ସମସ୍ତା ବିପଦ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟ
 ପ୍ରାଣ କଳା ଭାବେ ଓ ସତ୍ୟତାର ଅପଣା ହୁଅନ୍ତୁ ।
 କଲେ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷର ଲକ୍ଷ୍ୟର ଅନ୍ତ । ପ୍ରାଣୀର
 ଅନ୍ତରାଳ ଉପର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟାନ କାହାନ୍ତି
 ତଳେ ଉପମ ଦେବା ପଞ୍ଚାଳୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଚେତ-
 ନୋପୁନଃସୂଚକର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଅନ୍ତର-
 ଶରୀର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେ ସୁଧୀନ ତାହାକ-
 ଚାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ ସେ ସମସ୍ତ ଆର୍ଯ୍ୟ ଭବିକା
 ପୁନଃ ପଠ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଜାଣିବା
 ସଭା ପ୍ରକାର କଲେ ସମସ୍ତ ଉପକାର ହେବ ।

କୃଷ୍ଣା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା

କୃଷ୍ଣା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଅଥବା ଅବନତ ଦେଲୁ ଯେ
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ତପେ ମୁକ୍ତିମାଳା ହେଉଣା ଶିଳେ
 ଦୁଇ ଅପରାଧ ଏକ ଦୁଇ ଭାବନାକୁ ଯେ
 ଲୋକକୁ ସାଧକର କହୁ ଉକ୍ତ ଦୁଇ କୁଣ୍ଡ ମଣ୍ଡିଏ
 ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଦର୍ମ ନରୀନେତା
 ପାଇଁ ହେବାର ଜାଣିବାହେବକ ୪୪୦୦ ନା
 ପୁରୁଷର ଜାଣିଥିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଲୋକଲୋଚନ
 ମନସ୍କର ଏହା ପୁଣ୍ୟାଳ ଉପକାରୀ ଲୋକଲୋଚନ
 ଦର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟକୁ
 ସମ୍ମାନ ଏହାପ୍ରକାର ନିଶ୍ଚୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।
 ପ୍ରକାଶକ ନକହୁ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟରୁ ସତ
 ପୂର୍ଣ୍ଣତାକ ଚର୍ମ କରୁଥିଲେ ଦେଇ ସତେ ନିତି
 ପ୍ରମୁଦାଦୀ ନ ଦେଇ କୁମର ସମ୍ପେଦ କର-
 ଥିଲେ କଲ ଦେଲିଆନ୍ତା ।

ଏ ସମ୍ପାଦ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟରୁ ହେବା
 ନା ମନରେ ଉପସ୍ଥ ଦେଲି ନିକଟ ଅନଳ
 ମୋତରର ଉପକାର କେତେକାର ଅନରସା-
 ରକଣ ଦେଇଅନ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଉପକାରକୁ
 ଅପରାଧକୁ ଦୁଲୀନା କଲେ କିମାନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ରତା
 ତାହାଯାଏ ଅଧିକ ନେତାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟରେ
 କେ ଚିନ୍ତା ନକହୁ କିମାନ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ।
 ଅଥଚ ମୁନିର କାର୍ଯ୍ୟ ମନକର ବଧା ପୁଣିଲେ
 ସମସ୍ତାରୁ ଦୂରଦୂରରେ ରୁପୁ ନ ପାଇଁ ବନ୍ଧୁ
 ହୁଅନ୍ତୁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅପଣା ହେଲେ
 ଉପକାର ନିତି କୌଣସି ନୁହନ୍ତ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା
 ହେ ନ ଶୁଭ । ପରମର ଏହି ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ
 ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତାହା ଦେଲି ନାମନେହସ୍ତେ
 ମନରେ ପ୍ରକାସ କରୁଅଛୁ ଯେ ପ୍ରକାରର ଭ୍ରତ

ସମସ୍ତେ ଆର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧିପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା-
 କଳେକର ଅପଣା ଆର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଣୀକର ଜାଣି
 ଅବା ଅଧିକତର କର ନ ଥିବେ ନାହିଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା
 କଲେକର ସମସ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ହେବାର ଯେବୁ
 ପ୍ରଥା ଅଛି ସେଥିରେ ତାହା ଅଧିକତରମାଧ୍ୟରେ
 ସମାପ୍ତ ଅର୍ଥାତ ଅର୍ଥାତ ଓ ପୁଣ୍ୟରତରୁ
 ଦାର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ଅଧିକତ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ବିନା
 ଧନ କିନ୍ତୁ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଉପକାର କିନ୍ତୁ
 ବିକଳତା ବିନା ସେ ଜାଣିବାହେବକ ୪୪୦୦ ନା
 ଲୋକ ହେବାରୁଥିଲେ । ଧନଦାନପ୍ରଦାନା କାର୍ଯ୍ୟ
 ପ୍ରତି ସହକ ନୁହେଁ ଏହା ସେ ପୁଣ୍ୟ ଅଧିକତ
 କରୁଥିବାର ତାହାଯାଏ ଓ କେତେକୋଟ ସମକ୍ର
 ଅଛି ନି ଯେ ଏହା ପ୍ରକାର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ।
 ସରକାରୀମହୋଦୟମାନେ ଦେଇ ଅବା ଅନ୍ୟ
 ନରେ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତକାର ଉପେକ୍ଷାର
 ଅନଳର ଯେମନ୍ତ ଦର୍ମ ପାଉକର ଅବା ଦି-
 କ୍ଷା ଲୋକକୁ ଅନ ଦୟା କରନ୍ତାତ ଯଦା କାର
 ହେବ । କାରଣ ତାହାକୁ ହେଉଅଛି “ଦକା
 ଅର୍ଥେ ମଧ୍ୟାମନନା ନାହିଁ” ଅର୍ଥାତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟ
 ହେଉଅଛନ୍ତି । ପୁଣ୍ୟ ଅନ ଦୟା ହେବାରୁ
 ଅଧିକତର ମୁଖ୍ୟତା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ଅଛି ।
 କାରଣ ତାହାକି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ କରୁଥିଲେ
 ଲୋକ ଏ ଦୋଷ ନିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା
 ହେଉଥିଲେ ସେ ପ୍ରକାର ଓ ତାହା ଦୋଷର
 ବିନା ପର କୁହେ ଅଧିକତ ପଠେ ଦୋଷ
 ଦିନାକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକତ ଏପ୍ରକାର ଅଧିକତ
 କରୁ ନୁହେଁ କରୁଅଛନ୍ତି ଏକ ୪୪୦୦ ବାହାର
 କରୁଥିବା ବଦାନ ବିଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ
 ଓ ନୂତନକୋଟ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନ୍ତୁ ତାହାକୁ
 ସହଜ ଅଧିକତ ଦୋଷମାନକ ପାଲେ ତେବେ
 ଏହି ସମସ୍ତାକାର ଦାନକ ହୁ ?

୪୪୦୦ ଦୂରଦୂର ନକହୁ ପ୍ରତି ଅପାର
 ପ୍ରକାର ଦାନକ ମୂର୍ଖତା ଦେଖୁଥିବା ଉପକାରକୁ
 ଦୂରଦୂରରେ ଦେଇ କରୁଥିବା ବଧା ଅଛି ।
 ଓ ଅପଣା ମୁଖରେ ଯାହାର ପ୍ରକାର ଅଛି ତେ
 ଅନୁରୋଧ ଦୂରଦୂର ପାଉକାରୁ ଦେଲି କେବେ
 ତାହା ଓ କୌଣସିକାଲେ ତାହାକୁ ଦେଲେ
 ବିକ ଅବନୀତ ହେଲେ ଅଧିକ ଅଧିକତ ହେଲେ
 ବାକୁ ସାହଜ ହେବେ ମାତ୍ର ଯେକାନ୍ତି ପ୍ରକାରକୁ
 କାର୍ଯ୍ୟ ପାଉକାରୁ ଅପଣାକୁ ଅଧିକତ ଦେଖୁଥିଲେ
 ସେ ଅଧିକ ବାହାମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଇ ଦେଲିବା
 ହେବେ ଅଧିକତ ହେଲେ । ପ୍ରକାରେ ଏହାପ୍ରକାର
 ଅନୁରୋଧ ହେବୁ କରୁଥିବା ପକ୍ଷ ହେଲ ଏକ

ବାହାମାନେ ଅଧିକ ଅବା ଅଧିକତରୁ
 କୃଷ୍ଣା କାର୍ଯ୍ୟ ମନୋଧର ନ କରୁ ପ୍ରଧାନ
 ଅନୁରୋଧ କରାନ୍ତେ ହେବ କରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କର-
 ବାର ଅନୁରୋଧକୁ ନୁହେଁ କରୁଥିଲେ ତେବେ ଉପକାର
 ବି ଦୂରଦୂରରେ ଦେଇ କରୁଥିଲେ ଅଧିକ
 ଯେ କେତେକାର କାର୍ଯ୍ୟକାର କାର୍ଯ୍ୟ କେବେ
 ପାଲ କରୁଥିବା ସମାପ୍ତ ସିଦ୍ଧିପାଉଥିବା ବିକ
 ଅଧିକତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟରୁ ଦେଇ ଅଧିକ ।
 ଦୂରଦୂରରେ ମୋହକାର କରୁଥିବା ମୁକ୍ତ ୪୪୦୦ ନା
 ଏକ ପ୍ରକାରର ସିଦ୍ଧିପାଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ମୁକ୍ତ
 ୪୪୦୦ ନା ପରଦିନ ହେବାର ମୁଖ୍ୟାଭିପ୍ରାୟ
 ଏହା ଅଧିକତା କଲେ ତାହା ଓ ଦୁହେଁ
 ଦୁହେଁ ଦୁହେଁ ମୋହକାର ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର
 ତାହା ଦେଲି ଯେଉଁ । ଏତେ ୪୪୦୦ ଦେଇ ସେ
 ଦୂରଦୂର ଦେଲି ହେବୁ କଲେ ସେ କୃଷ୍ଣାଚାର୍ଯ୍ୟ
 କାର୍ଯ୍ୟକାର ତାହା ସହକରେ ଅଧିକତ ହେଲ-
 ଅଛି । ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକାର ସେ ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ
 ପ୍ରକାରର ତାହା ଦେଲିକାରୁ ପ୍ରକାର
 ଅଧିକ ହେଲେ ଦେ ଧୂରଦୂରକୁ ଲୋକମାନେ
 ନେ ଦେଲେକେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଲିକାରୁ ଦୂର
 ବି ଦେଲି । ସୁଦୂରରେ ଅନ କୌଣସିକାଲେ
 ଦେବା ତାହାକି ଦେଲିକାର ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକତ
 ଅଧିକତରୁ ହେଲି । କିମ୍ପା ଦେଲି ଓ କିମ୍ପା
 ହେଲ ଏହାକର ସମ୍ମାନ ଓ ଏହାକର ସାହା-
 ଯରେ କେତେ ଦୂରଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପେକ୍ଷ-
 ଶାଳୀ ଦେଇ ସମ୍ପେଦ ଓ ଦେଲି ଦେଲି କରୁଥିଲେ
 ଏମନ୍ତ ଅଧିକତରୁ କେତେକେ ଦେଲି ଦେଲି
 କରୁଥିଲେ କିମ୍ପା ଦେଲିକାର ଅଧିକତ ପ୍ରକାରର
 ଦେଲି ସହକାର ଦେଲି ଅନୁରୋଧ ନ ଦେଲି
 ଦର୍ମରେ କେତେକେ ଦେଲିକାର ଅଧିକତରୁ
 ଧନ ଦେଲି ଦେଇ ନୁହେଁ ଉପକାରୀ ଦେଲିକାର
 କଲେ କିମ୍ପାଦେଲି ଅନୁରୋଧ ଧନ ଦେଲି ଅଧିକ
 ଦର୍ମ କରୁଥିବା ନିମ୍ନ କି ହୋଇଥିଲେ ? ତାହା
 ହେଲ ଏ ଦେଲି ଅଧିକତରୁ ଅଧିକ ଓ
 ଏହା ଉଦ୍ଧାର ହେଲେ ଅଧିକତ ମନକ ଦେଲି
 ଦୁରଦୂର ।

୪୪୦୦ ସହକ ମୁଖ୍ୟ ଦେଲିକାରୁ ଦର୍ମରେ
 ଉଦ୍ଧାର ଦେଲି ଦେଲି ଅଧିକତରୁ ସିଦ୍ଧି
 ହେଲିକାର ମିତ୍ର ଅନୁରୋଧ କରୁଥିବା ଯେତେ
 ଦୋଷରେ ହେଲ ଦେଲି ଦୁରଦୂରକୁ ଦେଲି-
 ଶାଳୀ ଅନୁରୋଧ ଦେଲିକାର କେତେକେ ଦେଲିକାର
 ଅଧିକ । ଦେଲିକାର ଦୁରଦୂରକୁ ଦେଲି
 ଅଧିକତ ଓ ଦେଲିକାର ଦେଲିକାର ସମ୍ପାଦକ

କରେ ଶ୍ରମଦାନ ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁ ହୋଇ କର୍ମ ପାଇଥିଲେ ମୂର୍ଖମାନେ କରେଇରେ ଲଗୁଭଣ୍ଡ ନ ହୋଇ ସୁଖ ଉପାର୍ଜନର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ଓ କେତେ ଲୋକ ଅପରାଧ ଅଲଗାରେ ଗର୍ବିତ ହୋଇ ଅପରାଧୀର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରୀକୃତ କରନ୍ତେ । କେବଳ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ବାରିଆ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦାସ୍ୟମୟ ଅଟଇ ଅପର ସକଳ ସୁଲେ ତାହା ନ୍ୟୁନାଧିକ ପରିମାଣରେ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟାୟ ଓ ଏହି ହେତୁର ପରିତ୍ୟକ୍ୟ ଅଟେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

କଟକସ୍ଥର ଶ୍ରୀଅଛନ୍ତି ଯେ ଯୋକଗୁଠାରେ ଜଣେ ଗୁମସ୍ତା ଚଳିଗୋଟି ପିଲ ପ୍ରସବ କରି ଚନ୍ଦ୍ର ଅରବିନ୍ଦ ମରଗଲ । ଧାସ ପିଲମାନେ ଅବସ୍ଥ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି ।

ଗୁଆଲପୁର ଗଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ମିଲିଟାରୀ ହାମପାଲର କାନ୍ଥ ଖୋଲୁଁ ଦେଲେଗୁଡ଼ିଏ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଦେବମୂର୍ତ୍ତି ବାହାରଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନରେ ଦେଖା ଯାଇଛି ଯେ ଏସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ୮୦୦ ବର୍ଷର ହେବେ । ଅଜ୍ଞାତ ସେମାନଙ୍କର କହୁ ମାତ୍ର ଲଜ୍ଜ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଇଲହମବାଦ ବୋମ୍ବାର୍ଡର ଫେଲଡ୍ରାଫ ଯୋଗରେ ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବୋମ୍ବାର୍ଡର ଏକ ବରଫାରେ ଭେଲିଓଏ ହେତୁର ଗୋଟିଏ ଦାରୁଣ ଦୁର୍ଘଟା ଘଟି ଯାଇଅଛି । ଗଣ୍ଡେ ଅଗୋଷ୍ଠି ଗହଣଗଣା ଗଣ୍ଡେ ମାଲଗାଡ଼ୀ ଉପରେ ପଡ଼ିଲ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ଲେକ ୧୧ ଶ ଲୋକ ହତ ଓ ସାଜକଣ ଅନଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଧୁମକେତୁର ପୁଲ ଦୁର୍ଘଟ ପଦାର୍ଥ ଏକା କାହିଁକି ତନ୍ତେ ହସର ମୁଲ କେତୁଦାର ଦୁରକୁ ନପୁର ହୋଏ କି ହେତୁର ଅକା ସାଧାକର୍ଷଣର ଚାପୁମ ଲାଫି ଅବସ୍ଥିତ କରେ, ଏହି ସକଳ ପ୍ରକ୍ରେ ନେଇ ବହୁକାଳରୁ କେଧାରିବିଦଗଣ ଅନୋଳନ କରି ଅପୁଅଛନ୍ତି ଏସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପର୍କ କିବା ଅପରାଧ ମନୋପତ୍ତ କହି ଉଚିତ କେତୁ ଅକ ଯାଏ ଦେଇ ପାରି ପାହାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଡିଗ୍ରୀକ ଯାହେବ ଧୁମକେତୁ ପୁଲ ସମ୍ପର୍କରେ ଗୋଟିଏ ଅରବିନ୍ଦ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନାହାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ସାହେବ ବହୁତ ପରୀକ୍ଷା କରି ସପ୍ତମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ଅଲୋକ ବିରଣର ଏକପ୍ରକାର ସ୍ଫୁଟନଶକ୍ତି ଅଛି । ସେ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ଯେ କିମ୍ପେଷ୍ଟ ପଦାର୍ଥ ଧୁମରେ ଅଲୋକ ସତ୍ତାରେ ତାହା ପ୍ରଜ୍ଵଳରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଧୁମସମୂହ ଏକ ଆପଣା ଅପଣାର ସ୍ଫୁଟନ ଭେଦରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପ ନିୟତ କାର ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଏ । ଉକ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ମତରେ ଧୁମକେତୁର ଚାରିଆଡ଼େ ବାସ୍ତି ପରି ପଦାର୍ଥରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ପତ୍ରକାର ଏମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ସୁଦ୍ଧର ଉତ୍ପାତ ହୋଇଥାଏ ।

ବଲୁଚକରା ଓ ବୁଢ଼ା ଉପରେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ ମାଗଲ ଅଦାୟ ହୁଅଇ ତଦ୍ଵାରା ଏ ଦେଶର ଗ୍ରାମକ ଓ ବଲୁଚର ପ୍ରସୁତାକାଣ୍ଡ ଏ ଉଭୟପକ୍ଷର କ୍ଳେଶ ହୁଅଇ ବୋଲି ଉକ୍ତ ମାଗଲ ଉଠାଇ ଦେବା କାରଣ ଗବର୍ଷି-ମେଶ୍ଫୁକୁ ଅବେଦନସହ ଦେବାପାଇଁ ବିଲୁତଭେ ଗୋଟିଏ ସଜ୍ଞା ହୋଇଅଛି । ଏ ସକ୍ଷରେ ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ମତର ଯୋଗଦତ୍ତା କରିଅଛନ୍ତି ।

ବଲୁକ ଚାଲିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅସୁମାନ ପ୍ରସୁତା କରବାକୁ ଗିଣା କରିବା କାରଣ ବୁଢ଼ା ଦେଶର ଗଜା ଅଠରଜଣ ଯଦା କଲକତାକୁ ଯଠାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ଦୁଇଜଣ ପୁସ୍ତକ୍ଷ ଅସିଅଛନ୍ତି ଏମାନେ କାସିପରଲୋହ-ଦାନଗାନା ଏବଂ ବହୁ ମଧ୍ୟରେ କର୍ମ ଶିକ୍ଷା କରୁଅଛନ୍ତି । ଇଣ୍ଡିଆ ଗବର୍ଷିମେଶ୍ଫୁ ଏହି ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି କି ଯେବେ ଏମାନେ ଉତ୍ତମ ଅଚରଣରେ ରହନ୍ତ ତେବେ ଦୁଇବର୍ଷ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲକତାରେ ରହୁ ଗିଣା କରିବେ ।

ଗଜବର୍ଷ ଉତ୍ତରାରେ ଯେଉଁଠି ଅକମ୍ପାକୁ ବୁଢ଼ି ଓ ନବାବକି ହୋଇ ଉତ୍ତରର ଥୋଇ ହୋଇଥିଲେ କାମମର ପ୍ରଦେଶର ଗ୍ରାମଗର ଶ୍ରାମରେ ଗଜମାସ ଡାକ୍ତା ୧୧ରିଶରେ ସେହି ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଅଛି ଏକଗୁଣି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରକଳ ବନ୍ଧି ଉତ୍ତର ଯେ ସେ ସମୁଦାୟ ସ୍ଥାନ ଗୁଣ ଓ ଲୋକମାନେ କେତେକ କୌକାରେ ଏକ କେତେକ ସଦକ ନିକଟରୁ ଉତ୍ତରମିକୁ ପଲ୍ଲସୁନ କରି ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କଲେ ଚିନ୍ତିବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁହାବ ଜଳମୟ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଯେ କେତେ କ୍ଷତ ହୋଇଅଛି ତାହା ଅନାୟାସରେ ଦୋଧ ହୋଇପାରେ । କେତେ କହନ୍ତି ନି-ଗୁଣ ବ୍ୟାଧିରେ ଏହିପରି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ସୁଲତାନପୁରର ଗଜଗାଣାନାର କର୍ମଗୁଣ ସରକାରୀ ଟଙ୍କା ଅଭାଷାକୁ କରିଥିବା ଅପରାଧରେ ସେଠା ଦସୋଟିକର୍ମଗୁଣଙ୍କ ଦଗରରେ ଦୋଷୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ୪୦୦୦୦୦ଟା ସରକାରୀ ଭହବିଲ ଭୋସରଫ କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଓ ଏକାରଣ ବ୍ୟାଧି କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହଜ କ ଗୁଣାସ କରିବାର ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମିଣୀଲମସ୍ତ ଯଥାର୍ଥ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏତେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବା ଏକଦିନର କର୍ମ ନୁହଇ ବିଲୁ ସରକାରୀ ହେପାବ ଭଦାରକ୍ତ-କର୍ତ୍ତା କରୁଥିବେ ଜାଣି ନ ପାରିଲେ ବହୁ ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ।

ବମ୍ବେରଗଜେଟ ଲେନ୍ଦାଅଛନ୍ତି ଯେ ହାଇ-ଦରକାଦର ଜଣେ ଧନବାନ ମାରଠିଆର ବଲୁ-ତରେ ଗୋଟିଏ ମହାଜଳି କୋଠି ସ୍ଥାପନର ବନୋବସୁ କରିବା କାରଣ ବମ୍ବେର ନଗରକୁ ଅସିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ମନସ୍ତ ଯେ ଇଲଗୁଦେ-ଗରେ ଏକୋଠିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ଗୁଜଣ ମାରଠିଆର ଯଠାଇବେ । ମାରଠିଆର-ମାନେ ଜାତ ସମ୍ପାଦ ଶୁଦ୍ଧ କଲତରେ ଯାଇ ରହିବାକୁ ସାହସୀ ହେଲେଣି ବଡ଼ ଗମଜ୍ଞାର ଚିତ୍ତ ଅଟଇ । ଉକ୍ତ ପସିକା ଅସୁରି ଶ୍ରବଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ନଗରରଜଣ ବଣିୟା ବାଣିୟା କାରଣ ଇଉଗେପକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି ।

ମହାମାନବ ଗଜକୁମାର ଅଲହେଡ଼ିକ ଶ୍ରୀରତ-ଦର୍ଷକୁ ଅଗମନ ସମୟରେ ଗାହାଜ ଅଭିପର୍ଯ୍ୟନା ଉପଲକ୍ଷରେ ଅଛା ଦରବାଗରେ ଯେଉଁ ଭୋଜ ଦୟାସିବ ସେଥିର ବ୍ୟୟ ୪୦୦୦୦୦(ଟା) ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ଅହାତ୍ୟୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ କେଲନର କୁମ୍ଭ ନିକୁ କଣ୍ଠକୁ ଦୟାଯାଇଅଛି ।

ଗ୍ରାୟକୁ ଡାକ୍ତାମୂରସାହେବ ସେକଟରୀ ଦୁଇବର୍ଷ କୁଟି ନେଇ କଲତକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି କଲକତାର କଞ୍ଚୁମକଲେକ୍ତର ନିପର୍ଯ୍ୟାସେବ ତାହାଙ୍କ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ପୁଣ୍ୟାୟ ।

ଏଡୁକେସନ ଗଜେଟର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଅମେରିକାରେ ଅବମ ନିବାସିମାନେ ଅପରାଧ ଶସ୍ତ୍ରକୁ ଲେ ତାହାର ମସହର ନୁ-ନି କାଜିନେଇ ଅପରା ପୁହକୁ ଗୋରା କରିବା ସକାଶେ ଅଶିକ୍ଷିତବାଚ ଚାପୁ । ପଞ୍ଚମ ଗଜବର୍ଷର ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ପାଦପୁସୁ ଦେଶ ଗାମାଗିରି ଓ କେତୁପଡ଼ା ଶ୍ରାମରେ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରତଳିତ ହୁବାର ଦେଖାଯାଇଅଛି ।

ବାଗୁଶବା ଆକବର ନାମକ ପକ୍ଷରେ ଲୋକ-

ଅଛି, ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହିତ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଯୁଗରେ ଅନେକ ଫୁଲକୁ ଓ ପତ୍ରରମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସମ୍ମାନ କରୁଥିଲେ ଏହି ସମ୍ମାନରେ ସୁନାମାନଙ୍କୁ ବିଭାଜନ କରାଯାଇଥିଲା ଅନେକ ବର୍ଷ ବିଭାଜନ ହେଲା । ପରମେଷେ ଏହି ବିଭାଜନ ହୋଇଅଛି ଯେ, ବିଭାଜନ ଗମନ ସମ୍ମାନରେ ସାମାଜିକ ଅପତ୍ତି ଉପାପିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅମୃତ ବଜାର ପତ୍ରିକା ବୋଲନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଚଳୁଥିବା ଏକପ୍ରକାର ଅଭିଳାଷ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଅଛି । ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗର ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଏହା ଠିକ ମଧୁର ଦୁଇ । ମଧୁ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଷୁଦ୍ର ଲାଭ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଗାତା ଅପୂର୍ବ ଠିକ ମଧୁର ନାହିଁ । ମିଷ୍ଟିକା କିନ୍ତୁ କମ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷପତ୍ର ବିଶେଷତଃ ଅମୃତ ଏଥିରେ ଅବରତ ହୋଇଅଛି ।

ଗଜ ମନ୍ତ୍ରମାତାରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ୪୭୮୯୯୯ ଜା ଉପାଦି ଦାସନ ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିଲା ଏଥିରୁ ଅଧିକାଂଶ ୪୯୯୯ କ୍ରମ ଗଜନରେ ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି ଓ ଗଜ ଚୂର ମାସରେ ଅତି କଳା-କଳ୍ପ ହେଉଛି କାରଣ ଅଟଇ ।

ପୁସ୍ତକ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟୟ କାରଣ ପୁସ୍ତକର ଦେବାର ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ଅଛି ତେଣୁ ଦୁର୍ଲଭ ଲୋକ ଉପକରଣ ପୁସ୍ତକ ଏକ କିନ୍ତୁ ଗର୍ମ ଓ ମୁଗ୍ଧ ଦେଖାଇ ତୁରୁ ଚିତ୍ତ ଅତି ପୁଲକ୍ୟ ନେବାର ଜଣା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବୋଧ ହେବନୁ ତାହା ଚିନ୍ତାକାର ସକ୍ଷରେ ତୁରୁ ବିଧାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଚିନ୍ତାକାର ହାତମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ବିଧି ଯାଇ-ଅଛି ଯେ ପରତ୍ୟାଗୀ କାହାକି ପିଅପାନାମେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ୪୯୯୯ ପୃଷ୍ଠାକୁ ବିଭାଜନମାନ ଜାଣି କରିବାରେ ଲାଗୁ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀମତୁ ମଲେନା ସାହେବ ମରମନ ସିଂହର ଜଗାପୁତ୍ର ପଦରେ ଲାଗୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଠାର ଏକତ୍ର କମିଗନର ପୁସ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ-ଥିବେ ।

ଡେଲିକାସ୍ତୁ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବଜାର ଲେଖନେଶ୍ୱରୀ ସର୍ବତ୍ର ର ଉଚ୍ଚମାତ୍ର ବିଭାଜନରେ ଲାଗୁ କରେଣ ୯୯୯୯ କୁ ମନୁ ୯୯୯୯ ଅଛନ୍ତି ଲାଗୁମର ଏଡ଼େ ଉଚ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପୟ ହେଲା । ଉଚ୍ଚକର୍ମରେ ପ୍ରାୟ ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ପୁସ୍ତକର ଉପାଦି ଏକାଦିପତ୍ର ସମ୍ମାନେ ପାଠକର ଅପ୍ରେ-ମାନେ ଅତି ଅନୁଭବ ହେଉ ତାହା ପାଠକ-ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛି ଯେମନ୍ତ ପାଠକ ଓ ଅଛି ଏଥିରେ ପ୍ରକୃତ ପଦ୍ୟ ହେବାର ଧାରଣା

ଦେଖାଯାଏ ଲିଖାମି ଉପକରଣା ଦିଏ କହୁ-ପାରେ ।

ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ଲେଖକବର୍ଗୀୟ ସୁଦ୍ଧା ଉଚ୍ଚକର୍ମରେ ସିଂହଲମନର ସମସ୍ତାରେ ଉଚ୍ଚାତ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ତତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ପୁରୁକଣାକ ବ୍ୟୟ ୨୯ ବର୍ଷରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଉଚ୍ଚ ଥିବାର ସେମାନେ ଅପୌଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ-ଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ମୁରୁକ୍ତନାଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟାଳ ପିତା କଳକଳା ମାତୃକ୍ଷେତ୍ର ସାଗରେ ସପଥ ପ୍ରବୀକ କହୁଅଛନ୍ତି ଯେ କେଣି ଲଜିତ ବ୍ୟୟ ଠିକ ଅଟଇ ଓ ଉଚ୍ଚକର୍ମ୍ୟାଳୟର ଲଜିତ ବ୍ୟୟରେ ଗୋଳ ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ପୁରୁକ୍ତ-ବାସୁକ ବ୍ୟୟ ୨୯ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ହାଇକୋର୍ଟର କଳ ବାବୁ ଚାରିକାମାଥ ମିତ୍ର ଏହା ସମ୍ପର୍କ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକପେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ସମସ୍ତକମ ନେ ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ଅପୌଷ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ନ କରିବେ ।

କରୁଣ ଶ୍ରେଣୀର ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକ ଉଚ୍ଚ ନାୟର ଦାବୁ ଚୋଳନାଥ ଦାସ ଦକ୍ଷିଣ କଟକ ଉଚ୍ଚକର ଦାବୁକମାସୁରୀ ନିୟୁତ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଅପୌ-ଗାୟ ଲେଖକ ମଧ୍ୟରେ ଏ ଜଣେ ପ୍ରଥମ କରିକମାସୁରୀ ଅଟନ୍ତି ଓ ଏହ ଅନୁଭବ ବ୍ୟୟ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ କଟକକୁ ଅଧିକାର ହେଲା

ଉଚ୍ଚକର୍ମର ମଲ୍ଲିକ ଶ୍ରୀମ ଜବାବୀ ଦାବୁ ଉଚ୍ଚକର୍ମର ମଧ୍ୟ ମୁରୁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଉଚ୍ଚ-ଲାମା ଲେଖି ଗଜ୍ଜ ଯାଇଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରୀମରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚକର୍ମ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାପନ କାରଣ ବାର୍ଷିକ ୪ ୯୯୦୦ ଜା ଉପୁରୁ ଦେବାକଳିପ୍ରାଦ-ରସ୍ତାରି ଗଜ୍ଜା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚକର୍ମ-ଲୟସୁର ନିର୍ମିତ କାରଣ ୪ ୯୦୦୦ ଜା ବିନି ବାନକରିଅଛନ୍ତି । ସମୁଦାୟ ସ୍ତର ଓ ୪୯୯୯ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଅପତ୍ତି ହୋଇ ଏସମସ୍ତ ପ୍ରତି-ପାଳନ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଅଛି । ଉଚ୍ଚି ଗବର୍ତ୍ତ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ନିର୍ମିତ ଓ ଅନୁମତ୍ତ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ସ୍ଥାନରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ଲେ-ଉଠା ହୋଇଅଛି ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ପୁଲକ ଥାକାରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ଲାଗୁଅଛନ୍ତି ।

ଓ ପ୍ର ବି ଉ ପ ଯ ।
ମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀମତୁ ଉଚ୍ଚକର୍ମ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ସମାପେଶ ।
ମହାଶୟ !
ଉଚ୍ଚକର୍ମ ବୋଲିଅଛନ୍ତି ପରମର୍ତ୍ତରେ ବା-
ବଜା ଅକ୍ଷର ବହାର ଦେବା ବ୍ୟୟରେ ଦାବୁ

ଉଚ୍ଚକର୍ମର ଉଚ୍ଚକର୍ମର ସମ୍ପାଦକ ବ୍ୟୟର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପାଠକର ପ୍ରମୋଦିତ ବାବୁ ଅତି କରୁନ୍ତି ଓ କୁଳିକାର ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି ଅନୁମାନ କଲୁ ଯେ ଏପ୍ରକାର ଅପତ୍ତି ଓ ଅସମ୍ଭବ ବ୍ୟୟରେ ପରତ୍ର ଦେବାର ହେତୁ ମରତ୍ରମ ବ୍ୟୟର ଅପ୍ୟ ଦକ୍ଷ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏହି ପ୍ରକୋପରେ ମୌନାବଳମ୍ବନ ଧାରଣ କରିଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏ ପ୍ରକୋପ ଯେଉଁ ଗଜ କାଳି କଟକ ଉଚ୍ଚକର୍ମର ନାମା ସହାର ସମ ହୋଇ ଥିଲା ଓ ନିର୍ବାଚନ ବଜାଳି ସମ୍ପର୍କମାନେ ଏକ-ମେଲ ହୋଇ ପ୍ରସାଦର ଘୋଷକଳାରେ ଅନେକ ବଜା ଉଚ୍ଚା କଲେ । ତଥାପୁରୀ ବାସୀ ସକ୍ଷରେ ସମସ୍ତେ ବାସୀ ? ଏ ପ୍ରସାଦ ଏତେଯୁକ୍ତି ହରଣ ଅବାସ୍ତୁମୟ, ଅନାବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅସମ୍ଭବ ଯେ ଉଚ୍ଚକର୍ମର ଉଚ୍ଚକର୍ମ କରିବାର କେଉଁକି ଥାଉ ତାହା ସହରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ନ ଥିଲା ମୁରୁକୁ ଗୋଟିଏ ସତ୍ତକ ଉଚ୍ଚକର୍ମ କରିବାର ଅପ୍ରେ ପ୍ରସାଦ କରିଅଛି ଓ ଏହା ଯେ ଦେଖେ ବାସ୍ତୁମୟ ଓ ପୁଲକର ତାହା ବର୍ଣ୍ଣାପ୍ରକା । ଏ ପ୍ରସାଦକୁ ଉଚ୍ଚକର୍ମରୁ ବ୍ୟୟ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଅପ୍ରେ ଗାକୁ ପ୍ରସୁ କର । ଯାହା ହେଉ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ଗୋଳନା ବାସି, ଏକିକ ସେପକ ଉଚ୍ଚକର୍ମର ବାବୁକ ପ୍ରସାଦ ବ୍ୟୟରେ କେଉଁ ତର୍କିନା ଚିନ୍ତା ନ କରନ୍ତୁ ଏହି ଅମୃତ ଉଚ୍ଚ-ଲାଷ ।

ଅପଣ ଅନୁକ୍ରମ ପୁସ୍ତକ ସମୋକ୍ଷମାନନ୍ତର ଏପସକୁ ଅପଣକ ପତ୍ରିକାରେ ପଦ୍ୟ ରଚନା ବାସ୍ତୁ ହେବୁ ।

କଟକ } ବିଷୟସହ
ଜା ୯୯ ରୁଗ କୁଲର } ବିଷୟସହ
ମନ ୯୯୯୯ }

ଅପ୍ରେମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚକର୍ମର ବ୍ୟୟ-ପାର ଦେଖି ବ୍ୟୟ ହୋଇ ଅଛି । ଉଚ୍ଚକର୍ମ ବଜାଳି ଓ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ହୁତୋବେଗରେ ପ୍ରାପନ ହୋଇ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେକେ ସାଧାରଣ ଉପକାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ଲାଗୁ ଏକଦେବୀୟ ସମ୍ପର୍କମାନେ ଅପରଦେବୀୟ ସମ୍ପର୍କ କରନ୍ତୁ ମଲ୍ଲିକର ବରନ୍ତି କେବେ ଏପ୍ରକାର ସହରେ ଅପୌଷ୍ୟ ଲେଖକର ସଂସର୍ଗ ଉଚ୍ଚକର୍ମର ଉଚ୍ଚକର୍ମ ନା କରନ୍ତୁକରବାର ଲାଗୁ ପ୍ରକୋପନ ବୋଧ ହୁଅଇ ।

ଏହି ଉଚ୍ଚକର୍ମ୍ୟାଳୟ ସହକର୍ମ୍ୟାଳୟ ପାଦକାର କଟକପତ୍ରିକା କୁଳାକାର ସହକର୍ମ୍ୟାଳୟ ଓ ପ୍ରମୁଖ ହେବୁ ।

ଉତ୍କଳ ସାଧକ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଫୁଲ ଗଣା	ଭାଗ୍ୟ ରତ୍ନ ଉପର ସମ୍ପାଦନାପତ୍ରିକା । ମୁଦ୍ରା ଶାଳଗ୍ରାମ ୧୧ ନଂ ସନ ୧୯୨୭ ସାଲଗ୍ରାମବାସୀ	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
		ଦ୍ୱିତୀୟ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୦
		ମଫସଲ ପାଇଁ ତାହାମାଗୁଳ ୫୦

ରଥଯାତ୍ରା

✓ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତପୁର ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ ଏ ବର୍ଷ ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ରଥ-ଯାତ୍ରାସଙ୍ଗ ବଡ଼ ମନରହସ୍ୟେ ନିର୍ବାହ ହେଲା । କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉପୁତ୍ତ ବା ବର୍ଦ୍ଧନା ହୋଇ ନାହିଁ ଯା ଯନ୍ତ୍ରାଧିକ ମହାପ୍ରଭୁ ରଥରେ ବିକେ ବର ଅବିଶ୍ରାନ୍ତରୂପେ କେତାକେତୀ କୁଣ୍ଡଳିକାକୁ ବସନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କ ସେଠାରେ ଚିକିତ୍ସାପ୍ରାପ୍ତ ହେବାହେଲା ଯାହାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏ ବର୍ଷ ଅତ୍ୟଧିକ ଯେ କହିବାକୁ ହେବ କାରଣ ଅନୁମାନକ ସଂଖ୍ୟା ୭୦୦୦ ଯାହା-ଠାରୁ ଅଧିକ ନହଇ । ଯାହା ଏଡ଼େ ଉଚ୍ଚାପତ୍ତି-କାର ଏହି କାରଣ ମନୋମାଳ ହୁଅଇ ଯେ ଗଭୀରତା କଳାକୃତି ଓ ବର୍ଷରେ ଏମାନଙ୍କର ଅଭାଗ ଲୋଗ ହୋଇଥିଲା ଓ କେତେକ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଭୀତି ମଉଚ୍ଚରେ ଏ ବର୍ଷ ପୁଣି ରଥ-ଯାତ୍ରା ଘୋରବୃଦ୍ଧି ହାଲରେ ପଦେବାରୁ ଲୋକେ ମନେ କଲେ ଯେ ଏବର୍ଷ ଗଭୀରତାପେଶା ଅଧିକତରୁ ହେବ ଏବଂ ଉତ୍ତରେ ବହୁତ ଯାତ୍ରୀ ଅସି ନାହାନ୍ତି । ସେ ଯାତ୍ରୀ ଦେଉ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକରେ ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ହୋଇ ନାହିଁ ଲୋକତା ଶ୍ରେଣୀ କି ଯାହାକୁ ଯାତ୍ରୀଙ୍କର ସମୀ କହୁବାକୁ ହେବ ଏ ବର୍ଷ ତାହାର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ । ମତ କେତେମାତ୍ର ହେବ ଏ ଶ୍ରେଣୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଛାଡ଼ି ନାନାଦିଗରେ ପ୍ରାୟ ସୁଖୀ ସାଧାରଣରୂପେ ଅନୁଭବ ହୋଇ-

ଅଛି । ଅମ୍ଭେମାନେ କୁହୁଅଛୁ ଯେ ଚଳିତମାସ ଅଗଷ୍ଟରୁ ପ୍ରାୟ ୨୦ ଜଣ ଲୋକ ଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଭାଗ ହୋଇଥିଲେ ଏଥମଧ୍ୟରୁ ଦେବଳ ୧୫୫୦ ଜଣ ଯାହା ଅବଶିଷ୍ଟ ନବରବାସୀ ଅଧିକ ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଯାତ୍ରୀଙ୍କଠାରୁ ଏ ଶ୍ରେଣୀ ଜାତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଳ୍ପ ହେବାରୁ ପ୍ରାୟତଃ ଉପଲକ୍ଷରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଉପାୟ କରିବାର ଅବସ୍ୟକ ନ ହେଲା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସ୍ଥାନକୁ ବର୍ତ୍ତମାନେ କେବଳ କେତୋଟା ସାଧାରଣ ତୀର୍ଥ ଲୀନୀଗ ଜରୁ କିଛିନୁ ବସୁଲେ ଅତି ବିକଳ କର-ବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ହେଲା ।

ଏ ପ୍ରକାର ଲୋଡ଼ାହେଲା ଉତ୍ତରାଦି ସଂସାଦ ପାଇଲୁ ଯେ ବାହୁଡ଼ାଦିଗମୀ ବନ ଅପସ୍ତର ସମୟରେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅତି ଦୁଃଖଜନକ ବ୍ୟାପାର ଘଟିଥିଲା । ମଉର ପୁର ଫିଟିବ ରେ ବିଲମ୍ବ ହେବାରୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଉତ୍ତରୀକ ହଲେ ଦୁଇଟି ଘର ଫିଟିଲକ୍ଷଣ ହର ଉତ୍ତ ହେଲା ଓ ଉତ୍ତର ଯୋଡ଼ାକୁ ଯେଉଁଠାରେ ଥୁଆହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ ବେକ ଠେଲଠେଲ ହେବାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଲୋକ ପଛପାଇଁ ବସ କାହାକୁ ମାତ୍ର ଦଳିଦେଲା ଭର ଅପତ୍ତ ପାଇ ଅନେକ ଲୋକ ଅତେଜନରେ ପଛପଛରେ ଓ ଉତ୍ତରୀକ ଏହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ତେଜ-ନ ପାଇ ଯେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବଲେ ପୁର-ଲୋକର ପ୍ରାୟ ତ୍ୟାଗହେଲା ଓ ଅତି କି ୨୫ ମଧ୍ୟରୁ ସେଗୁଡ଼ିରେ ଫେର ହୁଇଲେବ ମରମଲେ-

ଓ ଅତି ଉଚ୍ଚ ପଞ୍ଚଲୋକର ପ୍ରାଣର ଉତ୍ତରା ନାହିଁ ସୁଖିଲ ଯେ ଏସମୟରେ ସୁଖୀ ଲୋକ କିମ୍ବା ସୁଲକ୍ଷ ବେହୁ ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲେ । ଅତି ବିବରଣୀମାନ ଅଗାମିପ୍ରାୟରେ ଲେଖିବୁ ।

—*—

ତାହାପରେ ସହ ପଠାଇବାର ନିୟମ

ଦେଖାଯୁ ଲାଗିଲେ ଲୋକାସହ ସକଳର ସିନେନ ମା ଅତି ବାହୁଲ୍ୟରୂପେ ଲୋଡ଼ାହୋଇ ତାହାପରେ ଅର୍ପଣ ହେବାରୁ ତାହାକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପାଠ କରି ପଢ଼ିବା ନିୟମ କରିବାକୁ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କର ଅନେକ ଅନର୍ଥକ ଲୋଗ ଓ କାଳବାସୁ ହୁଅଇ ଓ ଏସବୁକୁ ଅନେକ ସହ ଯାତ୍ରୀମାନେ ନ ପଢ଼ୁଛୁ ବଳକତାର “ଡ଼େଡ଼ଲେଟର” ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରେରଣ ହୁଏ । ବଳକତାର ପୋଷ୍ଟମାସୁର ଲେନରଲ ଉପସ୍ଥିତି ଦୋଷର ପ୍ରକାଶ କାରଣ ବିଶାସିତରୁ ଉତ୍ତରରେବୁକୁ ଅନୁସୂଚ୍ୟ କରିବାର ଦଳୁ ମହାରଣ୍ଡ ଅଧିକ ଅଧିକ ପୁରସ୍କୃତର ଡେପୁଟି ଉନପ୍ରେକ୍ତର ଓ ବିଷୟମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଦେଇ-ଅଛିରୁ ଯେ ବିନାଲପୁର ହୁଏ ଓ ଅନାମ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସହର ବିଶେଷାମା ଲେଖିବାର ପ୍ରୋ-ପ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରଣାଳୀ ବିଶାସିତେ ଯେମନ୍ତେ କି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନମାନେ ସହ ଦେଖିଲକ୍ଷଣ ଅନୁଗରେ ସହ ପାଉବା ବାହୁର ନାମ ହାତାବ ଜଣିଆରବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଧାତୁରେ ପଢ଼ିବ ସିନେନାମା ଲେଖାଯାଏ ତାହାରେବୁ-

ସାହେବ ସେଥିର ବୁର ସାହସର ଅନ୍ତ
 ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି । ସେଥିର ଜଣାଣକୁ ଯେ
 କେହି ପଢ଼ି ପାରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ନ ଲେଖି
 କେବଳ "ପିତାଠାକୁର" ବୋଲି ଲେଖନ୍ତୁ । ଓ
 କେହି ପଢ଼ି ପ୍ରବେଶ ହେବାର ମୁକାମ ଓ ଯୋଡ଼ା-
 ଫିସର ନାମ ଶୁଭଯାକୁ ନୁହନ୍ତୁ ପଢ଼ି ତାହାକୁ
 ସଂସ୍କୃତ ଡାକକର୍ମକ୍ରମାନେ ହିନ୍ଦୁ କର୍ମକୁ
 ନ ଥାନ୍ତି ଓ ଏହିପ୍ରକାର ଅନେକ ପଢ଼ି ଡାକରେ
 ମନୁଷ୍ୟମାନ । କେତେ ଯୋଡ଼ାଫିସର ଦୋଷ
 ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେ କର୍ମକ୍ରମାନେ ଯତ୍ନପୂର୍ବକ
 ପଢ଼ି କାଣ୍ଡକୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ପଢ଼ିର
 ବିଶେଷତା ଦେଖିଲେ ପ୍ରକୃତ ହେବ ଯେ
 ପ୍ରେରକଙ୍କ ଦୋଷର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜଣୀ ମଧ୍ୟ-
 ପଡ଼ଇ । ଅତଏବ ପ୍ରେରକମାନଙ୍କର ଗାବଧାନ
 ହୋଇ ପଢ଼ିର ବିଶେଷତା ଲେଖିବାର ଶିକ୍ଷାକୁ
 ଉଚିତ ଅଟଇ ।

ଡାକକର୍ମର ସାହେବ ଭକ୍ତ କଷ୍ଟପୂର୍ବ
 ଉଚ୍ଚକର୍ମର ଶତମାନ ପ୍ରେରକଙ୍କ ସର୍ବଜ୍ଞ
 କାରଣ ଶରୀରକୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁମାନେ
 ବିଦେଶୀ କର୍ମ ଯେ ଏସବୁ ସାଧନ ପୂର୍ବକ
 ପ୍ରମାଣିତ ହେଲେ ଡାକରେ ଗୋଳ ଦେବାର
 ସମ୍ଭାବନା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହେବ ସେହିପ୍ରମାଣ ଏହି ।

ବିଶେଷତା ପ୍ରଥମ ଧାରାରେ ପଢ଼ି
 ପାଠକାଳୀର ନାମ ଓ ଉପାଧି ଲେଖାଯିବ
 ଯଥା ଅର୍ଥ ବାଚରଣ ଘୋଷ ।

୨. କୃଷ୍ଣପୁ ଧାରାରେ ଡାକକର୍ମର ନାମ ବ୍ୟବ-
 ହାର ଲେଖାଯିବ ଯଥା ତେପୁଣୀ ଉନ୍ନତ୍ସେବୁର
 ପୁର ।

୩. କୃଷ୍ଣପୁରକୁ ପଢ଼ି ସଂସ୍କୃତ ହେଲେ
 ସରଳ ନମ୍ର ଓ ସଜାଜ ନାମ କୃଷ୍ଣପୁରାଧାରୀ-
 ରେ ଲେଖାଯିବ ଯଥା ନ ୨ ପୁର ଓ ଲେଖକଙ୍କ
 ଦୌଷ୍ଟି ଶ୍ରମକୁ ପଢ଼ି ସଂସ୍କୃତ ହେଲେ ସେ
 ଗ୍ରାମର ନାମ ଏହିଧାରୀରେ ଲେଖାଯିବ ।

୪. କୃଷ୍ଣପୁରାଧାରୀରେ ସହରର ନାମ ଯଥା
 କରକତା ଗୋ ଗ୍ରାମକୁ ପଢ଼ି ବଲେ ପରମନା
 ଓ ସନାତନବ୍ରହ୍ମ ଡାକକର୍ମର ନାମ ଲେଖାଯିବ
 ପଢ଼ି ଡାକାଣସମ୍ପାଦନ କୋଣରେ
 ଡାକକର୍ମର ବ୍ୟାଘରକୁ ହେବ ଏସବୁ ହେଲେ
 ପଢ଼ି ବିଶେଷତା ସହିତ ପୁସ୍ତକ ଦାଖିବ ।

କାକୁ ଅର୍ଥ ବାଚରଣ ଘୋଷ
 ତେପୁଣୀ ଉନ୍ନତ୍ସେବୁର ପୁର
 ନ ୨ ପୁର ସଂସ୍କୃତ ଲେଖକଙ୍କ
 ନାମକ ।

ଅଥବା
 କାକୁ ଅର୍ଥ ବାଚରଣ ଘୋଷ
 ତେପୁଣୀ ଉନ୍ନତ୍ସେବୁର ପୁର
 ଦେବକ୍ରମ
 ଧନା କାଳୀକଣ୍ଠ
 ପାମା ଘାଟ ଡାକକର୍ମକାଳୀ
 କୃଷ୍ଣ ଓ ବ.ଲେଖକଙ୍କୁ ପୁର ପଢ଼ିଲେ ତେପୁ-
 ଣୀ ଉନ୍ନତ୍ସେବୁର କାକୁ ବିଦବାସ ଉପାଧି ପଦ
 ମହାଗଣ ସାଧାରଣ କଳ୍ପନାଧାର୍ଯ୍ୟ ଏ କୃଷ୍ଣପୁର
 ଉଚ୍ଚକର୍ମ କାଳକ୍ରମ ଅନୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ
 ପଠାଇବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୁଏମାନ ଉଚ୍ଚକର୍ମ
 ସଜ୍ଜନ କରୁଣ ।

 ଅଭୂତ ସମ୍ପାଦ ।

କୃଷ୍ଣପୁର ପୂର୍ବେ ଅନୁମାନେ ପିପିଲୀ ବଳ,
 ପୁଅପାଇଲେ ମହାଗୁରୁ ଉଚ୍ଚକର୍ମ କଷ୍ଟପୂର୍ବ
 ଅଭୂତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ମନେ କରୁଥିଲୁ
 ଯେ ଅଧିକ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଏସମସ୍ତର କାରଣ ଥିଲା ।
 ନିମ୍ନେ ଶ୍ରୀଷ୍ଠକାଳ ମତ ହେଲା ବୃଷ୍ଟି ଓ ନିମ୍ନ-
 ବଳିରେ ପୁଅନ ଡାକକ ଓ ଖାଲ ଯୋଗ୍ୟମାନ
 ଅଧିକାରୀ ଦେଲେ ବ୍ୟବହାର ଯଥେଷ୍ଟପେ କୁରି-
 ବାର ପରମଣା ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ରକେ ସଦାକା ବ୍ୟବ-
 ହାର କଥା କଥାରେ ବନ କାଟିବାର ଅବହା-
 ଶର ବହୁତ ହେଲେ । ଏହା ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଉପା
 ପଡ଼ିଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ପୁଣି ଯେ ଗତ
 ଉଚ୍ଚକର୍ମର ଅବକାଶ ହୋଇନାମାନ କତ
 ଜାଣ ନାହିଁ ଉପାଦ ହୁ ଅଧିକାରୀ ଯେ ଅଭୂତ
 କଥା ଉଚ୍ଚକାର ହେବାର ଶେଷ ହେଲେ ତାହି
 ସେମାନ ଶ୍ରୀ ଉଚ୍ଚକର୍ମର କାକୁ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ତରେ
 ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକଙ୍କ କଥା ବ୍ୟବହାର କର
 କେତେ କୌତୁହ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଅନୁମାନ-
 କର କିପେ ପଢ଼ିପେରବ ଏହାକୁ ବାହୁଲ୍ୟ
 ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ବିଦ୍ୟାକୁ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବାଲ୍ୟ-
 ପୁର ସମ୍ପାଦକାହୁଣ୍ଡା ଯଥାର୍ଥ କରୁ କରୁ
 କହିଲେ ଯେ କାକୁ "କଲିକଲେଇ ଉଠିଲେ"
 ଓ ଏହି ହେତୁ ଅନୁମାନେ ବୋଧହୁଏ
 କେତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ବେଦପତ୍ର
 ଅବଳ ପୁସ୍ତକ ସେଇପଦକୁ । ସେ ଯାହା
 ହେଉ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏ କଥା ପୁରୁଣା ପଢ଼ି ବାଲ୍ୟ
 ସଂପ୍ରଦ ନୁଅ ସମ୍ପାଦ ପୁସ୍ତକ ।

ବେଦପତ୍ର ଓ ସଂସ୍କୃତମାନ କିପେ ସନ-
 ନତ୍ସେବୁର ଉପାଧି କରୁଅଛ ଯେ ହେଉଥିବି
 ଅଭୂତକେ କିପେ ବ୍ୟବହାର କରୁ ଯାଉଥିଲ

ସେ କଲିକ ସଂସ୍କାର ଅନୁରେ ଗୋଟାଏ
 ମାକଡ଼ି ବସିଥିଲା । ସେ ମାକଡ଼ି ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ
 ଦାକ ସଜାଇବାକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରଥମେ କୁପୁରେ
 ନ ଗଲ କିନ୍ତୁ ପୁରୁଷ ଡାକକର୍ମ ପଢ଼ିବା ବାଳ
 ଅନୁରେ ଶ୍ରୀ ଘୋର ଦେଖିଲା ଯେ ମାକଡ଼ି
 ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଚୁଆ ନାଗସର୍ପ ବସିଅଛନ୍ତି ଓ
 ପଛର ଗୋଟାଏ କଲ୍ୟ ମାକଡ଼ିକୁ କାନ୍ଦୁ-
 ବାକୁ ଅସିବାକୁ ସର୍ପ ଲାହାକୁ ଚଢ଼ି ଦେଇ
 ପୁରୁଷ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲା । ମାକଡ଼ି ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ
 ପଚାରିଲା କୁ କି ଦେଖିଲୁ ସେ ଲାଲି ଘଣ୍ଟା
 ଦେଖିବାର କହିଲେ ମାକଡ଼ି କହୁଲା ଏହିକି
 ସଂସ୍କାରରେ ଏହି ପର ଅଭୂତ ହେବ ।
 ବ୍ରାହ୍ମଣ କହି ଚାଲି ଡାକକର୍ମକୁ ଅନୁମତ
 ମାଗିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ କହିଲା ତୁ ଏକମନରେ
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଅଛୁ ଅଭକତୁରେ ତୋ ବ୍ୟା-
 ଦ୍ୟୁତୀୟକ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏ ଅଭୂତ ସଂସ୍କାର ଅପଣା
 ପଢ଼ିସ ମାନଙ୍କ ଦେଖାଇବାକାରଣ ଦେଠାକୁ
 ଡାକକେଲ ଯାଇ ଦେଖିଲା ଯେ ମାକଡ଼ି ମର-
 ପଡ଼ିଅଛି ସର୍ପ ପୁରାକାଳ ହେଇ ନାହିଁ ।

ଏହାକାଳ କୃଷ୍ଣପୁର ମାକଡ଼ି ଗାଳ ବାଜିବାର
 ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ କାହା ସମ୍ପର୍କ କୋହୁଦ ବୋଲି
 କାହାର ଅଗରେ କହିବାର ହୁଏ କିନ୍ତୁ
 ଉପାଧି ନାହିଁ ଏତେ ବ୍ୟବହାର କଥାମାନ
 ଉପରେ ଏଥିର କାରଣ ଅନୁମାନ କରବା
 ଅନର୍ଥକ ଶ୍ରମ ନୁହଇ ଅତଏବ ଅନୁମାନେ
 ଉଚ୍ଚକର୍ମର ଯେ ଏଥିର ଅନୁମାନ ହେଲେ
 ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

✓ ଦକ୍ଷାରେ ଉଚ୍ଚକର୍ମର
 ନେତ୍ରିକା

ପ୍ରସାଦ ବ୍ୟବହାର ସଂସ୍କାରରେ ମତ
 ଜଣାଇବା ଅଭାବରେ ଅନୁମାନେ ଗତ
 ପ୍ରସାଦଠାରୁ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରକାର ପଢ଼ି
 ପ୍ରକାର କର ଅନୁଅଛୁ । ଦୋଷଦର୍ଶି ଏ ଦିଶ-
 ପୁରେ ଅଭୂତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ଅବଦ୍ୟକ ନାହିଁ
 ଅତଏବ ପଢ଼ିପେରକଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ ସେମା-
 ନେ ଏ କଥାକୁ ପଢ଼ିପାଠ କର ଅନୁମାନ
 ବିଷୟ ଉଚ୍ଚକାର କରୁଥିଲେ ପ୍ରକୃତ ହେଉଥିଲୁ
 ସମ୍ପ୍ରଦ ସାଂସ୍କାରକୁ ଜଣାଇବାକୁ ଅବକାଶ
 ଯେ ଉଚ୍ଚକର୍ମକାରୀ ସହରେ ଏ ପ୍ରକାର ଉପ-
 ଦିତ ହୋଇଥିଲ ସେଠାକୁ ଏହି ସଂସ୍କାର ହେଲା
 ଯେ ଉଚ୍ଚକର୍ମ ମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ିପେରକ ହେଲେ

କର୍ତ୍ତମାନ ବନଭଙ୍ଗର ସଜନୀରାମୁକ୍ତ ପାଳ
 ଚିତ୍ରନାମ ଉତ୍କଳପୁତ୍ର ଓ ସଦ୍ୟାବଳୀ ଉତ୍କଳାଦ
 ଏ ଦେଶୀୟ ଲେଖନୀମାନେ ଉତ୍କଳ ଅକ୍ଷରରେ
 ଲେଖି ଯାହାକୁ ସେଥିରେ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗତ
 ହୋଇଅଛି ବଞ୍ଚାକ୍ଷରରେ ଲେଖା ହେଲେ
 ଉତ୍କଳ ଗ୍ରନ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହି ଅବସ୍ଥା ହେବ ଅତ-
 ଏବ ଏଥିରେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାର ଅନନ୍ୟ ଭାଗ
 ଉତ୍କଳରେ କୌଣସି ଅପା ନାହିଁ । ପାଠକମାନେ
 ଅବଗ୍ୟ ଶୁଭ ଥିବେ ଯେ ଏ ସତ୍ତାର ସର୍ବମଗ୍ନ-
 ନାରେ ଏ ନଗରର ସକଳ ଶ୍ରେଣୀର ପଞ୍ଚିତ ଧନ
 ଓ ସମ୍ପାଦନ ବାଣୀ ମାନେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏତା
 ମତକୁ ଦେଖି ମତ ଦୋଳ ଅନାସ୍ତାସରେ
 ନିମ୍ନ ହୋଇପାରେ ।

ସା ପା ଦ୍ଵି କ ସଂ ବା ଦ

ଅମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି କଥା ଅନନ୍ଦ ହେଲୁଁ ଯେ
 କଲକତ୍ତା ମୁଲ୍ୟକୁ ଯୋଗାଣ କରି ସମସ୍ତ
 ନିଗ୍ରହର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗଣାଉଅଛନ୍ତି ଯେ
 କଟକନଗରରେ ଉତ୍କଳପୁସ୍ତକ ପଞ୍ଚେଷା କରବା
 କାରଣ ଯେଉଁ ସବୁ ହେବ ସେ ସତ୍ତାର ମତ
 ଭାବି କୌଣସି ଉତ୍କଳପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିତ କରାବ
 କର ନେମାନେ ଉତ୍କଳ କରାବେ ନାହିଁ ।
 ଶାସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ସାହେବ ସନମରର ଉତ୍କଳ
 ଉତ୍କଳପୁସ୍ତକ ଲାଭୁଥିବା କେତେ ବାଣୀକୁ
 କମିଶନର ପରାମର୍ଶନୁସାରେ ଏସବୁର ସତ୍ୟ
 ମନୋମତ କର ଡାଉରେକର ମଧୁର କାରଣ
 ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ଏପ୍ରକାର ପୋରା ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
 ଶୁକୁ ସିଦ୍ଧ ଓ ସତ୍ୟମାନେ ଶୁଭମତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
 ଶୁକୁ ନିମ୍ନକୁ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରତ୍ନ କରାବେ ।
 ଏତେ ଦିନେ ଦେଖା ଗଲା ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ
 ଉତ୍କଳଭାଷାର ଦୁର୍ଗତା ମୋଚନ ପକ୍ଷରେ
 ଦୁର୍ଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅମ୍ଭେମାନେ
 ପୁନଃପୁନ ଏହି ପ୍ରସାବ କରାଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଏତେ-
 କାଳେ ତାହା ସଫଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
 ବେଶ୍ଵି ବିଶେଷ ଅନନ୍ଦ ହେଉଅଛି ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଜଗ-
 ତୀୟ ସମୟର ଅଗ୍ରଣୀ କଲେକ୍ତର କର ସାହେବ
 ଉତ୍କଳ ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କ ଗାଢ଼ ବଦଳି ହେବେ ।
 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉତ୍କଳୀ ନ ହେବା ଏଥିର କାରଣ
 ଅଟଇ ।

ଏ ନଗରର ଦେଶୀୟମାନେ ଦୁର୍ଗତସମୟରେ
 ଯେସମସ୍ତ ଅରଣ ପିଲକୁ ପାଲିଥିଲେ ସେମାନ-

କର ଭବ୍ୟତା ଗୋଚରୀୟ ଦିନା ଦୃଷ୍ଟିରେ
 ସ୍ଵାମୀୟ ବାକ୍ୟମତ ପ୍ରସାବାନୁସାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ
 ଏ ସମସ୍ତ ବାଳିକାକୁ ଉତ୍କଳଦେଶୀୟ ଅଛି
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତୁର ଚିନ୍ତନ ହେଲା ପୁଲସ
 ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟଙ୍କ ଏଇ ବୁଲି ଯାହା ଏତେ ଯେ-
 ତେ ବାଳିକା ଅଛନ୍ତି ତାଲିକା କର ନେଇଅଛ-
 ନ୍ତି । ଶୁଣାଯାଏ ବାଳିକାଙ୍କ ରକ୍ଷକଙ୍କୁ ଧକ୍କା
 ଦେଇ ସରକାର ଏମାନଙ୍କୁ ପାତ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କୁ
 ସମର୍ପଣ କରାବେ ଏଥିରେ ନଗରର ଦେଶୀୟ-
 ମତ୍ତକାରେ ଯେ ଯତ୍ନାବେବାଳି ପଡ଼ିଅଛି ତାହା
 କରାବାର ନୁହଇ ଏବଂ ପୁଲସ ଯେଉଁ ଶାଣ
 ତବାରଣ କରାଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ସମସ୍ତେ ଧର-
 ହଇ କଷ୍ଟଅଛନ୍ତି । ପୁଲସ ହସ୍ତରେ କୌଣସି
 କର୍ମ ସମର୍ପଣ କଲେ ସେଥିରେ ବିପୁର ଧୁମଧାମ
 ହୁଅଇ ଏ ଗୋଟିଏ ପୁଲସର ସାଧାରଣ ଲକ୍ଷଣ
 ଅଟେ ।

ପୁଲସକର୍ମରୁ ଛୁଟି ଦେବା ବିଷୟରେ
 ପୁଲସର ଲକ୍ଷ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଜେନରଲ ସାହେବ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ ବଜାଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଛି ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରାବାର ପୋରା ଦ୍ଵଧାନ ହୋଇଅଛି ଯେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାଶିତ କି ୧୦୦ ଟା ପୁଲସ
 କର୍ମରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ
 କୋଡ଼ଏ ଲକ୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବସୁଦା କି ୨୭ ଟା
 ଛୁଟି ପାଇପାରନ୍ତି ।

ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଲେ ଏକ ସାକ୍ଷି ସାକ୍ଷ ଦ୍ଵାର
 କୌଣସି ବିଷୟ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ଵେଦ ସପ୍ତମାଣ
 ହୋଇ ପାରେ । ସନ ୧୮୭୮ ମସିହାର
 ନ ୧୦୭୮ ମୂର ମୋକଦ୍ଦମା କଲକତ୍ତା ହାଇ-
 କୋର୍ଟର ଫାଏସଲ ଦେଖ ।

କୋମଳ ସର୍ପତି ନିଗ୍ରହକୁ ବାସ୍ତବ ନିକର
 ସର୍ପତି ନୁହଇ ତାହା ଅନ୍ୟର ସର୍ପତି କେବଳ
 ବିଶ୍ଵାସକୁ ବାସ୍ତବ ହସ୍ତରେ ଥିଲା ଏହି
 ହେତୁରେ ଯେବେ ଅଧାଲତ ଡାହାର କୋରକ
 ଗଣସ ବିଅନ୍ତୁ ତେବେ ସେ ହୁକୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ
 ଦେଉଁଦାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଧା ୨୯୭ ଶ ମତେ
 ଅପିଲ ହୋଇ ନ ପାରିବ । ସନ ୧୮୭୮
 ମସିହାର ନ ୧୧୨ ମୂର ମୋକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି
 ଦେଖ ।

ପରାଧିକାରୀ ପୁସ୍ତକ ଅତିରିକ୍ତ କର୍ମରୁ
 କିମୋଗ ଉପଲକ୍ଷରେ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହାରେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ ବଜାଲଙ୍କ ମୋ ନିମ୍ନମାକା
 ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଥର ରହେବ
 ନାହିଁ । ଉତ୍କଳରେ ବିଗ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ

କାର୍ଯ୍ୟ ବକ୍ଷତା ଦେଖି ଏସବୁ କର୍ମରୁ
 ଛଡ଼ା ହେବ ।

ବଜାଲ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ ସଂସ୍କୃତ ପୁସ୍ତକ-
 ସମୂହର ଗୋଟିଏ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
 ନିମିତ୍ତ ଏପିସ୍ତାଟିକ ସୋସାଇଟିର ସାହାଯ୍ୟ
 ଚାହୁଁଅଛନ୍ତି ।

କି ୨୯ ଶ ବିଷୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ-
 ରେ ଦୈନିକ ତାପ ପରାବର୍ତ୍ତର ଗୋଟିଏ
 ନିୟମ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରତିଦିନ ଦେଲା
 ନୂଆ ସମୟରେ ତାପାଧିକ ହୋଇ ଅଂ ୯୫ ଟା
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁଠଇ । ଏହି ସମୟଠାରୁ ଦେଲା
 ଘ ୭ ଶ୍ଵା ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ-
 ଭାବରେ ଥାଏଅନନ୍ତର ନିମଗ୍ୟ ନୁହ
 ହୋଇ ଶୁଣି ତୁରପ୍ରହର ଗୋଟାକଠାର ଘ ୯
 ଶ୍ଵା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୁହନ୍ତାର ଚରମ ସୀମାରେ ଉପ-
 ସ୍ଥିତ ହୁଅଇ । ପୁନଶ୍ଚ ଶୁଣି ଘ ୯ ଶ୍ଵା ଉତ୍ତାର
 ନିମଗ୍ୟ ବର୍ଷିତ ହୋଇ ଦେଲ ଘ ୯ ଶ୍ଵା
 ସମୟରେ ପୂର୍ବ ପରିମାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । କି ୨୯
 ଶର ଅଧିକ ବିଷୟରେ ଏସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତ ଲକ୍ଷିତ
 ହୋଏ ନାହିଁ ।

କାଲେପୁର ସଂସ୍ଥାଦ ବାସ୍ତବରେ ଲେଖନ୍ତି
 ଯେ ଉକ୍ତ ନଗର ଏକ ଭବିଷ୍ୟତୀୟ ସ୍ଵାମ-
 ମାନଙ୍କୁ ଏକ କୋପରା ହେତୁକୁ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ
 ପକ୍ଷରେ କଡ଼ ବ୍ୟାପକ ହେଉଅଛି । ମୁଁ
 ଗଗନମଗ୍ନ ଅଜ୍ଞାପନ କର ରଖି ଅଛି ବୁଦ୍ଧିର
 ଦେଖା ନାହିଁ ।

ଉଦ୍ଵିଗ୍ଵାଗ ବୋଲନ୍ତି, ବୋମାରେ ଯେଉଁ
 ବିଧବାର ଗର୍ଜମାନ ବିବାହ ହୋଇ ଯାଇ-
 ଅଛି, ତାହାକୁ ଜାମିନର ମହାଗୁଳ ୪୦୦୦
 ଯୋଗୁକ ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ରୁଅଡ଼ିକାର ଅଗ୍ରଣୀ ମାହେଷ୍ଠ୍ୟ ମାକଲ-
 ଲନ ସାହେବ ହି ସହାଜର ଅଭ୍ୟାସରେ
 ହସ୍ତସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଥିଲୁ ତାହାକୁ ବଦଳି
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ସମତା ନୁହ
 ହୋଇଅଛି । ଏବିକ ମାସ ବସ୍ତରେ ମୁକୁ
 ପାଇଲେ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ ବିଷୟ ।

ସନ ୧୮୭୮ ମସିହାରେ ସର୍ବବିଂଗନ ଓ
 ବିଭବଂଗନ ହେତୁକୁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ତା ୨୭୫
 ପ୍ରାଣ ନାଶ ହୋଇଅଛି । ବନଂପଶୁ ଦୁର୍ଗରେ
 କି ୧୮୭୫ ଓ ଘର କାଡ଼ ଓ ଶୁଭ ପଦନ-
 ଦ୍ଵାରକ ଯେ ମୁକୁ ହୋଇଅଛି । ଏସମସ୍ତ
 ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବବିଂଗନଙ୍କୁ ମୁକୁ ଅଧିକ ଓ

୧୧୩

୧ ବୃତ୍ତମୟ ବା ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା କାଳୀନ
କଳମୟ ଓ ସର୍ବଦା ଗଜପତି ସମାନ
... ମୂଳ ଦେବୀର ବୋଧ ହୁଅଇ ।

ଡେଇକର ଲେଖନୀ ଯେ ଶ୍ରୀ ବାହାପୁର-
ସଦର ମୂଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲକ୍ଷ୍ମଣା ହୋଇଅଛି ।
କାରଣ ଶ୍ରୀଧର ସାହସନ ଓ ଶ୍ରୀ ଲଳ କେ ଧାଏ
ସରୁର ଶର୍ମିଷ୍ଠା ନିମିତ୍ତ ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବୀର
ଉକ୍ତ ପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାବୁ ଶାନ୍ତାକାନ୍ତ ମୁଖାର୍ଯ୍ୟ ଦୟାଳୀ ମାତ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାଳକାନ୍ତ ମତେରକୁ ବଦଳି
ହେଲେ ।

ଗତ ଅପ୍ରେଲମାସ ପଞ୍ଚମୀରେ ଯେ ସମସ୍ତ
ଦୟାଳୀମାନେ ବିଫଳ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଡ ୧୦୦ କର୍ମରୁ ବରଗଣ୍ଡ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ନିନ୍ଦାରେ ବାଲେଶ୍ଵରର ବନ୍ଧୁ ସାହେବ
ଅଛନ୍ତି ।

ନିନ୍ଦାପୁସ୍ତକରେ ଏତେବେଳ ଯାଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ନିନ୍ଦାରଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ଜଣ
ଶତକ ଅନୁପାତ ଅଛନ୍ତି ଏକ ଗତ ପୁରୁଣାରେ
ପୁରୁଣା ଲୋକ ଅନାପାରରେ ମରୁଥିବାର
ଜାଣିବା ହୋଇଅଛି ଅନ୍ତର କେତେ ଅଜ୍ଞାନ
ସାରିରେ ମରୁଥିବାର ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ ।

କଲକତା ଦକ୍ଷିଣପଶ୍ଚିମ ଗଙ୍ଗାସ୍ତ୍ର ମଦ୍ୟ
ଟଙ୍କାର ହେବାବ ସହଜ ଅନୁମାନ ହେଉଅଛି ।
ପୁଣୀ ଯାଏ ଯେ ଏକାନ୍ତ ଧନପତ୍ରକାରେ
ଲୁଚିଅଛି । ଡେଇକର ଶ୍ରୀଧର କରୁଅଛନ୍ତି
ଯେ କଷ୍ଟମ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କୁ ଅସପୂଜ
୪୦୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅପଣା ହାତରୁ ଭରଣା
କରୁବାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାମେଣ୍ଡ ଅଜ୍ଞ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଫାରିଶ ସେ ଭରଣରେ ଚାହିଁ କରୁବାକୁ
ଏପ୍ରକାର ହେବ ।

—=୦*୦=—

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନବର ଗ୍ରାସକୁ ଉତ୍କଳଗୀତି ପଞ୍ଚାଦଶ
ମହାଗଣ ସମାପେଷୁ
ରବେଦନମିତ୍ତ
ମହାଗଣ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତମାନରେ କେତେକ
ପଦ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏବଂ ବିକଳ ହୋଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-
କ୍ଷମ ନାମକ ଏକାନ୍ତ ପଞ୍ଚକ ଏହିଦେଶର
ଫଳସାଧକ ନିମିତ୍ତ ହାସନ କରୁଅଛନ୍ତି । ତାହା
ଜୟ ସାଧାରଣରେ ପଦ୍ୟ ଅଛି, ଉତ୍କଳ ବୃଥ-

କାର ସମାଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅନୁସାରେ ସମାଦ
ପାଠକମହାଶୟମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରୁଅବା
ନିମିତ୍ତ ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେକ ପଦ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହେଉ-
ଅଛି ସଂଗୋଧନପୁସ୍ତକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରିଚାରେ
ସ୍ଥାନସ୍ଥାନ କରି ବାଧ୍ୟତା କରାଯାଏବେ ।

କିମ୍ପା ଅଧିକେତନରେ କେତେକ ବନ୍ଦୀୟ
ସରମାଧ୍ୟନେ ବଲୁକାଦ୍ଵାରା ଏହା ବ୍ୟକ୍ତକରି ଅଛନ୍ତି
ଯେ ଉତ୍କଳ ପୁସ୍ତକମାନ ବଜାରରେ ମୁଦ୍ରଣକର
ପ୍ରାୟ କଲେ ଏକତ ଏଦେଶୀୟ କରେକ୍ଟ-
ରମାନମାନଙ୍କରେ ବଜାରରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ
ଅନେକ ଧର୍ମଶୁଣ୍ଠା ବନ୍ଦୀୟମାନଙ୍କ ସହବାପରେ
ଏକଦେଶର ଅନେକ ଉତ୍କଳ ଓ ଶ୍ରୀଧର
ହୋଇବ । ଏହିବିଷୟରେ କେତେକ ଏ ଦେ-
ଶୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅସତ୍ତି ଉତ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଶାନ୍ତକାନ୍ତ ନିନ୍ଦାପୁସ୍ତକ ମହା-
ଗଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସାଧାରଣ ଦୟାକରୀ ଓ ବାତ୍
ପୁଣ୍ୟ ସହକାରେ ବହୁ ବାଗାଡମ୍ପୁର କରୁବାରେ
ଉ ଶ୍ରେଣୀର ବିଷୟ ଧର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

ବାବୁମହାଶୟ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ପ୍ରଦୀପପଞ୍ଚମାନ ଲଳ କଲ "ଏକେ"
ଉପାଧି ପାସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ସଦେଶର ପ୍ରତ
ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳନିମିତ୍ତ କୁଳସ-
କନ୍ତ ହୋଇ ଅନୁମାନକର ସୌଭାଗ୍ୟକ୍ରମେ
ଏ ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଉତ୍କଳର ବୌଦ୍ଧତା, ମନୋମାତ ଉତ୍କଳକୁ
ଲୋକ ପାଇଅଛି, ଅନେକ ପ୍ରକୃଷ୍ଟି ଲଳ
କରୁବ ।

କଟ ପୁସ୍ତକ ବିଷୟ, ବାବୁ ଯେପ୍ରକାର ପଦ୍ମ-
ନ ଚାହାକ କଠରରେ ଦେଖେଗୋଟି ଉତ୍କଳ
ଅକ୍ଷର ଉତ୍କଳକୁ ଯେବେ ସ୍ଥାନ ଥାନ୍ତା ତେବେ
ପ୍ରାକୃତ ଅଧ ନ ଥୁବ । ବାବୁ ଏପ୍ରକାର
ଚକ୍ରଚକାର କର୍ମ କର ଉପାୟକୁ "ଶ" ଲେଖ
କରୁଅଛନ୍ତି ରତ ।
ଡା ୧୮୭୯ ମୁଦ୍ରଣ । ଡ ।
ସନ ୧୮୭୯ ସଲ । ଗାନ୍ଧୀପଞ୍ଚାଦଶ

—=୦*୦=—

ମାନବର ଗ୍ରାସକୁ ପଞ୍ଚାଦଶ ମହାଗଣ
ସମାପେଷୁ
ରବେଦନମିତ୍ତ
ଉତ୍କଳ ଅକ୍ଷର । ବିକଳ ହୋଇବା ବେଳର
ବଳକ ବହୁ ରୁଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣକାର । ପଦ ।
ହୋଇ ବିକଳିତ ହୁଏ । ସଂଖ୍ୟା ବାସ୍ତି ଅତି

ଏ ଦେଶର । ଦେଶରେ କି ଦେଶ ହୋଇଲେ
କ୍ଷେତ୍ର ନାମ ମହାଶୟ ମୋର । ୧ ।

ଦର୍ଶନେ ଭୁଗୋଳ ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଲ
ଗଗନେ ଶ୍ରୀଧରକର । ଅନୁମାନ ମୋର ହେ
ମଣିବାର ଗୋଲ ମୁଦ୍ରଣ ମୁଦ୍ରଣ । ୨ ।

ଗୋଲନାମ ନାମ ହୋଏ ମନୋରଣ
ଗୋର ସବୁ ଗୋଲକାର । ଅନୁସର ଏକ
ହେଉ ଗୋଲ ମୁଦ୍ରଣ ଗୋଲ ବେଳୁ ଚିହ୍ନ । ୩ ।
ଯେବେ ମଣି ବଳ ପୁଦର ହିରକ ଦିଶୁଛି
ସ୍ଵ ମୋହର । ଏ ସ୍ଵ ମାନଙ୍କୁ ପଦେ ତେଜ-
ବାକୁ ସତ କଲିବ କି ତାର । ୪ ।

ଦେଲି ଏ ପ୍ରସାଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକର କରବଲ
ସେ ବୁଧାର । ଲଗଇ ମୋହନ ବ୍ୟସ୍ତ ହିରାରୀ
ଏକକ୍ରମା ବାଦୁକର । ୫ ।

ମୁକ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତ ଡା ୨୦ ଭାଗ ମାତରେ ପୁରଇ
ସନ ୧୮୭୯ ସଲ

—=୦*୦=—

ମହାଗଣ ଉପ ଚକ୍ରଚକାର କଥା କେତେ
କାର୍ଯ୍ୟକର ତାହା ଦେଖିବା ପୂର୍ବ ଅପରାଧ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ଅନୁପ୍ରସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏ ଉତ୍କଳ
ଗୀତିକୁ ବଜାଜାଅକ୍ଷରରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏକ
ବାଧ୍ୟତା ହେବୁଁ ।

ଗୀତ ।

ନନ୍ଦାତ, କି ଅଗିଳି ଆଚ୍ଛିତ, ନାହିଁ
ଏଥୁ ବଳି ବିପରୀତ ରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ପୌହିକି ସାହାସ ପଞ୍ଚିନୀ କରବ
ବଞ୍ଚିନୀ ହେଲା । ବନା କଳା ଛାନ୍ଦ ଓଡ଼ିଆ
ଅକ୍ଷର ତାବା ଆଦୁଆ ଲାଗିଲା ରେ । ୧ ।

ଶିଖି ନାନା ଜ୍ଞାନ ବୋଲାନ୍ତି ମୁକ୍ତାବ ବୁଦ୍ଧି
ହୋଇଛି ନିବାଡ । ଏକି ହଟହଟୀ ଅକ୍ଷର
କେତୋଟୀ ମଂହୁଡି କଟା ବାଡ ରେ । ୨ ।

ଟାମ୍ପଣେ ଜଣେ ନିହାଣତାଓକୁ ବତନେ
ନିହାଣ କେଡି । ବଞ୍ଚିଲାଅକ୍ଷର ଓଡ଼ିଆ
ଲେଖିବା ବିଦି କି ଦେଇଛି ଇଡି ରେ । ୩ ।

ପାଈ ଏ ବିଧାନ ଚାଟିକ୍ସ ପ୍ରଧାନ କରୁଛନ୍ତି
ସେତେ ନାଟ । ତା ଦେଖି ହୁଁ ତାଲେ ପରଚକ୍ଷ,
ଦେଲେ ନିଶିବ ବ୍ୟାକୁ ବାଟି ରେ । ୪ ।

ଦଗମ୍ଭ
ନବଗୁହର

ଏହି ଉତ୍କଳଗୀତି ସହର କଟକ ମନ୍ଦ-
ରାବଦାର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ କୁମାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ସଂଖ୍ୟା
୧୯୯

ଭା ୧୯ ଉତ୍କଳର ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମୁଦ୍ରିତ ୧୯୧୭ ମସିହାରେ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାସୁଲ ୫୯

ଉପସାଧା

କିଛି ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଅନୁମୋଦନ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଏକର୍ଷ ଯାହିକ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁମୋଦକ କି ୧୦୦୦ ଶ ହେବ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମ ସମ୍ପାଦକ ପାଇଁ ଯେ ଯାହିକ ସଂଖ୍ୟା କାରଣ ଅଠରନା ଦାଠାରେ ପୁଲସ ନିୟୁତ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗଣନାମାନରେ କୁମାର ମାତ୍ର ତା ୧୯ ଉତ୍କଳ ଠାରୁ ତା ୧୭ ଉତ୍କଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବା ବିଦେଶୀ ଯାହିକ ସଂଖ୍ୟା କି ୧୯୦୦ ଶ ହୋଇଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କନସଂଖ୍ୟାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଉ ଦେବ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚାପରରେ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପାଇଅଛି ସେଥିରୁ ଜାଣିବୁ ଯେ ଅନୁମୋଦକର ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ କିଛିକୁ ଭୁଲ ଥିଲା । ସହପଞ୍ଚକ କିଛି ଯେ ଅଠରନାରେ ଅର୍ଥନ ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ସ୍ୱ ଏକକ୍ରମ ଦେଠାରେ ମରଗଳ ଓ ସାତକଣ ହାସ୍ୟାତା-ନକୁ ପ୍ରେମିତହେଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧ ଏକକ୍ରମ ମରଗଳ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କି ୭ ଶ ଅପଣା ପରକୁ ଗଲେ । ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମ୍ପର୍କରେ ପୁଲସ କର୍ମରୁମାନେ ରଥ ନିକଟରେ ଥିଲେ । ଗୁଣ୍ଡିଚା ଦ୍ୱାର ରକ୍ଷା ସଦାଶିବ ପୁଣ୍ୟ ରକ୍ଷକ ନିୟୁତ ଦ୍ୱାରର ଏହାଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୋତନ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେଲା କ୍ଷତ୍ରି ପୁଣ୍ୟ ଦେଠାକୁ ଅଧି ସାହାଯ୍ୟ କରବା ଓ ତାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାର ସମ୍ଭବନା

ଥିବାର ପହଞ୍ଚେଇ ଲେଖିଅଛୁ । ପୁଲସ ପ୍ରଥମେ ଯାହିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ରହାର ଉପାୟ କରି ଉପକ୍ରମ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପୁଣ୍ୟ କୁଳା ଓ ପରାଧୀ ଲେଖରେ ଦ୍ୱାର ଫିଆଇ ଦେଇ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଜାଣିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଗୁଣ-ଧର ଦ ୧୧୩ ଫା ଅପରାଧରେ ଗିରଫାର କରି ଦ୍ୱାର କାରଣ ପଠାଇଲେ ଓ ମାତ୍ରହେତୁ ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ସରକ୍ଷମିତ ଭବାବିକ କରି ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ରହରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଅଛୁ । ଗତ ତା ୨୭ ଉତ୍କଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେ.କନସା ନିଧରି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକଳ ପୁଣ୍ୟ ମହାଗୁଳକ ବସନ୍ଦରେ ଲେଖିଲୁ ଯେ ପୁଲସ କନସୁକଳ ଓ ସରକ୍ଷ-ଧେବ୍ୟରକ ପଦେଗ ସମସ୍ତରେ ମହାଗୁଳ ଓ ଗାହାକର ଅନେକ ଲୋକ ଦେଠାରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ପଳାୟନ କଲେ ଓ ମହାଗୁଳକ ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ ଦେଖିଲା ଦେଲାର ତ ନାକ ନାମରେ ସଦରକୁ ଉପାୟ ବିହାର ବୋଧ ହୁଅଇ । ଏଥିକୁ ଗୁଳା ନାବାଳକ ଏପକାର ଥିଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁଳି ସମତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅପେକ୍ଷା ହୋଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଭରଫାକୁ ଯେଉଁ ଲେଖେ ନିୟୁତ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଦୋଷ କରାଯାଉ ଦେବ ।

" ସେ ଦ୍ୱାରରେ ପୁଲସର ବିହମାସ ଅଧିକାର ନ ହେବା ଦେହ କନସୁକଳ କାରଣ ନ ଥିଲେ କି ସମସ୍ୟା ମସିହାରେ ଯେ ଦେଲ-

ଲରେ କି ୨୯ ଶ ମନୁଷ୍ୟ ମରିଥିଲେ ସେ ସମ-ସ୍ତରେ କି ୧୦୦ ଶ ବରକଳାଜ ଓ ଗୁରୁକଣ ଯମାଦାର ପୁଲ ସର ମରଗଳେ ରହିବାର ମହା-ଗୁଳକୁ ବିପ୍ରର ଦରମାଦା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ତହିଁ ସେ ସଦରରେ ଜଣାର ମରଗୁଣକରେ ଯେ ଦେଶୀ ହେବ ତହିଁର ଜବାବଦସ୍ତ ମନର ପୁଣ୍ୟଗୁଳର ରହିବ ପୁଲସର କିଛି ଜବାବ-ଦସ୍ତ ନାହିଁ ଦେଲାର ଚିତି ଅସିଥିଲା ଏ ଯୋଗ୍ୟ ସେ ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କରେ ପୁଲସ ନ ଥିଲା ପରେ ପୁଲସ ମତେ ରଥ ଉଲାଇବାରେ ମୁକତ୍ୟ ଥିଲେ ପରେ ମହାଗୁଳ ନୋଟିଏ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ମୁଲ-କାରଣ ପୁଣ୍ୟ କରିଅଛୁ କି ସେ ଗୁଣ୍ଡିଚାପରର ଚିକିତ୍ସାରୁ ସିଏ ସିହାହନ ପିଣ୍ଡିକା ଓ ସେଦେଶ-ମଧ୍ୟରେ ଅବା ଗୁଣ୍ଡାଦିର ପ୍ରସ୍ତୁତ କନସାଦାକୁ ଦାଣ୍ଡ ଓ ଦୈତ୍ୟାରି ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ ମାରିବ ୧୦ ଶକାକୁ ଉଲାଇ ଦେଉଥିବାର ଦେ-ହାନରେ ସେ ଉଚ୍ଚାଗଦାରମାନଙ୍କର ସର୍ବ ଅଧିକାର ଅଛି ଏଯୋଗ୍ୟ ମହାଗୁଳକର ଦେହ ମଧ୍ୟ ବରକଳାଜ ଓଲେଇ ଦେ-ହାନରେ ନ ଥିଲେ ଯଦ୍ୟପି ଦେହ ବରକଳାଜ ଓଲେଇ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ଦ୍ୱାରମାନେ କଦାଚ ବିଦାୟ ମୁଲ ନ ଥାନ୍ତେ ଜାଣିବା ଦେବେ ।" ଅନୁମୋଦନ କରଣା ହେଉଁ ଯେ କର୍ତ୍ତ ପ୍ରମ-ମାନେ ସହ ପ୍ରକଳକ ଉପର ନିଶ୍ଚୟ ମରଗ-ଯଥାର୍ଥ ଦେବକଳା କରି ଏପସ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସେମ-ନୁ ରହିବିତଲେ ନ ହୁଅଇ ସେଥିରୁ ଉପାୟ କରିବେ । ମାମାନ୍ୟ ବିଦେଶନାରେ ଦୋଷ

ଦୁଅଇ ସେ ଏପ୍ରକାର ଇଚ୍ଛା ଦେଇ କାହିଁ ନୁ
ହୋଇ ରହିବା କଦାଚ ଉଚିତ ନୁହୁଏ ।

—=୦*୦=—

ଉତ୍କଳମୁଖର ହେପାବ

ଉଚିତ ମାତ୍ର ନ * ମୁର ମରକୁଳିସୁର
ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବୋର୍ଡ଼ି ରେବନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ସଲେଡ଼ି ଭଞ୍ଜନ
କରିବାର ଉପାୟ କରିଅଛନ୍ତି । କୌଣସି ସର-
କାରୀ ଗୃହର ଅନ୍ୟ ଅସୁ ଥିଲେ ତାହାର
ବେତନ ଓ ଅନ୍ୟ ଅସୁମାନ ଏକତ୍ର ବୋର୍ଡ଼ି
ମୋଟ ଟଙ୍କାପରେ ଅଗେସର ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରାଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏକପ କିମ୍ବ ଉଚିତ ବୋଧ
ହେଉ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳମୁଖର ଅଭିନବ କୃତ୍ୟ-
ସୁକ୍ତ ଅନୁମାନେ ବାରିକ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଏ ଅଧିକ
ବେତନ ପାଇଁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା
ଗୁଣ୍ଡାନ୍ତ ହୁଅଇ । ଉକ୍ତ ଅଭିନବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
ମୂଲ୍ୟ ବଦଳିଥିଲେ ଅତି କିଛି ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଅସୁମାନ ଅଭିନବ ଚତୁର୍ଥଶତା-
ନୁମାନେ ଅଦାୟ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ଅଛି ଓ
ସେଥିରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯେଉଁ ଅସୁ
କୁଲହରୀ ଅନୁମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇପାରେ
ତାହା ଚତୁର୍ଥ ଶତକରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହେବ
ନାହିଁ । ଏକପ ଅବସ୍ଥାରେ ବୋର୍ଡ଼ି ଏକ କିମ୍ବର
ସିଦ୍ଧି କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ଟ ୧୦୦ ମା କିମ୍ବର
ତତୋଧିକ ବେତନ ପାଇଁ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ୟ
ଅସୁମାନ ଯେବେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଉପାୟ ହୁଅଇ
ତେବେ ତାହା ଉତ୍କଳମୁଖର ଅଭିନବ କୃତ୍ୟା
ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ନ ଥିବାରୁ ଉକ୍ତ
ଉପରେ ଟଙ୍କା ଅଦାୟ କରିବାର କିଧାନ ନାହିଁ
ସତରଂ ତାହା ଟଙ୍କାପରେ ମୁକ୍ତପାତକାର ବୋର୍ଡ଼ି
ଉକ୍ତ ସରକୁଳିସୁରରେ ଅଦାୟ ଲେଖାଅଛି ଯେ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅନୁଧିକ ବେତନ ଅନ୍ୟ ଅସୁ
ଏକରେ ମିଶି ଚତୁର୍ଥଶତ ଅନୁମାନେ ବନ୍ଦୋବ-
ସ୍ତ ବୋଇଷାରେ ଏ କଥା ବିଷୟରେ ପଢ଼ାଇ
ଅନ୍ୟ ଅସୁ ଉପାୟ ହେଲେ ଯେବେ ବେତନ
ସଞ୍ଚରେ ମିଶି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନ ହେବ ତେବେ
ବେତନ ଉପାୟ ପଢ଼ାଇ ଅନ୍ୟ ଅସୁ ଥିଲେ
ମିଶି ଟଙ୍କା ଯୋଗ୍ୟ ହେବାରୁ ହେବ ସୁକ୍ତିସିଦ୍ଧି
ହେଉ ନାହିଁ । ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ବୃତ୍ତାସୁକ୍ତ ଓ ଚତୁର୍ଥଶତ ଲାଭ ଅସୁ ପୃଥକ
ଗୃହେ ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଉପାୟ ଥିଲେ କେବୁ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏଇ ତୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ଉପାୟ ଅଧିକ ନଦେଖି ଅଭି-

ନରେ କ୍ରମ ଘଣ୍ଟିଅଛୁ ପ୍ରାକାର କରିବାକୁ ଦେବ ।
ସେ ଯାହା ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକପକ୍ଷର ସନ୍ଦେହ
କରନାର ଅନେକ ଅନୁଧିକ ଟଙ୍କାପରେ ମୁକ୍ତ
ଲୋକମାନେ ମୁକ୍ତପାତକେ ।

—*—

ବରକୁଳି ପ୍ରକାଶକାର ମେ କରମା

ଅନୁମାନେ ଚତୁର୍ଥଶତ ପୂର୍ବେ ବେଦନପ-
ତାର ସାବକ ଦିପୋଟି ବାବୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର-
ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କୁ ବରକୁଳି ଏକ ଅନୁଧିକାର
ପ୍ରବେଗ ମୋକଦ୍ଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖୁଥିଲୁ ।
ସେଥିରେ ବୋଧ ଏ ଘୋଷା ଓ ଘୋଷା କେତେ
ମିତା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଗ କର କରଣା ବ୍ୟବହାର
କରବାରୁ ସେ ବୌଦ୍ଧିକ ବେଗବାପାରୁ
ଅନେକ ଲୋକ ଗୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲେ ଏଥିରେ
ବାବୁ କରକୁଳି ତୋର ଏକକଣ ଦନେଷୁବଳ
ଓ ଅନ୍ୟ ଏକକଣକୁ ଦିଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ବାଇବୋର୍ଡ଼ିରୁ ସେ ମୋକଦ୍ଦମା ବିକାର ପୋ-
ରେ ଚନ୍ଦ୍ରମ ରବ ତୋରଅଧିକ ସାରକୋର
ଗୁଣ୍ଡର ଅଭାବ ତଳେ ଲେଖାଗଲା ଏକାକି
ପାଠକର ପରକାରୀ ବର୍ମକାରକମାନେ ସାବଧାନ
ହେଉନ୍ତୁ ।
ଦିପୋଟି ମାକଷ୍ଟୋକ ଅଜ୍ଞ ଅଭିନବ କିମ୍ବର
ଅଭିବଦ ରବ ହେଲା ଯେବେ ସେ ସାମାନ୍ୟ
କରକୁଳି ହେବା କଥାକୁ କରକୁଳି ବାର୍ତ୍ତର ବିଷୟ
କର ଅଭିନବ କେବେ କର୍ମ କରନ୍ତୁ ତେବେ ସେ
କେବେ ଉପାୟ ବ୍ୟବହାରରେ ପଡ଼ିବେ ।

—*—

ଅଭିବଦ ବିକାର

ଅନୁମାନେ ସୋମପ୍ରକାଶ ଗାଠ କର
ଅବଗତ ହେଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ କରିବିତାରେ
ଗୋଟିଏ କଥା ବିକାର ହୋଇ ପାଉଅଛି ।
ବାଇବୋର୍ଡ଼ିର ଓକିଲ ବାବୁ ଶ୍ରୀନାଥପ୍ରକାଶ
ପୁସ୍ତ ବାବୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାସ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର
ଶିକାରୀ ନବକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ଯେବା କର୍ମର
ପାଣିପ୍ରସଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ବିକାର ହୁଳକୁ
ଅନେକ ଚତୁର୍ଥଶତକ ସମାଗମନ ହୋଇଥିଲା ।
ପଞ୍ଚାନରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବର
ତାହାରେ ବାସୁସ୍ତ ଏକ କର୍ମ ଅପୁଣ୍ୟ ତାହା
ଅଟଇ ।
ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶରେ ବିକାର ଲାଗୁ ହେଲୁ

ତାହା ଏକପକ୍ଷେ ସୋମପ୍ରକାଶର ପକ୍ଷାଦିକ
ଲେଖନ୍ତୁ । ଯଥା—

“ବିକାର ସମ୍ଭବେ ଉଚିତ ଓ ବେତନ
କିମ୍ବର ଉପରେ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମରେ
ଉପକ୍ରମମାନଙ୍କ ଘୋଷାରେ ବରକୁଳି ଏକମେକ
ଏକ ପାଖରେ ବସିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ବିକାରରେ
ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ କଥା ପଚାରି ଗଲା, ଏକ
ଲେଖା ପଢ଼ା କରି ବେତନ କିମ୍ବର ପାଖା
କରୁଲେ । ପଢ଼ାଉରେ ବ୍ରାହ୍ମି ମତାନ୍ତପାରେ
ଉପଦେଶ ଦାନ ଓ ବ୍ରାହ୍ମିପଞ୍ଚାଶୀକା ଦେବା
ଗେଷ୍ଟରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କର ଚନ୍ଦ୍ରଗୁଣ୍ଡ ଘାଠ
ଅନୁମାନେ କୁମ ପାଣି ନେଇ ମହାବ ପାଠ
କରି ବିକାର ଯାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।”

ସମ୍ପାଦକ ଏକପ ଅଭିବଦ କିମ୍ବର ଦେଖି
ବିକାର ବିଷୟରେ ଅପଣା ଅନୁଗାୟ ଏହି-
ପରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା “ ଅନୁମାନଙ୍କ
କର୍ମକ୍ରମମାନେ କେତେକକୁ ଭବିଷ୍ୟ ମାର୍ଗରେ
ଉଚିତମାନ କରୁଅଛନ୍ତି, କି ଏହାକୁ ଅଧ୍ୟାପ-
କନ ବରକୁଳି ଦିଅଛନ୍ତି, ଅନୁମାନେ
ହୁଣି ପାଉ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବରକୁଳି ଉପାୟ
ପ୍ରକାଶକୁ ଦେଖାଉଅଛନ୍ତି ଉଚିତ ଓ ଦେଖିବିତା-
ରତାକୁ ପାଠନିତା ଶ୍ରୀମ କରୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ
ବିଷୟକୁ ପ୍ରକାଶକର ବ୍ୟାୟ ଦୌଣ୍ଡି ଅଧିକ ନ
ଗୁଣ୍ଡ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସପ୍ତସେଷ କରୁଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କର ଯେଷ ଫଳରେ ବୁଝି ପାରି କି
ପ୍ରକାଶରେ କେଉଁକାର୍ଯ୍ୟ ଧର୍ମକରେ ଦେଖର
ମଞ୍ଚଳ ହୋଏ, ତାହା ବୋଧ ନାହିଁ ସେମାନେ
ମନେ କରନ୍ତି ଦେଖର ପ୍ରକାଶ ପରସ୍ପର ପ୍ରକାଶ
ଅଭିବଦ ବ୍ୟବହାର କରୁବି ଅଭିବଦ କରୁପା-
ରିଲେ ମାତ୍ର ଉଚିତପାଠ ଗେଷ ହେଲା କିନ୍ତୁ
ସେହି ବିଷୟରେ ଅବଗତରେ ଉକ୍ତ ବିକାର ଅଭିବଦ
ହେବ ତାହା ବିବେଚନା କରିବାର କ୍ଷମତା ନାହିଁ,
ନବ୍ୟବଳ ନିମାମକର ଏପ୍ରକାର ଅଭି
ବେଦକ ବଦଳରେ ପ୍ରକାଶ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ଏଠାରେ ଉଚିତଅଭିବଦ କରୁଥିଲେ
ବିକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ ଏକ
କାଳି ବାହାରଅଛି ତାହା ପଞ୍ଚରେ କି ଉକ୍ତ
ଅନୁଗାୟନ ଘଣ୍ଟ ନାହିଁ ? କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳମାନେ
ସାମାନ୍ୟ ବୃତ୍ତିର ଲୋକ ବିକାରକ କରୁଥିଲେ
ଏ ପ୍ରକାର ଉପ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା ତାହାକ ପଞ୍ଚରେ
ସୌଷକର ଅଟଇ ।

(ପ୍ରାପ୍ତ)

ପୁସ୍ତକ ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କୁ ।

ପ୍ରାୟ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସେତେବେଳେ ଏହି ଦିନାଲପୁତ୍ର ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସଂଗ୍ରହରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମାତା ଡାକ୍ତରୀ କାହାଣୀର ଓ କାହା ଉତ୍ସାହରେ ସ୍ତ୍ରୀତ୍ରୀ ଓ ଚାହିଁରେ ବାଳକମାନଙ୍କୁ କରୁଥିବା ଦେଉଥିବା ଡାକ୍ତରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଦିନାଲପୁତ୍ର ମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅପୂର୍ବ ପରୁଷୋପାୟୀ ହେବାର ସେମାନଙ୍କ ନିଜର ଦୁର୍ଲଭ ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀମୋହନ ନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରେରଣାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ଦିନାଲପୁତ୍ର ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରୀମତୀ ହରିହର ଦାସ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଓ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିଶ୍ରମରେ ଅଯୋଧ୍ୟା ଦେବୀମାତା ବଳରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ମହାବଳୀ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଗଢ଼ିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ଏକ ବାସ୍ତବିକ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ କି ଯେଉଁ ସେମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନ କରୁଥିବା ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ପୁରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଉକ୍ତ ଦେଉଥିବା ଓ ଯେ ଦିନାଲପୁତ୍ରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ କରୁଥିବା ବାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶ୍ରୀମୋହନଙ୍କ ବାଳକମାନଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିବୁ କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଲେଖାଏଁ ମାସିକ ଶ୍ରବଣକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ ଡାକ୍ତରୀ କାହାଣୀ କରୁଥିବୁ ଅଥଚ ଦିନାଲପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ କରୁଥିବୁ ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ବାଳକମାନେ ଅଧିକ ପ୍ରଦେଶ ହେଉ ନ ଥିବାର କାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଯେ ସେମାନେ ପୁଲରେ ସଂଗ୍ରହକାରୀ ଯଥେଷ୍ଟତାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଦୃଷ୍ଟି କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଅଧିକାର ଗଢ଼ା କରୁ ଏହି ଦେଉ ଶ୍ରୀମତୀ ନାଗପୁତ୍ର ଦାସ ଯେ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ମଧ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହକାରୀରେ ଏକ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶ୍ରୀମତୀ ଓ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀମତୀ ସେ ଅପଣା ଶିକ୍ଷକ କରୁଥିବା ଉକ୍ତ ଦିନାଲପୁତ୍ରରେ ଶିକ୍ଷା କରୁବା ନିମିତ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର କରୁ ଚଳୁଥିବା ଅପଣା ମନରେ କରୁଥିବା ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତି ପଠାଉ ନାବାଳୁ

ଅପଣା ମଠରେ ଏକ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତ କରି ପଠାଉଥିବୁ ଓ ଏହି ଉପ ଅନ୍ୟ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅପଣା ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଦିନାଲପୁତ୍ର ପଠାଉବାକୁ ନାହିଁ ଅନ୍ୟତରେ ଏଦେଶର ପୁରୁତନ ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁସାରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବୁ ଏହି ଅଭାବକୁ ଶେଷ କରିବା ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ଧନବାନ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକାନ୍ତରେ ଓ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସୁଦେଶର ଉକ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁ ନାବାଳୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଶର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଗା କରୁବା କେବଳ ଉକ୍ତ ବାଳକମାନଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟରେ ସୁଗୀତଲପଲଳ ବେଷ୍ଟିତ ପ୍ରକୃତି ପଦ୍ମପୁଷ୍ପର ପ୍ରତ୍ୟାଗା କରୁବା ଭୁଲ ଅଲକ ଓ ଅସମ୍ଭବ ଅଟେ ଓ ଅମ୍ଭ ଦେଶବାସୀରେ ଉକ୍ତ ଦିନାଲପୁତ୍ର ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀକୁ ଶ୍ରବଣରେ ଅତି ଅଳ୍ପଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁସି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଥିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯେପରି ସଂଗ୍ରହକାରୀରେ ପ୍ରବେଶିବା ଶକ୍ତି କରୁଥିବୁ ତାହା ଏକଦେଶୀୟ ପୁରୁତନ ଶିକ୍ଷାରେ ଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କର ଦରବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ବିନା ଅଭାବ ସେ ଦିନାଲପୁତ୍ର ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକତ୍ରରେ ଉକ୍ତ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷା କରୁଥିବା ଉକ୍ତ ଉକ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ସୁଗୀତର ପରୁତନ ଉକ୍ତମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ଯଥା—

ବାସନ୍ତୀ ଗଉଡ଼ିଲ ମଞ୍ଜୁ କାଳି ତୋ ମୋ ।
 ମିଳିକା ମୁଗମଦ ଚନ୍ଦ୍ରାକୁ ବାଧୁ ।
 ଗୀତାଗୁଡ଼ିକଲିତାରକମ ନେଧୋ ।
 ମାନାଥ ସପଦ ଉକ୍ତୋ ତୁ ମଙ୍ଗଳଂ କଃ ।
 ଅଭାବ ଉକ୍ତ ଶ୍ରୀ ହରିହରଦାସ ପତ୍ନୀଙ୍କର ଯେ କି ଅପଣା ପ୍ରଦେଶର ସୁଭାଷନୋଦେଶରେ ଏକାଦିନ ପରିଶ୍ରମ ସମ୍ପନ୍ନ କରି ଅଯୋଧ୍ୟା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଇ ଏକ ଦିନେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ପ୍ରମୋଦ କରୁ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନ ଗବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟର ସ୍ତ୍ରୀତ୍ରୀ ଦିନାଲପୁତ୍ରମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଭୁର ଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତମାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ସଂଗ୍ରହକାରୀଙ୍କରେ ଦେଇ ପ୍ରଣୟାପସ ଲାଭକରି ଉକ୍ତ ଦିନାଲପୁତ୍ର ଶିକ୍ଷକ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପୁରୁତନ ଉକ୍ତ ବାଳକମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ପ୍ରବଚନ ଦେବାନିମିତ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରବଣକୁ ଅଧିକ ମହାବଳକୁ ଅନୁସେଧ କରୁଥିବୁ ଓ ନିଜର ଅପଣା

ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହକାରୀରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବୁ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଲଭ ହୋଇଥିବୁ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ ବଦାନୀଙ୍କର ମହାବଳ ଦୁର୍ଲଭତା ଯେ କି ବିଦେଶୀୟ ଶିକ୍ଷା ହୋଇ କେବଳ ଏକଦା ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଏ ଦେଶକୁ ଆଗମନ କରି ଏ ଦେଶର ମହାଲୋକ ନିମିତ୍ତ ଏକାଦେକେ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରି ପୁରୁତନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶିକ୍ଷା ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପ୍ରଦାନକରି ଅଧିକ ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ଦାନ କରବାର ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ ଅନ୍ୟ ସେ ପତ୍ନୀ ଅନ୍ୟ ସେ ମହାବଳ ।

ଯଦ୍ୟପି ଏ ଦେଶର ଧନ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଏଥିର ଶତାଂଶରୁ ଏକଅଂଶ ମାତ୍ର ଅପଣା ସୁଦେଶର ବିଦ୍ୟା ଓ ଯଗୋକ୍ତ ପ୍ରତି ଅଗ୍ରହ ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବିଦେଶୀୟମାନେ ସଦା ଅସତ୍ୟ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାହୀନ ବୋଲି କୁଣ୍ଡା କରୁଥିବାର ଶୁଣି ଶୁଣି ବହୁ ପ୍ରାୟ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ରହୁଥିବୁ ତାହା ବି ଅତି ଶୁଣିବାକୁ ହୁଅନ୍ତା ।

ସାଧୁ ହିନ୍ଦୁ ସଂବାଦ

ଗବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖୁନ ଥିବା କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପଣା ଗୁରୁମାନଙ୍କ ସରକାରୀ ତତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରାୟେ ହୁଅନ୍ତା ଯୋଗ୍ୟ ପିଲାଭାବରେ ଦେଶ ମାନ୍ୟତାର ସରକାରୀ କର୍ମକାରୀମାନେ ତାହା ଚିନ୍ତେଇ କରୁ ଅଛନ୍ତୁ ସରକାରୀ ଓ ଅନ୍ୟଲୋକର ଗୁରୁ ବାରି ନ ଦେବାରୁ ଏ ନିୟମ କେତେବେଳେ ଗବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ଅଗ୍ରାଧିକାର ରହିବ ବା ଯାଇଥିବ ଓ ସାଧାରଣ ପକ୍ଷରେ ତାହା ଅତି ଅନିଷ୍ଟକର କାରଣ ଅନେକ ଲୋକ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ପୁରୁତ ସରକାରୀ ଗୁରୁତର ସମ୍ପର୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଧାଡ଼ା ଦେଇ ପାରିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୯୨୧ ମା ଏ ପ୍ରଥା ନିରୂପ ଥିବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ।

ଗବର୍ତ୍ତମେଷ୍ଟ ଅଜ୍ଞ କରୁଥିବୁ ଯେ ମଫସଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଲର ରହିବା ସ୍ଥାନରେ ଅତି ପରିମାଣରେ ଯୋଗୁଥିବା ଅବ ଅମୋଗ୍ୟା (ନୈସାଦର ପ୍ରାକଳ) ରଖାଏ ଏ ଡାହା ସର୍ବଦା ଚଳୁଥିବା ବ୍ୟବହାର ହେବ । ସରକାରୀ କର୍ମ ସେତେ ଲୋକଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ପୁଲର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ସର୍ବଦା ଚଳୁଥିବା ନିମିତ୍ତ ଯେ କେହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ତାହାକୁ

ମୂଲ୍ୟରେ ଏ ଉତ୍କଳ ବ୍ୟବସାୟ । ଏଥିରେ
 ଥିବା ଦୁଇ ଯେ ସର୍ବଦା-ଗନ ବିଷୟରେ
 ଯେତେ ନୁହେଁ ଉତ୍କଳ ଅବସ୍ଥାକୁ ହୋଇଥିଲେ
 ଉତ୍କଳରେ ଏହି ଉତ୍କଳ ପ୍ରଧାନ ବୋଲି ବ୍ୟବସାୟ-
 ମେଣ୍ଟି ଶୁନି କରିଅଛନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶାନ୍ତିମୟ ଜଣେ ଜଳ ସାହେବଙ୍କର
 ଗାନ୍ଧାରୀର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ରର ଉତ୍କଳର ଯେଉଁ
 ଅଛନ୍ତି ତାହା ଏହି ଯେ ଜଣେ ଲୋକପଣକୁ
 ମହାଜନ ଏକ ଗାନ୍ଧାରୀ ନାମରେ ନାଲିର ଜଳ
 ବାଜିମତ ଉପରେ ହେଉଥିବା ଗାନ୍ଧାରୀ ଅପଣା ଦୁର୍ଗ-
 ଗା ଜଳସାହେବଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଗୋଟର କରି
 କରୁଥିଲେ ଯେ ତାହାକୁ ଲୋକ ଦେଲେ ତାହାକୁ
 କୁଟୁମ୍ବୁ ଅନାହାରରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିବେ ।
 ଗାନ୍ଧାରୀ ତାହା ଯଦା ସେମାନଙ୍କୁ ଧାଲିନା ସକାଶେ
 ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାକ୍ସି ନାହିଁ । ଜଳସାହେବ
 ତାହାର ଅବସ୍ଥା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଜାଣିପାରିଲେ
 ଯେ ତାହାର କଥା ସବୁ ସତ୍ୟ ଅଟେ ତହିଁ ସେ
 ଅପଣା ତାତର ଉପରେ ଶଙ୍କା ଦେଇ ଗାନ୍ଧାରୀକୁ
 ମୁକ୍ତ କରିଦେଲେ । ଗାନ୍ଧାରୀ ଏଥିରେ ଲଜିତ
 ହୋଇ ଜଳସାହେବଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ତୁତିର
 କରିବାର ସେ କହୁଥିଲେ ଅମ୍ଭେ କେବଳ ଅପଣା
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ୟ କରିଅଛୁ । ଉପରେ ଦେବା ଯେମନ୍ତ
 ଅମ୍ଭର ବାର୍ତ୍ତ୍ୟ ଉପା କାଣ୍ଡ କରି ଶଙ୍କା ଉତ୍କଳ
 କରିଦେବା ସେପ୍ରସାସୁ ଅମ୍ଭର କର୍ମ ଅଟେ ଓ
 ଶୁଭେ ଶଙ୍କା ନ ଦେଲେ ଉତ୍କଳ କର୍ମ ସାଧନ
 କରାଇ ଅନ୍ୟ ଉପାସୁ ନାହିଁ ।

କଳକ ଓ ଉତ୍କଳବର୍ତ୍ତର ଯୋଗୁ ଅପିସ ମଧ୍ୟ-
 ରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଅଛି ଯେ ମନୁଅର୍ତ୍ତର
 ଦ୍ଵାରା ଧନୁ ଦୁଇଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଶଙ୍କା ପ୍ରେରିତ
 ଯୋଗୁଅର୍ତ୍ତର ଯେଉଁର ଅର୍ତ୍ତର ଏକତ ଶଙ୍କା
 ଅର୍ତ୍ତର ଯା ୧୦ କ୍ରମରୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ
 ଓ ଏଥିରେ ଉପାକା ଶଙ୍କା ପ୍ରକର ଓ ଉତ୍କଳରେ
 ୧୦ ଶାନ୍ତି ପୁରୁଷିକା ଦେଲେ ଉତ୍କଳ-
 ବର୍ତ୍ତର ଉପାକା ଏକତ ଶଙ୍କାର ମନୁଅର୍ତ୍ତର
 ମିଳିବ ଯାଉନାହିଁର ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ
 ହେଲୁ ।

ପୁଲିସ କର୍ମଗୁଣିକ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକାରଣ ଏକ-
 ଜଣ ଲୋକାଏ ସବୁଦିନହେଉଛି ନିମ୍ନକୁ କରି-
 ବାର ଯେଉଁ କଥାକୁ ଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ଉତ୍କଳର
 ନାହିଁ କେଉଁ ନାହିଁ ହୋଇ ମୋକ୍ଷବଳର ୧୨୦
 ପୁଲିସ ହେଉଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକାଏ ଲୋକାଏ
 ବ୍ୟାକାଳକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ପୁଲିସର
 କେଉଁକେ କେମିତିର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରସାଦ

କରିବାର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳ ତାହା ମନୋ-
 ନୀତ କରିଅଛନ୍ତି ତଦନୁସାରେ ଶିକ୍ଷା କ୍ରମର
 ଡାଉନେକରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଏହି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରି-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ମୋକ୍ଷବଳର କେତେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
 ରେ କେବଳ ପୁଲିସ କର୍ମଗୁଣିକ ସକାଶେ
 ଗୋଟିଏ ଲୋକାଏ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପନ ହେବ ଓ
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠକ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ରକ ୫ ୩୩ ଶଙ୍କା
 ଦିଆଯିବ ଏ ପାଠକମାନେ ପ୍ରମାଣର ଅଭାବ
 ଦୃଷ୍ଟିକ୍ରମ ଉତ୍କଳ ପାଠ କରିବେ ଓ ଏଥିରେ
 ପରୀକ୍ଷା ନ ଦେଲେ କୌଣସି ପୁଲିସ କର୍ମଗୁଣିକ
 ବୁଦ୍ଧି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଉପାକା ପଠା ଲୋକାଥାଏ
 ଯେ ପ୍ରଥମ ଯୌଦ୍ଧ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜର ଅବାସୁ କର
 ପଠା ଲୋକାକ ଦୁନିରେ ଗୁରୁ କର୍ମଗୁଣିକ ତାହା
 ଶେଷ କରିବେ, ତହିଁ କରଣ ପରକର୍ତ୍ତନ ହେ-
 ବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲୋକାକ ଶୁଦ୍ଧ ମତରେ
 ପ୍ରକାର ବାକ୍ୟ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁକାଳ ହେଲେ
 ଯାହା ବନ୍ଦିବାଦରେ ଶେଷ କରାଯାଇ ତହିଁ-
 ରୁ ଏକ ଉକ୍ତ କ୍ରମା ମୂଳ ସଦୃଶ ବର୍ତ୍ତମାନ
 ଦୃଶ୍ୟକାଳରେ ଏକପ୍ରକାର ନିୟମିତ କର
 ଉତ୍କଳର ବିଷୟ ଅନୁମାନ କର ନେବାକୁ
 ହେବ ଏ ଶା ସାଲର ୧୦ ୧୯୮ ମୋକ୍ଷମା

ଉପାସ ପ୍ରଦାନକରଣ ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ପ୍ରଧାନ ୨
 ଅବାକ୍ସକା ଶିକ୍ଷାରୁ ବହୁଗତ ହୋଇ ଉକ୍ତ
 ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକତର ହୋଇଯାଏ । ଉକ୍ତ
 ନାମର ଗତ ଉକ୍ତ ହୁଅଇ ଏ ପ୍ରକାଶକା
 ଶିକ୍ଷରେ ଉକ୍ତର ଧାରୁ ବୁଦ୍ଧି ହୁଅଇ । କେ
 ଦାର୍ଦ୍ଦି ଶିକ୍ଷାର ଶିକ୍ଷା କରୁ ଉକ୍ତରେ ହୁଏତ
 ପରିଶ୍ରମାର୍ଥେ କମ୍ପୁତ ହୋଇ ଉକ୍ତ ଏକ ନା-
 ଠାର ଗତ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରଇ । ପ୍ରକାର ଦେଇ
 ବାନ୍ ଓ ପାଠ କରୁନାହିଁ ଏକ କାଶିବାର ବମ-
 ଦୁରେ ଏକ ୨ ଶିକ୍ଷାର ଉପାସ, ଦାର୍ଦ୍ଦି ଶିକ୍ଷାର
 ଉପାସ ଅବା କଣ୍ଠରେ ଶିକ୍ଷାର ଉପାସ କରୁବାର
 ଫଳ ମଧ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର । ଧର୍ମ ବାଣୀ ଏକାକର
 ଅଇ ମଧ୍ୟ ଲୋକାଏ ପୁରୁଷ ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତ ହୁଇ ଏଥି-
 ରେ କେବଳ ସଂସା ଏକ ୨ ଶିକ୍ଷାର ଉପାସ
 କରନାରେ ଫୁଲ୍ଲପ୍ର ପ୍ରାଣ ବାସୁ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇ
 ଯାଏ ଏକ ପରେ ହୁଏତରେ ବାସୁ ଅବର୍ତ୍ତନ
 କର ଅଶିକାର ଅପସ୍ୟ କହୁ ହୁଅଇ । ଏହି
 ଅବସ୍ଥାରେ ଅବାକ୍ସ ଦୁର୍ଘଟ ଏକେ କହୁତ
 ହୋଇ ମତେ ଯେ ଅନେକ ବମଧୁରେ ଦୈ-
 ଶିକ୍ଷାକୁ ରୁ ଧାରୁ ୧୨ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କେପର
 ଉପସମ ହୁଅଇ ଏ ଉକ୍ତେକ ମାନୁଅର୍ତ୍ତର

ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଏକପ୍ରକାର ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କର ଫଳ
 ମଧ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର । କେନ୍ଦ୍ର ହାସ୍ୟ ସମୟରେ
 ଦାର୍ଦ୍ଦି ଶିକ୍ଷାର ଶିକ୍ଷା ଅଇ ଦେବନ ସମୟରେ
 ଦାର୍ଦ୍ଦି ଶିକ୍ଷା ସ ଉପାସ ଦାନ୍ତ ଦୁର୍ଘଟର ସାମାନ୍ୟ
 ତହେ ।

ଉକ୍ତର ପ୍ରଥମ ଗବମେଣ୍ଟର ପ୍ରସାଦାନ
 ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଉତ୍କଳା କଲେଲର ପାଟ
 ରେ ଏକଜଣ ସ୍ଵାତାନ୍ତର କରୁକୁ
 ଅନୁମତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏକ
 ୫ ୨୦ ଜା ଓ ପରେ ୫ ୨୫ ଜା ୧
 ଦେବ । ତେଲିକପୁସ ଏକା ଅ
 କହୁକୁ ଯେ ଦୋଧ ହୁଅଇ ସ୍ଵା ୧
 ହୋଇଅଧିକ ନୋହଲେ ତାକୁର କଥା
 ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଇ ।

ଉକ୍ତପ୍ରଥମ ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳମତର ସାହେବ
 ଉକ୍ତ ଏକ ପାଥାକର ଦୁଶାବଳେ କର୍ମିସର
 ସାହେବଙ୍କ ପଦରେ କରଣା ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟର
 ଦେକେଣ୍ଟ ହୋଇବେ ।

ଅକୋର ଶେଷଭାଗରେ ୧୭୨ ଗଣ
 ସଂବାଦପ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅ
 ଗୁଲିଧାନ ନଗରରେ ୨୦୦ ଗା
 ୨୨୧୭୭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୧୯୮ ଗା
 ଅମ୍ଭରୁ ଉକ୍ତେ ୧୯୮ ଏକ ପ୍ରତିପତ୍ତାପଦେ
 ୧୯୭୭ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅଇ । ତେଲିକପୁ
 ପ୍ରକାର ସଂଖ୍ୟା ଉକ୍ତରେ ୧୯୮ ଓ ଏକପ୍ରକାର
 ୧୭୭, ୧୮୭, ୧୯୭, ଅମ୍ଭରୁ ଉକ୍ତେ ୧୯୮
 ଏକ ପ୍ରତିପତ୍ତାପଦେ ୧୯୭ ଦେଖାଯାଏ ।

କଳକ ଶାନ୍ତିମୟ ପରିଷଦ ଦିନାବେଳେ ପ୍ରକାଶ
 ପଠା ମିଳୁଥିବା ପ୍ରକାର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ତାହା ନିଜ
 କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରକାଶ ଦିନାବେଳେ
 ଦେବ ଲୋକାରେ ତାହା ନିବାକାଶେ ଗବ-
 ଶ୍ଟମେଣ୍ଟ ଅଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ଯେମନ୍ତ
 ଉତ୍କଳାବାନାରେ ପ୍ରକାର ପ୍ରକାର ଯମାକ୍ର ଓ
 ଯେପେବେଲେ ଯେ ପ୍ରକାର ନିଜାକାକ
 ଅଧିକ ତାହାକୁ ନିଜାକାକରେ ତିକ୍ଷଣକୁ
 ଦେବାକୁ ହେବ । ଏ କଥା ଦେଖଣା ପୂର୍ବକ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ହେବ ଓ ଉତ୍କଳାବାନାରେ
 ଯେପେବେ ହେବ ପ୍ରକାର ଅଧିକାକୁ ଯାଠ
 କୌଣସି ଦେବ ବ ବାଧା ନ ପାଏ ହେବ
 ଉପାସ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ପଦର ବ୍ୟବହାର
 ଦାବକାର ବ୍ୟବହାର ଉତ୍କଳର ସମ୍ପାଦକ
 ହୁଏତ ଓ ପ୍ରକାର ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଭୂମିକା } ପୃଷ୍ଠା ୨୨	ଭା. ୨ ରୁଣ ଅଗଷ୍ଟ ସମ୍ଭାଷଣ ମସିହା । ମା. ଶାବଣ ୨୫ ନ ୨୨୭୭୭ ସାଲ ସରକାର	{	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୨୫
			ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବାର୍ଷିକ ୫୦
			ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁକ ୫୩

ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଏ ସମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତତ୍ୱକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ତାର ଚର୍ଚ୍ଚା ସାଧନରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇ ଥିବୁ । ଏଥିପାଇଁ ଭାରତୀୟ ଶାଠକମାନେ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ସମାବେଶିବେ । ଅପ୍ରେମାନେ ଯେ ଦେବତା ଶାଠକକୁ ଉଦ୍‌ଧୃତ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁ ପଞ୍ଚମୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରୁ ଅଗ୍ରୀ ବଦଳା ଦେବାକୁ ଅପ୍ରେମାନେ ଶାଠକମାନେ ଅନୁମାନଙ୍କର ପରମଦଳୁ ଓ ସଫଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ନିରବରଣ ସହାୟ ଥିବୁ ଓ ସଂସାରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହି ଯେ ସମସ୍ତେ ଅପଣା ରୁଣ ଓ ପୁଣ୍ୟ ବିଷୟ ଅଗ୍ରୀ ବଜ୍ର ଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରନ୍ତୁ । ଏହି କାରଣରୁ ଅପ୍ରେମାନେ ଅପଣା ଅପଣା କଥା ଶାଠକକୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବୁ । ଯେଉଁ ଅନର୍ଥକ ବିଷୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ତାହା ସମ୍ଭବତଃ କୁପାତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ଏବେ ତହିଁର ସବିଧେଷୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ଶାଠକମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ ଅନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିରତ ବିଦେଶନା କରନ୍ତୁ । କଳ୍ପକଳ ମନୋପାଧ୍ୟାୟ ଅନୁମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଅପ୍ରେମାନେ ଯେବେ ସମ୍ଭବ ବ୍ୟାଧିର ଲୋଚନକୁ ସେଥିରେ ବୁଝି ଗୋଚନା ନାହିଁ । ଏକା ବ୍ୟବସାୟରେ ଠାରେ ଅପ୍ରେମାନେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଚିନ୍ତି ନ କଲେ କୃତାର୍ଥ ହେବୁ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅପ୍ରେମାନେ ମନୋମାନ ବୁଝାନ୍ତୁ କେଣୁଅଛୁ ।

ଶାଠକମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷଣ ଯେ ଗତମାସ ତା ୨୫ ରୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ "ଉତ୍କଳସମ୍ବାଦ" ପୁସ୍ତକରେ ଶୁଣି ଏ ପ୍ରେରଣପତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ବାବୁ ଗୁଣକୃଷ୍ଣ ମୁଖର୍ଯ୍ୟା ସେଥିରେ ଅପଣାକୁ ସତ୍ତା ଉପୁ ଦେବଦତ୍ତା କର ଲଳିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପତ୍ର କଟକପ୍ରସିଦ୍ଧ କୁମ୍ଭାଜି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ ଯଥା ।

ଅପଣାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଉତ୍କଳସମ୍ବାଦ ସଂଖ୍ୟା ୩୦ (ଭାଗ ୪ ଥି) ତା ୨୫ ରୁଣ ଦୁଇର ସମ ୫୦୦୦ ମସିହାରେ ଶା ଉତ୍କଳସମ୍ବାଦ ସ୍ୱାକ୍ଷରୀ ଶୁଣିବ ପ୍ରେରଣପତ୍ର ମୁକାବିତ ହୋଇଅଛି । ତଳୁ ପଞ୍ଚମୀ ଅନୁମାନଙ୍କ ନାମରେ କେତେକ ଅପଣାଦ ମୂଳକ କଥା ଶୁଣାଉ ତାହା ଦୃଷ୍ଟିକୃତ ନ ୫୦୦ ଟା ଅନୁସାରେ ପ୍ରକାଶଣ ଅଧିକ ଅପଣାଦ ଅପ୍ରେ ଅପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ ତଳୁ ପଞ୍ଚମୀଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ନାମ ଧାରଣ ଅନୁକୂଳ ଲେଖି ପଠାଇବା ଦେବେ ଯେ ଅପ୍ରେ ତାହା ନାମରେ ଫୋକପତ୍ର ଅପାଳରେ ଏକ କ୍ଷତ୍ରପୁରଣ ସଦାଗେ ଦେଖାମା ଅପାଳରେ ନାଲିର ଦରକୁ । ତାହାର କଲେ ଅପ୍ରେ ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମରେ ନାଲିର କରବାକୁ ପୁଣ୍ୟର ମତ୍ତର କାଥର ହେବୁ ।

କଟକ ତା ୨୫ ରୁଣ ଦୁଇର ସମ ୫୦୦୦
 ଅପଣାମାନଙ୍କର ବାଧ୍ୟତା
 ଗୁଣକୃଷ୍ଣ ମୁଖର୍ଯ୍ୟା ଏମି, ଏ, ଓ, ଏ, ଏ, ଏ
 ଆଇନରୁ ଦେବତା କଟକ ବାଧ୍ୟତା
 ଏକ ଦଶର ହାରଦେବୀ

ଏପଣ କୁମ୍ଭାଜିର ସେକ୍ଟରୀ ବାବୁ କୌଶଳୀ ଗଜର ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରକାଶ କରି ତାଲିକାରେ କୁଳ ସମ୍ଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ କଲେ ଓ ସଭ୍ୟମାନେ ତଳି ଶରୀର ଉଦ୍ଧାର ପଞ୍ଚମୀରେ କୌଣସି ଅପଣାଦମୂଳକ କଥା ନ ଥିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ଉଦ୍ଧାର ଲେଖି ବାବୁ ସେକ୍ଟରୀଙ୍କୁ ଅଦେଶ ଦେବାର ତଳି ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଉଦ୍ଧାର ପଠା କଲେ । ଯଥା-

ଅପଣାଙ୍କର ପତ୍ର ତାଲିକାରେ କୁଳ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ କରି ତାହାକୁ ଅଦେଶାନ୍ୱୟା ଲେଖୁଅଛୁ ଯେ ଉକ୍ତ ସଞ୍ଚରେ କୌଣସି ଅପଣାଦମୂଳକ କଥା ନାହିଁ ଅପଣାଦ ପଞ୍ଚମୀରୁ କ ନାମ ଧାରଣ ଦେବାକୁ ସେମାନେ ଅନୁମୋଦିତ ହେବୁ ।

ତା ୨୫ ରୁଣ ଦୁଇର ସମ ୫୦୦୦
 ଅପଣାଙ୍କର ଦରକୁ ବାଧ୍ୟତା
 କୌଣସିକର ସ୍ୱପ୍ନ
 ସେକ୍ଟରୀ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁମ୍ଭାଜି
 ଏ ପତ୍ର ପଠାଇବା ଏବେବନ ଉଦ୍ଧାର
 ଏମନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ଗଳ ସେ ଅଧିକାରମାନେ
 ବାବୁଙ୍କଠାରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବାବୁ
 ନାଲିର କରବାକୁ କ୍ଷମା ଦେବେ ହେବୁ
 ଅଧିକାରମାନେ ଅପଣା ଦୋଷ ଜାଣି ନ ପା
 ରିବାର ଓ ବାବୁ ତାହାକୁ ସେକ୍ଟରୀଙ୍କୁ ଲଳ
 ନ କରବାକୁ ସେମାନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କର
 ବାବୁ ଅପଣାଦ ହୋଇ ଦେବତା ଏହି ସର୍ବାଳ
 ମୁକାବି କଲେ ସେ ବାବୁ ସେବେ ପଞ୍ଚମୀରେ
 ଭେଦେ କୁମ୍ଭାଜି ପ୍ରେରଣପତ୍ର ସର୍ଥାଏ ଦେ

ପୁଣ୍ୟର ଦେଇ ବାବୁ ପ୍ରମଥ ବରପୁତ୍ରା ଚନ୍ଦ୍ର-
 ପୁରେ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ । କେତେ ପୁଅର
 ବାବୁ ଏ ପୁତ୍ରାବଳୀ ମଧ୍ୟେଷ୍ଠ ଶ୍ରୀମତୀ ନ ଜଳେ
 ଏବଂ ଚଳିତ ମତ ପୁରୁ ଉପରେ ଶ୍ରୀମତୀ-
 ଶ୍ରୀମତୀ ନାଲିନୀ ବରପୁତ୍ରା ପ୍ରାୟତଃ କରୁଛନ୍ତି ଯା-
 ହେବ ଉପାଳର ସମସ୍ତ ଉପାଳ ନ ଦେଇ
 ପ୍ରକାଶରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଅପବାଦର କଥା ଥିବାର
 ଜ୍ଞାନ କରି ପ୍ରାୟତଃ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ମାମରେ
 ସମସ୍ତର ଅଜ୍ଞାନ ଦେଲେ ଓ ଗତ ଶ୍ରୀ ଚରିତ୍ର
 ମହତ୍ତମା ଶ୍ରୀମତୀର ଦାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ।

ଏଥ ମଧ୍ୟରେ ଏ କଥା ଜଗତ ଯାକ ପ୍ରକାର
 ହୋଇଗଲା ଉଚ୍ଚଳ ଓ ବଳଦେବୀୟ ଲୋକଙ୍କ
 ସୁଦୀର୍ଘ ପେଶା ସେ ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 କଲେ ନିମେ ମହତ୍ତମାର ଦାନ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
 ଓ କୌତୁକ ସେନାବା ସିଂହ ଏତେ ଲୋକ
 ହରେଶ୍ଚକ୍ତ ଅପିଲେ ମୋ କରେଇ ଦାନ ଓ
 ବାବୁଦାନେ ଅନୁ ସ୍ତାନ ନ ଥିବ । ଉଚ୍ଚଳାଦି-
 ମନେ ଓ ଉଚ୍ଚଳ ହର ପେଶ୍ ଜ୍ଞାନ କରି
 ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ମାହେନ୍ଦ୍ର ମୁଖ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁଣ୍ଡ
 ରହୁଥିଲେ । କେଉଁ ଅଜ୍ଞାନ ହାତମତ ମୁଣ୍ଡକୁ
 ବାହାରିବ କେବଳ ଏହା କଥା ସମସ୍ତଙ୍କ
 ମନରେ ଅନେଲିତ ହେଉଥିଲା । ଯାହା ହେଉ
 ମହତ୍ତମା ନରପେଶ ହେଲା ଓ ବାବୁ ହଲପ
 ଉପସ୍ଥିତ ଅପଣା ପୁଣ୍ୟ ଜଣାଉଲେ । ବାବୁ
 କହିଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ମୁଁ ପାହେଣ୍ଡି ଅପବାଦରୁ
 ଅମଳ ଓ ଉଚ୍ଚଳରୁ କଥାମାନ ଅଧିକ
 ସୁବଳ ଶୁଣେ ଅପବାଦରୁକ ହୋଇଅଛି ।
 ଯଥା -

ପ୍ରଥମେକ ଲେଖକ ଯେ ବାବୁ "ପୁରୋଗତ
 ପ୍ରଥମ ବରକୁ ହୋଇ ଉଚ୍ଚଳର ଉପାଳ ଶ୍ରୀମତୀ"
 ଏଥିର ବାବୁ ଏହି ବିଶାଳ କଲେ ଯେ ମୁହେନ
 ପ୍ରଥମ ବରକୁ ହେଲାର ଲେଖକରେ ପ୍ରଥମେକ
 କାଳକୁ କେତାମୁକ୍ତମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅପବାଦ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବାବୁଙ୍କ "ଜଠରରେ କେତେ-
 ପ୍ରକାର ଉଚ୍ଚଳ ଅକ୍ଷର ଉଚ୍ଚଳକୁ ଯେବେ ହାନ
 ଥିଲା ଉଚ୍ଚଳ" କଥା ପ୍ରଥମେକ ଲେଖକ
 ଏହି ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବାବୁ ଏହେ
 ମୁଖ ଯେ କେତୋଟା ଅକ୍ଷର ବିଷା କରୁବାକୁ
 ସେ ଅପବାଦ ଏପ୍ରକାର ହାତର ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରତି
 ଦୋଷାଦେୟ ହେଲା । "ବାବୁ ଏକପ୍ରକାର
 ଉଚ୍ଚଳର ବର୍ଣ୍ଣନା ଉପସ୍ଥିତ "ଶ" ଲେଖ
 କରୁଅଛନ୍ତି" ଏକଥା ପ୍ରଥମେକ ଲେଖକ ଏହି
 ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବାବୁ କୌଣସି ମନ-

ଉପାସୁଦାନ "ଏହା ଏ" ଉପାସୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି
 ଅକ୍ଷର ଶ୍ରୀମତୀ ଲେଖକରେ ପ୍ରଥମେକ
 ଦେଲେ ଓ ଲେଖକେ ଉପାଳ ମେଶ ବରପୁତ୍ରା
 ପ୍ରଥମେକ ଏହି ଅପବାଦ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ବାବୁ
 ଏହେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଯେ ଏହାକୁ ମେଶ ବଳେ
 ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେକ ଉଚ୍ଚଳା ଶ୍ରୀମତୀରେ
 ଏଥିରେ ଉପାଳର ଗୁଣ୍ଡ ପ୍ରତି ବସେଷ ଦୋଷା-
 ଦେୟ ହେଲା । ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରଥମେକକର
 ଦୋଷ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁ ଅପଣା ଗୌରବର
 ପରଲକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମିତ୍ତ କେତେ କଥା କହିଲେ
 ଓ କେଉଁ ପ୍ରକାରରେ କହିଲେ ଉଚ୍ଚଳା ହୋଇ
 ଉପାସୁମାନ କେଉଁ ସମୟରେ ପାଉଅଛନ୍ତି
 ତାହା ବାବୁ କଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କେଉଁପ୍ରକାର ଦେବ ଅନୁମୋଦାୟ
 ପୁଣ୍ୟର ଉପାଳର ସମସ୍ତ ଅପତ୍ତି ଶ୍ରୀମତୀ କଲେ
 ଓ ଲେଖକେ ଧରୁଥର ଉପାଳର
 ଅନୁ କଳ୍ପ ଅପତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାବୁ
 ପ୍ରକାରରେ ମଧୁ ବାବୁଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖ
 ହେଲେ ତହିଁ ଉଚ୍ଚଳରୁ ଗୁଣ୍ଡକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ
 ବାହାରିଲେ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀର ମହତ୍ତମ ଓ
 ଅପତ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚଳ ଦେବାନ ଅଜ୍ଞାନରେ ବଦଳ
 କେଉଁବା ସମୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚଳ ବରଣ
 ହୋଇଥିଲା ତାହା ଲେଖକର ପ୍ରକୃତକର
 ନାହିଁ । ମୁହେନ ପ୍ରକାର - ଶ୍ରୀମତୀର ଉଚ୍ଚଳ
 ଉଚ୍ଚଳ ବାବୁ ଉପମୋଦନ ମଧୁକ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଉଥିଲେ । ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଅକ୍ଷର
 ଅନୁପାଦ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଶ୍ରୀମତୀ-
 ମାନେ ଶ୍ରୀମତୀ ହରି ସକଳ ବିଷୟ ଜାଣି
 ପାରିବେ ।

ଗୁଣ୍ଡ

ଅପାଳର ବିକେତନ ରେ ବାବୁ ମେଶ
 କରୁବାରେ ଉଚ୍ଚଳରୁ ବଦଳିବ ଅଜ୍ଞାନର
 ଦୋଷାରେ ଅର୍ଥ ଅନୁପାଳ କୌଣସି ଅପବାଦ
 ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ କଥା ଦେଖିଲେ ଉଚ୍ଚଳ
 ବର୍ଣ୍ଣନା ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଅପୁଅଛି ।- ଉଚ୍ଚଳ-
 କୁଳରେ ଉଚ୍ଚଳା ଅକ୍ଷର ଓ ଅକ୍ଷର ଉଚ୍ଚଳରେ
 ବରଣା ଅକ୍ଷର ପ୍ରକଳିତ କରୁବା ବିଷୟରେ
 ଏକ ନିୟମା ଯାତ ହେବରେ ବାବୁ ପ୍ରକାଶ-
 ନିଶ୍ଚୟ ସେହି ନିୟମର ଦୋଷକତା କଲେ ।
 ପ୍ରଥମେକକ ଏଥିର ମତକୁ ନାସାପୁତ୍ର ଜ୍ଞାନ
 କରୁ ଦେଖିଲେ ଅପଣା ହୋଇ ଉପାଳ ଯେ
 ଉଚ୍ଚଳର ଦେବ ଗାହା ଦେଖ କର କେଉଁଅଛି
 ଏକ ପ୍ରଥମେକକ ଉପସ୍ଥିତରେ ବାବୁ ଏପ୍ରକାର

ପ୍ରଥମେକ ଦୋଷକତା କରୁବାରେ ଅପୁଅଛି
 ପ୍ରକାର କରୁଥିଲେ ସେ ଉଚ୍ଚଳ କରୁଅଛି ।
 ଉପସ୍ଥିତ ବଲୁକା ଉପସ୍ଥିତ ବରପୁତ୍ରା
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ
 ବିଷୟରୁ ଉଚ୍ଚଳରେ ଉଚ୍ଚଳା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକର
 ନିମେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ସେହି ବଲୁକା ଦୋଷକତା
 କରୁବାରେ ବାବୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ଦୋଷ-
 ଯାଉଅଛି ସେଥିର ଉଚ୍ଚଳ ଦୋଷ ଗୁଣ ବଦେ-
 ତନା କରୁବା ଅପେକ୍ଷା କେତେ ଅଧିକ ବିଷୟ
 ଅଧିକ କରୁ ନାହିଁ ।

ଅନୁର ବାବୁ କହିଲେ ଯେ "ପୁରୋଗତ
 ବରକୁ" ହେବାର କହିବା ନାହିଁ ଅପଣା
 ହୋଇଅଛି ମଧ୍ୟ ଅନୁ ଉପାସୁକୁ ଏହା ଏ
 ଉପାସୁ ପାଉବା ଦୋଷାଦେୟ ଉପାସୁ
 ହୋଇଅଛି ।

ସମସ୍ତ ଅପଣା ଦେବନାରେ ଅପୁକାରିବା-
 ରେ "ପୁରୋଗତ ପ୍ରକାରକୁ" ହେବାଦ ଉପ-
 ବାରେ ବଦଳ ଶ୍ରୀମତୀ କୌଣସି ହାତ
 ହେବାକରି ବିଷୟ ଦୋଷ ହୋଇ ନାହିଁ ଏ
 ପ୍ରକାର ଯେପକଳ ଦାନ ବଦଳର ହୋଇଥ
 କହିଲେ ବାବୁ ଅନୁପାଳ ଉପାସୁ ବାବୁ ଏହା ଏ
 ଉପାସୁ ପ୍ରକାର ଅର୍ଥ ହେଉ ପାଉବା
 ଅପୁକୁ କୌଣସି ନାହିଁ "ଏ ମେ"
 ଏହି ଅପଣାମାନ ଦୋଷ ରୁକ କରବା ଓ ବାବୁ
 ମେଶପର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାର କରୁଥିଲେ ବାବୁ
 କହିଲେ ଉଚ୍ଚଳରେ କେବଳ ପ୍ରଥମେକକ ବାଦ-
 ର ଉପାସୁର ଉଚ୍ଚଳ କରୁଅଛି ।

ଅକ୍ଷର ଅପଣା ବରପୁତ୍ରାରେ ଅପବାଦ
 ଅପଣା ହୋଇ ନ ଥିବାର ମହତ୍ତମା ଉପସ୍ଥିତ
 କରୁକଳ ଓ ପ୍ରକାର ଗୌରବକରଣକୁ
 ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଜ୍ଞାନର ଦୋଷା
 ଅନୁରେ ପ୍ରକାର ଅପଣା ।

ଏହା ଏହା } ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ
 ଏହି ଉପାସୁ ମାତ୍ରକୁ

ଅପଣାମାନ ଏ ଉଚ୍ଚଳର ପ୍ରକାର କରୁବା-
 ରୁ ବାବୁଙ୍କ ଅପଣା ଦେଖୁଅଛୁ ଏହା ଅନୁ
 ଉପାଳ ହୋଇଅଛି ଅପଣା ଅନୁମାନର
 ପ୍ରକାରବାଦକୁ ବରପୁତ୍ରା ଉପାଳ ନ କରୁ-
 କେ ବାବୁ ଏ ଉଚ୍ଚଳ ଅନୁମାନର ପ୍ରକାର
 ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରଥମେକ ଅପଣାମାନ ଏହା
 ପ୍ରକାର କରୁ । ଉଚ୍ଚଳ ଅପଣାମାନ କହି
 ଯେ କହିଲେ ଉଚ୍ଚଳ ହୋଇଅଛି ହାତମାନେ

ସମସ୍ତା ବିଭବକାର୍ଯ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁମତ
ମନୁ ଭକ୍ତମତ୍ତେ ବୁଦ୍ଧିପାତ୍ରଣି ଏଥିରେ ବଡ଼
ପ୍ରମୋଦା ନାହିଁ ବୋଲି କେହି ଅପତ୍ତି କଲେ
ଅପ୍ରେମାନେ ସେଥିର ପ୍ରତିବାଦ କର ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃତାପାଦେବ ଇଂରାଜଲୋକ
ହୋଇ ଯେ ଭକ୍ତଲକ୍ଷଣା ରତନବ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟାର୍ଥ ଘଟିତ
ସମ୍ପର ମଧ୍ୟାର୍ଥ ଭାବ ଏବେ ତା ପୂର୍ବରେ ବୁଦ୍ଧି-
ପାତ୍ର ମନୁମାନ ମଧ୍ୟାର୍ଥ ଦେଖି କଲେ ଏହା
ଅବଗ୍ୟ କରି ପ୍ରମୋଦାକ ଦେଖି ଅଟଇ ଓ
ଏଥିର ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ସେ ଦେବୀର ଗୁଣା
କୁଟିବାଦାରଣ ସାମାନ୍ୟ ଯତ୍ନ କରି ନାହାନ୍ତି ।
ଯାହା ହେଉ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃତାପାଦେବ କିଏଣ
ମାତ୍ରେଣ୍ଡ଼ ଏ ମନୁମାନ ଭକ୍ତର ବିଷୟ କରି
ଭକ୍ତର ସମସାଧାରଣଙ୍କଠାରେ ଅଧିକ ଅଧିକ
ହୋଇଅଛି ।

ମନୁମାନ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଶେଷ କରି ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି
କାରୁ ଗୁଡ଼ିକୃଷ୍ଣ ମୁଖ୍ୟାର୍ଥକ ବିଷୟରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ
କଲୁ ନ କରି ସାଧୁ ହୋଇ ନ ପାରୁ ।
ନାହିଁକି ଉପରେ ଅମୃତମାନଙ୍କର କେତେକତ୍ର
ପ୍ରକାଶା ଅଛି ତାହା ଅପ୍ରେମାନେ ତାହାଙ୍କ
ଅସିଦ୍ଧାପୁତ୍ର ଚଳିତବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୩୦-
ରିଖ ପରିକାରେ ସମସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ
ଓ ଏ ମନୁମାନ ହେଲେ ଯେ ସେ ଅଗା
ଧ୍ୟମ ହେଲା ଏମନ୍ତ ନୁହଇ । ଅତି ବୁଦ୍ଧିମାନ
କାନ୍ତି ହୁଏ କେବେ କେବେ ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ନ୍ତି ଓ
ଗୋଟିଏ ମନୁମାନେ କେହି ହାରିଲେ ତାହାକୁ
ନିବୋଧ ଭାବ କରିବା ସେମନ୍ତ ଯୁକ୍ତି ବିଚାର
କେହି ଗୋଟିଏ ମନୁମାନ ହରିଲେ ତାହାକୁ
ବୁଦ୍ଧିମାନ ଭାବ କରିବା ସେମନ୍ତ ଯୁକ୍ତି ବିଚାର
ଅଟଇ । ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁ ଦେବତା ନୁହଇ ଯେ
ସକଳ ସମୟରେ ଅଭ୍ରାନ୍ତସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।
କାହାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଅଳ୍ପ କେବଳ ବ୍ୟାପାର ଅଟଇ
ଏଥିରେ ସେ ଇଚ୍ଛାକଳ ବିଷୟରେ ସକୋଚ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅନେକ ମୁଖ୍ୟତାଲକ୍ଷ
ଭରିଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉ ଅଳ୍ପ
ନଦା ଶୁଣିଲେ ଭେଦେକତ ସମର ଲାଭକତା
ଭାବରେ ସୁବେତା ଦୁର୍ଗତ ହୋଇପାରନ୍ତି
ତହିଁରେ ପୁଣି ଇଂରାଜଲକ୍ଷଣା ଅଭ୍ୟାନ୍ତକାଳ ହେଲୁ
ଶିକ୍ଷିତାକୁ ଅଳ୍ପ କରିଥିବାରୁ ଏଥିର ସକଳ
ସମ ଭବନ ଅବଗତ ହେବାର ସମ୍ଭବନା
ନାହିଁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଯେ ସେ ଭ୍ରମ ପ୍ରମାଦରେ
ପଡ଼ିବେ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ତ ଅଛି କିନ୍ତୁ
ରାଜେର ବିଷୟ ଯେ କେହି ପ୍ରକାଶ କେକ

ତାହାଙ୍କର ଉପଦେଷ୍ଟା ନ ମିଳିଲେ ଅଥବା
କେହି ମିଳିଥିଲେ ତାହା କଥାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ ନ
କଲେ ସେତ୍ରସ ହୋଇଥିଲେ ଅଥବା ସେ ବୁଧା
ଜନ ପଦାଦର ରକ୍ଷା ପାଇଥାନ୍ତେ । ତଥାତ
ଆମ୍ଭେ ଅପ୍ରେମୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ-
ଅଛୁ ଯେ କି ହାରି ଛନ୍ତୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନ କରି
ଶୁଣ ଗ୍ରହଣରେ ଭ୍ରମର ହେଉନୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଅତି ଦୁଃଖରହେଇ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ମହାନୀର ଅରପାରି ଚରୁଧର
ଇଚ୍ଛାକ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ହାତୀ ବାନ୍ତି ଶେଷ
ଅଗ୍ରମୟ ପ୍ରବଳ ହୋଇଅଛି ଓ ଅନେକଲୋକ
ସେଥିରେ ମଗ୍ନ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଷ ଯଥାକା-
ଳରେ ଏ ବିଷୟ ମାତ୍ରେଣ୍ଡ଼ ସାହେବଙ୍କୁ ଜଣା-
ଇବାରେ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରାକୃତପାଦେବ ଗତ ବାଳ ସେ
ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥିଲେ ଦୁର୍ଗ ପ୍ରକାଶର ଉପାଦ୍
କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ନାହିଁ । ଗୁରୁମାକରୀ ତାହା-
ଙ୍କ ଉପାଦ୍ଧାରୁ ଗାତ୍ର ଏ ଦେଖି ବିଚାର ହେଉ
ଗତ ହୁଇ ଚିନ୍ତନ ହେଲା ଯେତ୍ରସ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଓ
ଫଳ ହେଉଅଛି ଏଥିରେ ଗୋଟି ବାଦିକର
ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ।

କରତାପି-ଦପ୍ତରର ଅଗ୍ରମୟ ପାଦେବ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି
କରିପାଦେବଙ୍କୁ କଦଳି କରିବା ଏକଦେ କଟକର
ଡୋପୁଟାକଲେକ୍ତର ଏହି ଏ ବିରିସେନସାହେବ
ସେଠାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ଼ର ଇଚ୍ଛା
ଯେ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତି ପୁଣି ମାତ୍ରେଣ୍ଡ଼ରୁ ଶ୍ରୀମସୟ ଉତ୍ତର
ଜାଳପୁରକୁ ଫେରିଅସିଲେ କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ାର
ଡୋପୁଟାକଲେକ୍ତର ବାଲୁ କଳାଧାସ ବୋଷଙ୍କୁ
କରତାପି-ଦପ୍ତରରେ ରଜ୍ଜବେ ଓ ଯେବେ
ଡୋପୁଟାକଲେକ୍ତର ହୁଅଇ ତେବେ ହାରିବେନ
ସାହେବଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ଗାତ୍ର ବଦଳି କର ନ ଶକ
ଲେକନ-ଶେଷର ମଜାମଜ କେତେ ରାଗ
ତାହା ସ୍ଥିରକରିବା କାହାରି ସାଧ୍ୟ ନୁହଇ ।
ସିମଲର ଗଣ୍ଡିଏ ସମ୍ପାଦକ ସେ ଲେଖନ୍ତି ଯେ
“ବଜାଲିକର ସାହସ ଓ ସାରସିପୁରେ ଅମୃ-
ମାନଙ୍କର ସ୍ୱତ ହେବାର କରଣ ନାହିଁ ସେମା-
ନେ ଦୁର୍ଗତକାର ଓ ପୁଣ୍ୟାର୍ଥ ମହତ୍ତ ଓ ସର-
ଲତା ଶୂନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି” ।

ଉତ୍ତରାପରିବରଣେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟା-
ପାତ୍ର ପଠାନ୍ତୁ । ତାହା ଏହି ଯେ ଶ୍ରୀନୋ-
ବଳ ନଗରର ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଉପାୟ
ଅବିଷ୍ଟୁ କରଅଛି ଯେ ତାହାକୁ ପୂଜନର
ଅମୃତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପାରେ । ସେବ୍ୟକ୍ତି
କହେ ଯେ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଜଳାୟ ଉପ୍ୟ-
ରେ ପୂଜାପତ୍ରକୁ ଗୁଡାଇ ରଜ୍ଜଲେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ
ତାହା ପଥର ପାଲଟିଯାଏ ଓ ଏତ୍ରସେ ଏକସ-
ହସ୍ର ବର୍ଷ ଉତ୍ତାପ ଲୋକମାନେ ଅପଣା ପ୍ରଦ
ପୁରୁଷଙ୍କ ପୂଜାପତ୍ରକୁ ପଥରପତ୍ର ନିର୍ମାଣ
କରି ତହିଁରେ ବାସ କରି ପାରିବେ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ପୁଣ୍ୟର ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛୁ ଯେ
ରଥ ଯାହା ଯାହି ନୀମ ମନୁମାନେ ବୁଦ୍ଧି-
ମଣ୍ଡର ଯେଉଁ ପୁରୁ ଚାରିକର ଅପରାଧର
ଦିଗ୍ଧ ହେଉଥିଲ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଅପରାଧ
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ଏକଜଣକୁ ମା ୬ ସ ଓ ଅନ୍ୟ
ଜଣକୁ ଚିନ୍ତାସା କାଗ୍ନାସ କରବାର ଦଣ୍ଡ
ଦଧାନ ହୋଇଅଛି । ଯେବେ ରଥ ଦୋତା
ହୁଣ୍ଡିପଡ଼ିବାର ଦାମା ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ତେବେ
ଉକ୍ତ ପୁରୁ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ହୋଇ-
ଥାନ୍ତା ଗୁଜଲର ବଡ଼ ଦର୍ମରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟର
କାହାରି ଉପରେ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଅମୃତ ସମ୍ପାଦକତା ବୋଧ କରନ୍ତୁ
ଯେ ହତାହ୍ୟମାନଙ୍କ କୁମୁତ ଉପକାରରେ
ଗୁଜଲ ନାମରେ ଦେ ୩୦୦ ମସିହାର
ଅ ୧୦ ଇନ ଅନୁଧାର ନୀଲଗ ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

ମନୁମାନେ ଗୋଟିଏ ବେମାନ କାଥଲକ
ଅଗଷ୍ଟ ବାଳକାଶମ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ୪ ୧୦୦୦-
ଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ଼ ଉତ୍ତରାପୁ ମନ୍ତ୍ରରୁ ବରିଅଛନ୍ତି
ଏକ ମୁଖ୍ୟବାଦରେ ଜଣେ କାଥେଲକ ପାତ୍ର-
କିନ୍ତୁ ନିର୍ମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରର କରିଅଛନ୍ତି ।

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ବମ୍ବର ଗୁଜରେ ଯେତେ
ପଥର କୋଇଲର ଗଣ୍ଡି ଅଛି ସେସମସ୍ତର ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ନିମନ୍ତେ ଚଳିତବର୍ଷ
ପାଇ ୪୨୦୦୦୦ଙ୍କା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ଼ ଉତ୍ତରାପୁ ମନ୍ତ୍ରରୁ
କରିଅଛନ୍ତି ଏ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଥଲ
ହେଲେ ଉକ୍ତ ଦେଶଗଣ୍ଡର ଦିଗ୍ଧ ଧନକୃଷିର
ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

ଭାରତବର୍ଷରେ ଯେଉଁ ଓକନ ଓ ମାପପତ୍ର
ପ୍ରକଳ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିପ୍ରଦ ଏକ କମିଟି
ବିରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ଼କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।
ବିଲଭର ସେବେଫୁଲ ତାହା ମନୋନୀତ କରି
ପ୍ରକଳ କରିବାର ଅଛା ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଧାରମ୍ଭ ଅବ ଲିପିଷ୍ଟା ଭାବ ହୋଇଅଛନ୍ତି

ଯେ ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ଦେଖାଯିବ କାଳିକାଙ୍କ ଉପକାରଣେ ଗୋଟିଏ ନରମାଲ୍ୟକୁଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରୀଷ୍ମକ ପ୍ରସୂତ ଜରୁକାର ହିନ୍ଦୀଲିପି ଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ତୁତିକ ହେବ । କୁମାରୀ ବାପେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭାବନା-ଆରଣ୍ୟରେ ଏ ହିନ୍ଦୀଲିପି ରଚନା । ଏହା ଯେ-ପ୍ରକାର ନିୟମରେ ପଢ଼ିବା କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଧର୍ମାବଲମ୍ବି-ଲୋକମାନେ ସିଦ୍ଧା ପାଠପାରିବେ ସେଥିରୁ ଅନୁ-ସରଣ ବଢ଼ିବ ।

ପଞ୍ଚାମୃତମେଘର ପ୍ରମାଣପତ୍ରରେ ଉଦ୍ରିୟା ବଦର୍ଥମେଘର ଚିତ୍ରଣ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ସିଦ୍ଧା ସରଜନ ଭାଗା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜାଲୁରକୁ ବୁଝାଉଥିବ କୌଣସି ଅବାଲକଳୁ ସିଦ୍ଧାକୁ ପଢ଼ିଲେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ୫୯୬୩ ଲେଖାଏ ପାଠକେ ।

ଉଦ୍ରିୟାନତେଜସରସ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଫଳ-ଜଗାଣୀ ଅବାଲକଳର ଦରଶନାପୁ ସମସ୍ତକୁ ସିଂହ ମ ମାଧୁକ୍ୟ ମୁକ୍ତ କରିଦିଏ କିଷ୍କିନ୍ଦରେ ବର୍ମେଇ ଓ ଭରତମଣିପୁ ବଦର୍ଥମେଘ ମଧ୍ୟରେ ପରମର୍ଶ ହେଉଅଛି ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଅନଳମହୁକ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଭଲଲଗ୍ନ ଚିତ୍ରଣ ସରଜାଣମାନେ ଦେ-ଶାମ୍ଭୁକ୍ଷାରେ ପଞ୍ଚାକ୍ଷା ଦେଇ ଜଣକେ ଏକ ସହସ୍ର ୫୯୬୩ ଲେଖାଏ ପାରିତୋଷିକ ପାଠ ଅଛନ୍ତି । ଯଥା ଗ୍ରାହକଲର ବ ଓଲକାମସାହେବ ଓ ଶ୍ରୀ ସି, ସି, କୁଠନସାହେବ ବଜ୍ରଭାଷାରେ ଏକ ଗ୍ରା ପ, ପୁଂ ନିନସାହେବ ଓପଦ୍ମାଭାଷାରେ ଉଦ୍ରିୟା ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅପ୍ରେମାନେ ଭରମା କର ଯେ ସିଂହ ନିନସାହେବଙ୍କୁ ଏଥର ବଦର୍ଥମେଘ ବହୁକାଳ ଉତ୍କଳବେଗରେ ରଖିଲେ ଭଲ ହେବ ।

ଉପସମାଧାନ ବୋଲନ୍ତି, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ସମୁ-ହରେ ବୃଷ୍ଟିହେବାର ଓଲଟା ଏକ ବସନ୍ତ-ଲୋକ ଗାନ୍ଧି ହେଉଅଛି; କିନ୍ତୁ ସାଗରରେ ଭକ୍ତ ଲୋକ ପୁରୁର ବର୍ଣ୍ଣମାନ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାହଣୀକ ହୋଇ ପଡ଼ି ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ସରମନ୍ତ୍ରଣାଲୋକ ଶ୍ରୀମୁଖ ଉତ୍କଳସମିତି-ସମ୍ପାଦକ ମହୋଦୟ ସମୀପେଷୁ । ଉତ୍କଳବର୍ତ୍ତେଶିଣୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ତତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରକାଶକ ରଚନା ବସନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା ଉତ୍କଳ-ବଦର୍ଥମେଘ ପ୍ରବନ୍ଧପୁସ୍ତକ ସଫଳରୂପେ ପ୍ରକାଶ-ନେ ପ୍ରମାଣ ଅପ୍ରେ ଅପରାଜ ପଠିଦାଉଅ

ବର୍ଣ୍ଣାଉଅଲୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରକାଶକରେ ଓ ସଫଳ-ଭାଷା ପୋଷକତାରେ "ଦେନବ୍ରଜାର ଉ-ଲ୍ଲୀପୁ ସଂସାରବାସୀ" ଚର୍ଚ୍ଚିତ ପଞ୍ଚ ବର କୁଳର ମର ତା ୧୭ ରିଖର ହୃଦୟଶିଖାରେ ପ୍ରକାଶ ବଢ଼ିଅଛନ୍ତି । ତାହା ପାଠ ମାତ୍ରେ ହାସ୍ୟ-ଶୃଙ୍ଖଳରେ ମନୁ ହେଲୁ ଓ ହେବୁ ଶ୍ରୀ କର ବି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୌନ ଅଲୁ କିନ୍ତୁ ଏଥର ବସନ୍ତର ଶବ୍ଦ କେବୁ କୁଠିବାର ସମ୍ଭାବନା ଜାଣି ନିନ୍ଦ-ଲଖିତ ହେତେକ ପଠି ଲାପିକର ବଲୁ ଅପର ଅନୁପ୍ରସବ ପୁସ୍ତକ ଏହାକୁ ଅପରାଜ ପଠିକାରେ ଶ୍ରୀ ନ ଦାନ କଲେ ଅତି ଦାୟିତ ହେବୁ ।

ଶ୍ରୀ ଅବଧାନ, ଉତ୍କଳଭାଷା ପ୍ରମାଣାର୍ଥେ "ସଂସାରବାସୀ" ସଂସ୍କୃତ ବ୍ୟାକରଣ ଓ ସଂନ ସାହେବଙ୍କ ଆଶା ନେଇଅଛନ୍ତି । ଅପ୍ରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ ଗୁଣା ଅପେ କ ବ୍ୟାକରଣ ଅପେ? ଗୁଣାକୁ ଅନୁସରି ଯେ ବ୍ୟାକରଣ ସର୍ଜନା ହୋଇଅଛି ଏହା କିଏ ସୂଚାର ନ କରିବ ? ପୁଣି ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ସଂସ୍କୃତ ବ୍ୟାକରଣ ଗ୍ରହ-ଇବା ହେତେ ସୁଦ୍ଧି ସୁଦ୍ଧି ପାଠକମାନେ କିଭଳି କରନ୍ତି ଓ ଯେପ୍ରକାର ସଂଗ୍ରହଅଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅପରାଜ ଅପେ । ଉତ୍କଳରେ ଏତେ ମୁକ୍ତ ହବ ଅପ୍ରେ ଯେ ସେ "ସିଦ୍ଧଗଣ"କୁ ଏବଦନ ଶ୍ରୀନ କରିବ ।

ସଂନ ସାହେବ ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଯେପ୍ରକାର କିମ୍ପୁର ତାହା ତାଙ୍କ ରଚନା ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍କଳବନ୍ଧୁ ଜଣା ଯାଏ ଅଭବଦ ତାଙ୍କ ଅଶିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଆରେ ଅଧିକ ପଞ୍ଚୁ ଥିବେ ଏଥିରେ ଭେଦମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଯେବେ ଉତ୍କଳ ସରଜ ପରିଚୟହକାରେ ସଂନସାହେବ-ଙ୍କ ଉପସ୍ତୁରିକୁ ପ୍ରମାଣପୁସ୍ତକ ରଚନା କରାଣିବ । ତେବେ ପ୍ରାଚୀନ ବିଖ୍ୟାତ ଅଭିଧାନମାନ କି ନିମିତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଅପ୍ରେ ସୁନବାର ବୃକ୍ଷକରି ବହୁଅର୍ଥ ଯେ "ହେର" "ହେରଣ" ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍କଳ ଶବ୍ଦ ନୁହେ । "ସଂସାରବାସୀ" ମିଥ୍ୟାତ-ରଣ କରି ଅପରା ନାମରେ ଉତ୍କଳୀୟ ଗର ଯୋଗ କରିଅଛନ୍ତି ଯେକେ ସେ ହାସ୍ୟରେ ଓପଦ୍ମା ତେବେ କୌଣସି ବାରଣବରତଃ ସଫଳ ଭାଷାର ଉତ୍କଳ ହୋଇଅଛି । ପଞ୍ଚ ଦାହୁକ, ହେବା କିମ୍ପୁରେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୂକ୍ତିର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶରୁ ସ୍ଥାନ ହେଲୁ ।

ସମ୍ପାଦକ
ହେନକାନ୍ତି

ଶ୍ରେୟମ ।

✓ କୁଠିଅର୍ଥ ବସନ୍ତରେ ପ୍ରସୁକ ସମ୍ପଦ ଭଲ-ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେଲେ ଏଦେଶରେ ବ୍ରାହ୍ମ ଅର୍ଥ ଭରତମେଘ ପଢ଼ିଲେ ଦେବୀର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅପ୍ରେମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଅର୍ଥବାହୁ ଓ ବ୍ରାହ୍ମ ଅର୍ଥମାନୁଗ୍ରହ ବାକ୍ତିକର ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁସ ଅଳ୍ପ ଜଣିଲେ ଏସବୁ ବହୁବ୍ୟୟ ସାଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ସୁ ଏକାଦେଶରେ ସଞ୍ଚନ ହୋଇ-ପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମରେ କୁଠିଅର୍ଥକି ମତ ଓ ବିଶ୍ୱାସପ୍ରସୁକ ଉତ୍କଳ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ କରି-ବାର ସୁକ୍ତିସିଦ୍ଧି ବୋଧ ହେଉଅଛି । ପୁରୋ-ହୃଦୟଶି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଭବ୍ୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଯେ ସେମାନେ ଏବସ ଦେବ ହୃଦକର ମହତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟାପାର ସାଧନରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ । ଶ୍ରୀମୁଖ ଉତ୍କଳ ଭାଷା ବ୍ୟାକରଣ ମହାଗ୍ରନ୍ଥ ଏହାକମିତ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ । ପ୍ରମାଣଗଣ ତାହାକ ଭବ୍ୟକୁ ସାଧ୍ୟାସ୍ୟ ସାଧ୍ୟ ଯେ ପ୍ରେମବଦରେ ଉତ୍କଳ ଅନୁଗ୍ରହଣ ହୋଇଲୁ ଭବ୍ୟ ।

କଟକ ବୃକ୍ଷସମିତି } ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥକ ଚନ୍ଦ୍ର ✓
୨, ୨୧୧

PUBLIC ENGAGEMENT.

The Cuttack Debating Club
Baboo Rajkrishno Mookherjee M. A., B. L., will deliver a lecture on "The life and doctrines of Buddha" at the High School Theatre on Wednesday the 11th Instant at 8 P. M.
Cuttack, the 5th August 1889.
Obinash Chundra Chatterjee
Hony. Secy. C. D. Club.

ହେଉ ଏହି ଉତ୍କଳସମିତି ସହର କଟକ ପର-ସାଧକାର ବ୍ୟବସ୍ଥିତି କୁଖ୍ୟାତର ନିଶ୍ଚାଳନାରେ ସୁବଳ ଓ ପ୍ରାକ୍ତ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ର ସଂଖ୍ୟା	}	ଡାକ୍ତର ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମା. ଡାକ୍ତରୀ ୨୨ ନମ୍ବର ୧୭୭ ସାଲ ଗଣବାର	{	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫	୫୫ ୫୭ ୫୩
		ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ			
		ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ			

ଅମ୍ଭ ସମ୍ବାଦ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅନାଦର ସମ୍ଭବ ପଡ଼ିବାର ଓ ତାହା ସମ୍ଭବ ନାଗନଙ୍କ କୃପାରେ ଯେପ୍ରକାର ଜଣେ ଦେଲେ ତହିଁର ସମ୍ପର୍କେଷ ବୁଝାନ୍ତୁ ବରା ସପ୍ତାହର ପତ୍ରିକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ । ବିନ୍ଦୁ ଉଲ୍ଲୀପୁ ସଦ୍‌ସାଧାରଣ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ପୁଣିତ ହୋଇ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେ ବକାନ୍ତୁ ଉଲ୍ଲୀପୁ ଶ୍ରୀ ଲେଖକଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଅନାଦର କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ସଦ୍‌ସାଧାରଣଙ୍କ ଠାରେ ବିଧିମତ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରି ନାହିଁ ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରି ଜଣାଇ ଅଛୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ବକ୍ତୃତ୍ତ୍ୱ ଶୁଣି ଦେଖି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିତ୍ତ କୁତୁହଳୀ ଭାବରେ ପ୍ରାକୃତ ହୋଇଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କର ଏଭାବର ସମ୍ବେଦନା ଅମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକାର କୃତଜ୍ଞତା ହୋଇ ତାହା ସହଜରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୃଦୟରେ ହୋଇପାରେ ଲେଖିବାର ବିଷୟ ମାତ୍ର । ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ ଯେ ସମସ୍ତ ସମୟ ହୋଇ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବେ । ଓ ଉତ୍ତରା ଲାପୁ ମହୋଦୟମାନେ ହୋଇ ଦେଖି ଦେଖନ୍ତୁ ଏହା ଉପରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା

ହୋଇବ ଓ ଯେଉଁ ମାନେ ଏହାକୁ ଘଣ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୁଚିତ ଓ ପରତେ ଦେବେ ଏଥିରେ ଲୋକ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବାସୁର ଅବସ୍ଥା ।

ଅଳ୍ପ ବାଲି ବାସୁର ଅବସ୍ଥା ବଡ଼ ମନ ଦେଖାଯାଏ ନଗରର ଏକ ୨ ସାପୁରେ ଏକ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗତ୍ରାମରେ ଓଲଟିତା ପ୍ରକଳ ହୋଇ ଅଛି ଓ ଠେକାକୃତ ସକଳ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖାଯାଏ ଓଲଟିତା ଉଦାରଣ କାରଣ ଯେ ସମସ୍ତ ଉପାୟ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରେ ତୃପ୍ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ତୁଳନାରେ ଦେବତା ପୂଜା ଓ ନଗର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଓ ମୁଗଳମାନମାନେ ମହରମ ସମୟ ପରି ଅଗତ୍ୟା ବାହାର କରି ଅର୍ପଣପ୍ରଦାନ ଏକ ୨ ଭାଗ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଘାଠକରି ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟା ତାକୁରକୃତ ସାଲକ ପଡ଼ିଅଛି । ତାହାକୁ ବଦା ଗୁଣି ଅବହାର ନାହିଁ ତଥାପି ଅନାଦର ବସ୍ତୁ ଯେ ଏ ଗୋଟି ବଡ଼ ବସ୍ତୁର ହୋଇ ନାହିଁ । ବର୍ଷାକାଳରେ ପ୍ରାୟ ଷେଝର ଷେଝ ଅଧିକ ହୁଅଇ ସେଥିରେ ପୁଣି ଏବର୍ଷ ଅବସ୍ଥ ପ୍ରକୃତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ । ମୋଫସଲରେ ଷେଝ ପାଇଁ ଲୋକେ ବୃଦ୍ଧି ଲୋଡ଼ୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତରମୁ ନାଲର ପାଣି ନେବାକୁ ଲୋକେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧି ଅନୁସେଷି କେନ୍ଦ୍ର ୨ ଷେଝ ପକ୍ଷରେ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁ

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜରେ ଅବସ୍ଥା ହେଉଛି ବ୍ୟାପୀତ ହୋଇ ନାହିଁ ଏତେଦିନେ ମୁଖା-ଉତ୍ତମ ବର୍ଷା ହେଲେ ପ୍ରକୃତ ସମୟ ହସ୍ତଗତ ହେବ । ଯାକପୂର ଅଞ୍ଚଳରେ ଉତ୍ତମ ଷେଝ ହୋଇଅଛି । ସାଲେପୁର ଉଲ୍ଲୀପୁରେ ଜଳର ନରକାଳ, ବିନ୍ଦୁ ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ଏଠା ଲୋକେ ନାଲରୁ ପାଣି ନେଇ ଷେଝ ରକ୍ଷାକରିବେ ବିନ୍ଦୁ ଏକ ପକ୍ଷରେ ନାଲ ହେଉ ଗସ୍ତର ଯେ ଷେଝ ହେଉ ଅଛି ତାହା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରେରଣ ଲେଖକ ବାହାଗ୍ୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିଅଛୁ ।

ବିଳାସରେ ଉଲ୍ଲୀପୁ ଲେଖିବା ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁର କରୁଥିଲୁ ଯେ ଏ ଉତ୍କଳସାପୁକ ପ୍ରସାଦ ସମ୍ଭବରେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ମତାମତ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବୁ । ଅମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଦୁଃଖଦାୟକ ବସ୍ତୁ ବୋଲିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ଏ ପ୍ରସାଦ ଉତ୍କଳ ହେଲାବନ୍ଦୁ ଅନର୍ଥକ ବଳତାବାସୀ ଓ ଉଲ୍ଲୀପୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନାନ୍ତର ହୋଇଅଛି ଓ ଏବର୍ଷକାର ମନାନ୍ତର ଗୁଣ ରହିବା ନିତାନ୍ତ ଅନୁଚିତ ଅଟଇ ଓ ସେହେତୁ ତାହା ଏହି ପ୍ରସାଦକୁ ଜାତ ହୋଇଅଛି ଅତି ଅତି ଅମ୍ଭେମାନେ ନଗର ବରୁଅଛୁ ଯେ ଏ ପ୍ରସାଦର ଅତି ଉତ୍କଳ ନ କରି ଏହାକୁ ଯେତେ ଗାଢ଼ ପାଠୋପସିଦା ତେତେ ଗାଢ଼

ବୋଧ ହୁଅଇ ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟିତ ବିଦେଶ ଶିକାରୀ
 ଦେବାର ସମ୍ଭବ ଉପାଧି ଅନୁମୋଦନ ଏ ବିଷୟ-
 ରେ ଅଧ୍ୟାୟ ଶୁଣିବ ପଥ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବୁ ବାଧ୍ୟ
 ହେଲୁ ଓ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଅନୁମା-
 ନକର ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ ଯଥାର୍ଥ ଭବେରତ
 ବଙ୍ଗାଳିମାନେ ମୁଖା ଉପାକରଣବାକୁ ମତକୁ
 ଅସର କର ନାହାନ୍ତି । ପରିପୁରଣକର ପରି-
 ରସୁ ଦେବା ଅନୁମାନକ ଶକ୍ତିରେ ଯଦାବଶ୍ୟକ
 ଅର୍ଥର ଉତ୍କଳରେ ତାହା ଠାରେ ସେ ଅପର-
 ଚିତ ନୁହନ୍ତି ଓ ବଦଳେରେ କିମ୍ପା ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ
 ବଦଳେଇ ଜଗତ ଲାଭ କରୁଅଛନ୍ତି ଅଥବ
 ଏହାଙ୍କର ମତକୁ ଅବଗ୍ୟ ବଦଳେଇ ଦେବା-
 ବାକୁ ହେବ ବାସ୍ତବରେ ପଥପ୍ରକାଶ ବାକୁ ଯାହା
 ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସଂସ୍କୃତ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି
 ଭାଷାରେ ସଜଳ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ଶିକ୍ଷ୍ୟ
 ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ଏହା ସଂସ୍କୃତରେ
 ଅନୁମାନକର ମନୋମତ ଅର୍ଥର । ସଂସ୍କୃତ-
 ଭାଷାକୁ ଭାରତବର୍ଷର ସଜଳ ସ୍ଥାନର ଲୋକ
 ଦେବଭାଷାବୋଲି ମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଅଗ୍ରତ-
 ଶ୍ରଦ୍ଧା ବିଷୟ କରନ୍ତି ମୂଳତଃ ଏ ଭାଷାର ଯେତେ
 ଉନ୍ନତ ହେବ ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନ ନିବିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ
 ତେତେ ଶିକ୍ଷ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧି ସଦେହ ନାହିଁ ଅତି-
 ଏବ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା ଲୋକମାନଙ୍କେ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରଭୃତ
 ବିଷୟରେ ଯତ୍ନବାନ ହେଉନ୍ତୁ ।

ବିପ୍ଳାବର ବନ୍ଦର ।

ମତ୍ୟ ବିପ୍ଳାବରକାଳେ କଟକକୁ ନାନା

ପ୍ରକ୍ୟ ଅଧିକାର ସୁଯୋଗ ହେଉଅଛି ।

ସ୍ତ୍ରିସ୍ତ୍ରୀମ ନାହିଁବେଗନ କୁମ୍ଭାକର

ନିମ୍ନ ଚାହାଜି କରୁକତା ଓ କୋମ୍ପାର

କମଳାଗମନ ସମୟରେ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସମସ୍ତ

ଉତ୍କଳକୁ ହିତ ନଗରକୁ ପ୍ରକ୍ୟ ବିପ୍ଳାବରେ

ପ୍ରଦେଶ ହେଉଅଛି ଓ ଏଠାର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ

ସ୍ଥାନକୁ ବିକାର ସୁଯୋଗ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ

ବିପ୍ଳାବରଠାରୁ କଟକକୁ ଅଧିକାର ସମ୍ପ୍ରଦାନ

ସୁଯୋଗ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ତାଳବଣ୍ଡା

ସର୍ଯ୍ୟକୁ ସରକାର ଅପଣା ତାହାକରେ ନା

ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରକ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାନ ଦେଉଥିଲେ ମାତ୍ର

ସେଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଇ ପ୍ରକ୍ୟ ଅଧିକାରେ

ବେତେପ୍ରକାର କ୍ଷେମ ହେଉଥିଲ ବ୍ୟବସାୟ

ଚାହାଜି ନୌବା ଓ ନୌବାର ବୋଦାମ

ବିଧ୍ୟ ଅଧିକାରେ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ କେଉଟି-

ପାଉଟ ହେବାର ତାହା କ୍ଷମ ଓ ଅପତ୍ତି
 ହେଉଥିଲା । ଏମନ୍ତ ବ ମହାକଳମାନେ
 ବିପ୍ଳବ ଶକ୍ତିପ୍ରସ୍ତୁ ହେଲେ ଓ କାହାକୁ ଧରିବେ
 ଓ ବିଏ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ କରବେ ତାହା ହିତମାତ୍ର
 ହିତ ନ ହେଲା । ଏଯୋଗୁଁ ଅନୁମାନକର
 ଗଙ୍ଗା ହୋଇଥିଲ ଯେ ମହାକଳମାନେ ଅତି
 ପ୍ରକ୍ୟ ଅଧିକାର ସାହସ ନ କରିବେ ପୁରୁ-
 ପ୍ରକ୍ୟ ଅଧିକାର ଯେଉଁ ସୁଯୋଗ ହୋଇଅଛି
 ତାହା ଅକାଳେ ବିନଷ୍ଟ ହେବ । ମାତ୍ର ଅନନ୍ତର
 ସମ୍ଭବ ଅନୁମୋଦନ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
 ଗ୍ରାସକୁ କଲେକ୍ତର ସାହେବ ଏବିଷୟରେ
 ମହୋଦୟୋଗୀ ହୋଇ ବିନୋଦପୁ ବରାଧିକୃତ
 ଯେ ତାହାକର ପ୍ରକ୍ୟ ନୌବାକୁ ଓକ୍ତାକ-
 କ୍ଷଣୀ ତାଳବଣ୍ଡା ବୋଦାମକୁ ନ ଯାଇ ପରଦା-
 ହାରେ ମାନସାପାର ସର୍ଯ୍ୟକୁ ଓ ସେଠାରୁ
 କେନ୍ଦ୍ରଗପଡ଼ା ନାଲିକାଟେ ଯୋବରୁ ଘାଟଠାରେ
 ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ମହାକଳମାନେ ସେହି
 ଘାଟଠାରେ ଅପଣା ଅପଣା ପ୍ରକ୍ୟ ବୁଝିପାଇବେ
 ଏବିଷୟ ବିନୋଦପୁରେ ଧରକୁଧର ପ୍ରକ୍ୟ ଓକ୍ତା-
 କ୍ଷଣୀ ଓ କୋମ୍ପାର ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ ନ
 ହେବାର ପ୍ରକ୍ୟ କ୍ଷମ ଅତି ଅପତ୍ତି ହେବାର
 ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିବ ଓ ସବୁ ପ୍ରକ୍ୟ ଏକାଦେବ-
 କେ ଅଧିକାର ସାବ ପ୍ରକାରରେ କୌଣସି
 ଲୋକରପ୍ରକ୍ୟ ଅଳ୍ପ ବ୍ୟୟରେ କଟକରେ ପ୍ରଦେ-
 ଶ ଦେବ ଅନୁମୋଦନ ଏକସମ୍ଭବ ଅନୁମୋଦନ
 ଜ୍ଞାନ କର ଭରସା କର ଯେ ଏହି
 ବିନୋଦପୁକୁ କଲେକ୍ତର ପରସ୍ତାସ୍ତା କରନ୍ତୁ ।
 ଏଥିରେ ସରକାରକୁ ସମ୍ପୂ ଓ ମାନସାପାର
 ଠାରେ ବୋଦାମ ଓ କୁକର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ହରକାର
 ଅବଶ୍ୟକ ନ ହେବାରୁ କୌଣସି ଅନ୍ତରକୁ
 ବ୍ୟୟ ନ ପଡ଼ବ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
 ବ୍ୟୟରେ କୋମ୍ପା ସାଗରେ ଅପଣା ଉଦ୍ୟୋଗ-
 ବାର ଅନେକ ଉପକାର ବୋଧହୁଇ ଶକ୍ତି
 ମେଘାକର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବେ ଅତିକ୍ରମ ସାଧୁ
 ଅଠମାସ ହେବ ବଲକତାରୁ ବିପ୍ଳବ ପ୍ରକ୍ୟ ଦେବ
 ପ୍ରତମାସ ବିପ୍ଳାବରୁ ତାହାକ ଅପୁଅର ଓ
 ପ୍ରତମାସରେ ବିପ୍ଳବ ରତ୍ନା ଅଦାୟ ହେଉ-
 ଥିବାରୁ ଜଣାନ୍ତ ଏ ଚନ୍ଦ୍ରମ ବଦଳର ରହିବେ
 ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ କିନ୍ତୁ ଯୋବରୁ ଘାଟକୁ ପ୍ରକ୍ୟ
 ଅଧିକାର ବିନୋଦପୁ ହିତ ନ ରହିଲେ ତାହାର
 ଉପକାର ହେବାର ଭରସା ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଫେଲିକ୍ସପୁସ୍ତକ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ
 ଉତ୍କଳସମାଜ ସମ୍ଭାବନାରେ ଅଧିକାଞ୍ଚ ସର୍ଯ୍ୟ
 ସାହେବ ବିଲଭର ଶକ୍ତିପ୍ରସ୍ତୁ ହାତସାଧକମନୁରେ
 ବିରାଗୀୟ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ କଲକତା ହାତ-
 କୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ବିଧିକରଣ ସରକାରକୁ ପିତବ
 ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତର ଅବମାନନା ଅପରାଧରେ
 ତାହାକୁ ସମନ କର ସର୍ଯ୍ୟକୁ ରହିବୁ ସ୍ବାକୁ
 ହେଲେ ହେଁ ବିରାଗୀପ୍ରକାରର ୪ ୫,୦୦୦ ଲା
 ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି । ତତ ସାହେବଙ୍କର ଏବିଷୟ
 ବିବହାର ସମ୍ଭାବନାରେ ସ୍ବାଧୀନତା ପ୍ରତ
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବିଭିକ୍ତନକ ଅର୍ଥର ଏବଂ କ୍ଷମାପ୍ରାପ୍ତ
 ନିମିତ୍ତ ପ୍ରର୍ଥନା କରିଅଛନ୍ତି । ବିରାଗୀପୁରେ
 ବି ହୁକୁମ ହୋଇଅଛି ଅବସ୍ଥା ଜଣା ପଡ଼
 ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତ ପଥ ଫଳେଗୁରେ ମୁସ୍ତକ ଏବଂ ପରି-
 ତାର ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ କଣେ
 ଠାକୁର ତାହାକୁ ଲୋକ ବି ବିଲଭପୁର ବିକଟ
 ଏବଂ ବିମରେ ତାହାର ବାସସ୍ଥାନ ଅର୍ଥର
 ଯେ ମରୁଦିକାରୁ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ସତ୍ରା ହେବାକୁ
 ଲାଭି ବଳା ପୁରସ ତାହାର ଅପା ଲବ୍ଧ କଲେ
 କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ବାମିର ମୁକ୍ତ ଦେହକୁ
 ଚିତାରେ ରଖି ଅତି ପ୍ରକୃଳିତ କଲେ ତେତେ-
 ବେଳେ ତାହା ହସବାସ୍ତ୍ରୀର ମନରେ ଦେହାଗି
 ପ୍ରକୃଳିତ ହେବାରୁ ସେ ଚିତା ଉପରକୁ ତୋର-
 ପତ୍ର ଅପଣା ଅଭିକ୍ଷ ଶିବ କଲ । ଏବିଷୟ
 କେତେଦୂର ସତ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍କଳସମାଜେ କଣା
 ଯାଇ ନାହିଁ ।

ଶକ୍ତ ମେମାସରେ ତାହାର ଅନୁରକ୍ତ ନେପଥକୁ
 ନଗରରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲ ବିଗେଷ
 ପର୍ଯ୍ୟା କର ଦେଖାଯାଇଅଛି ଯେ, ଦୃଷ୍ଟି
 କଲର ସମ୍ଭବ ଏକପ୍ରକାର ଲୋଚୁତ ବର୍ଣ୍ଣ ସ୍ପଷ୍ଟ
 ଗୋଲକାର ସଦାର୍ଥ ମିଳିତ ହେବାରୁ ଦୃଷ୍ଟିର
 କଲ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଅଇ ଏବଂ ସକଳ ସଦାର୍ଥ
 ଅଧିକାର ମରୁଦିକାରୁ ଉତ୍ପତ୍ତି ଓ ବାସୁକୁକୁ
 ବାସୁକ ହୋଇ ଉପାସାଗର ଅନନ୍ତମ ପଦକ
 ଉତ୍ପତ୍ତିପଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେ । ଏହୁସମ୍ଭବ
 ଅତି ମତା ଅନେକଥର ଉତ୍କଳସମାଜ
 ସ୍ଥାନେ ୨ ପତ୍ରଅଛି । ଗ୍ରାସ
 ଏବିଷୟ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ କଲେ
 ଥିବ ଏବଂ ଏବିଷୟ
 ହୋଇଥିଲା । ବ

ସଦାସ୍ ପୂର୍ବ ଦେଶକୁ ବାହାର ହୁଅଇ, ଏମନ୍ତ ନୋହେ । ଏକ ଜାନୁଏରୀ ମାସରେ ସେ ଭୟର ଅନୁରୂପ ଅସୁବିଧା ଜଗତରେ ଏକ ପ୍ରକାର ପରଜା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସକଳ ପରଜା ବେବଳ ଫୁଲ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ବନ୍ଦରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତି । କେତେକ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ସାର୍ବଜନିୟା ଗୁପ୍ତ ଜାତି ଏକପ୍ରକାର ମାଝିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉପାଦାନ ଉତ୍କଳର ଉତ୍ତର ଭାଗକୁ ଚିତ୍ତର ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତବୃଦ୍ଧି ଏକ ଅଶୁଭ ବୃଦ୍ଧି କଥା ଅନେକ ଗୁଣା ଯାଇଅଛି । ଏହିଭାବ ବାସ୍ତୁ ପ୍ରତିଳିତ ହୋଇ ସାଧୁମତ ଗୈର ସକଳର ସାଜ ଏକ ଦେଶର ପୂର୍ବଦେଶ ସକଳକୁ ମତ ହୁଅଇ କେଉଁ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରଥମ ଅବାଳତ ସୃଷ୍ଟି ବାବଦରେ ତମାଗନ ଉକ୍ତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନ କର ରହ-ଲେ ମଧ୍ୟ ଯାବେଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଅବାଳତର ଗାଢ଼ା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରବାର ସମତା ଅଛି ୧୮୭୮-୧୯୦୧ ନଂ ମକଦ୍ଦମା ।

ଯଦି ଅବାଳତ ୧୮୭୯ ସାଲର ୨୩ ଅକ୍ଟୋବର ଧାର୍ଯ୍ୟ କଥାନ ଅନୁସାରେ ସାକ୍ଷିର ଚଳନା-ନା ବାଖଲ କରବାର ସମୟ ଚର୍ଚ୍ଚାରଣ କରି ନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ବାଧା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଚଳନା ନ ଗଲ କରେ ନାହିଁ ବୋଲି ଅବାଳତ ତାହାର ମକଦ୍ଦମା ଉପସିଦ୍ଧ କରି ନି-ସାରକୁ ୧୮୭୮ ସାଲର ୧୦-୧୦ ନଂ ମକଦ୍ଦମା ।

ଉପାଦାନରେ, ନାବାଳକ ପୁଅର ସାତବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଗଣତର ଉପରେ ମାତାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଥାଏ ୧୮୭୮ ସାଲର ୧୦ ନଂ ମକଦ୍ଦମା

ଯେଉଁସ୍ଥଳରେ ସାମାନ୍ୟ ଚିକିତ୍ସକାର ଏକ ଉପାଦାନରେ ନାଚିରକର ଏକ ପିଅଦା ବାବୁ ନାୟର କୁମି ସଂଖ୍ୟା ଚଳନା ହୋଏ, ଏକ ପିଅଦା ବଗଲ ଦେବାକୁ ଅପିଲେ ନାୟା ତାହା ଜାଣିବାମାତ୍ର ଅବାଳତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଏହି ଟଙ୍କା ଦାଖଲ କରେ । ଏମନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପୁରାବତୀ ଏହି ଅନୁମାନ ହେଲେ ଗାରେ ଯେ ଦାୟିତ୍ୱ ଅକାରଣତ୍ୱେ ଚିକିତ୍ସକ-ତାକୁ ଏହି ଚଳନା ହୋଇଅଛି ।

ଏକ ପଥ ନେଇ ପ୍ରସଙ୍ଗମଧ୍ୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେ-ଟଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାରେ ନିରୋଧ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମାଜି-ଷ୍ଟ୍ରେଟ ନାକର ସମ୍ମତିନିମେ ପୂର୍ବେ ପଥ ପରିବ-ର୍ତ୍ତନ କରି ବେକ୍ତିବ ନୁହେଁ ପଥ ବାହାର କରି ଦିଅନ୍ତି । ଚିକିତ୍ସକେତ୍ର ଯେ, ଏକମ୍ ଅବସ୍ଥାରେ ଦାମା ଚିକିତ୍ସକେ ବେକ୍ତିବ ଅବାଳତରେ ଚଳନା

କରି ନ ପାରେ ୧୮୭୮ ସାଲର ୨୭୮୧ ନଂ ମକଦ୍ଦମା ।

ହୁମୁଦ୍ଦିନୀର ଗାୟାନାସାରେ ଯେଉଁ ଘର ପୃଥକ ହୋଇଅଛି ତାହାର ଅଗ୍ନି ଏକାନ୍ତକୁ ଭ୍ରାମ୍ୟ ଦାୟାଧିକାରୀ ଶୋଏ ଯେଉଁ ଘର ପୃଥକ ହୁଅଇ ସେ ଦାୟାଧିକାରୀ ହୋଇ ନ ପାରେ ୧୮୭୮ ସାଲର ୨୭୯୨ ନଂ ମକଦ୍ଦମା ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଈଶ୍ୱର ଉତ୍କଳ ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟେଷୁ

ଅପଣଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ବଙ୍ଗାକ୍ଷରେ ଉତ୍କଳ ଭାଷା ଲେଖନୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉତ୍ତମ ପ୍ରସାଦ ପାଠକର ମହା କୌତୁହଳାକାନ୍ତ ହେଲେ । ଯଦି ତୁ ଏବ୍ୟସ୍ତରେ ଅତି ଅଧିକ ବାସନା-ବାଦ ଅପଣଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅବଗତ କରି ନାହିଁ । ତଥାପି ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱେ କଥା ଉପାପିତ କି ଅବା ବିଚାରଣ ନ ହେବାର ଅନୁରୋଧ ତାହା ସ୍ୱଳ୍ପ ଗଥାରେ ବ୍ୟକ୍ତକଲ ପତ୍ରିକାରେ ସ୍ଥାନ ଦାନ ଦେବା ହେବେ ।

୧ ମ । ଅନୁମାନଙ୍କ ସାଧାରଣ କଳ୍ପନା ଏହି ଅର୍ଥାବର୍ତ୍ତନେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୁମାଳପୁରା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଭାଷା ଓ ଅକ୍ଷର ପ୍ରତିଳିତ ଅଛି ତତ୍ତାବତ ଏହି ମୁକ୍ତଭାଷା ଓ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଅନୁରୂପ ପରନ୍ତୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ ଅନୁମାନରେ ଏହି ହିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇଅଛି କି ଅର୍ଥାବର୍ତ୍ତନ ଉକ୍ତ ପ୍ରଦେଶବାସୀ ଜନସମାଜ ଏକ ମୂଳ ଅର୍ଥାବର୍ତ୍ତନ ଉପସ୍ଥିତ । ଅଧୁନା ଉପଦେଶପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରାପ୍ତକୃତ ହେବାର ସୁବେଶ ହୁଇଣିଷୀ ହୁଦ୍ଦୟରେ ଏହି ଉକ୍ତା ବଳବତ୍ତା ହୋଇଅଛି କି ଉତ୍କଳବର୍ଣ୍ଣାୟ ଉକ୍ତ ଦେଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭାଷା ଅକ୍ଷର ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଐକ୍ୟ ସଂସ୍ଥାପିତ ହେଲେ ଅକ୍ଷର ସୁଖର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ ବାସ୍ତବିକ ଏ ସମୁଦାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଐକ୍ୟ ସଂସ୍ଥାପିତ ନ ହେଲେ ଅନୁମାନଙ୍କ ଏହି ସାଧାରଣ ଚିନ୍ତନରେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି

କୌଣସି ମନୁମାନ ନାହିଁ ଅବସ୍ଥା ଯେ ବହୁ ଐକ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି ତାହା ବେବଳ ଉତ୍କଳେଷାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଫଳମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ କି ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ପ୍ରଦେଶରେ କି ଦୋମ୍ପାରେ କି ବଙ୍ଗଳାରେ କି ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେ ସବୁ ପୁରା-ପୁରୁଷ ଉତ୍କଳବିଦ୍ୟାରେ କୃତବ୍ୟ ହୋଇ-ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା ଅକ୍ଷର ଏକ ଧର୍ମ ପ୍ରଭୃତି ଏକପ୍ରକାର ହେବାର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟ ବାକ୍ୟ ସଂସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳଭାଷା ଓ ଅକ୍ଷର ଅନୁମାନଙ୍କର ସୁବେ-ଶକାତ ନୁହେଁ ପୁରାତନ ସୁବେଶହୁଇଣିଷୀ ବ୍ୟକ୍ତି-ମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧରେ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ କି ସୁବେଶକାତ କୌଣସି ଭାଷା ଏକ ଅକ୍ଷର ସଂସ୍ଥା ପ୍ରତିଳିତ ହେଲେ ସବିଶେଷ ଉପକାର ହୋଇପାରେ ।

୨ ଯୁ ପୁସ୍ତକସେ ବିବେଚନା କଲେ ଏ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅତି ପ୍ରଗଂସାପ୍ତ କିନ୍ତୁ ଏହା ଚରତାର୍ଥ ହେବା ପକ୍ଷରେ ବହୁତର ବ୍ୟାପୀତ ଅଛି ଏମନ୍ତ କି ସମୁଦାୟର ଅକ୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଦୋଧ ସ୍ୱଏ ଅର୍ଥୋ ଇନ୍ତୁ । ହିନ୍ଦୋସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାହତ ସମୁଦାୟ ପ୍ରତିଳିତ ନ ହେଲେ ଉକ୍ତ ମାତ୍ର ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ନ ପାରେ ଯେ ସ୍ଥଳରେ ଏକ ପ୍ରଦେଶର ଯାଉ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସକଲେ ଜାତନ୍ତ୍ର-ପ ହୋଏ ସେ ସ୍ଥଳରେ ଏ ଅବା ଫଳବତ୍ତା ହେବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପନା ମାତ୍ର ବାଳକକୁ ତୁରା ବଙ୍ଗଳା ଦେଶରେ ବୁଝଣ ଏକ ବାସ୍ତବ ଅପି ବାସ କରବାର ସେମାନଙ୍କ ଜାତପୀତ ହୋଇ ଅଛି ମୁକ୍ତ ସେମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାଷା ପରିଭାଷା କରିଅଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ଯେ ବଙ୍ଗା-ଲିମାନେ ଯଦି ପଠକ ପଠକ ବାସ କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ "କଟକୀ" ଅପବାଦ ହୋଇଅଛି ସେମାନଙ୍କ ସକ୍ଷରେ ବଙ୍ଗଳାଦେଶର ପ୍ରାଚୀନ ମତାବଲମ୍ପା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିହାଗ୍ୟ ପ୍ରତିଳିତ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ନୁହନ୍ତି । ଏସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବାଲ ସାପେକ୍ଷ ଅର୍ଥାବର୍ତ୍ତ-ନରେ ସର୍ବତ୍ର ଛିନ୍ନଗୁଣି ହେଲେ ବିଦେଶଗୁଣି ଅପସାରିତ ହେବ ଏକ ଏକତାତ୍ତ୍ୱ ମୁକ୍ତାକ୍ଷରରେ ବ୍ୟାପୀତ ରହୁବ ନାହିଁ କୌଣସି ଉତ୍କଳେଷାୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଉକ୍ତ ହୋଇ-ଅଛି କି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଂଗିକତ୍ୱେ ହେବାର ଉତ୍ତର ନୁହେଁ ତାହା ସଂଖ୍ୟା ଦା

144

ସଦାକା ଶୁଦ୍ଧ ହେବା ଚିତ୍ତେ ସତ୍ୟତା ବ୍ୟାପ୍ତ-
ରରେ ଉତ୍କଳଗଣା ଲେଖିଲେ ବି ଉପକାର
ହେବ ବୁଦ୍ଧିର ଅଗମ୍ୟ ।

୧୦ ପୁ । ଅନେକେ କହୁ ପାରନ୍ତୁ କି ଉତ୍କଳ
ଗ୍ରାଣୀ ସମଗୋଷ୍ଠ ଉତ୍କଳ ଲୋକ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟ
ବଳଲା ଓ ଉତ୍କଳ ଗ୍ରାଣୀରେ କରୁଥିବା ପ୍ରକାଶ
ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମାତ୍ର ସୁଦ୍ଧା ଉତ୍କଳ-
ଗ୍ରାଣୀ ଉତ୍କଳ କର ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଓ ଅନ୍ଧର
ପ୍ରଲଳନ କରବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି
ସୁଖଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବରେ ଇଂରାଜ ଗ୍ରାଣୀ ପ୍ରଲଳିତ
ହୋଇଅଛି ସେହିପରି ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ
ହେବାର ଦାୟା ବି ସେ ମହୋଦୟମାନେ
କିବେଳନା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସୁଖଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବର
ସଦୃଶ ଇଂଲଣ୍ଡର ଅହାର ବ୍ୟବହାର ବିବାହାଦି
ପର୍ବକି ହେବେହେଁ ରହିତ ନ ଥିଲା କିମ୍ପା-
ଗତ୍ୟ ସୁଖଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବ ଇଂଲଣ୍ଡୀୟ
ଦୁଃଖର ଅଧିକାର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଦେଶରେ
ଈଂଲଣ୍ଡୀୟ ଗ୍ରାଣୀ ପ୍ରାପ୍ତବି ନୁହେଁ ପ୍ର ଉତ୍କଳ
ଦେଶ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଉପକାର ଅଧିକାରୀ ନ
ହେଲେ ଓ ବ୍ୟକ୍ତି ଅତି ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କ
ସମ୍ମତେ ପରିଶ୍ରମାଦି ସଂସ୍କାର ପ୍ରଚଳିତ ନ
ହେଲେ ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରାଣୀ ବି
ଅନ୍ଧର ବଳ ହେବାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନା
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏ ଉତ୍କଳୀୟ ଆକାଶ କୁସୁମବତୀ
କଳ୍ପନାମାତ୍ର ।

୧୧ ଅର୍ଥ ଉପସଂହାରରେ ଏହି ବକ୍ତବ୍ୟ ଯେ
ଉତ୍କଳ ଦେଶୀୟ କୁଳଦେବ ଯୁବକମାନଙ୍କ
ଅନ୍ତଃକରଣରେ ସୁନବୀର ବଳଜାତି ହେବାର
ପ୍ରଥମ ଆଦ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଅଛି ତାହା କାଳି-
କ୍ରମେ ସୁଦୃଶ ହେବାର ବିଳାସୀ ସରସାୟ ହେତୁ-
ଯାଉଅଛି ଅତୀତ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ
ହେବାର କୌଣସି ଦାରଣ ନାହିଁ ଯଦି ବି ଏକ
ଗ୍ରାଣୀ ଓ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ପ୍ରଚଳିତ କରୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବୋଧ ନୁହେଁ ତେବେ ଅନୁମାନଙ୍କ ଅତି ଗ୍ରାଣୀ
ସଂସ୍କୃତି ଓ ଅଧିକ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ଦେଖିନାଶର ସଦ
ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ କରୁ ଚିତ୍ତେ । ଅନୁମାନ
ହୋଇ ଏହି ଉଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ ଗ୍ରାଣୀ ସମୁଦ୍ଧ
ପରିବର୍ତ୍ତରେ କଳକଳା ମାତ୍ରାକ ବୋମ୍ବାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗଣମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱକର୍ମାଳୟ ନିକଟରେ
ସଂସ୍କୃତ ଗ୍ରାଣୀରେ ପଞ୍ଜୋ ଦେବୀର ବିଧାନ
ହୋଇଅଛି । ଏହି ଉତ୍କଳ ବିଧାନର ଯେତେ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବ ସେହି ପରିମାଣରେ ଏକ ଗ୍ରାଣୀ
ଓ ଏକ ଅନ୍ଧରରେ ସଦୃଶ ଲକ୍ଷଣ ପଠନ

କଥନାର ପ୍ରଚଳିତ ହେବାର ଅର୍ଥା ଫଳବତୀ
ହୋଇପାରିବ । ଯଦି ଅପରକାର ପାଠକ
ମହୋଦୟ ମାନଙ୍କ ଭେଦି ବୋଧ ନ ହୁଏ
ତେବେ ସୁନବୀର ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ ଅତି ବିଶ୍ୱ
ଲେଖିବାକୁ ଅନୁପ୍ରାୟ ରହିବ ।

ପ୍ରଗଳ୍ଭି } ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳର ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ
୧୮୮୧

ମାନସପଦ ଗ୍ରାଣୀକୁ ଉତ୍କଳଗଣିତା ସମ୍ପାଦକ
ମହୋଦୟ ସମାପେଷୁ ।
ମାନସପଦ ମହୋଦୟ ।

ନିମ୍ନ ଲିଖିତ ଦେଉଳ ପୂଜାକୁ ସଂଗୋଧନ
ପୁରସ୍କାର ଅପରାଜ କରୁଥିବାର ଉକ୍ତ
ପର୍ବଦାର ଏକ ପାତ୍ରରେ ସ୍ଥାନଦାନ ପ୍ରତି
କୃପାବଲୋକନ କରଲେ ମୁଁ ନିରତାର୍ଥ ହେବ ।

ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋରୁକର ଯେ ପରିମାଣରେ
ମାରବେଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ତାହା
ନିମ୍ନଲିଖିତ ଚିତ୍ରସୂଚୀ ଅବଗତ ହୋଇପାରିବେ
ଯଥା । ଅଧିକାର ନିଦାହୀ ଜଣେ ଗ୍ରାଣୀବତୀ
ଗତ ସଦୃଶ ଲିଖିତରୁ ଗୁଣ ଗୋଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଗୋ ୧ ଶୀ ଗାଈ ଓ କଳକ
ମୂଳ ହୋଇଅଛି । ଓ ଅଧିକର ଗତଦେଶ
ଜଣେ ଗ୍ରାଣୀବତୀ ପୁରୁଷ ବୋ ସୁନ୍ୟ ସେହି
ମତେ ହୋଇଯାଇଅଛି । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର
ଗୋ ୧ ଶୀ ଗୋରୁ ଦ ୨ ନରେ ମୂଳ ହୋଇ-
ଥିବା ଗୁଣାଯାଇଅଛି । ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁ
ଗୋରୁ ଉକ୍ତ ସେଗରେ ଅଧିକା ନୁହେଁ, ସେ
ଅହାର ଲାଭ କରୁ ନୁହେଁ, ତହିଁରେ ବେତେ-
ହାଲ ଅର୍ଥ ୨ ଦୁମିଗତ ହୋଇଯାଏ, ଅତି
ସମନ ଦୁଗନ୍ଧ ଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣାଦି-
ମାନ ଶକ୍ତି ହୋଇ ନ ଯାଏ, ଏପ୍ରକାର
ଦେଶର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖି ଲୋକେ ଉକ୍ତ ସେଗକୁ
(ଅର୍ଥ) ବାଳ ବୋଲୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଉପଧର
ମୁକ୍ତି ହୋଇଥିବାର କେହି କହୁ ନାହାନ୍ତି
ଅତୀତ ଅପରାଜ ଲକ୍ଷଣରେ ପ୍ରାଥମା କରୁଅଛି
କି ଯଦି କେହିକିଛି ଉକ୍ତ ସେଗ ପ୍ରତି କୌଣସି
ଫଳ ଦାୟକ ଉପଧ ଛାଡ଼ି ଥାନ୍ତି ସେ ଅପରାଜ
ପର୍ବିକା ପୁରୁ ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ କାଳ
କ୍ଷେପଣ ନ କରୁ ଉତ୍ତମର ହେଉଛି ।

ଅଧିକାର ଶକ୍ତି ହେଲେ ବନେ ମୁଁ ତାନ-
ପୁରୁ ଲକ୍ଷ ଉପରେ ଦିଶାୟମାନ ହୋଇ କୌଣ-
ସି ବର୍ଣ୍ଣର ଲୋକଙ୍କ ସହଜ ବନ୍ଦୋପସ୍ତ
କରୁଥିଲ, ଏହି ସମୟରେ ଦେଖିଲ ଯେ ପ୍ରାୟ

୧୦ ଜଣ ଦେବ ଗୋଟାଏ ଗୁଣକୁ
ଗୋଟାଏ ଅନୁଅନୁକୃତି, ତାହା ଦେଖି ମୁଁ ଓ
ମେଜ ଦେଲେକମ ନେ ତାହା ମନେ ସହଜ
ଯାଇ ପିଲିଲି । ସେତେ, ନିକ୍ତ ହତଭାଗ୍ୟ
ଗୁଣକୁ ସିଦ୍ଧାର କୌଣସି ସୁମାର୍ଗ ନ ଥିବାର
ଅନୁମାନଙ୍କ ଅନୁମତରେ ପ୍ରତି ସେ ମୂଳ ଦେଶ,
ତହିଁସରେ ସକଳ ଚିତ୍ତ ଅବଗତ ହେଲ ଯେ
ସେ, ପ୍ରଥମେ ହୋଇ କଣକୁ କାମୁଡ଼ିବାର ସେ
କହି ଅନ୍ୟ ୨ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହା ସାଧାସ୍ୟ
ନିମିତ୍ତ ଚାକିଥିଲ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୧୪ ଶ
ଲୋକଙ୍କୁ ସେ କାମୁଡ଼ିବାର ଚେଷ୍ଟା କୃତ ନ
କରି ଗେଷକୁ ଜଣେ ଉତ୍କଳୀର ନାଗରେ
କାମୁଡ଼ିଥିଲା । ଶୁଭାଳ କାମୁଡ଼ିଲେ ବହୁଦା-
ଅର୍ଥା ବୁଧା, ଏହି ଯେ ବିଶ୍ୱାସ, ସେମାନଙ୍କୁ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ହତାଶ କରୁଥିଲା । ପୁଣି
ଏକ ହତାଶ ଗତ ହେଲ ଗୋଟାଏ ଶୁଭାଳ
ଦ ୨ ଶିକାର ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଜ ୧ ଶ
କାମୁଡ଼ି ସରେ ଅନେକ ଦୂରରେ ଯାଇ ଦୁ-
ହେଲ । ଅତି ଗତକାର ଜଣେ ଅଧିକା ହାକୁ
ଗୋଟାଏ ଶୁଭାଳ କାମୁଡ଼ିଥିଲା, ଏପରି, ଯେ
ଉତ୍କଳ ଅନୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅକୃପା କରୁଅଛନ୍ତି
ତାହାର ହେତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରଣା ମୋହର
ସାଧାପାତ୍ର । ଅତି ଅନୁମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ
ଗର୍ବିତମେଣ୍ଡ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବାଳ ବୋଷୁଥିଲେ ଅଧି-
ଲୋକନ ହଲେ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ନାଶ
ପାରିବେ ।

୧୧ ପ୍ରାୟ ଗ୍ରାଣୀ ବର୍ଣ୍ଣାଳରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି-
ଅଧାର ଧ୍ୟାନ ଓ ଅନ୍ୟ ୨ ଫସଲ ହେଉଥିଲା,
ତାହାର ଅର୍ଥା ଲାଭିଗେବନ ଫଳପ୍ରଦେଶ ଓ
କନକାଦେଶ ନାସ କରିଅଛି, ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଯେ
ବର୍ଣ୍ଣଜଳ ହେଉଅଛି ତାହା ଏହି ନ ଦୁମିର
ପୁରୁଷ ପ୍ରତି ଅପରାଜ ଓ ଲାଭିଗେବନ କେନା-
ଲର ଉକ୍ତି ବିହୀନ ଗମନ ହୋଇ ନ ଥିବାର
ବୁଦ୍ଧିବାରମାନେ ନାଲ ଜଳ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ସେ ହେତୁରୁ ଏମାନର
ଧ୍ୟାନ ଫସଲର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଗୁଣ ଓ ବେଶୁକା)
ହୋଇ ପାରି ନାହିଁ ଅବଗତ ହେବେ ଲକ୍ଷ ।
ଗତକ ପୁରୁ } ସଦୃଶ ଲକ୍ଷଣମାନ ।

୧୨ ଶ୍ରୀ ବୁଦ୍ଧିର ଦାସ

୧୩ ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ସହର କାହାଳ ସର
ଦାକଜାର କାକପିଣି ଶୁଖାଲଙ୍କ ସମ୍ଭାଳପୁରେ
ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ସଂଖ୍ୟା }
ପୃଷ୍ଠା ୩୩

ଭାରତୀୟ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା । ମା. ଉତ୍କଳ ୧୯୨୭ ଓ ୧୯୨୮ ସା.ଲ. ଗଣତନ୍ତ୍ରୀୟ

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୦
ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୦
ମସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ଣ ୫୦

ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ।

ଉତ୍କଳ ଉତ୍କଳମାସରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଣାର ଏକଦର୍ଶ ଗତ ହେଲେ ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉପରେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୂଲ୍ୟ ପାରିଶା ହୋଇଅଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମା ଯେ ଉକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚା ଅବକାଶେ ପ୍ରେରଣ କରି ବାଧ୍ୟତା ନିରାକାରରେ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରମ ଦେବୀର ବାଣୀ ଅଛି ତାହା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରମ ଦେଲେ ତାହା ଦେଖିଲେ ଅଧିକ ସେମାନେ ଚଳିଲେ ପରା ଗାନ୍ଧୀ ଅଗ୍ରମ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିବୁ ।

— * —

ଉତ୍କଳ ଗାଥା

କେବଳ ମୋହଲ କଲେଜର ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଫିରମୁଖି ସହେବ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ପୂର୍ବେ ଉକ୍ତ କଲେଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଧିକାରୀ ଅଭିମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ସୁଭାର୍ଷି କଲେଜରେ । ଚିନ୍ତାମାଧୁର ଜନାବସ୍ୟ ଅତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତର ଯେଉଁ ଉକ୍ତ ହୋଇଅଛି ସେଥିର ପରିଚୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅତି ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କେମନ୍ତ ନିୟମରେ ଚିନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ହେଉଥିଲା ତାହା ଉକ୍ତ ମହାଶୟ ଯେଉଁଠି ବର୍ଷନା କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିର ସଂକ୍ଷେପ ଅନୁବାଦ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯଥା ।

“ ବୈଶ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ପାରିଶା ଏବଂ ପାଠା ଶାସ୍ତ୍ର ଯେଉଁ ଅପ୍ପାର କୋଷ ବୃଥା ତାହାକୁ ନିରାକାର କରିବା ଉଦ୍ୟୋଗ ମନୁଷ୍ୟର ଯେଉଁ

ସ୍ୱାଭାବିକ ବାଣୀ ଅଛି ଓ ଯଦା ସର୍ବକାଳରେ ଲୋକେ ଅବଗ୍ୟ ଅନୁଭବ କରୁଥିବେ ତାହା- ଗାୟ ଉକ୍ତର ଉକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଏହାକୁ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ଗାୟ କହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହାର ଉକ୍ତର ଉକ୍ତ ହାସ ପରିଚାର ଉକ୍ତର ଉକ୍ତ ହାସ ଅଧିକ କରଣ ସର୍ବତ୍ର ଏକ ଅନ୍ୟର ସର୍ବତ୍ର ଓ ସର୍ବତ୍ରା ଦେଇ- ଅଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦଠାରୁ ଜଣିଅଛି ଯେ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ମିଶରଦେଶୀୟ ଗୋଦମାନେ ଚିନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟର ଅଲୋଚନା ନିମ୍ନେ ପ୍ରଥମେ ଏହାକ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଚିନ୍ତା କାରଣ ଏକ ପୃଥକ ଶ୍ରେଣୀ ହେଲେ ଏବଂ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ଓ କଳ୍ପିତ ଦେବତା ପୂଜା କରିବା ଏସମୟର ଚିନ୍ତା ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରଧାନ ଉପଦେଶ ଓ ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ଏବଂ ମନୁ ମନ୍ତ୍ର ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଉପଦେଶ ବ୍ୟବହାରକୁ ଅତି ନିକୁଟ ଜ୍ଞାନ ହେଉଥିଲା । ଏସବୁ ଉପାୟ ମନମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଣତନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମ କରୁଥିବାର ତାହାର ଫଳାଫଳ ଗୋଟିଏ ଅଲୋଚନା ଓ କୁସଂସାର ପରିମାଣାନୁସାରେ ଅବଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବ । ପୂର୍ବକାଳର ଉକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୋହିତମାନେ ଏହା ଚିନ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଓ ତାହା ଦେଖିଲେ ଧର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଚାରଣ ହେଉଥିଲା । ମିଶରଦେଶର ଗ୍ରାମ ମାନେ ଚିନ୍ତା ଗାୟ ପ୍ରଥମେ ଶିକ୍ଷାଦେଲେ ଓ ଏମାନେ ଏହାର ଏହାକୁ ଉକ୍ତରାଧାନ କଲେ

ଯେ ଅବଧି ତାହାକୁ ଦେଖି ବଳିବର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ”

ଉକ୍ତ ଡାକ୍ତର ମହାଶୟ ଅତି ଏକସ୍ଥାନରେ କହୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ “ ହେମର ନାମକ ଗୋଟିଏ ଲେଖାର ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକ କୁଲ୍ୟପିୟସ (କ୍ରମେ ଗ୍ରୀକ ଚିନ୍ତାଧର) କ ପ୍ରଥମାଦେ ଗୁରୁ ଚୁର୍ଚ୍ଚି ଓ କୌଣସି ପୂର୍ବକ କ୍ଷତ୍ରମାନ ଅଗ୍ରେଣ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତା ସର୍ବତ୍ର ବଡ଼ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖି ଥିଲା । କ୍ଷତ୍ର ଚିନ୍ତା କାଳରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବାଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିର କର କୁଳମ ଗୁରୁ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖୁଥିଲେ ଓ ସେଠାରେ ବାସୁ ପ୍ରବେଶ ହେବ ଦୋଲି ସେହି- ଦୃଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସେକାଳରେ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଅନୁରକ୍ଷ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦେବତାର କେପର ତାତ ଦେବତା ବିଶ୍ୱାସ ଥିବାରୁ କେବଳ ପୂଜା ଓ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତର ପ୍ରଚାରର ଉପାୟ ହେଉଥିଲା ଓ ସର୍ବତ୍ର ନିୟମ କଳି- ଉପେ ପ୍ରଚାରଣ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉପାୟ- ମନମଧ୍ୟ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେଉଥିବାରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଗାଧର୍ଷଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାଭାବିକ ଅବସ୍ଥାରେ ରହି ବାରୁ ଅଧିକତ ସକଳ ମାତ୍ର ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉପାୟ ଠାରୁ ଚିନ୍ତାକୁ ସ୍ୱାଭାବିକର ଅଧିକ ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ”

ଉପରୋକ୍ତ କଥାର ବସ୍ତୁତା ବିଷୟ ଉକ୍ତ- ଲିପି ହେଉଅଛି । ପ୍ରଥମ ଏକ ଯେ ଏହେତୁରେ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଚିତ୍ରଣର ଅବସ୍ଥା ମିଶର ଓ ଉତ୍କଳ-
 ଲ ପ୍ରାଚୀନ ଚିତ୍ରଣର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ଉତ୍କଳ
 ଏକ କୃତ୍ୟ ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳ ଗ୍ରନ୍ଥ ବ୍ୟବହାର
 ଚିତ୍ର ପୂଜା ଓ ମନ୍ତ୍ର କରେ ଚିତ୍ର ସ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ
 ପୁସ୍ତକଲ ଯେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଏ ପୁସ୍ତକ
 କିମ୍ପାକର ବିଷୟ କରାଯାଏ ଅଭିଧାନୀ
 ହୋଇ ଏ ପ୍ରକାର ଲେଖିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
 ହେଲୁ ।

ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେହ ନଷ୍ଟ ହୋଇ-
 ଅଛି ପ୍ରାୟ ତେଣେ ବନର ସାହାର କିନ୍ତୁ
 ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏକପ୍ରକାର ସାହା ନିବା-
 ରଣର ଉପାୟ ଏକଦଳରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ
 ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ଦେଶାଧାର ଯେ ମନୁଷ୍ୟର
 ଜ୍ଞାନ ଯେତେ ବହୁଅଛି ତେଣେ ନିଜର
 ଉପାୟ ଉତ୍କଳ ହେଉଅଛି । ଅଜୀବ
 ପ୍ରାଚୀନ ବାଲ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟର
 ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା ଓ ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ସକଳ
 ପ୍ରକାର ଗୁଣାଗୁଣ ଜଣା ନ ଥିଲା ତେଣେବେ-
 ଲେ ସେମାନେ ବିଷୟ ଜ୍ଞେୟ ପାଇବା ମାଧ୍ୟମେ
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ମୂଳ ହେବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
 ସମ୍ପାଦନେ ଏସମୟର ଅବସ୍ଥା ସିନ୍ଧୁର ଅବସ୍ଥା
 ପ୍ରାୟ ଥିଲା । ସିନ୍ଧୁ ଯେମନ୍ତ କିଛି ସାହା
 ପାଇଲେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ସମ୍ଭବ ନ
 ହୋଇ ନିଜର ଦ୍ୱାର ମାତାର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା
 କରେ ସେହିପରି ଏସମୟର ଲୋକମାନେ ଚି-
 ନ୍ତାରେ ଶ୍ରେଣୀଗାନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।
 ଅବଧି ଅପ୍ତଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଚିନ୍ତା-
 ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀ ଗାନ୍ତର କେତେ କରନ୍ତି
 ବିଶେଷ ଯେଉଁମାନେ ମୋଫସଲ ଓ ବନରେ
 ଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାଉପାୟ ସମ୍ପାଦନ ।
 ହାତୀ ବାନ୍ତି ଓ ବସନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଚିତ୍ରଣ ଶୁଦ୍ଧ
 ଚିନ୍ତା ଅଛି । ଉପର ସକାର୍ତ୍ତନ ଜ୍ଞାନୀ ଦେବୀ
 ପୂଜା ଓ ସାମୁଦ୍ରିକ ଉଦ୍ଧାର ଦ୍ୱାରା ଏ ପୁସ୍ତକ
 ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକାର ହୁଅଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଦେବତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-
 ରେ ଉପାସ, ଧର୍ମଣୀ, ଶ୍ରୀପୂଜା ଓ ଯଜ୍ଞ
 ଉଦ୍ଧାରର ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଅଇ । ଏହି ନିୟମ-
 ନୁ ସାଧୁ ହୁଅନ୍ତୁରେ ଶ୍ରେଣୀ ନାମର ଉପାୟ
 ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଅଛି । ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଦୈବତାର
 ଅଭାବ ଯେତେ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ
 ଚିନ୍ତା ଉପରେ ତେଣେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତି ଓ
 ମନ୍ତ୍ର ଯତ୍ନର ତେଣେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ।
 ନଗରକାନ୍ତମାନେ ଦେଶୀୟ ଓ ବିଦେଶୀୟ

ଚିତ୍ରଣର ସହାୟ ପାଇବାର ଚିନ୍ତା ଉପାୟ
 ପ୍ରତି ବହୁ ଅଧିକ ନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୋଫସଲର
 ପ୍ରକୃତମାନେ ଗୁଣାଗୁଣ ଅଧିକ ଓ ପାଣିମୟ ଓ
 ଲୁଗାମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିତ୍ୟ ହେଉଥାଏ ।
 ଏହି ଅଧିକ ଓ ଅଧିକ କେତେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦେହ-
 ରେ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର ଏକମ ସ ଉପାୟ । ଏସମୟ
 ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ହେତେ ଶ୍ରେଣୀ ନାମ ହୁଅଇ
 ଯଦି କି ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ଅଧିକ
 ଓ ପ୍ରାକାଶ୍ୟରେ କୌଣସି ସମ୍ଭବ ନାହିଁ ତଥାଚ
 ନିମ୍ନ ଲୋକର ଉପକାର ହେଉଅଛି ଅବଶ୍ୟ
 ଶୃଙ୍ଖଳ କରାଯାଏ ହେବ ସେହିପରି ନ ହେଉଅ-
 ଲେ ଲୋକେ ସେଥିର ଅନୁଷ୍ଠାନ ନ କରନ୍ତେ ।
 ଦୀର୍ଘ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଏ କେବଳ ଜ୍ଞାନ-
 କର କର୍ମ ଅପର ସାଧାରଣ ଦେବତା ଫଳର
 ଅଧ୍ୟାୟା ରଖନ୍ତି । ଫଳ ଲାଭ ହେଲେ ତାହା-
 ଲର ବିଶ୍ୱାସ ହେଲ ଓ ସେହି ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ-
 ରେ ପୁର ହେଲେ ଅପାବର୍ତ୍ତନ କର ଶ୍ରେଣୀକୁ
 ଦମନ କରଇ ସାମାନ୍ୟତା ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ
 କରୁଥିବେ ଯେ ଅନ୍ୟମନସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
 ବହୁକାଳଯାଏ ହାତୀ ପରାଧୀବ ବନରୁଦର
 ଓ ଉତ୍କଳ ଯେବେ ମନରେ ସନ୍ଦେହ କଳ ହୁଅଇ
 ଯେ ଅଧ୍ୟାୟା ପରାଧୀବ ହୋଇ ନାହିଁ
 ତେବେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବାହାରକୁ ଯିବକୁ ଯତ୍ନ ଓ
 ଯେତେଥର ଯାଉଥା'ଅ ତେଣେଥର ବିଷୟ ଫଳ
 ହେଉଥାଏ । ଏସବୁ ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ବିଶ୍ୱର କଲେ
 ଗଭୀରପ୍ରମ ମନର ଏକପ୍ରକାର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଅଛି ।
 ଶୃଙ୍ଖଳ କରାଯାଏ ହେବ ଓ ଏହିଦେହର ଚିନ୍ତା
 ଉପାୟ ଓ ହୁକୁମ ଉଦ୍ଧାରରେ ଦେବେ ଶ୍ରେଣୀ
 ଗାନ୍ତି ହୁଅଇ ଯେବେ ଏଥିରେ ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟକୁ
 ନ ହୁଏ ତେବେ ଲୋକେ କହନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରେଣୀର
 ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲା । ପୁସ୍ତକ ଏ ସମସ୍ତ ସ୍ଥଳରେ
 ଏକା ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳ ହେଲା ଓ ଚିନ୍ତା ଉପାୟମାନ
 ସ୍ତରସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟକର ନ ହୋଇ ଦେବତା
 ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ତନୁରାକାକୁ କାରଣ ହେଲା ଏସବୁ
 ହେଲେତେ ସମସ୍ତଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କାର୍ଯ୍ୟକର
 ହେବ ଅପା ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥାରେ । ମିଶ୍ରର
 ସକେ ଚଷ ମିଶ୍ର କର ଅତେବ ଲୋକର
 ପ୍ରାଣନାମ ସାଧନ ହୋଇଅଛି । ଗଭୀରେ
 ମୂଳ ହେବ ଦୋର ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲୁ କି ଚଷ
 କାର୍ଯ୍ୟକର ନ ହେଲା ? ଅଧିକ ତଳ ଜ୍ଞାନ
 କଲେ ଅଧିକ ସାଧ ଗାନ୍ତି ବିଦାନ ନ ଶିବ
 ହୁଏ । ଯୋଗ୍ୟ ଦେଇ ଅନ୍ୟ ମନସ୍ତ ହେଲେ
 ବାହାରକୁ ଯିବା ବନ ନ ହେବ । ଅଜୀବ

ସକଳ ସ୍ଥଳରେ ବିଶେଷ ଯେଉଁଠାରେ ଶାସ୍ତ୍ର
 ପ୍ରକାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେଠାରେ ଶ୍ରେଣୀଗୁଣ
 ଫଳ ନ ହୁଅଇ ଅଧିକ ମନର ଉପାୟ ଅନେକ
 ଶ୍ରେଣୀ କର ହୋଏ । କିନ୍ତୁ ତାହାର ସ୍ୱାଧି-
 ଶାହେବ ଉପର ଲିଖିତ ଦଳିତାରେ ବିଷୟକୁ
 ସେ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସର ଉପାୟ ପାଦାନ
 ଉପାୟରେ ଅଧିକ ଫଳଲାଭର ସମ୍ଭାବନା ।
 ଯେବେ ଏସବୁ ହୁଅଇ ତେବେ ଚିନ୍ତାଗାନ୍ତର
 ମହତ୍ତ୍ୱା କରନ୍ତେ । ସାଧୁରେ ବିଶ୍ୱାସର ଏକ-
 କଣ ଡାକ୍ତର ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶ
 କରାଯାଏ ତେଣୁ କରାଯାଏ ମୋ ଚିନ୍ତାମୟ
 ବିଷୟରେ ଦେବତା କୌଣସିପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ
 କରାଯାଏ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଣୀ ମୂଳ ହୋଇପାରେ ।
 ଚିତ୍ରଣମାନଙ୍କୁ ଏକସମ୍ଭବ ଅଲୋଚନା କରାଯା
 ନିତ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି ।

✓ ହୃଦୟମୁଗ୍ଧ ହେବେଶ୍ୟ କରବା । ✓
 ଅପ୍ତମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲ ଯେ ଦେଶ-
 ଗଣୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଉପରେ ବାଜା ବଜା ଉଦା
 ଶ୍ରେଣୀ କରାଯାଏ ଦେଶ ପ୍ରକାର ଉପେକ୍ତ
 ପ୍ରକୃତର ଗାଦେବ ଅବଶ୍ୟକ ବିଦେଶୀ କଲ
 ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ସେବାବଳକୁ ମୁଖ୍ୟତା ଦେଖଇ
 ଅଧିକ କରାଯାଏ । ସ୍ତରସ୍ତରରେ କରନ୍ତି ମୋ
 ଉଲ୍ଲ ବାଜା ବଜା ଉଦାକୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଉଅ
 ବ୍ୟକ୍ତିର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତି ହାତ ହୁଅଇ ଓ ମଧ୍ୟ
 ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ମନର ପ୍ରକାର ବାଜାରେ ଅପାଦ
 ସତରରେ ଯାତାୟତ କରାଯାଏ ବଳ ଓ ଘୋଡ଼ା
 ଉପକ୍ରମଦ୍ୱାରା ଲୋକଲର ଯତ ହେବାର
 ସମ୍ଭାବନା ଓ ଯେହେତୁ ସନ ୧୮୭୯ ମସିହାର
 * ଅଇନର ୩୦ ଧାରାରେ ବାଜା ବଜାଉବା
 ପକ୍ଷରେ ବିଧାନ କରାଯାଏ ଗାନ୍ତାକର ଯମତା
 ଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ବାଜା ବଜାଉବା ସୁକାର ଗୋ-
 ିଏ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ଦୋର ଗାହାଳ ଜଣାଅଛି
 ଅଜୀବ ସେ ବାଜା ଏକାକେଳିକେ ବଜ
 କରାଯାଏ ନ ଶୁଣି ଦେବତା ଏହି କଥା ନ କର-
 ବାକୁ ତେଣୁ କରନ୍ତି ଯେ ଦଳି ଓ ଘୋଡ଼ା
 ଯାତାୟତ ସମୟରେ ଏକ ମନର ଉପକ୍ରମ
 ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ସାହାଜ ଅବାକାଳରେ ସେଠାରେ
 ବାଜା ବଜାଉବା ରୁହଇ ହେବ ଓ ଏହିପ୍ରକାର
 ସର୍ତ୍ତରେ ସେବାବଳକୁ ମୁଖ୍ୟତା ଦେବାକୁ
 ଅଧିକ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସେବାବଳ ମୁଖ୍ୟତା
 ଦେବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ପ୍ରାୟତଃ ମାତେକେ
 ସାହେବକ ସାହାଜରେ ଅଦେବତା କରାଯାଏ

ମାସ ମହେଶ୍ୱର ଶେଷରେ ସେଥିରେ ସମ୍ପ୍ରସେପ
କରିବାକୁ ଉଚିତ ଜ୍ଞାନ ନ କଲେ ବିକାରଗର
ଏକପ ଦେଲ ଅପ୍ରେମାନେ କହ ନ ପାରି ମାସ
ଅନୁମାନଙ୍କ ସାମାନ୍ୟ ବୃତ୍ତିରେ ପୁଲକ୍ଷର ଅଜ୍ଞ
ହୁନୁଥିବାରୁ ସମ୍ପ୍ରସେପ ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ବୋଧ
ଦେଇ ନାହିଁ କଟକରୁ ଆଜି କାରିର ଦେନ
ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ବାଜା ବଜାଇ ପୂଜା କରିବାର
ନିୟମ ଏବେ ହୋଇ ନାହିଁ ଏ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁ-
କାଳରୁ ହୋଇ ଅସୁଅଛି ଓ ଅବଧି କେହି
ସେଥିରେ ଅପତ୍ତି କରି ନାହିଁ ଓ ଯାହାର ଅପତ୍ତି
ହୁଅଇ ତାହାକୁ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ରହିବାର
ଉଚିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଲୋକକଥେଷର କୁଶଳ
ନିମିତ୍ତ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥପ୍ରତୀ ହସ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନାୟୁ ଅଟଇ ଓ ଗ୍ରାହକ ଲୋ-
ପାଦେବ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏଦେଶରେ ଆଇ ଏଠାର
କ୍ଷା, ଅର୍ଥ ଓ ଶ୍ରୀ ମତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ
ଥିବା ଓ ଏ ସ୍ଥାନରେ ସକଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ
ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ୍ୟାତ ଲଭ କରି ଅଦରଶାୟ ହୋ-
ଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଏହି ବ୍ୟପାରରେ ପ୍ରକୃତ
ହେଲେ କିମ୍ପା ଅଧିକାର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଯେଉଁ ବର୍ଷାରେ ପୁଲକ୍ଷ ବାଜା ବଜାଇ-
ବାର ବିଧାନ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ତାହା
ହେବକି ପତ୍ରରେ ବାଜା ବଜାଇବା ପକ୍ଷରେ
ଅର୍ଥ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଫଳର ପତ୍ରକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ହେଲେଲେ ସେ ତାହାଙ୍କ ବେଳାରେ ବାଜା
ବଜାଇବା ପୁଲକ୍ଷ ନିଷେଧ କରିବେ ଏ କଥା
କିମ୍ପା ଅନୁମତି ନୁହଇ । ସତ୍ୟରେ ବାଜା
ବଜାଇ ଯିବ ବେଳେ ସକଳ ସମୟରେ ଓ ସକଳ
ସ୍ଥାନରେ ବର୍ତ୍ତି ବି ଘୋଡ଼ା ଭେଟ ପଡ଼ିଲେ ତତ୍-
କ୍ଷଣକୁ ବାଜା ବନ୍ଦ ହୁଅଇ ଏକଥା ଲୋକେ
ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ କରନ୍ତୁ ଓ ପୁଲକ୍ଷ ଅବସ୍ୟ-
କ ଜ୍ଞାନ କଲେ ଅନ୍ୟ ବିଧାନ କରାବାର ନିଷେ-
ଧ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବେବାଳତ୍ୱରେ ଦେବାଜୀର ସମ-
ୟରେ ଏହିପରି କରିବା କ୍ରମାତ ହୁଏବି ହୋଇ
ନାହିଁ ଓ ଏଥିରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚମନୋବୁଝା
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅପ୍ରେମାନେ ନିରାଶାକରଣେ
ଗ୍ରାହକ ଲୋପପାଦେବ ଅପଣା ଅଜ୍ଞାନ ପୁନର୍-
ବାର କରି ଏଥିରୁ ସ୍ଥାନ ରହୁବେ ଓ ଯେବେ
କେବେ ନ ହୁଅଇ ତେବେ ସେବାଏତ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏ ଅଜ୍ଞ ରହିତ କରି-
ବାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ କରନ୍ତୁ ।

ଫତ୍ତବାଣ ମୁକ୍ତାର ।
ସନ ୧୯୭୧ ମସିହା ଅଇନ କାଣ୍ଡ ହେବା-
ରେ ମୁକ୍ତରମାନଙ୍କ ଉପରେ କହୁ କପତ୍ତ
ଉପହୁଳ ହୋଇଅଛି । ଉକ୍ତ ଅଇନର ୪୩
ଧାରାରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି
ନାମରେ ଫତ୍ତବାଣ ଅଦାଲତରେ ଅତି-
ଯୋଗ ହୋଇଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତର
ଦେବା କାରଣ କୌଣସି ବାରିଷ୍ଟର ହିଲକୋ-
ର୍ଟର ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅଥବା ଉପଯୁକ୍ତ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ଉତ୍କଳ-
କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିବାକୁ ତାହାର ଅଧିକାର ଅଛି
ଓ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଦାଲତର ଅନୁମତି ଦେଇ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତର ଦେବାର
ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନିୟୁକ୍ତ କରିପାରେ । ମାତ୍ର
ଅଦାଲତର ଅନୁମତି ଭିନ୍ନ ତାହା କରି ନ
ପାରେ ଉକ୍ତ ଦଫତରେ ବାରିଷ୍ଟର ଟ୍ରଷ୍ଟି ଓ
ଉତ୍କଳଙ୍କ ନାମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଯିବା ପ୍ରତ୍ୟ-
କ୍ଷେ ମୁକ୍ତାରଙ୍କ ପ୍ରକ୍ଷେ ଲେଖା ନ ଥିବାରୁ
ଏମାନେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ମୁକ୍ତାଣୁ ଅଦାଲତର ଅନୁମତି ଭିନ୍ନ
ଏମାନେ ମୁକ୍ତାର ଉତ୍ତର ଦେବା ପକ୍ଷରେ
ସାହାଯ୍ୟ କରି ନ ପାରିବୁ ଅନୁମତି ଦେବା
ଅଦାଲତର ଉଚ୍ଚାଧୀନ ଜାତି କୌଣସି ଲୋକ
ମୁକ୍ତାର ଉପହୁଳ କରିବାକୁ ସହେବ କରଇ ନାହିଁ
ଏ ହେତୁର ଏକା ମୁକ୍ତାରଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ବନ୍ଦ
ହେଉଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ
ଉତ୍କଳ ଉପହୁଳ କରାଇବାରେ ହସ୍ତର କ୍ଳେମ ଓ
ବ୍ୟସ୍ତ ମୁକ୍ତାର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଲୋକ
ଭୁଲି କି ଅକ୍ଷମ ହେଇ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ
ଗ୍ରହଣକୁ ବସ୍ତୁତ ନେଉଅଛନ୍ତି ।

ଅଇନର ଉକ୍ତ ଦଫା ମୁକ୍ତାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ହାନିକର ଥିବାରୁ ତାହା କେବଳେ ତାହାର
ମୁକ୍ତାରମାନେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକୁ ଅବେଦନ କରି-
ଥିଲେ ସେଥିରେ ହାଇକୋର୍ଟ ଏହି ମତ ଦେଲେ
ଯେ ବ୍ୟବସାୟକ ସକଳ କି ଶି ପୁଣି ମୁକ୍ତାରଙ୍କର
କ୍ଷମତା ଉଣା କରୁଅଛନ୍ତି କୌଣସି କ୍ରମ ପ୍ରକୃତ
ଏହାକର ନିମ ଶାସକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଅଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସାଧାରଣ
ମତକାର୍ଥେ ମୁକ୍ତାରର ସାହାଯ୍ୟ ହାକିମର ଉଚ୍ଚା-
ଧୀନ ହୋଇଅଛି ଏଥିରେ ଯେବେ ମୁକ୍ତା-
ମାନେ କ୍ଷମତାପ୍ର ହେଲେ ତେବେ ସେଥିପାଇଁ
ବ୍ୟବସାୟକ କିଛି କରି ନ ପାରିବୁ । ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଟଙ୍କା ନେଇ ସାହିପିକଟ୍ ପେଇ-
ଅଛନ୍ତି ତଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ସେ କ୍ଷମ ହୁଅଇ

ସେଥିର ବିଚାର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ମତେ ସମ୍ପର୍କ
ରଖେ ।
ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟକାଳ ମୁକ୍ତାରଙ୍କର ଦରମାଧି ଓ
ହାଇକୋର୍ଟର ଉତ୍ତର ସମସ୍ତ ଜିଲର କମିଶ୍ନରଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଏହି ଅଗାରେ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଉକ୍ତ ଦଫତରର ବିଷୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି
ତାହା ସେମାନେ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ । ଅବଧି
ଏଥିର ଉତ୍ତର ଯାଇ ନାହିଁ । ଏକ ଏକ ହାକିମର
ଏକା ପ୍ରକାର ମତ ଦେଖାଯାଏ । କେହି
ମୁକ୍ତାରଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉ-
ଅଛନ୍ତି ଓ କେହି ଏକାବେଳକେ ନିଷେଧ
କରିଅଛନ୍ତି ଏ ସ୍ତଳେ କପରି ରିପୋର୍ଟ ହେବ
କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ଫଳତଃ ମୁକ୍ତାର ବିନା
ମ ମଲତକାରଙ୍କର ଲେଖ ହେଉଅଛି ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ ।

ଯେ ସ୍ତଳେ ହାଇକୋର୍ଟ ଉକ୍ତ ଧାରା ପକ୍ଷ-
ରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସେହିଲେ ଅପ୍ରେ-
ମାନେ ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା-
ପନ୍ନ ନୋହୁଁ ତଥାତ ଅନୁମତିକୁ ବୋଧ
ହେଉଅଛି ଯେ ଉକ୍ତ ୪୩ ଧାରାର ମର୍ମ ଏମ-
ନ୍ତ ନୁହେଁ ଯେ ମୁକ୍ତାର ପକ୍ଷରୁ ମୁକ୍ତାର କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ପାରିବ । ସେ ଧାରାର ମର୍ମ
ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ବୋଧ ହେଉଅଛି ଯେ
କେବଳ ମୁକ୍ତାର ଉତ୍ତର ଦତ୍ତରେ ଏମାନେ
କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବେ ନରେକ୍ତ ମୁକ୍ତାର-
ପକ୍ଷରୁ ବନ୍ଧୁତା ବିପକ୍ଷରେ ଉପହୁଳ ବି ଗୁହାଙ୍କୁ
ପ୍ରମ୍ତ କରିବାରେ କଷ୍ଟେ ଥିବାର ତିଛି ଜଣା
ଯାଉ ନାହିଁ ସେ ପ୍ରକାର ଅଭିପାୟ ଥିଲେ
୧୯୪୪ ଧାରାରେ କେବଳ “ମୁକ୍ତାର ଗଦ”
ବ୍ୟବହାର ନ ହୋଇ “ଅନୁମତିପ୍ର ମୁକ୍ତାର”
ବୋଲି ଲେଖା ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହିପରି ଲେଖା
ନ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ମୁକ୍ତାରମାନଙ୍କୁ ଏକାବେଳ-
କେ ମୁକ୍ତାର ପକ୍ଷରୁ ଉପହୁଳ ଦେବାକୁ ନ
ଦେବା ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅପ୍ରେମାନେ
ବୋଧ କରୁଁ ଯେ ଏହିପରି ଅପତ୍ତି ବଳବାନ୍
ଜ୍ଞାନକର ଏକ ଏକ ହାକିମ ମୁକ୍ତାରମାନା ଗ୍ରହଣ
କରୁଅଛନ୍ତି ଓ କେହି କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଯଦ୍ୟପି ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥ ହୁଅଇ ଯେ ଉକ୍ତ ୪୩
ଧାରା ଅନୁସାରେ ମୁକ୍ତାର ପକ୍ଷରୁ ଅନୁମତି ଭିନ୍ନ
ମୁକ୍ତାର ଉପହୁଳ ହୋଇ ନ ପାରେ ତେବେ
ଅପ୍ରେମାନେ କହୁଁ ଯେ ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ସାଧାରଣ ମତକର ହୋଇ ନାହିଁ ଯୌତ-
ବାଣ ଅଦାଲତରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁକ୍ତାର

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ ପୃଷ୍ଠା ୩୩	ଭାଗ ଉପାଦାନ ସମ୍ପାଦନା ମସିହା । ମୁ। ଉତ୍କଳସମ୍ବାଦ ସମ୍ପାଦନା ସାଲ ଗଢ଼ବାର	ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫	୪୫
		ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୪୭
		ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଳ	୫୩

ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ ।
 .. ବନ୍ଦୀ ବର୍ଷର ଅଭାବ ଦେଖି ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁପରି ଆଶଙ୍କାମାନ ଜାତ ହେଉଅଛି ଅକଥନୀୟ ଅଟେ । ଏବେ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ହେଉଛି ଯେ ଏ ବର୍ଷ ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ନ ହେଲେ ଅତି ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟରେ ମସ୍ୟା ବିକ୍ରୟ ହେବ ଓ ବହୁଳ ଲୋକ ଅନୁକମ୍ପା ପାଇବେ । କ୍ଷେତ୍ରର ଅତ୍ୟାଧିକ ଦେଖା ଯାଏ କେହା ବର୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି ରହିଅଛନ୍ତି ଓ କେହା କହନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଫସଲ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ଏଥିକୁ ପ୍ରାୟ ଶତାଧିକ ବର୍ଷ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ସେଥିର ପରିମାଣ ଅତ୍ୟଧିକ ଓ ଉତ୍ପାଦି କ୍ଷେତ୍ରର କୌଣସି ଉତ୍ପାଦକ ହେବାର ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ । କେବଳ କଟକର ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଏହି ଅବସ୍ଥା । ଉପର ଗଡ଼ଜାତରେ ମାନବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ବହୁଳତା ଦିଶି ହୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ମତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ନିଆଁ ବଢ଼ିବାର ଉପରେ କିଛି ବର୍ଷ ହୋଇଥିବାର ଜଣା ଯାଏ ଓ ନିଆଁ ବଢ଼ି ପାଶରେ ଯାହା ଅବା ଉପକାର ହୁଅନ୍ତା ସରକାରୀ ବଳ ଓ ନାଲି ଉପର ବଳ ହେଉଥିବା ବାଣିଜ୍ୟୀ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସିକାର ବାଟ ନାହିଁ । ଏସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଅତି ଗୋଡ଼ମାୟ ପଛକୁ ଚାଲିଯିବ ଅବଗତ ହେଲେ ଯେ ପୁଣ୍ୟରେ ଅକଳ୍ପ ଅନୁଭବ ହେଲେ ସେଠାରେ ଦୁଃଖିଲୋକମାନେ ଚାଲି ଚାଲି ବର ମାଉସାକୁ ପାଇ ନାହାନ୍ତି ।

ସରକାରୀ ଚାଲି ଯେ କିଛି ଥିଲା ତାହା କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଗାଁକୁ ଏକ ଦକ୍ଷିଣିମହା-ଜନକୁ ବିକ୍ରୟ କରି ଦେଲେ ଏବେ ଅତି ଗରୀ ନାହିଁ । କଟକରେ ଏହି ପରି ଚୂର୍ଣ୍ଣିତା ପ୍ରାୟ ଚୁଲୁମାସ ପୁଣ୍ୟ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ସରକାରୀ ଚାଲି ନିମାଗତ ବିକ୍ରୟ ହେଉଥିବାର ଏକ ପ୍ରକାର ଲାଭ ହୋଇ ଯାଉଅଛି ଏଥିକୁ ଗଣିଲେ ଯେ ଏଠାରେ କୌଣସି ଦକ୍ଷିଣିମହାଜନ ଅତି ସମୁଦାୟଗୁଣିତ କିମ୍ପା କରିବା ଲାଗି କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ସହୋଦରମାନଙ୍କର ଅକଳ୍ପ । ଅନୁମାନେ ଏ ସମୟରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁକ୍ଷେପ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁଣ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା କରି ସରକାର ଚାଲି ଏକାକେଲକେ ଲାଭାଉଥିବା ବିକ୍ରୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସରକାରୀଗୁଣିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଯେ ପରିମାଣରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ସବୁ ଶେଷ ହୋଇ ଯିବ ଅଥଚ ଲୋକମାନେ ସହଜ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ପାଇବେ ଦକ୍ଷିଣିମହାଜନ ହସ୍ତକୁ ଗଲେ ପରିଶେଷରେ ଯେବେ ଏସଠାରେ ବିକ୍ରୟ ହୁଅଇ ତେବେ ଅତ୍ୟଧିକ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇବ ଓ ଲାଭାଉଥିବା କଷ୍ଟମାନ ଅନର୍ଥକ ବୁଝି ହେବ । ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ହୋଇ ଥିଲେ ମହାଜନକୁ ଚାଲି ବିକ୍ରୟ କରିବାରେ କୌଣସି ଅପତ୍ତି ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଅବସ୍ଥା ଦେଖା ଯାଉଅଛି ସେଥିରେ ଏତଦ୍ଧି କରିବା କିମ୍ପାତ ଲାଭସକ ନୁହେଁ ।

ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାୟ କୋଉକ କରୁବା ।
 ଏହି ବିଷୟ ଦେଖି ଏମାସରେ ଗୋଟିଏ ମକଦ୍ଦମା କଟକ ଫୌଜଦାରୀର ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ଏପ୍ରକାର ମକଦ୍ଦମା ଅତି କେବେ ହୋଇଥିବାର ଗୁଣା ନାହିଁ ଓ ଏ ବିଷୟରେ ଅସନ୍ଧ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ କେତେକ ଦ୍ରୁମୟତା ବିଶ୍ଵାସ ଥିବାର ଜାଣା ଶକ୍ୟ କରୁବା ଅଗାଧେ ଅନୁମାନେ ଏ ମକଦ୍ଦମାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଲେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ ବୋଧ କରୁଅଛୁ । ମକଦ୍ଦମାର ସଂକ୍ଷେପ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଏହି ।
 ଜଣେ ମହାଜନ ଏକ ଖାତର ଉପରେ କେତେ ଟଙ୍କାର ଡକା ଦେଖାଇ ଅଦାଲତରେ ହାସଲ କରିଥିଲା । ଅନୁଦିନ ହେଲା ସେ ଖାତର ମୁଦାଲର କେତେକ ଉଚ୍ଚ ମାତ୍ରାଦ କୋଉକ କରୁବାକୁ ଅଦାଲତରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏଠାର ଶେଷ ଅଦାଲତର ଜାଣା ଗୁଣିତ ସାହେବ ଅପଣା ନାଜରକୁ ପୁଣ୍ୟ ମାତ୍ରାଦ କୋଉକ କରୁବା ଦାଉଣ ସିକାକୁ ଅଣ୍ଟା ଦେଲେ । ନାଜର ପୁରୁଜଣ ପିୟାଦା ଓ ମୁଦିକୁ ଚାଲି ଦେବାଲାଗି ଘରରେ ଦେଇ ଅଣ୍ଟା ପ୍ରତ୍ୟାଲନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଏଥିକୁ ଖାତର ମୁଦାଲ ଜଣେ ପ୍ରାୟ ଜମି-ଦାରର ନାଏକ ଏହାଙ୍କର ପୁତ୍ରକୁ ଚାଲି ନାହିଁ ଜମିଦାରର ଘରେ ନାସ କରିବା ପାଇଁ ନାଜର ଉଚ୍ଚକମିସନର ଘରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଲେ ଜମିଦାରର ଦାଣ୍ଡ ଓ ଅମଳ ମୁଦାଲମାନେ ଘରକୁ

ସିବାକୁ ଅପଣି କଲେ କିନ୍ତୁ ନାଜର ତାହା ନ ମାରି ସେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନୁହେଁର ଉଦ୍ଧୃତ ଦେବାନୁସାରେ ପୁରୁ ଚଳି ପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ ବଳ ନାସ ସେ ଲେକମାନେ ଭକ୍ତ ପ୍ରବ୍ୟମାନ କମିତାରର ଥିବାର ହସ ଦୋରକରେ ବାଧା ଦେବାର ନାଜର ଫେର ଅସି ସାହେବକ ସାକ୍ଷାତରେ ଚିତ୍ତୋର୍ତ୍ତ କଲେ ଓ ସାହେବକ ଅଜ୍ଞାନପୁରେ ଫେରିଯିବାରେ ମଳକମା ଉପ- ଶ୍ଚିତ ହେଲା । କମିତାର ପକ୍ଷର ଲେକକ ଉପରେ କୋରକରେ ବାଧା ଦେବା ଅପରାଧ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ ସାହେବ ନିବନ୍ଧ ମାହେଷ୍ଟ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ବାବଦର ଦଣ୍ଡ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ମୁକାଲମାନେ ନାଜ- ରକ ନାମରେ ଅପରାଧୀ ପ୍ରବେଶର ମାଲସ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁକାଲମାନେ ଦଣ୍ଡ ପାଇ- ବାରୁ ଏମକଦମା ଉପମିତ ହେଲା ।

ଏହାର ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରକାଶ ଯେ କାହାର ଏବ- ମଧ୍ୟରେ ପଦି ଚଳନ୍ତି ପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ କରବା ଅଜ୍ଞାନ ସିବ ନୁହଇ ବୋଲି ଅନେକଲେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେବେ ପେଶସ ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥାନ୍ତି ତେବେ ଅନଧିକାର ପ୍ରବେଶର ନାଲସ ନ ହୁଅନ୍ତି । ବସ୍ତୁବେ ଏପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱାସ ଅତି ଉଚ୍ଚ ଯୁକ୍ତ ଅଟଇ ଓ ଏହୁ ଉଚ୍ଚଯୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଏମକଦମାରେ ଦଣ୍ଡ ହେବାର ଅନୁମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହୁଅଇ । ଚଳନ୍ତି ପ୍ରବ୍ୟ କେତେ ବାସରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଇ ନ ଥାଏ ଏପ୍ରକାର ପ୍ରବ୍ୟ ମମତ୍ତେ ସହପୁରୁଷ ସରେ ଉଚ୍ଚନ୍ତି ଏହୁଲେ ଯେବେ ଚଳନ୍ତିପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ କାରଣ ସ- ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରବା ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନ ଥାନ୍ତି ତେବେ ଚଳନ୍ତି ପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ କରବାର ବିଧାନ ନ କରନ୍ତେ କାରଣ ସରେ ନ ପଦି ଏପ୍ରକାର ପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ କରବାର ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ । ଅତଏବ ଯେକେ- ରଲେ ଚଳନ୍ତି ପ୍ରବ୍ୟ କୋରକ କରବାର ଅଜ୍ଞ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତେକେବେଲେ ସରମଧ୍ୟରେ ପଦି କୋରକ କରବାର ଅଜ୍ଞ ଅଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରବାକୁ ହେବ ଓ ଏଥିରେ ଯେଉଁ ମାନେ ସରକାରୀ କର୍ମଦାରକୁ ବାଧା ଦେବେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଦଣ୍ଡ୍ୟାୟ ହେବେ ସନେହ ନାହିଁ ।

ଏପ୍ରକାର ଲେକାଦେଇ ଉତ୍ତାର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ମକଦମା ଅସିଲ ହେବାର ଭବ୍ ଯୋଗ ହେଉଅଛି । ଅତିନି ଅପାଲକ ହେବ

ବେର କରବେ କର୍ତ୍ତମାନ କୁହାଯାଇ ନ ଯାରେ ଓ ମକଦମା ନୁହେଁ ହେଲା ଉତ୍ତର ସେଥିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବିଶାଳକୁ ।

ସାଧାରଣ ଚିକିତ୍ସାଲୟ ।

କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ ଅନୁକୃଷ୍ଟ ନାମରେ ଯେଉଁ ଦାକତ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଅଛି ତାହା ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର କାରଣ ସବୁତୋ ଭାବେ ଉପଯୋଗୀ ନ ହେବାରୁ ଭଲ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ବୋଧିଏ ତେନରଲ ସାପଥାତାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେବାର କଳ୍ପନା ହୋଇଅଛି । ଅନିଲମ୍ବେ ଏଥିର କର୍ମ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେବ । କର୍ତ୍ତମାନ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଏହାର ଅକୃତ ବଡ଼ ହେବ ଏବଂ ଯାହିମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନିଗେଷ ନୁହେଁ ଅବଶ୍ୟକ ହୁଏବାରୁ ଏ ଚିକିତ୍ସା- ଲୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ପ୍ରଥମରେ ନିର୍ମିତ ହେବାର ସିଲ ହୋଇଅଛି ସେ ସ୍ଥାନରେ ବାସପାତାଲ ରହିଲେ ଯାହିମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ହେବ ଓ ନଗରକୁ ନ ଅସି ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ଅନୁ- ମାନେ ଏସ୍ଥାନର ତାକୁ ଶ୍ରୀ ଯୁକ୍ତ ମାହଜୋ- ନାଲିତ ସାହେବକ ପ୍ରମୁଖକୁ ଚିକିତ୍ସା ଯେ ଏ ଚିକିତ୍ସାଳୟ କେବଳ ଦୁଃଖ କିଲାଲ ଅନ- କୃଷ ଲୋକିକ ସଙ୍ଗରେ ହେବ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ । ଉପଲେଖ ଯାହି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମ ନେ ଅନ- କୃଷରେ ହେଲେ କରବାରେ ଅସମା କାଚିତ ମାନ ହାରି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ କାରଣ ଚିକି- ବନୋବସ୍ତୁ ହେବ ଏବଂ କୁଲାଳନାମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ହେବାର ମଧ୍ୟ ପୁଅକ୍ ବିଶ୍ୱାସ ହେବ । ଅତଏବ ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ଏ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସବୁ ପ୍ରକାର ଅସୁସାର ଶ୍ୱାସନ ହେବାର ମାନସ ଅଛ ଓ ତାହା ସିବ କରବା ପକ୍ଷରେ ଅନୁଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କର ଯତ୍ନ କରବା କେତେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହକରେ ଅନୁଭବ ହୋଇ- ଯାରେ ।

ଏହୁ ପରମାଣର ଚିକିତ୍ସାଳୟ ନିର୍ମାଣ- ନିମିତ୍ତ ଅନେକ ଟଙ୍କାର ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ (ପ୍ରାୟ ୪ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉପମିତ ହୋଇଅଛି) ଓ ଯେକେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ହେବ ତେକେ କଡ଼ ପର କର୍ମାଣ ହୋଇ ସବୁପ୍ରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ- ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ମୁଯୋଗ ହେବ । ଏଥିକୁ ଉକର୍ତ୍ତମେତ୍ତ ଯେ ଟଙ୍କା ଦେବେ ଉଚ୍ଚଦରକୁ ବେଦା ଗୁରୁ ଅନୁଦେଶାୟ ଧନକାର ଓ ସମ୍ମାନ ବିଶ୍ୱାଳ ପାଉ ଅର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାର ଅନୁଗତ

ହୋଇଅଛି ଓ ଅନୁମ ନେ ଭରସା କରୁ ଯେ ବନାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନାସକେ ଏପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ଉପକାର କରବ ବ୍ୟାପାରରେ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରବାକୁ କୁଣ୍ଠିତ ନ ହେବେ । ଏହୁଲେ ଅନୁ- ମ ନେ କୁରୁଜିତା ସହକ କରାଉ ଅର୍ଥ ଯେ ଗତି ପସ୍ତାଦରେ ଏ ନଗର ବଦସିବଜାର କବସି ନିବନ୍ଧକମ୍ପାନରୁ ଓ ବିପୁନବସ୍ତାଲଗତ ଏ ଦୁହେଁ ୪ ୮୦୦ ଟଙ୍କା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ତାକୁରସାହେବ- କରକକୁ ସଂଚାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଲୋକପୁଣ୍ୟ ମହାଜନମାନେ ବହୁ କାଳରୁ ଏ ଦେଶକୁ ଅତି ଅନେକ ଟଙ୍କା ଉପାର୍ଜନ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏମାନେ ଏମନ୍ତ କୌମଳରେ ଏଠାରେ ବହୁ- ଲେକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯେବେ ଅର୍ଥ ପିତାତ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ- ନର ବିଷୟ ଯେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପ୍ରକାର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧାନ କରବାକୁ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ପାଠକମାନଙ୍କର ସ୍ମରଣ ହେବ ଯେ ଗ୍ରାସ୍ତ ବଗବର୍ଷ ହେବ ଦୁଃଖୀଜ ପୁରମୋହନରଗତ ଅନୁକୃଷ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ନଗର ପାଠକଙ୍କର ଟଙ୍କା ସାନ କର- ଥିଲେ ସେ ଟଙ୍କା ପୁଅର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଚିକିତ୍ସା- ଲୟ ବ୍ୟୟ କରାଉ ଦେଇଅଛି । ଲୋକପୁଣ୍ୟାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଥମ ବନ କର୍ତ୍ତାଅଛନ୍ତି ଏ- ହାଳ ପୁରରେ ଅତି ଦେହ କରୁ ବାନ କରବାର ଶୁଣା ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ପୁତ୍ରାନ୍ତରକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଅବସ୍ତୁ ଅତି କେବ କିଛି ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ନିବନ୍ଧକମ୍ପାନ ଓ ବିପୁନବସ୍ତାଲ ଉପର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଦାନ ଦ୍ୱାରା ଲୋକପୁଣ୍ୟାଳର ସମ୍ମାନ କରାଉଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯଦ୍ୟପିତ୍ତ କେହି ଅଧିକ କରି ନ ଦେବେ ତଥାଚ ଅନୁମାନେ କହୁଅଛୁ ଯେ ବିଦେଶାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏ ଅଳ୍ପ ପରମାଣ ଧାନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୁ ଅଟଇ ଓ ଭରସା କରୁ ଯେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧନୀୟ ଲୋକପୁଣ୍ୟାଳମାନେ ଏହାଙ୍କ ତରଫକୁ ଅବର୍ଗ କରି ଯଥା ସାଧ୍ୟ ଦାକତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ତାହା-ହେଲେ ଏମାନେ ସେମନ୍ତ ଧନ ଉପ- ଚିନ ନିଷୟରେ ନାମ କରୁଅଛନ୍ତି ଉପ୍ର ପ ପାଠକଙ୍କା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏ ଧରାରେ ବ୍ୟାଧି ଏବଂ ପରକାଳରେ ପୁଣି ଉକ୍ତ କରବାକୁ ଯତ୍ନବାନ୍ ଦେଉନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ଅନୁଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାଳ କରାଉବାର ଅବଶ୍ୟକ । ପ୍ରସ୍ତ ବନ

ଉତ୍କଳସମିତୀ ପ୍ରାୟ ୧ ଦେଶର ନିଗେଷ ଉପକାର
 ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶବାସୀଙ୍କ
 ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ
 ଦାନର ଆଶା ସୁଲଭତଃ ହେଉଥିଲା ସେ ଆଶା
 ଯେତେବେଳେ ବିପତ୍ତି ନ ହୁଅଇ ତହିଁ ପ୍ରତି
 ସମସ୍ତଙ୍କର ମନୋଯୋଗ କରିବାର ଉଚିତ ।
 ବଳଦେବ ଓ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନ ଲୋକମାନେ
 ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ଧନ ଦାନକରି
 ସୁଖୀନୀ ଲାଭ କରୁଥିଲେ ତାହା ସଫଳ-
 ପାଠକମାନେ ସମସ୍ତ ୨ ରେ ପାଠକର ଅବଗ୍ୟ
 ଅନୁକୂଳ କରୁଥିବେ । ଏତଦ୍ୱାରା ଅଧିକ-
 ଲୋକମାନେ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ତାହାଙ୍କର
 ଶ୍ରେଣୀ ଯେ ସେତେବେଳେ କୃଷି ହେବ ସେତେବେଳେ
 ନାହିଁ ଓ ବିଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସେଥିର
 ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଅବଗତ ହୋଇ ଅବଗ୍ୟ ଏ ଦେଶ
 ପ୍ରତି ଆଦର ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ସାମ୍ପ୍ରାୟିକ ସଂବାଦ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍କଳର ବାରିକମସୁଣ ବଳେଷୁ
 ବହୁକାଳରୁ କଂକ ନଗରରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉଚ୍ଚି ନିୟମକୁ ଅଙ୍ଗୀ-
 କରେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚି ଯାଉଅଛି । ବଳଦେଶୀୟ
 ବାକି ତେଣୁ ବାରିକମସୁଣ ହୋଇ ଅଧିକା
 କାଳରେ ଏତଦ୍ୱାରା ଲୋକର ଲୋକେ କଟ୍ଟ-
 ଅକ୍ତି ଯେ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଣ୍ଣରେ
 ଅଧିକାର ତାହାକୁ କଂକରୁ ଉଚ୍ଚିବେଲେ ।
 ଫଳତଃ ଏତଦ୍ୱାରା ବହୁକାର ଆଉ ଗୋଟିଏ
 କାରଣ ଅଛି । ପୁଣି କେବେ କେବେ ଏ
 କଳେଷୁ ପୁଣି ଉଚ୍ଚିବାର ପ୍ରସାବ ହୋଇ-
 ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏ ପ୍ରକାରରେ ଅବଧି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟ-
 ରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଦେଶୀୟ ଲୋକ
 ବାରିକମସୁଣ ହେବାବେଳେ ସେ ପ୍ରସାବ
 ଯଥେଷ୍ଟ କରାଗଲା ଆଉ କଳମ୍ବ ନ ହେଲା ।
 ଦେଶୀୟ ଏତଦ୍ୱାରା ଅନେକ କ୍ଷତ୍ର-
 ଦେଶମାନେ ଉଚ୍ଚିବାର ଅଙ୍ଗୀକୃତ ହୋଇ
 ହୋଇଅଛି ।

ଆଗାମୀ ଜାନୁଏରୀମାସ ତା ୧ ରୁଣଠାରୁ
 ଶୁକ୍ରବାର ନଦୀର ଦୁପୁରେ ଉଚ୍ଚି ବଳିର
 ଶର ଦେବାକୁ ଉଚ୍ଚିର ଜେନରଲ ସାହେବ
 ଅନୁମତି ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଗଡ଼ ସିବୁଏର ମାସରେ ଅଯୋଧ୍ୟ ର ଲୋକ-
 ସୁଖୀ ଉତ୍କଳ ହୋଇଥିଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ଲୋକ

ସୁଖୀ ୧, ୧, ୨, ୨, ୨, ୨ ଏହାକୁ ୧ ଭାଗ କଲେ
 ଅଠାଗ ହୁଏ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକଭାଗ ଅନ୍ୟ ନା
 ଜାତି । ସଦାପେକ୍ଷା ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଅଧିକ ଲୋକ
 ବାରିକରୁ ଅଧିକ ଏକ ଉଚ୍ଚିପ୍ର ମାଲରେ
 କ ୨୦୨ ଟା ।

ଉତ୍କଳଦେଶରେ ଗୁରୁ ଓ ଅବଧାନମାନଙ୍କ
 ଶିକ୍ଷା ଦାଗର କଂକରେ ଯେଉଁ ନୀଳସୁଲି
 ସ୍ଥାପନ ହୋଇଅଛି ତତ୍ତତ୍ତତ୍ତରେ ଉତ୍କଳନିଗମ
 ଲେଖି ଯେ ଗ୍ରାହକୁ ଉଚ୍ଚିରଜେନରଲ ସା-
 ହେବ ଏ ସୁଲି ପାଇ ମାସିକ ୪ ୦୦୦ ଟା ଏକ
 ଏଥିର ଜଣେ ଉଚ୍ଚିବାଧାରକର ବେତନ ମାସକୁ
 ୪ ୦୦୦ ଟା ମଧୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଥା ସତ୍ୟ
 ହେଲେ ବାବୁ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଏଣିକି
 ମାସକୁ ୪ ୦୦୦ ଟା ପାଇବେ ବଡ଼ ମୁଖର
 ବିଷୟ ହୁଏ ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପ ବେତନ ହେବାର
 କାରଣ କି ଥିଲା ।

ବାବୁ ବଳଦେଶ ମୁଖ୍ୟତା ବାଲେଶ୍ୱରର
 ଉଚ୍ଚି କଲେକ୍ଟର ଓ ଉଚ୍ଚି ମିନିଷ୍ଟର
 କିମ୍ପା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଶେଫାଳୀପୁର ଏକ ଉତ୍କଳର ଗଡ଼ଜାତ-
 ମହାଲମାନ ଉଚ୍ଚିକମ୍ପ ଶାନ୍ତିରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଅଛି ।

ଏବର୍ଷ ବିଲକ୍ଷର ବିସ୍ତୃତଦିଗ୍‌ବଳପୁର ପ୍ରଦେ-
 ଶିକା ପଶ୍ଚିମା ଆଗାମୀ ନଦୀରୁ ମାସ ତା ୨୧-
 ରଖରେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏକ ଏକ ପଶ୍ଚିମା
 ଦେବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ସେ-
 ମାନଙ୍କୁ ଆଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବରମାସ ତା ୨୧ ରଖ
 ପୁଣି ଅବେଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚିର ସାହେବଙ୍କ
 ସମାପକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ଅନୁମାନେ-ଅନନ୍ତର ସହଜ ଜଣାଅଛି
 ଯେ ବିଲକ୍ଷର ବିସ୍ତୃତଦିଗ୍‌ବଳପୁର ବିକଳ ଉଚ୍ଚି-
 ନିୟମ ହୋଇବ ଗତ ପଶ୍ଚିମାରେ ଉତ୍କଳ-
 ନିବାସୀ ବାବୁ ସୁଦାମଚରଣ ସୁଦାମୁଦ ଉଚ୍ଚି
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଗୁଣାନ୍ତରେ ପଶ୍ଚିମାଗୋଷ୍ଠି
 ଉତ୍କଳ-ମଧ୍ୟରେ ଏବର୍ଷ ଦୁଇଟି ପ୍ରାକ ପାଇ-
 ଅଛନ୍ତି ଅତଏବ ଉଚ୍ଚି ହୋଇପାରେ ଯେ
 କାଳେ ଏବର୍ଷ ଉଚ୍ଚିବ ଉଚ୍ଚି ନିୟମର କର୍ମ
 ପାରିପାରିବ । ଉତ୍କଳର ସୌଭାଗ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ
 ହେବ ଯେ ଏଠାରୁ ଜଣେ ଉଚ୍ଚି ବିଲକ୍ଷକୁ
 ଯାଇ ଏତଦ୍ୱାରା ପଶ୍ଚିମାକାଳରେ ବିଲକ୍ଷର
 ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ଉତ୍କଳୀୟ ଆଉ ଲୋକ-
 ମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ହେଲେ ପରମ ଲାଭ ହେବ ।

ଫେଲିକ୍ସ ବୋଲି ଯେ ବିଲକ୍ଷର
 ହାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ଜଜ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା

କରି ବିଲକ୍ଷକୁ ସିଦ୍ଧାର କଥା ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟଇ ।
 ତାହାଙ୍କର ଏତଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚି ହେବାର କୌଣସି
 ଚିନ୍ତା ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ବିଲକ୍ଷ
 ସେ କର୍ମ ତ୍ୟାଗ କରବେ ତେବେ ଗଲିଜ ସନ
 ଗେଷ ହେବା ସୁଦ୍ଧା ତାହା ଘଟିବାର ସମ୍ଭାବନା
 ଦେଖା ନ ଯାଏ ।

ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲା ଗୋଟିଏ ଗଲ୍‌ସୁଖୀ ଯାଉଁ
 ଥିଲା ଯେ ଆମାର ସେଇଥିଲ ବିଲକ୍ଷରେ
 ବିସ୍ତୃତ ସମସ୍ତରେ ତାହାକୁ କେହି ଗୁଲିମାର
 ବଧକଳ ମାସ ତେଲିକିର ଲେଖି ଯେ ଏ
 ଗଲ୍‌ସୁଖୀ ମିଥ୍ୟା । କେବଳ ତାହାକୁ ବଧ
 କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସମୂହ ହୋଇ-
 ଥିଲା ।

କେବେଲିକ ମହାଶୟ ଆପଣା ଦେଶର
 ଉଚ୍ଚି ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ
 ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ ତାହା ଗେଷ କରବା ପାଇଁ
 ଅର୍ଥର ଆନୁ ହେବର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ
 ସାହେବ ତାହାକୁ ଅର୍ଥ ୪ ୦୦୦୦ ଟା ରଖ
 ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ହାଇକୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ଜଜ ସରବାଚନ୍ଦ୍ର
 ପ୍ରକାଶ ସାହେବ ଗାୟରକ ପାଠା ହେଉରୁ କର୍ମ
 ପରିଚାଳନା କରିବାର ବମ୍ବେର ହାଇକୋର୍ଟର
 ଜଜ ସର ରାଜକିରାଜ ପାହେବ ବିଲକ୍ଷକୁ
 ଅବୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁକୂଳ ଯତ୍ନ ଓ ସମ୍ମୁଖ
 ପାହେବ ବମ୍ବେର ପ୍ରଧାନ ଜଜ ହେବେ ।
 ଏକଥାକୁ ଲୋକେ ଉଚ୍ଚିପଶ୍ୟାନର ଅଧିକାରିକ
 ନ ଲଗ ସତ୍ତେ ଯୋଗ କରି ଗଲ୍‌ ଉଚ୍ଚି-
 କୁ ଯେ ସେତେ ନାଲଗ ହେଉରୁ ସିକି
 ପାହେବ ହାଇକୋର୍ଟ ଜଜପତ୍ର କର୍ମର ଅପସା-
 ରିତ ହେଲେ । ମନୁଷ୍ୟର କଳ୍ପନା ଗଲ୍‌ ହେଉ
 ଆର୍ଯ୍ୟ !

ପୁଣି ଜଣେ ପଶ୍ଚିମା ଲେଖିଅଛନ୍ତି
 ବହୁକାଳରୁ ପ୍ରଥା ଗଲ୍‌ ଅବୁଥିଲା ଯେ
 ଉଚ୍ଚିରୁ ଏକାମନାଦିନ ସୁବର୍ଣ୍ଣନଚକ
 ଏ ପୁଣିନହର ବିବାଳ ଯାଇ ଓ ଗଲ୍‌ ଉଚ୍ଚିବାଦ
 ଉପରୁ କର ମନରୁ ଯାଅନ୍ତୁ ଏବର୍ଷ ନାହୁଡ଼ା
 ପୁଣିନା ହେଉରୁ ଓ ମନରୁ ସୁପରଶ୍ରେଣ୍ଡେଣ୍ଡ
 ଅମନୋଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍‌ ରଥ ଶିଖିବା ନିମନ୍ତେ
 କୁଲ୍‌ ଓଗେର ନ ଆସିବାରୁ ଆଜ ଉଚ୍ଚିରୁ
 ଏକାଦଶୀ ଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଳଦେବ ଓ ସୁଲକ୍ଷ
 ରଥ ବିଲକ୍ଷରେ ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥ
 ଫେସନ ଦ୍ୱାରା ଅଛନ୍ତି ରଥର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
 ପହଣି ମନରୁ ନ ହେବାରୁ ଚକ୍ତ ଉପର କର

ନ ପାରିଲେ ଏ ପୁସ୍ତକର ଅମଙ୍ଗଳ ଥିବାର
 ଉପଲୋକକ ପ୍ରମୁଖର ଶୁଣା ଗଲା । ଏହି ସମ-
 ଗତ ବନ୍ଧ୍ୟାରେ ଏ ପୁସ୍ତକ ଲିଖନା କରିଲେଣି ଯଦି
 ନିକଟରେ ଏକ ବୃହତ୍ ଭାବେ ଉତ୍କଳ ହୋଇ
 ଅନାଳ ପାଞ୍ଚକୋଟ ହେବ ତଳମନୁ ହୋଇ-
 ଥିଲା ନିଜ ଶୁଭ ସିଦ୍ଧାର ପାଣି ଗସି ଯାଇଅଛି
 ଅବଧ କହି ଲୋକସାନ ହୋଇ ନାହିଁ
 ସେ ମହାନ ମହାଗୁଣକର ସତେଇଶି ହଜାର
 ଥିବାର ତାଙ୍କ ଚରଣରୁ ଏକକଣ ଭବିଷ୍ୟତଦାର
 ଯାଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମିତ୍ତ ଯଦୁଗୋପାଳ ଉପାଧି
 ହୋଇ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଭାଇ ବନ୍ଦ କରିବାର
 ସକାଶେ ଅନେକ କାଠ ଓଗେର କମା କରି-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ବାରିକମାସର ସାହେବଙ୍କ ଚର-
 ଣରୁ କେତେ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ସେଠାକୁ ଯାଇ ନ
 ଥିବାରୁ ଭାଇ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉ ନାହିଁ ଯଦ୍ୟପି
 ଏଥିମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବି ନିର୍ବାଚି ହେବ ତେବେ
 ଅନେକ ଫସଲ ଲୋକସାନ ହୋଇପାରେ ।

ଏଉଁବେଳେ ନିକଟରେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
 ଏବର୍ଷ ଏକଲକ୍ଷ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର ପୂର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ
 ମୁକ୍ତକୁ ଗମନ କରିଥିଲେ । ଗତବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣସା-
 ଦିର ସଂଖ୍ୟା ୮୫ ହଜାର ମାତ୍ର ଥିଲା ।
 ଅନେକ ଦଶକ ଯେ ଯାଦିର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ
 ହେଲେ ହେଁ କୌଣସି ଗ୍ରେଗର ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ
 ହୋଇ ନାହିଁ ।

ମୁକ୍ତ ପୁସ୍ତକର ସମାଲୋଚନା ।
 ଶିଶୁଗିଣା

ଅନୁମାନେ ଏହି ନାମର ଶିଶୁ ପୁସ୍ତକ
 ଯାଉବାର ଭୂତକାଳ ସହଜ ଫୁଲାର କରୁଅଛି
 ଏହା ବାଲେଶ୍ଵର ନିବାସି ବାବୁ ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚୌ-
 ଧୁରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁସ୍ତକର ଅନୁବାଚକ
 ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ଉତ୍କଳ ମହାଲୟରେ ମୁଦ୍ରିତ
 ହୋଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ୪୦/୧୫ ମାତ୍ର ।

ଉତ୍କଳର ବିଦ୍ୟାଳୟସମୂହରେ ଗୁଣାୟ-
 ପ୍ରକର ଅଭାବ ମୋଗନ ପକ୍ଷରେ ଅନୁଦେଶାୟ
 କୃତକର୍ମମାନେ ଯେଉଁସ ଯହିଁବାନୁ ହୋଇ
 ନାନାଦ ପୁସ୍ତକ ରଚନା ଓ ପ୍ରଚାର କରୁଅଛନ୍ତି
 ତାହା ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରସଂସନୀୟ ଅଟଇ ଓ ବାବୁ
 ଜୟକୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ ଏ ପୁସ୍ତକର ଯେଉଁସ ମୁଦ୍ରିତ
 ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥିରେ ବୋଧ ହୁଅଇ
 ଯେ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଚାର ଦ୍ଵାରା ଲାଭ କରିବା ଏହା-
 ଲର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ କେବଳ ସାଧାରଣ-
 ହତାଥେ ଏଥିରେ ପ୍ରଗତି ହୋଇଅଛି ।

ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖେ ଗୁଡ଼ିଏ ବିଶୋପ-
 ଯୋଗୀ ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ପାଠକଙ୍କୁ ବାଳ-
 କଳର ସ୍ଵତ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ଅନୁମାନକର
 ଦେମନ୍ତ ଏକ କୁସଂସାର ଜନଅଛି ଯେ
 ବାଲେଶ୍ଵର ଉତ୍କଳଗୁଣା ଅନୁମାନଙ୍କୁ ଉଲ-
 ଲଗର ନାହିଁ ଓ ଅନୁମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ
 ଗୁକର କରୁଅଛି ଯେ ଏ ପୁସ୍ତକ ପଠନ-
 ଦ୍ଵାରା ଉକ୍ତ ସଂସାର କୌଣସି ଗ୍ରେସ ଗଣନ ନ
 ହୋଇ ବରଂ ବନ୍ଦମୂଳ ହେଉଅଛି । ତଥା
 ଅନୁମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ ଯେ ନିମେ ଏ
 ଦୋଷମାନ ଲେପ ପାଇବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ
 ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ରସ୍ତାହ
 ପ୍ରଦାନ ହେଲେ ବହୁତ ଉପଯୁକ୍ତଲୋକ ଏଥିରେ
 ପ୍ରଗତି ହୋଇ ଗୁଣାୟପ୍ରକର ଅଭାବ ମୋଗନ
 କରିବେ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ମାନବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ
 ମହାଶୟ ସମୀପେଶୁ
 ବଗଇ ଶୋଭାଗ ଦକ୍ଷିଣ ଚରଣର ଉତ୍କଳ-
 ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାରେ ଏକ ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର, ପାଠକର
 ପ୍ରେରକ ମହାଶୟଙ୍କର ଉତ୍କଳ ଗୁଣାୟକା
 ବିଷୟରେ ସ୍ଵାଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ ନ କରି କ୍ଷାନ୍ତି ରହି
 ପାରିଲୁଁ ନାହିଁ, ଅତଏବ ସେହି ପଦ୍ୟର କେ-
 ତେକ ଅଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଅଛି ଅନୁ-
 କମ୍ପାପୁରସ୍ଵର ଅପରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ସ୍ଥାନଦାନ
 କରି ପାଠକମହାଶୟଙ୍କୁ ଅବଗତ ହେ-
 ଲବେ । ଯଥା—

“ମୁଗନେପଦନ ଦେବ ପେଶ ବୃକ୍ଷସମୂହ,
 ଜଳଧି ତ୍ୟକ୍ତ ଗଲେ କରବାକୁ ଚାହୁଁ”
 ଏଥିରେ ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧ ଶୋଭାଶାସ୍ତ୍ରରେ ଶୁଣିବ,
 ଗେଷସ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଶର । ଏହିପ୍ରକର ନିୟମ-
 ରେ ପଦ୍ୟ ଲେଖା ଯାଏ ନାହିଁ, ଅତଏବ
 ତୁକୋରୁକ ଦୋଷ ହେଉଅଛି ।

“ଯଥାକଥମ୍ଭୁ ଚିତା” ଚିତା, ଶୁଣାନାହିଁ
 ତହିଁରେ ‘ମକୁ’ ଏହି ବିଶେଷଣର ପ୍ରୟୋଗ
 ନାହିଁ, ଅତଏବ ନିରର୍ଥକତା ଦୋଷ ହେଉ ଅଛି

“ବହୁଳା ବୃକ୍ଷସମୂହ ଦେଉର ଚିତାଗ”
 ବୃକ୍ଷସମୂହ ଦେଉରର ଅତଏବ ‘ବହୁଳା’ ଏକ-
 ବଚନାନ୍ତ କ୍ରମ୍ପା ଅସଂଗତ, ବହୁଲେ ଏପ୍ରକାର
 ହେବାର ଉଚିତ । ମଧ୍ୟ ପଦ୍ୟମଧ୍ୟରେ ବହୁଳ,
 ଉଚିତ, ପିତାଉଳ, କରୁଳ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନରେ

‘ଲ’ ନ ହୋଇ ‘ଲେ’ ହେଲେ ସଂଗତ ହୋଇ-
 ପରେ । ‘ହେଉର’ ଷଷ୍ଠୀ ନ ହୋଇ ପ୍ରଥମା
 ହେଲେ ଗୁଣ ହେବ ।

“ସଂସାରେ କବଳିକା ଏତେବନାନୁଭୌ”
 ଏ ସ୍ଵଳରେ ଏକ କବ ମେଘନାଦର ମରଣରେ
 ବି ସଂସାରସ୍ତ ସକଳ କବଳର ଲକ୍ଷା ଗେଷ
 ହୋଇପାରେ? ଅତଏବ ଏପ୍ରକାର ଲକ୍ଷାନ୍ତ
 ଅସଙ୍ଗତ ।

* “ଯେହେ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେ ଯହେ ବିହୁତ
 ଜଳରେ” ଏ ସ୍ଵଳରେ ବିହୁତର ବିହୁତାସ ଅର୍ଥ
 ନାହିଁ, ବିହୁତ ହୋଇପାରେ । ତୁମ୍ଭେ ନାହିଁ,
 ନିଜାନ୍ତ ଅସଂଗତ । ‘ତୁମ୍ଭେ’ ଗୁଣ ନୁହଇ ଉତ୍କଳ
 ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ ହେଉଅଛି, ଏହି ସଦର
 ଉତ୍କଳର ସିଦ୍ଧିରେ ସଂସାରେକେକ କୃତ ଅଭି-
 ଧାନ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ଉତ୍କଳର କେତେ ଯେ ଦୋଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ-
 ଅଛି ତଦାବିଷୟରେ ଲେଖନୀ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭି ବୋଧ
 କରୁଅଛି, ପାଠକମହାଶୟମାନେ ତାହା ଅବ-
 ଗତ ହେବେ । ପ୍ରସଂସାରେ ଉତ୍କଳନୁଗୁଣା,
 ତାହା ଅନୁ ଗୁଣାୟ କରୁଅଛି, ବିନୁ ଭରଣ
 କରୁଁ ପ୍ରେରକମହାଶୟ କୌଣସି ଉତ୍କଳଗୁଣା
 ବିଚାରବ ବ୍ୟକ୍ତିର ସହାୟତା ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ଉକ୍ତ
 କର୍ମ ନିର୍ବାହ କଲେ ଉତ୍କଳଗୁଣାରେ କଥ-
 ଚିତ୍ତ ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି ଲାଭପୂର୍ବକ ପ୍ରଗତି ଲାଭ କରି
 ପାରିବି ।

ଉପସଂହାରକାଳେ ଏହିକଥା ମାତ୍ର ଲେଖି
 ପ୍ରତିନିବୃତ୍ତ ହେଲୁଁ । ପ୍ରେରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ
 ସଂଗୋଧନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଅନୁ ମନୋନି-
 ବେଗ କରିଥିଲୁଁ ବିନୁ ବିହୁତ ଅବଗେଷକେ
 ଅପୂର ସେ ଅପା ବିନାଗମାନିନ ହୋଇଲ ।
 କାରଣ ପଦ୍ୟ ଦର୍ପନେ ବିମୁକ୍ତଶ୍ରୀ ପ୍ରାଚୀନ
 ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସୁରଣ ହେବାରୁ ତାହା କରବାରେ
 ଅସମର୍ଥ ହେଲୁଁ “ଯଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଳ ବାସୁଦା
 ପୁସ୍ତକ” ଇତ୍ୟ ।

୨୨/୮/୧୧ ବିଷୟଚିତ୍ର ପାଠକଙ୍କ
 କର୍ତ୍ତ

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ କର-
 ଦାବକାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତାକୁ ନୁହୀନକ ଯଦ୍ଵାଲୟରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଚାର ହେଲ

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଶୁକ୍ରବାର
୧୯୨୭ ଡିସେମ୍ବର

ଭା. ୪ ଉତ୍କଳ ଉପସ୍ଥାନର ସମ୍ବାଦ ମସିହା । ମା. ଉତ୍କଳବନ୍ଧୁଙ୍କ ସମ୍ପାଦନାରେ ପାଲ ଗଞ୍ଜାମରେ

ଅକ୍ଷୟ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ଣ ୫୦।

ଘରଭଙ୍ଗା ଉପରେ ଉତ୍କଳମୁଖାବିଧି
 ଉତ୍କଳବର୍ଷରେ ସାକ୍ଷାତ ସମ୍ପର୍କରେ ଖାଲି
 ବସାଉବା ଅଭାବକୁ ଯୁକ୍ତି କରୁଣ ବୋଲି ଅନେକ
 ଲୋକ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଓ ଅବ୍ୟାଜ୍ୟ କାଳର
 ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଏହି ଯେ ଏହେତୁରେ ଏହି
 ବର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତା ପୂର୍ବେ କେବେ ପ୍ରତିନିତ
 ନ ଥିଲା ଓ ଲୋକେ ଏହାର ମର୍ମର ଅବଗତ
 ନୁହନ୍ତି । ଲୋକେ ଉକ୍ତ ଦେବୀର କଥାକୁ ବୁଝନ୍ତି
 କିନ୍ତୁ ଅସ୍ତ୍ର ଉପରେ କର ଦେବୀର କଥା ବୁଝା-
 ଯାଏ ନା । ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରଥମପ୍ରକାର ଅନ
 ଗ୍ରହଣ ଅଭ୍ୟାସର ଅର୍ଥ ଓ ଗୁଣ ଅଭ୍ୟାସର
 ନିମ୍ନେ ସେଥିରେ କିଏ କି କହୁବ । ଉତ୍କଳ ପ୍ରଜା
 ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହିକ ଔଷଧ ନାହିଁ ମୁକ୍ତବି-
 ଚାରୀ ସହ୍ୟ କରନ୍ତି । କୃତ୍ୟପ୍ରକାର କର ଗ୍ରହଣ
 ସମ୍ଭାବନା ଫଳ ଅର୍ଥ ଓ ଅବସ୍ଥା ଏ ଦେଶ
 ଭେଦଭେଦ ସମ୍ଭାବନା ଦୋର ନ ଥିବାର ଏ ଖାଲିର
 ଗାପୁର୍ଣ୍ୟ କେହି ବୋଧକର ପାର ନାହାନ୍ତି ।
 ଅଧୁନକ ଶକ୍ତିକାୟ ବ୍ୟବହାରର ସମ୍ଭବତଃ
 ଅବଗତ ନ ହେଲେ ଖାଲିର ମର୍ମ ଓ ଅବଗତ-
 କରା କିଛି ବୁଝାଯିବାର ନୁହଇ ଓ ଯେ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସେ ଶକ୍ତିକାୟ ପ୍ରଣାଳୀ ଲୋକେ କୁଟି ନାହାନ୍ତି
 ସେ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଲିର ଅଧିଅଧି ଜ୍ଞାନ କରୁ-
 ଥିବେ । ଏସମ୍ଭେ ଅଦୌ ଖାଲି ଦେବୀକୁ
 ଲୋକେ ଚିନ୍ତାଅ ଉକ୍ତ କରନ୍ତି ସେଥିଲେ ଉପେଶ
 ପ୍ରକାର ଲାଭ ଉପରେ ଖାଲି ଦେବୀର ନିୟମ
 ପ୍ରତି ଲୋକେ ସନ୍ଦେହ କରନ୍ତାରେ ଅସମ୍ଭବ ହୁ
 ଅଛି ? ଏପ୍ରକାର ଅସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଘରଭଙ୍ଗା ଏବ

ଲଭକମଳ ଅସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥ ଓ ସେଥିରେ ଯେ
 ନିୟମରେ ଖାଲିର ଅଦାୟ ହେଉଅଛି ଅସ୍ତ୍ର
 ସେଥିର ନିବେଦନା କରନ୍ତାରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲୁ ।
 ଘରଭଙ୍ଗା ଯେ ଏକପ୍ରକାର ଲାଭ ଅର୍ଥର
 ଅପ୍ରେମାନେ ଅର୍ଥାକାର କରୁ ଗାହିଁ କିନ୍ତୁ
 ଯେତେବେଳେ ନାହାନ୍ତିରୁ ଘର ଭଙ୍ଗା ବୟା-
 ଯାଇ ଖଳା ପ୍ରାଣ ହୁଅଇ କେବଳ ଭେଦ-
 ଦେଲେ ଭାବକୁ ଲାଭ କରୁବାକୁ ହେବ ।
 ଅପଣା ଘରେ ଅପେ ରହିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେ
 ପ୍ରକାର ଲାଭ ହେଲେ ବେଳି କ୍ଷମ କରନ୍ତା
 କଠିନ ବୋଧ ହୁଅଇ । ଉତ୍କଳ ଗ୍ରାମକୁ
 ଗନ୍ତବ୍ଧର କେତେକଲ ନିୟମ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ
 ଅପଣାଘରେ ଅପେ ବାସ କଲେ ସେ ଘର
 ପରକୁ ନିତା ବୟାଯାଇଥିଲେ ସମ୍ଭାଷଣ
 ନୁହଇହା ଯାହା ମିଳନ୍ତା ଭାଷା ଭାଷାର
 ଅସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତାକୁ ହେବ । ଏହିସ ନିୟମ
 ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଷର ଅବସ୍ଥାର ବରୁଣ ଏଥିରେ
 ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳମାନେ
 ଅଧିକାଂଶ ଉତ୍କଳରେ ବାସ କରନ୍ତି ଅଭବନ
 ଭାଷାକ ସମ୍ଭରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ହେଲ
 କିନ୍ତୁ ଅନୁଦେଶାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅପଣା ଘର ଅଛି
 କେବଳ ଯେଉଁମାନେ ଭାର୍ଯ୍ୟପଲକ୍ଷରେ
 ସ୍ଥାନାନ୍ତରରେ କିଛିକାଳ ବାସ କରନ୍ତି ସେହି
 ମାନେ ଉତ୍କଳରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କର
 ଅହାର ପରିଚ୍ଛଦ ପରି ବାସସ୍ଥଳ ନିଜାନ୍ତ
 ଅବଗତ ଓ ଅପେ ଘର କରି ରହିବାକୁ
 ସମସ୍ତେ ଯତ୍ନ କରନ୍ତି ଏଥିଲେ ଯେବେ ଅପଣା-

ଘରଭାଉ ଭାଷାକୁ ଯେକ ଦେବୀକୁ ହୁଅଇ
 ଭେଦେ ଅପଣା ଅହାର ପରିଚ୍ଛଦ ଉପରେ
 ମଧ୍ୟ ଖାଲି ନିୟମାଘରେ ଅପେ ସୁହସ୍ତରେ
 ପାଳ କରନ୍ତା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଯତ୍ନମାନେ ପରିଚ୍ଛଦ
 ବ୍ୟବହାର କରୁ ନିବନ୍ଧ ହେବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଲୋକେ
 ଲାଭ କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲିପାଠପାରେ ।
 ଏହି ପ୍ରକାର ଯୁକ୍ତି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବହାର ନିବନ୍ଧରେ
 ଥିବା ନଗଦ ଖଳା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଖାଲି ବସିପା-
 ରେ କାରଣ ସେହିକା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟରେ
 ନିୟୁକ୍ତ କରୁଥିଲେ ଭାଷାର ଲାଭ ହୋଇ-
 ଥାନ୍ତା ।
 ଅପଣାଘରେ ଅପେ ରହୁ ଚହୁଁର ଉତ୍କା
 ଉପରେ ଖାଲି ଦେବୀ ନିବନ୍ଧରେ ଅନେକ
 ଯୁକ୍ତି ଅଛି ମାତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବୋଧ ହୁଅଇ
 ସେ ଠିକ ନିୟମାନୁସାରେ ଅନେକମାନେ
 ବାର୍ଯ୍ୟ ନ କରନ୍ତା ଅସ୍ତ୍ର ଅନାୟୁ ହେଉ-
 ଅଛି । ଅପ୍ରେମାନେ ପୂର୍ବେ କହୁଅଛୁ ଯେ
 କେବଳ ସହରରେ ଘରଭଙ୍ଗା କରନ୍ତା
 ଅଛି । ମୋଫସଲରେ କୌଣସିଠାରେ କେହି
 ଘରଭଙ୍ଗା ନିଅଇ ନାହିଁ ଅଭବନ ଖଣ୍ଡ ଜଣା-
 ଯାଉଅଛି ଯେ କେବଳ ସହରର ଘରଭଙ୍ଗା-
 ଉପରେ ଖାଲି ବସିପାରେ । ମୋଫସଲରେ
 ଘରଭଙ୍ଗାର ଅସ୍ତ୍ର ଏକାକେଲକେ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ନୁହଇ କିନ୍ତୁ ଅନେକମାନେ ଭାଷା ନିବନ୍ଧ
 କରୁ ନାହାନ୍ତି । କୃତ୍ୟପ୍ରକାର ଘରଭଙ୍ଗା ବସନା-
 ପର ଏକାଂଶ ଘର ମରମତ ସଦାଶେ ମିଳା
 ଦେବୀର ନିୟମ ବସନ୍ତର ପ୍ରତି ଉକ୍ତ

ହୋଇ ନାହିଁ । କୋଠାଘର ପ୍ରତି ସେ ନିୟମ
ଲିପାରେ ଓ ଅପ୍ରେମ ନେ ବୋଧ କରୁଁ ଯେ
କେବଳ କୋଠାଘରର ଅଧିକାରୀ ଅଛନ୍ତି
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । କୁସମ୍ଭବ ପ୍ରତି-
ବର୍ଷ ପ୍ରେତକାଳୁ ହୁଅଇ ଓ ସେଥିରେ ଯେତେ
ଫଳା ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ତାହା ଅନୁମାନକ ଗଢ଼ାଇ
ଅଧିକ କମ୍ପା ଉପାୟାଂଗର ଏକାଂଗ ହୁଅଇ
ଏସ୍ତଲେ ଉକ୍ତ ଶର୍ତ୍ତ ମିଳା ନ ଦେଇ
କେବଳ ସମାଂଗର ଏକାଂଗ କାମିଦେବା
ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଅଛି । କେବଳ ଅଗେସରକର
ପୁରୁଷର ଦ୍ଵାରା ଏକା ଭଲ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା
ନିରୋଧ ଅତି ଉପାୟ ନାହିଁ ।

ବୃତ୍ତିର ଅବସ୍ଥା

କିମ୍ପା ଚୁର୍ତ୍ତିଷ ସମୟରେ କୌଣସି ସମସ୍ତେ-
ନକ କହୁଥିଲେ ଯେ ଏହିକି ଉତ୍କଳରେ ସମ୍ପାଦ-
ସର୍ବ ଲେଖିବାକୁ ବୁଝି କହୁ ହେବ ନାହିଁ
କାରଣ ସମ୍ପାଦକାୟୁର୍ବସୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା କାରଣ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି କିଷୟ ମିଳୁ ଅବା ନ ମିଳୁ
ଥୋଇ ମନୁଷ୍ୟ କଥାକ କେବେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ସିଦ୍ଧ-
ନାହିଁ । ପସ୍ତପ୍ରେତକ ଯାହା ରହସ୍ୟ କର ବହୁ-
ଥିଲେ ଦୈବକବୀତ୍ୟ ତାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଲ ଓ
ଅପ୍ରେମାନେ ଅବା ସେହି ବାକ୍ୟରେ ଲିଖିତ
ହୋଇ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ ନିଜନ୍ତୁ
କିନ୍ତୁ କି କରିବା ଦେଖିଯାବର ଲୋକ ମିଶି
ଯେଉଁ କଥାକ ଭାବନା କରୁଅଛନ୍ତି ଅପ୍ରେ-
ମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସେଥିର ସଂସରୀ ହେଉ-
ଅଛି । ଚୁର୍ତ୍ତିଷ ଚନ୍ଦ୍ରା ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକସ୍ଥାନରେ
ଏକଲୋକର ମନରେ ଅବସ୍ଥିତ ନ କର ଉତ୍କଳ-
ବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ସମୁଦାୟ ସ୍ଥାନରେ ଏକ ପ୍ରକାରେ
ଗୁଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଅଲୋକନ
ହେଉଅଛି । ଗୁଡ଼ପୁରୁଷଙ୍କ ମନରେ ଏ ଚନ୍ଦ୍ରା
ଏହେ ବଳନତର ଦେଖା ଯାଏ ଅଗାମି ଫଳ
ଭଲ ନ ହେବା ଅପକାରେ ସମ୍ପ୍ରତି ଜ୍ଞାନକୁ
ଗବର୍ତ୍ତନ କେନରଲ ପାହେବ ନିରବୀରର ଅପ୍ରେ-
ମୁରର କ୍ଷାନ୍ତ ରହୁଅଛନ୍ତି । ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜଣାଥୁବ ଯେ ଅଗାମି ଗୀତକାଳରେ ମହାବୀରୀଙ୍କ
ପଦାୟୁ ପୁଣି ଏ ଦେଶକୁ ଗୁରୁଗମନ କରବେ
ଏକ ସେ ସମୟରେ ଜାହାଙ୍ଗର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
କାରଣ ଏକ ଭାରି ନିରବୀର ରଚନା ହେବ
ଏକ ଭାରିବର୍ଷର ସମୁଦାୟ ମହାବୀରୀ ଗୁଡ଼ା
ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଲୋକଙ୍କୁ ଭକ୍ତ ସଭାକୁ
ଅସିଦ୍ଧା କାରଣ ଅମଗ୍ନ ହେବ । ଏଥିରେ

ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏକସିଦ୍ଧି
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା କିନ୍ତୁ ଗସ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଭଲ
ନ ହେଲେ ଏପ୍ରକାର ସମାଗେହପୁରୁ ଚୁର୍ତ୍ତିଷର
ଲେଖ ଅଧିକକର ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଅତ-
ଏକ ଅପାତକର ଭକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଗବର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର
କ୍ଷାନ୍ତ ରହବାକୁ ହୋଇଅଛି । ଗତ ସୋମବାର
ତେଲନପୁସରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ପଶ୍ଚିମର
ଅବସ୍ଥା ଅବଧି ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ । ବର୍ଷା
କହୁଛି ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ସେଥିରେ ଫଳଲତ
ନିଗେଷ ଉପକାର ହେବାର ବୋଧ ହେଉନାହିଁ
କାରଣ ଦେଶେ ହୋଇଥିଲେ ଅକମାଏ ଗସ୍ୟର
ମୂଲ୍ୟ କାହିଁକିବୁଝି ହେଉଥାନ୍ତା ପ୍ରକାଶର ଅବ-
ସ୍ଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଠାରୁ କିଛି ଭଲ ଶୁଣାଯାଏ । ଏ ସମସ୍ତ
ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଷା ଅଧିକ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଳିବାଭଳି ହୋଇଅଛି ଓ ଅବଧି କ୍ଷେତ୍ର
ମରିବାର ଚିତ୍ତ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ✓

କଟକ ଗଡ଼ଜାତ ଓ ସମ୍ପାଦକର ଅବସ୍ଥାନରେ
ଅଲ୍ପବନ ହେଲା କିନ୍ତୁ ବୃତ୍ତି ହେବାରେ ଉପକାର
ଲୋକକର ଅଗାମିର ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇଅଛି
ଓ କଟକ ସମ୍ପାଦକେ ମଧ୍ୟ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏକ
ପ୍ରକାର ବୃତ୍ତି ହେବାରୁ ଲୋକେ ପୁଣି ସେହିପ
କେଗମ ହୋଇଥିଲେ ତାହା କ୍ଷଣକପାଇ
ଲୁପ୍ତ ଯାଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାରୀ କିଷୟ ଯେ
ଅବଧି ଶାସ୍ତ୍ର ଯାଇ ନାହିଁ କମ୍ପା ପସ୍ତପ୍ରେତକ
ଜଳ ବଳି ନାହିଁ ଯାହା ହେଉ ଗତସପ୍ତାହରୁ ନିର୍ଦ୍ଧା
ବଡ଼ି ଅବାରୁ ଅନେକସ୍ଥାନର ଜଳକଳ୍ପ ନିବାରଣ
ହୋଇଥିବ ଓ ବଳ କଟି ଲୋକେ ପାଣି ନେଇ
କ୍ଷେତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିବେ ।

ଯଦ୍ୟଦି କି ଗତ ସପ୍ତାହଠାରୁ ଏ ସପ୍ତାହର
ବର୍ଷା ଦେଖି ମନ ଅନନ ହୋଇଅଛି ତଥାକ
ଏଥିରୁ ଅଗାମି ଫଳଲତ ଅବସ୍ଥା କଲନା ହୋଇ
ନ ଯାରେ ଓ ଭୋରଅକ୍ତକୁ ଲୋକେ ନ ଅକ
ପରି ଭୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଅତଏବ ଏ ସମୟରେ
ଯେ ଅପକା ସରକାରୀ କର୍ମକାରକମାନେ ସର-
କାରୀ ଗୁଡ଼ଳ ବିଧି ଦେଇ ଗୋଲପରମାନ
କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହା
କଦାର ଯୁକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଯେପରି କର୍ମ ଚଳୁଅଛି ସେହିପରି ଅତି ଚୁର-
ମାସ ଚଳୁ ଉତ୍କଳରେ ସେମାନେ ଚିତ୍ତିକୁ ହୋଇ
ଗୁଡ଼ଳ ଏକାକୀ ଉଠାଇଦେବେ । ଉତ୍କଳ ନ
କରନ୍ତୁ ଏତେ ଗାଢ଼ ପୁନକାର ଚୁର୍ତ୍ତିଷର ହେବ
ଅନୁମାନକୁ ସତ୍ୟ କରିବାକୁ ନହେଉ । ମାତ୍ର ଏ
ସମୟରେ ହିତର ସକ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧ ଦେଇ ସମସ୍ତ

ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଉଚିତ ବୋଧ ହେଉ
ନାହିଁ ✓

**କୋର୍ଟ ଅବଠାର୍ଥର ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୁତନ
ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ ।**

ଗ୍ରାହ୍ୟ ମନ ପାହେବ ଗତ ଫଳର ମାସ
ତା ୨୪ ରଖିଲେ ବଙ୍ଗଳା ଦାଉନିକିଲରେ
କୋର୍ଟ ଅବଠାର୍ଥର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଇନ ସମସ୍ତକୁ
ଏକସିଦ୍ଧି ଓ ସଂଗୋଧନ କରିବା ମାନସରେ
ଏକ ନୁତନ ଆଇନର ପ୍ରାଣୁରୁପୀ ଅଗତ କର-
ଅଛନ୍ତି । ମନା ପାହେବ ସଭାରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହେଲେ
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନରେ ଅନେକ ଦୋଷ
ଥିବାରୁ ଓ କେତେକ କିଷୟରେ ଚାହିମକ
କ୍ଷମତା ଅଳ୍ପ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ଉପନୁ-
ଯାୟୀ କର୍ମ କରିବାକୁ ବଡ଼ କରକୁଳନକ
ବୋଧ ହୁଅଇ । ନାବାଳକର ଉଣ ପରଦୋଧ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ଅଂଶ
କିନ୍ତୁ କି ବଳକ ଦେବାର କ୍ଷମତା କିଷୟରେ
ଉକ୍ତମାତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି କମ୍ପା ସରକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
ଯହିଁର ଗଜଣା ବାଗଲ ନ ହୋଏ ଏପ୍ରକାର
ସମ୍ପତ୍ତିର ଭର ଯଥେ ଏକ ଏକ ଚଳରେ
ନ ଥାଇ ଉକ୍ତ ଲୋକେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଚର୍ଚ୍ଚ
କିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନରେ ନାନା ପ୍ରକାର
ଦୋଷ ଅଛି । ଅନନ୍ତର ନାବାଳକର କରଣ-
ଥୋଷଣର ବ୍ୟୟ ମାଲଗୁଜାର ଉପରେ
ଗଜକର ୫ ୧୦ କା ମଧ୍ୟରେ ରଖିବା ଏକ
ନାବାଳକର ଅଭିଭକ୍ତ ଧନ ରାଜକରକ ଚିଷ-
ୟରେ ଗଜିତ କରିବା ପକ୍ଷରେ ହାକିମକର
କ୍ଷମତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥିବାରୁ ବହୁ ବଡ଼ ବୋଧ
ହୁଅଇ । ଅତଏବ ଏସମସ୍ତ ସୀମା ଉଠାଇ
ଦେବା ଏକ ଦୋଷ ସଂଗେ ଧନ କରିବା
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଏ ଆଇନ ଦଳିତ ହୋଇଅଛି ।

ନୁତନ ଆଇନର ପ୍ରାଣୁରୁପୀ ଗବର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର
ଗଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ତାହା ପାଠ-
କର ଅନୁମାନକର ବିଶ୍ଵାସ ଦେଲା ଯେ
ଅବଦ୍ୟକ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ସେଥିର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ହୋଇଅଛି । ସୁଦ୍ଵାପେକ୍ଷା କୋର୍ଟ ଅବଠାର୍ଥରୁ
ଅଧିକ କ୍ଷମତା ଭୋକର ପ୍ରତ୍ୟୋକ୍ତମସ୍ତ ବୋଧ
ହୁଅଇ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅଧିକ କ୍ଷମତାର
ଫଳ ରେବନ୍ଦୁ ହାକିମକର ମନୋଯୋଗ ଓ
ସଦ୍ଵିଚାର ଉପରେ ନିର୍ଭର ରଖିବ । ଏକ
କୋର୍ଟ ଅବଠାର୍ଥର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାସର ସମ
ଦେଶ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଚଳିତ ଆଇନର

ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରକମାନେ ଜାଣି ଶୁଣି ହାତମଜୁ
 ଅଳ୍ପ କ୍ଷମତା ଦେଉଥିଲେ ସେହି ଅଳ୍ପ କ୍ଷମ-
 ତାରେତ ନାବାଳକର ଅନର୍ଥକ ଧନ ବ୍ୟୟର
 ପୁତ୍ର ନ ଥିଲ ଅଧିକ କ୍ଷମତା ଦେଲେ
 ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକ କ୍ଷୟ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।
 ରେବନ୍ଦ ହାତମଜୁ ଉପରେ ଅଳ୍ପ କାଳ
 ଯେତେ ପ୍ରକାର କର୍ମର ଭାର ନିପୁଣ ଅଛି
 ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ୱମତାୟ ଯେ ଉତ୍ତମତ୍ତପେ
 କରନ୍ତେ ଏମନ୍ତ ଆମା କରନ୍ତା ଅଳ୍ପ କଠିନ
 କଥା ଅଟଇ । ଏକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ
 ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନ ପାରେ ଓ ଯେବେ
 କରଇ ତେବେ କୌଣସି କର୍ମ ଉତ୍ତମତ୍ତପେ
 କରନ୍ତୁ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମ
 ସରକାରର ଚକ୍ର ଅଟେ ଓ କୌଣସି ଅବଂଷ୍ଟ-
 ଚରଣ କର୍ମ ଜଣେ ନ ବାଳକର କର୍ମ ଅଟଇ
 ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାବାଳକର କର୍ମ ପ୍ରତା ମନୋଯୋଗ
 ଦେବା ସୁଦ୍ଧା ସରକାରୀ କର୍ମ କରବାକୁ ହୁଅଇ
 ଓ ସରକାରୀ କର୍ମ ବିଷୟ ପଢ଼ୁଥିବାରୁ ସରକାରୀ
 ସେଥିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହି କୌଣସି ଅବଂଷ୍ଟଚରଣ ପ୍ରତା
 ଯଥୋଚିତ ମନୋଯୋଗ ଦେବାର ଅବକାଶ
 ମିଳଇ ନାହିଁ । ଏସ୍ତୁଲେ କେବଳ ଅଇନ ସଂ-
 ଘୋଧନ କଲେ କି ଲାଭ ହେବ ? ଯେଉଁପେ
 ହାତମଜୁ ନାବାଳକ ସମ୍ପତ୍ତିର ଯଥାର୍ଥ ଉପ-
 ଚାରୁ କରିପାରିବେ ଓ ନାବାଳକର ହିତସାଧନ
 କାରଣ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଅବକାଶ ପାଇବେ
 ସେଥିରୁ ହିତାନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ବାସ୍ତ-
 ବରେ ଅଳ୍ପ କାଳ ନିଲ କଲେକୃତକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡା ଆଖିରେ ଯୋକା ପରି ଜ୍ଞାନ କରିବାର
 ଜଣାଯାଏ । ଯେତା ସରସିଠାରୁ ଅଳ୍ପ ସାଧ
 କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହାକୁ କରି-
 ବାକୁ ହୁଅଇ ।
 ଯାହା ହେଉ ନାବାଳକ ପକ୍ଷରୁ ଯେଉଁ
 ଲୋକ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକ ନିୟୁତ ହେବ ତାହା ପ୍ରତି
 ଏ ଅଇନଦ୍ୱାରା ଯେ ଭାର ଅର୍ପଣ ହେବ ଓ
 ତାହାଠାରୁ ଯେପ୍ରକାର ସମ୍ପାଦନା କେଣି ନିଅ-
 ଶ୍ୟକ ଯେବେ ସେ ତଦନୁସାର ବ୍ୟୟମତ କାର୍ଯ୍ୟ
 କରିବ ତେବେ ଅନେକ ମଙ୍ଗଳର ସମ୍ଭାବନା
 ଅଛି । କଲେକୃତ ସାହେବ ଯେତେ ଉପଯୁକ୍ତ
 ଲୋକ ଦେଖି ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୁତ କରିବେ
 ନାବାଳକର ତେଜେ ଅଧିକ ଶ୍ରେୟ ହେବ
 ସୁଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ନଗରର ବାର୍ଷିକ ଘୋଡ଼ାକୋଡ଼ା ନୀତାର
 ଉଦ୍ୟମ ଆଜଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲାନି ନଗର-
 ବାସି ଇଂରାଜମାନେ ସଭା କରି ଅପଣା
 ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇହଜାର ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ଦେବା
 ସଂଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅସତ୍ୟ ଦେଖାଯୁ
 ଧନାତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଉତ୍ସାହଜ ହୋଇ
 ଦେବା ଦେଉଅଛନ୍ତି । ଅଗାମି ଦସମ୍ଭରମ ସ
 ତା ୨୫ । ୨୮ ଓ ୨୯ ତାରିଖରେ ଘୋଡ଼ାକୋଡ଼ା
 ହେବାର ହିର ହୋଇଅଛି । ଅମ୍ଭେମାନେ
 ରୁଚ୍ୟା କରି ଦେଖାଯୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେନ୍ଦ୍ର
 ଏବର୍ଷ କୋଡ଼ା ପାଇଁ ଘୋଡ଼ା ଦେବେ ।
 କଟକକୁ ଇଂରାଜ ସଦାଦସସ ସହ ନାହିଁ
 ଅଠମାସ ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇଗଣ ଇଂରାଜ ପସିଦା
 ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଲୋପ ପାଇଲଣି ଏଥର ପୁଣି
 ଆଉ ଗଣ୍ଡେ ପସିଦା ବାହାରବାର ନିଜ୍ଞାପନ
 କୁଲୁଅଛି । ଅସନ୍ତା ମଙ୍ଗଳବାର ଏଥର ପ୍ରଥମ
 ସଂଖ୍ୟା ବାହାରବ ।
 କଲକତାରୁ ବଙ୍ଗାଘରକୁ ମାସକୁ ମାସ
 ଜାହାଜ ଆସିବାର ଯେଉଁ ବନୋବସ୍ତୁ ଥିଲ
 ତାହା ଗେଷ ହେଲାରୁ ଜାହାଜର କମ୍ପାନି
 ପୁନର୍ବାର ଚାଲିମାସ ବଙ୍ଗାଘରଠାକୁ ଜାହାଜ
 ଆଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଚଳିତମାସ
 ତା ୨ ତାରିଖରେ ଏକ ଜାହାଜ କଲକତାରୁ
 ବଙ୍ଗାଘରଠାକୁ ଆସିବ ଓ ତତ୍ତ୍ୱରାତ୍ ଅଳ୍ପ ବର
 ନଦମ୍ଭର ଓ ଦସମ୍ଭର ମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ
 ଥରେ ଲେଖାଏଁ ଆସିବ ଏସମୟର ନିଶ୍ଚୟ ଦନ
 ଅଗାମି ସପ୍ତାହରେ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।
 ଜୟପୁର ଓ ଯୋଧପୁର ମହାନଗର ଉଚ୍ଚ-
 ମାଳ ଦଫତରରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପର ଲବଣହୁତ
 ଅଛି । ତେଲନିଉସର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
 ଜୟପୁରର ମହାନଗର ଉଚ୍ଚ ଲବଣ ହୁଦରେ
 ଥିବା ଅପଣାର ସଦ୍ୱାଧିକାର ଚରଣାପ୍ତା ଉପେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାକୁ ସମ୍ପାଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଯୋଧ-
 ପୁରର ମହାନଗର ମଧ୍ୟ ସେହିପ୍ରକାର କରିବାର
 ସମ୍ଭବ ହୁଅଇ । ଉକ୍ତ ହୁଦରେ ଅପଣା ସଂଖେ
 ବିସ୍ତର ଲବଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଇ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉକ୍ତ
 ହୁଦର ଜଳ ଶୁଣିଯାଏ ଓ ତହିଁଉତ୍ତାର ସେ
 ହୁଦ ଭିତରେ ଲବଣ ଅପେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
 ସରପତ୍ର ଦସିଥାଏ । ସେ ଏଡ଼େ କଠିନ ଓ
 ବହଳ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଗୋଲିଲ ବେଳେ
 ନଡ଼ ୨ ଟଙ୍କାପରି ବାହାରେ । ଏସ୍ତପେ

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ଏଲକ୍ଷ ମହଣ ବଣ
 ସେ ହୁଦର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଅଇ ।
 ସନ ୧୮୭୭-୭୮ ମସିହା ବାବତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଡାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ତାଲିକାର ପ୍ରକାଶ ଯେ
 ଇଂରାଜଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ଗାସନରେ ଥିବା ଭୂରଜ-
 ଦର୍ଷର ୧୫ କୋଟି ଲୋକ ମଧ୍ୟରୁ ଉକ୍ତ ଅର୍ପି-
 ବଲମ୍ପାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ତଳଲିଖିତ ପ୍ରାୟ ଅଟଇ
 ଯଥା ।
 ୧୧ କୋଟି ହିନ୍ଦୁ, ୨ କୋଟି ୨୫ ଲକ୍ଷ
 ମୁଗଲମାନ, ୧ କୋଟି ୨୦ ଲକ୍ଷ ଅସମକାଚ
 (କୋଲ ଭଲ ଉତ୍ୟାଦି), ୪୦ ଲକ୍ଷ ବୌଦ୍ଧ,
 ୬ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ରୋମେନକାଥଲିକ
 ଗ୍ରୀଷ୍ମିୟାନ, ୨ ଲକ୍ଷ ୧୩ ହଜାର ପ୍ରତ୍ୟାଶ୍ଚା
 ଗ୍ରୀଷ୍ମିୟାନ ଏବଂ ୨ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ଅନ୍ୟ
 ପ୍ରକାର ଗ୍ରୀଷ୍ମିୟାନ ।
 ସ୍ୱଦୁଷ୍ଟି ଅଟ ଲେଖିଲି ଯେ ଉତ୍ତର
 ପଶ୍ଚିମରେ ବଙ୍ଗାଲିକ ପ୍ରତି ବିଭେଦ ପ୍ରଚାର
 ହୋଇଅଛି । କୌଣସି ଜଣା ଜଳ ମହକୁମା-
 ରେ ହେତା ବିଗ୍ନା ଓ ମୁକ୍ତଚକ୍ରମର ପ୍ରୟୋଜନ
 ଥିବାର ସେଥିପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଗଜେଟରେ
 ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ବଙ୍ଗା-
 ଲିକାକୁ ଓ କାଲେକି ବି ସୁଲତ୍ତ ନୁଆ
 ବାହାବାର ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦରଗାସ୍ତ କ
 ହରବୋ ବୋଧ ହୁଅଇ ବଙ୍ଗାଲିମାନେ ଏସିକ
 ବିଛୁ ଅହଙ୍କାରୀ ଦେଉଅବାରୁ ତାହାଙ୍କର
 ଅଦର ଉତ୍ତା ପତ୍ରୁଅଛି ।
 ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଧାନ ବିନିଶ୍ଚରକତ କମ୍ପ-
 ଲସାହେବ ଯେ ବି ଗଜ ସନ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ
 ହୁଡ଼ି ନେଇ ବିଲଭକୁ ଯାଉଥିଲେ ପୁନର୍ବାର
 ଅଧିକା ଦୁଇବର୍ଷର ହୁଡ଼ି ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
 ତେଲନିୟୁସ ବୋଲିଲି ଯେ ଉକ୍ତୀୟା କନବଲରେ
 ଏହାଙ୍କର ନିୟୁତ ହୋଇଅଛି ଅଧିକ ପ୍ରାୟ
 ଭାରତବର୍ଷକୁ ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ ।
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡା ଉକ୍ତୀୟା ଚଧାନ ଭରଅଛନ୍ତି
 ଯେ ଚିତ୍ତିତ ଓ ଅଚିତ୍ତିତ ସରକାରୀ କର୍ମକାରକଙ୍କ
 ପକ୍ଷରେ ନିମାଗତ ବସ୍ତୁକାଳ ଅବକାଶ ଗ୍ରହଣ
 ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ନିୟୁତ ରଜିବାର ପ୍ରୟୋଜନ
 ନାହିଁ । ଉକ୍ତପ୍ରକାର କର୍ମକାରକ ନିମାଗତ
 ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଅନୁପହୁତ ରହିଲେ ଏମାନେ
 କର୍ମରୂପ ହେବାର ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ହେବ ।
 ଯାଜପୁରର ଅଗିଷ୍ଟା କଲେକୃତ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ
 ମୁଣ୍ଡନ ସାହେବ ସାହାବାଦକଲ ସାସିଗୁମ୍ ସବ
 ଉଦ୍ଧୃତକୁ ବଦଳି ହେଲେ ।

କୋର୍ଡ଼ରେକନୁର ମେମ୍ବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଜି
 ଚୈବନ ସାହେବ କର୍ମରେ ଉପୁଷା ଦେଇ
 ହଲରେ ବାସ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏ ମହାଗଣ
 ଉତ୍କଳଦେଶରେ ଡେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ଓ କର୍ମ-
 ସୂଚକ ସ୍ୱରୂପ କେତେକାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଉତ୍କଳା-
 ଯୁକ୍ତର ପ୍ରିୟପାତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ।

ଅପ୍ରେମାନେ ଅତି ଅନନ୍ଦ ସହିତ ଗଜେଟ୍-
 ରେ ପାଠ କଲେ ଯେ ବାବୁ ଚୈବନାଥନଦୀସ
 ପ୍ରଫୁଲ୍ଲରେ ଡେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ଚୈବନା
 ଡେପୁଟୀ କଲେକ୍ଟର ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ
 ମାସିକ ୪୫୦୦ଟଙ୍କା ବେତନ ପାଇବେ ।

ମାତ୍ରାଜ ଶ୍ରୀରାମସ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ୪୫
 ନେଇ କର୍ମ ସମୟରେ ଉପହୂତ ନ ଥିବା ଅବଧ୍ୟ
 ଉତ୍କଳକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ନିୟମ ପ୍ରାୟ
 ହେଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ମାନେ ୪୫-
 ନେଇ ପ୍ରବ୍ୟ ନ ଦେଲେ ତାହାକୁ ଦେବଳ
 ଅମର୍ଯ୍ୟଦାୟ କର୍ମକୋଳ କେହି କ୍ଷାନ୍ତି ନ
 ହୁଅନ୍ତି ଏହାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ବୋଲି ଯାଏ । ବିନ୍ଦୁ
 ଉତ୍କଳ ୪୫ ଓ କାଗଜପତ୍ର ଗୁଡ଼ିକରେ ମୋକ-
 ଦମା ସମୟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେଲେ କିଛି
 ଦୋଷ ଧରନ୍ତାଏ ନା । ବିଜ୍ଞ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।
 ପାଞ୍ଚକଣର କାର୍ଯ୍ୟ ରଖିଲେ କେତେଲୋକ
 ବାଧା ହୋଇ ବଦୋକାୟା ହୁଅନ୍ତି ।

ଦେଶୀୟ ଲୁଧାଲିଖିତ ସର୍ବ ତାକ ଯୋଗେ
 ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ ତତ୍ପର ଗିରନାମା ନିମ୍ନ
 ଓ ଶୁକ୍ଳ ଉପେ ଲେଖିବା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା-
 ନିଉଗର ତାଲିକାରେ କେମିତି ଯୋଗ୍ୟ-
 ମାତ୍ରର କେମିତି ଅନୁଗେଧରେ ଯେଉଁ
 ଉପଦେଶାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
 ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରଚାର କରଣ ଅପ୍ରେମାନେ
 ଶରଣିମେଣ୍ଡ ବଜାଲତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁଁ
 ମାତ୍ର ଉକ୍ତ ଉପଦେଶାବଳୀ ଏଥିପ୍ରକାର ପ୍ରକାଶ
 କରିଥିବାରୁ ଅତି ଧରେ ମୁଦତ କରିବାର
 ଅବଗ୍ୟ ନ ହେଲେ ଉପଦେଶାବଳୀ ସର୍ବସାଧାରଣ
 ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଉକ୍ତ ଉପଦେଶମାନ
 କର୍ମରେ ପରିଣତ କରିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଉଗର ସଂକ୍ରମଣ ସେଗର
 ପ୍ରକାଶର ନିମିତ୍ତ ବଦାନବର ବର୍ତ୍ତମାନର
 ମହାଗଣ ୫୦ ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି
 ଏଠାକାର କେତେ ଗୋଟି ତାଳବ୍ୟ ଚିତ୍ରଣ
 ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସନ କରିବାର ହିର ହୋଇଅଛି ।

ଉକ୍ତ ସହସ୍ର ଅବଗଣ ହେଲେ ଯେ ଲୁଧାଲି-
 ଶ୍ରୀମରେ କୂଳସେବକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ ତାହା

ନିବାରଣାର୍ଥ ରେଖିତ ହୋଇ ଉପଧ୍ୟାୟ କର୍ମଦାର
 ବାବୁ ଯୋଗେଶ୍ୱର ସିଂହ ବାର୍ଷିକ ୪ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
 ବ୍ୟୟରେ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରଣାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରି
 ବିନାମୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ଉପଧ୍ୟାୟ ଉପରଣ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଓ ଚିତ୍ରଣାଳୟର ଭାର ଜଣେ ତାଲୁର
 ଉପରେ ଅଛି ତାହାକୁ ମାସିକ ୪ ୫୦ ଟଙ୍କା
 ଏପରି ଜଣେ ବୈଦ୍ୟକୁ ମାସିକ ୪ ୫୦ ଟଙ୍କା
 ବେତନ ଦିଅନ୍ତି ଏମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ପୁରୁଥର
 ଗେଗିକ ଘରଠାକୁ ଯାଇ ଚିତ୍ରଣା କରନ୍ତି
 କର୍ମଦାରମାନେ ପ୍ରକାଶ ପକ୍ଷରେ ଏପ୍ରସ
 ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ କେତେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ
 ତାହା ବର୍ତ୍ତନାପ୍ରାପ୍ତ ଅଟଇ ।

ଅଗାମରେ ପଞ୍ଚୁର ଭାରି ସମୁଦ୍ରକ ଉପହୂତ
 ହୋଇଅଛି । ଦନ ପ୍ରତି ଗୋ ୭୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରମୁର
 ଦେଇ ନଗରେ ଲୋକେ ଫିଲି ଦେଉଅଛନ୍ତି ।
 କେବଳ ପାଲିତ ପଶୁ ମରୁଅଛନ୍ତି ଏନନ୍ତ ନୁହେ
 ବନ୍ୟ ମରୁଷ୍ଟ ନ୍ୟାସ ଓ ଘୁଷୁର ସୁଦା ବେଗା-
 ନାନ୍ତି ହୋଇ ମରୁଅଛନ୍ତି । ପଶୁ ମରୁତ
 ସଙ୍ଗେ ୨ ଓଲଉଠା ଗେଗ ଜାତ ହୋଇ ଲୋକ
 ନାଗ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ଏ
 ଗେଗ ଉପହୂତ ହୋଇଅଛି ସେଠାରେ ପୁକେ
 କେବେ ଏ ଗେଗ ଦେଖାଯାଇ ନ ଥିବ ।

ଡେରନିୟୁସ ଗଜମାସ ତା ୨୭ ରାଜ ପଦି-
 ତାରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳ ପ୍ରସାଦ କରିଅଛନ୍ତି
 ତାହା ଏପ୍ରସାଦ ଲାଭକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମୟ ହାଟ
 ବଜାରରେ ଶାନ୍ତ ଚୈବନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିମିତ୍ତ
 ଏକଦଳ ଉତ୍କଳପାଠକ ନିୟୁକ୍ତ ହେବାର
 ଅବଗ୍ୟକ । ଗାନ୍ଧ୍ୟ ଗେଗର କାରଣ ହେଉଅଛି
 ଓ ଲୋକେ ନାନାପ୍ରକାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ପୂର୍ବକ
 ଅହରାୟ ପ୍ରବ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟମାନ ମିଶାଇ
 ଗେଗର ସଞ୍ଚାର କରନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ପଞ୍ଚମରେ
 ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏକ ସମୟରେ ୪୦୦ ଲୋକର
 ରକ୍ତାଗସାର ଗେଗ ହେଲା । ତତ୍ପର କାରଣ
 ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଯେ
 ରୁଟି ବକେତା ଅଟା ସଙ୍ଗେ ମରୁ ବାଲି ମିଶ୍ରିତ
 କରି କିନ୍ତୁ କରୁଥିଲା ତାହା ରକ୍ଷଣ ପୂର୍ବକ
 ଗେଗ ଜାଲି ହୁଅଇ । ଏହିପ୍ରାୟ ଅନେକ
 ଅସୁସ୍ଥକର ପ୍ରବ୍ୟ ବଜାରରେ କିନ୍ତୁ ହୁଅଇ
 ଓ ଲୋକେ ଶକ୍ତା ପାଇଲେ ମୁଣ୍ଡାଗୁଣା ଦେଇ
 ନ କରି କିନ୍ତୁ ଓ ଗେଗର କର ଗେଗର
 ହୋଇ ଥକାଳ ମୂରୁ ସଙ୍ଗେ ଶକ୍ତା । ଏ
 ସମସ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିବାର ଅତି ପ୍ରୟୋଗ-
 ନାୟ ବିଷୟ ଅଟଇ ସତେକ ନାହିଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷକ

ମାନଙ୍କର ଏ କଥା ପ୍ରତି ସର୍ବଦା ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାର
 ଅବଗ୍ୟକ ।

ପାପୋନାୟର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଡାକସର
 ବିଷୟରେ କୌଣସି ନାଲ୍ୟ କୌଣସି ଡାକ-
 ସଙ୍ଗୀତ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ କିନ୍ତୁ ଡାକଦ୍ୱାରା ପଠାଇ-
 ବାବୁ ହେଲେ ସେ ଡାକ ପଲକା ବିନା ମାସଲ-
 ରେ ଅଗାମି ଅଳ୍ପ ବର ମାସଠାରୁ ପ୍ରେରଣ
 ହେବ । ଏଥିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ବଡ଼ ସୟା
 ପ୍ରକାଶ ପାଉଅଛି ଓ ନାଲ୍ୟ ବିରବାର ଏପକାର
 ମୁଯୋଗ ଲୋକେ ପାଇଲେ ଡାକସରର କୌ-
 ଣସି ଦୋଷ ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ରକ୍ଷଣ କଣାଇବାକୁ ଲୋକର
 ଜ୍ଞାନ ନ କରିଦେ ହେତୁରେ ଡାକସଙ୍ଗୀତ
 ଦୋଷମାନ ସର୍ବୋଧନ ହେବାର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପା-
 ଦନା ଅଛି । ଅନୁମାନକ ଦେବେନରେ
 କେବଳ ଏକକ ଭାରତମ୍ୟ ବିରବାର ଅବଗ୍ୟକ
 ଯେ ଯେବେ କୌଣସି ଦରଗାତ୍ର ଅନର୍ଥକ
 ପଠାସିବାର ପ୍ରକାଶ ହେବ ତେବେ ଦରଗାତ୍ର-
 କାରଠାରୁ ମାସଲ ଅଦାୟ ହେବ ।

ମୂଲ୍ୟ ପତ୍ରି

ବାବୁ କାଳୀସନ ଦନ୍ତୋପାଧ୍ୟାୟ ବଦୟା	୪ ୫
ସଦାନନ ଦେହେବ	ଏକନ ୪ ୫
ଦାମୋଦର ଦାସ	ଏକନ ୪ ୭
ମଦନମୋହନ ସେନ	ଏକନ ୪ ୫
ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ	ଏକନ ୪ ୨
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଭାବନା ଗୋସାଇଁ	ଏକନ ୪ ୭
କୌଥୁରା ବନୁନାଥ ଦାସ	ଏକନ ୪ ୭
ବାବୁ ହରମୋହନ ମିତ୍ର ଅଗ୍ନି ମ	୪ ୫
ସଦାନନ ମାହାନ୍ତି ବଦୟା	୪ ୫
ବୃନ୍ଦାବନଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଲ	ଏକନ ୪ ୭

ଉପହାସ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚିତ୍ରକ ଗଜକ ଉତ୍କଳ ଲୁଧା ମହାଗ-
 ରକ ମୂଲ୍ୟ ୪ ୨
 ତାହାରେ ସିଦ୍ଧାର ହେଲେ ମାସଲ ଓ ମୋ-
 ମୟାମା ଉତ୍ୟାଦ ୪ ୦ ୫
 ବର୍ଷକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଲୁଧାଲିକା ଯତ୍ନାଳୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ
 ହେଉଅଛି ।

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତୀ ସହର କଟକ ବିର-
 ଦାବଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଲୁଧାଲିକା ଯତ୍ନାଳୟରେ
 ମୂଲ୍ୟ ଓ ପ୍ରଚାର ହେବ

ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଭା. ୪ ବ
ସଂ ୨୭ ଶା

ଭାରତୀୟ ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦକ ସମିତି । ମା. ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପାଳିକା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବାର୍ଷିକ ୫୫
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗ୍ଣ ୫୩

ସରକାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ

ଗତ ଗୁରୁବାରତାଙ୍କୁ କଟକରେ ସରକାରୀ
ମୁଦ୍ରଣାଳୟରେ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଅଳ୍ପ ଚଳେ ସର
କାରୀ କଲକତ୍ତା ବଜ୍ରମହାଶୟୀ ଦର ହୋଇ
ଥିଲା ଏଥିରେ କଲକତ୍ତାରେ ଖଜାକୁ କଟକ ସେଠା
୯୯ ଦେଇ ଅଧିକ ନ ମିଳିବାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସର
କାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦର ଖଜାକୁ ସେଠାରେ ହୋଇ
ଅଳ୍ପ ବଜ୍ରମହାଶୟୀ କାରଣ ଏହି ଯେ କଟ
କରେ ଅଳ୍ପ ସରକାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଲୋକ ସମ୍ରା
ପାଇଁ ଅଧିକ କରୁଥିଲେ ଓ ମଫସଲର ଗୁରୁତ୍ୱ
ହେଉ ଅଧିକାକୁ ଲୋକ ନ ଥିଲେ । ଏଥର
ମଫସଲରେ ସରକାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦର ଲାଗି ଓ
କଟକରେ ଅଧିକ କରବାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଭ
ହେଉଅଛି ଯେ ମଫସଲର ଗୁରୁତ୍ୱ ଗାପ
କଟକକୁ ଉଠି ଅଧିକ ଓ ସର ସରକାରୀ ଗୋଳ
ଅବଳମୂଳେ ଗୋଳ ହେବ । ଗରମାସ ଗୋଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ପାଠ ଗୋଳ ଗୋଳ ହୋଇଥିଲା ।
ଓ ଦିନ ୨ ଯେମନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱର ମୂଲ୍ୟ କରୁଅଛି
କଟକର ବୋଧ ହୁଅଇ ଅବଳାଳରେ ସର ଗୋଷ
ହୋଇ ଗୁରୁତ୍ୱମହତ୍ତ୍ୱ ଉଠିବିବାକୁ ବରତ
ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ହେବାପ ନିକାଶ ହେବ କିନ୍ତୁ ଯେପ୍ର
ସମୟ ହୋଇଅଛି କଟକରେ ଯେ ପୁରବାର
ଏ ମହତ୍ତ୍ୱମାର ପ୍ରୟୋଗ ନ ହେବ ତ ଏ
କଟକରେ ଅବଧି ଅଗାମୀ ଫସଲ ପକ୍ଷରେ
ଲୋକେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୈରାଶ୍ୟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ
ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଏହିପ୍ରକାର ମେଘ
ହେଉଥିଲେ ଯଦ୍ୟଦି କି ପ୍ରଭୁ ଗଣ୍ୟ ନ ହେବ

ମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପତ୍ରିକା ନାହିଁ ଉପାଦ ଅଗାମୀ
ଫସଲ ହସ୍ତଗତ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକ
ଲୋକ ସମ୍ପଦ କରବାକୁ ହେବ ସନେହ ନାହିଁ ।
ପୁରୀରେ ବିଶେଷ ବଜ୍ର ଲୋକ ହେଲେ ଓ ପାରି
କୁନ୍ଦର ଲୋକେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ହେବାର ଲୋକ
କଲକତ୍ତା ଅଭବ ଏ ଦୁର୍ଲଭାସର ନିବାରଣ ନିମିତ୍ତ
ଗାପ କୌଣସି ଉପାୟ କରବାର ଅବସ୍ୟକ ।
ଅନୁମାନକୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ସରକାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଗୋଷ ହେଲେ କି ବଜ୍ରର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକ ମହାର୍ଗ
ହେବ ଓ ସେ ସମୟରେ କିମ୍ପୋର ଗୁରୁତ୍ୱ ନ
ଅଗାମୀଲେ କିମ୍ପୋର କଲକତ୍ତା ନାହିଁ । ମାସ
ସରକାରକୁ ଦୌଳ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଗାମୀର
ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲକତ୍ତା
କାହାଳରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକାରେ । କେବଳ
ସମ୍ରାଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞପନମାନ ଉନ୍ନତ ସ୍ଥାନର ଗୁରୁ
ତ୍ୱର ଦର ପ୍ରକାଶିତ ହେଲେ ମହାକଳମାନେ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକାରେ ଏମନ୍ତ ବସ୍ତାବ ହେଉଅଛି
ଅଭବ ଏ ଉପାୟ ଗାପ ଅବଳମୂଳ ହେଉ ।

କଳ ଓ କୃଷି

ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ରକ୍ଷାକରଣ ନାଶ
ପ୍ରାୟ ସକଳନାମରେ ଉତ୍କଳରେ ବଡ଼
ବଜ୍ରମାନ ପ୍ରଭୁ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ
ସରକାରର ଅନେକ ଖଜା ବ୍ୟୟ ହୋଇଅଛି
ଏବଂ ପ୍ରଭବର୍ଷ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟ ସ୍ଥାନ ୨ ରେ

ଘାଟ ହୋଇବିବାକୁ ସେ ସମୟକୁ ବଜ୍ର
କରବାରେ ମଧ୍ୟ ବଜ୍ରକଟକା ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ।
ଯେଉଁ ବର୍ଷ ବର୍ଷା ଓ ବଡ଼ ପ୍ରକଳ ନ ହୁଅଇ
ସେ ବର୍ଷ ଘାଟ ହେବାର ଅଳ୍ପ ସମ୍ଭାବନା
ଥିବାରୁ ବଜ୍ର ସଂସ୍କାରର ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଲାଗି
ପତ୍ରିକାର ଉତ୍କଳ ମାସ ପ୍ରକୃତରେ ଲାଭ ହେଉ
ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା ଓ ବଡ଼ ହେଲେ ବଜ୍ର ଉତ୍କଳ
କାର ଯେମନ୍ତ କଥା ଅଳ୍ପ ବର୍ଷା ଲାଗିଲେ
ମଧ୍ୟ ସେହିପ୍ରକାର ଘଟଣା ହେଉଅଛି । ବାରଣ
ଲୋକେ ବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେବା କାରଣ
ବଜ୍ର କାଟିବସ୍ତୁ । ସରକାର ମନୁଷ୍ୟ କେବେ
ବଜ୍ର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ହସ୍ତକୁ କିନ୍ତୁ ଯେତେ
ବେଳେ ଦିନା ଉପରେ କଥା ଶୁଣି ଲୋକେ
ବେଳେ ସରକାରର ଉପୁ କେତେକେ ବଜ୍ରକୁ
ଏହିବର୍ଷ ଅନୁମାନେ କେତେ ସ୍ଥାନରେ
ବଜ୍ର କାଟି ପାରି ନେବାର ଗୁଣକୁ ଏବଂ
ସରକାରର କର୍ମକାରକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ମଧ୍ୟ
କୌଣସିଠାରେ ଏପ୍ରକାର ହୁଅନ୍ତୁ । ବାସ୍ତବରେ
କ୍ଷେତ୍ର ରକ୍ଷାକରଣ ଏଡ଼େ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଅଛି ଯେ ଉତ୍କଳ ଭୂମିରେ ବଜ୍ରକାଟିବା
କିଛି କଥା ନୁହଇ କାରଣ ବଜ୍ର ମରମତରେ
ଅବଶ୍ୟକ ପତ୍ରିକା କିନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ର ମରମତରେ
ସରକାରର ଯେ ବ୍ୟୟ ଲାଗି ଗତ ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
ବ୍ୟୟକୁ କଲକତ୍ତା ହୋଇ ପାରେ । ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ
ବଜ୍ର କାଟିବା ଉତ୍କଳର ବ୍ୟାପାର ଅଧିକ ଲାଭ
ପାରି ମୁହଁରେ କିଛି ରକ୍ଷା ପାଏ ନା ଏବଂ
ବଜ୍ର ଦେଇ କଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଲାଭ ବାହାର

ଅପୂର୍ବ ଧାନ ରହି ନାହିଁ ଯେଉଁ ସେଇକୁ ପାଣି ନେବାର ଉଦ୍ୟମ ହୁଅଇ ତାହାକୁ ଚାଷୀର ନେତ୍ରମରେ ଏଥିରେ ଏକଥର ମଲ ନେବା ଉଚିତ୍ ଯେବେ ଉହିଁ ପଡ଼େ । ପ୍ରମିଳ୍ୟର ବନ୍ଧି ଅପର ଭେଦେ ସଂନାମ ହୁଅଇ । ସମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅମ୍ଳମାତ୍ରେ ବିଦେଶରା ସଂସ୍ଥା ଯେ ପ୍ରଭେଦ ବଳର ଏକ । ପ୍ରାଚୀନେ ଗୋ-
 ଶିବ ଲେଖାଏ କବୀଃସୁକ୍ତ ଉକ୍ତିଲେ କୌଶସି ସମସ୍ତରେ ବଳକାଶିବାର ପ୍ରୟୋଗକୁ ନ ବେଦ କ୍ରମା ଲେକେ ଯଥେଚ୍ଛା ମତେ ଜଳ ପାଇବାକୁ ହେଉକର ଜ୍ଞାନ ନ କରବେ ଓ ସରକାରର ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନର୍ଥକ ବଳ ମଗମର ଶକ୍ତି ନ ହେବ । ଅଭବକ ବାରିକମସୁର ସାହେବଙ୍କର ଏବଂସ୍ତରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ଉଚିତ ।

✓ ବଜ୍ରଭାଷାର ପୁସ୍ତକ ।

ଅଛକାଳ ବିଳଦେବୀୟମାନେ ଅପଣା ମାତୃଭାଷାରେ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ବଳଦେବର ଏଥିରେ ବହୁ କୌଶଳ ଗୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ଉଦ୍ଧାନ ଦେବତା-ହେତେ ଶ୍ରୀ ଚାହିଁ ହେଉଅଛି ଓ ପୁସ୍ତକରଚନାରେ ବିପ୍ରକାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଅଧିକ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଜଣା ନ ଥିବାରୁ ଏତ୍ରୁଲୋକେ ଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ଭଲଲିପୁତ ଅଂଶ ଉକ୍ତ କଲ୍ ତାହା ପାଠକଲେ ପାଠକମାନେ ସହଗେଷ ଜାଣିପାରନ୍ତେ । ଏହା ଉକ୍ତ କର-
 ବାରେ ଅନୁମାନକର ଏମନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କରବାର ମାନସ ନୁହଇ ଯେ ବଳଦେବରେ କୌଶସି ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ହେଉ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅମ୍ଳ-
 ମାନେ ଏତକ ବହିଁ ଯେ ଯେତେ ଅତମ୍ଭର ଗୁଣା-
 ଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସେପ୍ରକାର ନୁହଇ । ଉପଯୁକ୍ତ ରଚୟିତାଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟଧିକ ଅଟଇ ଓ ବହୁ-
 ସଂଖ୍ୟକ ପୁସ୍ତକ ଯାହା ସରକାର ଅଳ୍ପମୂଲ୍ୟରେ ବଜାରରେ ବିକ୍ରୟ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ସେ ସବୁକୁ ପୁସ୍ତକ ବୋଲାଯାଇ ନ ପାରେ । ଦେବକଲ ରଚୈଥ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରବା କ୍ରମା ଭୁକ୍ତି ନାମ ବାହାର କରବା ସେ ସମସ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟଇ ।

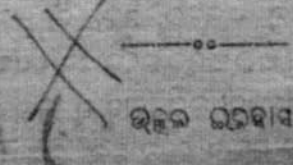
“ ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଯେତେ ପୁସ୍ତକାଦି ଦୃଷ୍ଟ ହୁଅଇ, ସେ ଭାଷାର ଭେଦେ ପରିମାଣରେ

କ୍ରୀୟା ବିକ୍ରୟଧର୍ମ, ସହଜରେ ଏପରି ଉପକରଣ ଯୋଗ୍ୟାରେ ଅନୁମାନଙ୍କ ବଜାର ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟଧିକ ସିନ ମଧ୍ୟରେ ବହୁ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଅଭବକ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଏପ୍ର ଅନୁମାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ବଜ୍ରଭାଷାର ବହୁ ଉଚିତ ହୋଇଅଛି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ସେ ଅନୁମାନ ଅମୂଲକ । ଯେଉଁ ଭାଷାରେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକାଦି ବିକ୍ରୟ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ସେହି ଭାଷାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହୁଅଇ । କିନ୍ତୁ ବଜ୍ରଭା-
 ଶାରେ ଏପ୍ର ପୁସ୍ତକ କେତେଗଣ ବନ୍ଧ୍ୟମାନ ଅଛି, ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିକ ଏହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଏଠାରେ ଏମନ୍ତ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିକ ଥିବା ଅପେକ୍ଷା ବିରା ନ ଥିବାର ଭଲ ଥିଲା ।

ବଜ୍ରଭାଷାରେ ଯେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାଂ-
 ଶର ପ୍ରଣୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପ୍ର ଗାଢ଼ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ଯେ, ପୁସ୍ତକର ମୂଲ୍ୟ ରୁଷିମାନଙ୍କର ମାନସ ବନ୍ଧ୍ୟା ଏ ମାନସ ପୁସ୍ତକ ନ୍ୟାୟ ଏପ୍ର ସକଳ ପୁସ୍ତକର କିମ୍ପାକରେ ବିକ୍ର କିମ୍ପା ହୋଏ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କି ବଜ୍ରଭା ଶ୍ରୀ-
 କର୍ତ୍ତମାନେ ଅପଣାମାନଙ୍କର ଅସୀମ ମାନସିକ ଶକ୍ତିର ଏକ ଭାଷା “ ରତ୍ନଗର୍ଭା ” ନାମର ପରିଚୟ ହୋଇଅଛି । ମନେକରନ୍ତୁ ? କେଦେ ନାହିଁ ଏକ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ୍ଡ, ପୁରୁ ଦର୍ଶିବାର ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ହୋଇଅଛି । ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ରିଅଛନ୍ତି, ଲୋକଙ୍କର ଗାଳି ଶାଉଅଛନ୍ତି, ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବଜ୍ରଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଯତ୍ୟ ଅବା ନାମ ରହୁବାର ସମ୍ଭାବନା ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତି ଓ ଯତ୍ନ ଲାଭ । ଶ୍ରୀକାରମାନଙ୍କର ଏକାଦେଶେ ପୁରୁ ଅଥବା ଅନ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବାର ଥାଏ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାଂଶ ବଜ୍ରଭା ଶ୍ରୀକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୌଶସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ ହୋଏ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ନା ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥପ୍ରାପ୍ତି, ନା ହୋଇଅଛି ଯତ୍ନ ଲାଭ, ଲାଭ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟରେ ଘରର ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କର ପରର ବିନା ନିୟୁ କଣ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର । ଅନେକଙ୍କୁ ଏକାଂଶରେ ମୁକ୍ତାସହର ବେଜାବାସରେ ବକଳ ରହିବାକୁ ହୋଇଅଛି, ଏକ ଅନେକଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ମୁତୁତ ହୋଇ ଯା-

ଧ୍ୟମାନଙ୍କର ହସ୍ତକୁ ବହୁର୍ଗତ ହୋଇ ପାର ନାହିଁ । ଏପ୍ର ପ୍ରକାର ଶ୍ରୀକାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷମାନଙ୍କର ସହାୟକ ଅବା ସଦକଲ ଅଧିକ, କେତୁମାନେ ଦେବକ ଅପଣାମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳକରଣରେ ଏକପ୍ର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତୁ । ବର ଲେଖି ଯଗଲର କରୁ ବାମାସୁର କହୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୋହେ । ଏପ୍ରଲରେ ଏକା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବହୁ ଅବଶ୍ୟକ ଯେ, କେତେଗୁଣ୍ଡା ଭଲ ଶ୍ରୀକାର ମଧ୍ୟ ମନ ଶ୍ରୀ-
 କାରମାନଙ୍କ ସାମିଲରେ ପଠ ମାଟି ହୋଇ-
 ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବହୁ ଅପସ୍ୟ ନାହିଁ, ସେମାନେ ବାସ୍ତବିକ ପରପ୍ରମ କର ଲେଖି-
 ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ବାକ୍ତି ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା ଲେଖି ଲୋକଙ୍କ ରୁଚିର ଦୈଲକ୍ଷ୍ୟ ଜନୁର ଦେଇ ଯାନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ଅନୁଚିତ ଗୁଡ଼ିକ ହୋଇ ରହିଅଛି । କୌଶସି ଅପୂର୍ବ ବସୁରେ ଯେବେ ବିଦ୍ୟା କ୍ରମେ, ସେ ବସୁ ଅତ୍ର ଉପାଦେୟ ଉପ ଧାରଣ ହଲେ ମଧ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ତାହା ପ୍ରତି ବିଚାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସହଜ ସାଧ୍ୟ ନୋହେ, ପୁସ୍ତକାଦି ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଉପୁଷ । କୌଶସି ଏକପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକରେ ଅଭାଗି କଲେ, ସେ ପ୍ରକାର ଅପର ପୁସ୍ତକ ଭଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସହସା ଲୋକଙ୍କର ଭଲ ବୋଲି ଦୋଧ ହୋଏ ନା । ଏକ ନାଟକର ଉଦାହରଣ ଏପ୍ର ଉକ୍ତିର ସମର୍ଥନ ପକ୍ଷରେ ସର୍ଯ୍ୟପ୍ର ହୋଇଏ । ଏକାଶେ ପ୍ରାୟ କି ଗ ସିଦ୍ଧି ଲେକେ ନାଟକ ଲେଖା ଅରମ୍ଭ କରବାର ଏପ୍ର ମନୋରମ ବସୁର ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ଏକପ୍ର ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେ ନାଟକର ନାମ ପୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଶ-
 ରଥପୁସ୍ତକର ନାମୋତ୍ତାଗ୍ୟ ନ କର ରହି ନ ପାରନ୍ତି । ଏହା ସାପ୍ତକ୍ୟ ସମାଜର ଗୋଟିଏ ଅପୂର୍ବ ଚିହ୍ନ ତାହାର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଉତ୍କଳ ଉଦ୍ଦାସ ✓

ଉତ୍କଳଦେଶରେ ସଂସ୍କୃତିକ ନବ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣନିକାଶ ଲୋକ-
 ନାକର ମହାଶକ୍ତ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରୁ-
 ଥିଲେ ବଡ଼କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ବିମିତା
 ଗଜମାସ ସଭାରେ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କାମଧ୍ୟରୁ କୌଶସି
 ଏକପ୍ର ଉତ୍କଳପୁସ୍ତକ ରଚନା ସହାପେ ୪୦୦୦